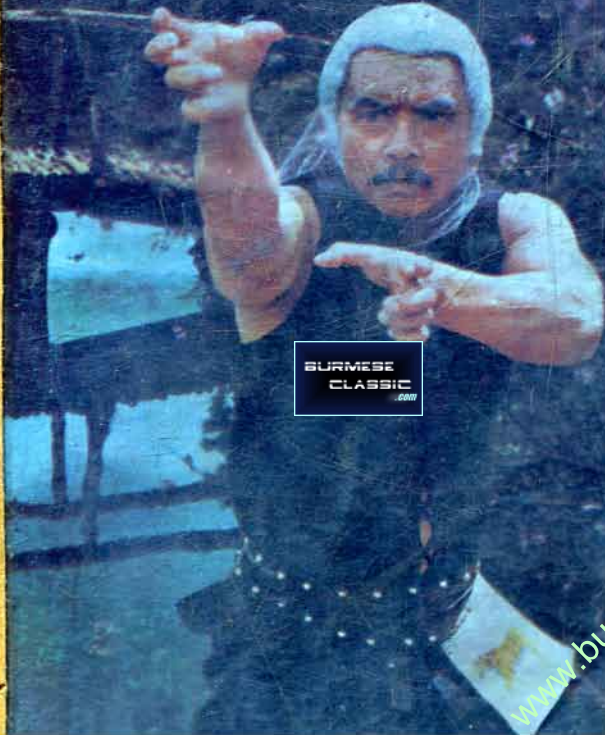

www.burmeseclassic.com

ကျောက်စာ

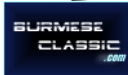
သတ္တဝါ

BURMESE
CLASSIC
.COM

www.burmeseclassic.com

သစ္စာမီးလျှံ

မင်း မင်းဆက် ဘုပ်စိုး စဉ် အချိန်ကာလတွင် ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်၌ မန်ချူးများသည် မရုတ်ပြည် မကြီးစတုန်းသို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက် တိုက် ခိုက်လှက် ချီသည်။

မင်း ဇင်သည် များမှား တိုက်ပွဲတိုင်း လိုလို၌ မရှုမလှ အရေးခိုခိုကြုံရသည်။ နောက်ဆုံး တွင် အခြားအနေ မကောင်းနိုင်တော့ပြီမှန်း ရိပ်စားမိသော် တုရင်ချွန်ကျင့်သည် မေမိ၊ တောင်တန်းဆင်၊ နုရုဉ် မိမိ၊ ကိုယ်ကိုမိမိ အဆုံး စီရင် ထွားခဲ့လေသည်။

ဦးဆမ်းပန်းစာပေ

၉ ၀ ကျော်ကျော်ဆွေ

သို့ရာတွင်....

ဘုရင်ချုပ်ကြောင့် နတ်ရွာမဝံမီ အချိန်၌၊ သူ၏သွေးဖြင့် သေတမ်းစာတမ်းစေခင် ရေး ထားထားရစ်ခဲ့သည်။ ထိုသွေးသေတမ်းစာကို ဘုရင်ချုပ်ကြောင့်က အမတ်ချုပ်ကြူးခွန်ချိန်၏ လက်တွင်းသို့ ပေးအပ်ထားခဲ့သည်။

အမတ်ချုပ် ကျူး ခွန် ချိန် မှ တစ် ဆင့်၊ မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး အုပ်သားများ လက် တွင်းသို့တစ်ဆင့် ထပ်မံပေးအပ်ရေးနှင့် ဘုရင် ချုပ်ကြောင့်က မှု့ပြုခဲ့သည်။

ဘုရင် ချုပ် ကြောင့် ၏ သွေး သေ တမ်း စာ အတွင်း၌ သူ၏ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်ကို ရေး ထားထားသည်။ အခွင့် အခါ ကောင်း သည့် အချိန်၌ ကျဆုံးသွားသည့် 'မင်' ငင်းဆက်ကို ပြန်လည်၍ ထီးနန်းတင်ရန်ပင်ဖြစ်၏။

ထိုသွေး သေတမ်းစာနှင့် ပတ်သက်သည့် လျှို့ဝှက်ချက်ကို မန်ချူးဘုရင် ထိုက်ကျွဲက စုံစမ်းသိ၍ သွေးလေတော့သည်။

ထိုသို့စုံစမ်းသိ၍သွားသည့် အတွက်၊ မန်ချူး ဘုရင် ထိုက်ကျွဲက အရေးပေါ်စီစဉ် ဆောင် ရွက်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။

မန်ချူးဘုရင် ထိုက်ကျွဲအနေဖြင့်၊ ထို သွေး သေတမ်းစာကို မျိုးချစ်တော်သားများ ၏ လက်တွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားနိုင်စေရေး အတွက် အပြင်းအထန် စီစဉ်ဆောင်လေတော့ ဆဲည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁)

မန်ချူးဘုရင် ထိုက်ကျူသည် တိပက် ပြည်နယ်နှင့် ဝင်း
ကျန်း ပြည်နယ်မှ သိုးပညာ မြင့်မား၊ ထက်မြက်သူများကို
ရွေးချယ်ခေါ်ယူပြီး တရုတ်ပြည်မအတွင်းသို့ လေ့လာခဲ့သည်။

ယခုအချိန်၌
တိပက် သိုးပညာရှင် 'ကျူဆက်လူ' နှင့် မန်ချူး
ယက်ရွှေစင်တပ်စုကို ဦးစီးလျက် မျိုးချစ်တပ်သားများကို
အပြင်းအထန် ထိုက်လှုံ့ဖွဲ့လျက် ရှိနေပေပြီ။
ထစ်ချိန်သည် မှတ်ပင်...
ကျူဆက်လူသည် 'ဝင်း' မင်းထက် ဘုရင်ခံ ချုပ်ကိုင်၏

www.burmeseclassic.com

သွေးသေဆမ်းဝါဆိုပါ အပူတပြိုင်၊ စိုက်လုံစုံစမ်း၊ ရွာဖွေ
လျက် ရှိနေပေသည်။

အမှန်ငင်စစ်ဆေးဖြင့်...
တိဗက် သိုင်းပညာရှင် ကျူထက်လူသည် ကျီထံ၍ အကြံ
ကြီး ကြံနေထုတ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။

ထုသည် ဆရာတော်ပြည်မရှိ သိုင်းလောစာ၌ လျှို့ဝှက်သိုင်း
ကျမ်းဝေဆစ်စေးငင် ရှိကြောင်း စုံစမ်းသိရှိထားသည်။ ထို
သိုင်းကျမ်း၏အမည်မှ 'ဟော့ထု လျှို့ဝှက် သိုင်းကျမ်း' ဟူ၍
ဖြစ်၏။

ဟော့ထုလျှို့ဝှက် သိုင်းကျမ်းကိုသာ ရရှိခဲ့ပါက ကျူထက်
လူ အနေဖြင့် သိုင်းလောငင်ကြီးတစ်ခုလုံးကို စိုးမိုးခြယ်လှယ်
နိုင်မည်ဟု ထုက်ဆထားသည်။ ထို့ကြောင့် ကျူထက်လူ
သည် ဟော့ထု လျှို့ဝှက်သိုင်းကျမ်းကို ရွာဖွေအပိုင်စီးနိုင်ရန်
ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်ပင် တရုတ်ပြည်ဆေးတုင်းသို့ ဝင်ရောက်သွား
ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ပြည်ဆေးတုင်းသို့ ကျူထက်လူ ရောက်ရှိလာစေမည့်
အတွက် သိုင်းလောငင်ကြီးအတွင်း၌ မိုးကြိုးမုန့်တိုင်း၊ တိုက်
ဝတ်ဆည့်နယ် ကြီးစေးပြင်းထန်စွာ လှိုင်ရွာပြောင်းလဲလာ
ခဲ့ရသည်။

ကျူထက်လူနှင့် မန်ချူးတပ်ဖွဲ့များသည် သွေးသေတမ်း
စေးကို သဲကြီး မဲကြီး လိုက်လံရွာဖွေကြရင်း တရုတ်ပြည်နယ်

အနံ့ရှိ ချိုချစ်တပ်သားများ၊ မျိုးချစ် သိုင်းသမားများကို
နောက်ယောင်ခံ၍ စုံစမ်း ရွာဖွေသည်။

ထိုသို့ စုံစမ်းရွာဖွေရင်းနှင့် မျိုးချစ် သိုင်းသမားများကို
ရှက်စက်စွာ ရက်စက်စွာ နှိမ်နှင်းသတ်ဖြတ်သုတ်သင်ခြင်းပြုခဲ့
လေသည်။

* * *

ရှောင်ရွန်းကွမ်...

မျိုးချစ်တပ်သားများ၏ ယဇယီစခန်းတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။
တိဗက် သိုင်းပညာရှင် ကျူထက်လူ ဦးဆောင်သည့်
စန်ချူးတပ်ဖွဲ့သည် ရှောင်ရွန်းကွမ် စခန်းသို့ ရုတ်တရက်
ဝင်ရောက်စီးနင်း တိုက်ခိုက်လိုက်ကြသည်။

- 'ဟိတ်'
- 'ဟား'
- 'ဟူး ဟူး ဟူး'

www.burmeseclassic.com

၁၂ ကျော်ကျော်ဆွေ

‘ဝို ဝို ဝို’
‘ဝစ် ဝစ်’

‘ချမ်း ချမ်း ချမ်း’

‘အဝး’

‘မင်း’

မျိုးချစ်တပ်သား အင်အားစုနှင့် ရှိသမျှ အင်အားစုနှင့် ပြန်လည် ခုခံတိုက်ခိုက်ကြသည်။ သို့သော် လူဆင်အားနှင့် ပညာအရည်အချင်းခြင်းပါ ကွာခြားမှုကြောင့် မျိုးချစ်တပ် သားများမှာ ရှေးဦးနှစ်ခြင်းနှင့် ရင်ဆိုင်ကြရသည်။

မျိုးချစ်တပ်သား အများစုမှာ အပြား ထေဆုံးကြရသည်။ မျိုးချစ် သိုင်း ညွှန်ချောင်အိပိုင်ကိုယ်တိုင်မှာလည်း ခက်ထု ပြင်းထန်စွာ ရရှိပြီး ထွက်ပြေးခဲ့ရလေသည်။

ရှောင်ရှားကွမ်းစခန်းသို့ မန်ချူးများ စီးနင်းဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ပြီး ရှောင်အိပိုင်တပ်အယာဏ် ခက်ထု ပြင်းထန်စွာ ရရှိပြီး ရုက္ခဘုရားရှိခန်းသို့ လာတင်းသည် သိုင်းလောက၏ ဦးဆုံး ဖြစ်သည့် ကွမ်းကျွန်းလှိုသို့ ရောက်ရှိ သွားသည်။

ကွမ်းကျွန်းလှိုသည် မျိုးချစ်စိတ် ပြင်းထန်သူ သိုင်းပညာ ရှင်ကြီး ဖြစ်၏။

သူသည် ထိုသတင်းကို ရရှိသည်နှင့် လာဒ်ဖြစ်သူ ကွမ်းစခန်း

ပိုးဆမ်းပန်းစာပေ

သစ္စာစိလျှော် ၁၃

ပူကို ခေါ်ဆောင်လျက် ရှောင်အိပိုင်ကိုကူညီရန် ချက်ချင်း ပင် ခရီးပြင်း နှင်၍ ထွက်စားခဲ့သည်။

* * *

ထိုစဉ်က...

မျိုးချစ် သိုင်းပညာရှင် ‘ရှောင်အိပိုင်’ သည် ခက်ထု ပြင်းထန်စွာ ရရှိလျက်နှင့် ရန်သူများ လက်မှ ထွက်ပြေး ကြွားစေရန် ထွက်ပြေးစားခဲ့ရာ ချေခင်ကမ်းပါးကြို တစ်ခုအနီး သို့ ရောက်ရှိလေ၏။

ရှောင်အိပိုင်၏ စနစ်ကမ္ဘာ ကျွတ်လှနှင့် မန်ချူး တပ် သားများက ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါလေ ကြသည်။

ရှောင်အိပိုင်နှင့် ရန်သူများ စာဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာ တည်း။ ရှောင်အိပိုင်မှ ရှေ့တက်၍ ပြေးလွှားရန် ဖြေမရှိ တော့ပေ။ သို့ရှေ့၌ ချေခင်ကမ်းပါးကြို တစ်ခုအနီး ရှိတော့သည်။

ပိုးဆမ်းပန်းစာပေ

www.burmeseclassic.com

သူ့အားနှင့် ရန်သူများ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းကို လုံးဝ မခံနိုင်ပါချေ။

သူသည် သတိတ္တိရှိသူ၊ ရဲဝံ့သူတစ်ဦးဖြစ်လေရာ ချွေခက်ကမ်းပါးတိုင်းသို့ ခုန်ချလိုက်လေတော့သည်။

ဤနေရာဒေသ၌ စိမ်းလန်းစိုပြည်လှသည့် ချိုင့်ဝှမ်းများ၊ လျှိုမြောင်ကြီးများ၊ ချွေခက်ကမ်းပါးကြီးများ၊ သဘာဝအလျှောက် ပေါများစွာ တည်ရှိ၍ နေပေသည်။

ရွှေခင်အိပိုင် ခုန်ချလိုက်သည့် ချွေခက်ကမ်းပါးကြီး၏ ဆောက်၌ ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်ကြီးများ ပြည့်နှက်လျက် ရှိနေပေသည်။ ထိုကျောက်တုံး ကျောက်ဆောင်များ၏ ကြား၌ စမ်းချောင်းငယ်လေး၊ ဆစ်ချက် ကော့ဂိုက်၍ တသွင်သွင်ဖြင့် စီးဆင်းနေသည်။

ရွှေခင်အိပိုင်သည် ကံကောင်း ထောက်မပစ္စည်းဖြင့် ထိုစမ်းချောင်းငယ်ကလေးဆီသို့ တညီတော်စွာ ကျ၍ သွားစေသည်။

‘ဝိုး’

‘ဘမ်း’

စမ်းချောင်းငယ်ကလေးမှ ရေစီး သန်လှ ပေသည်။ ရွှေခင်အိပိုင်သည် ရေစီးဆီတိုင်း မျောပါ၍ သွားလော့စာ့သည်။

ရွှေခင်အိပိုင်သည် မနည်းကြိုးဝေး ကူးခတ်ပြီးမှ ကမ်းနဖူးဆီသို့ ရောက်ရှိသခဲ့သည်။

သူသည် ဒဏ်ဆုပြင်းထန်စွာ ရရှိထားသဖြင့် မေးဖျက်ပင်ပန်း နှမ်းနယ်လျက် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်ကိုက်ခဲလျက် ရှိနေသည်။ ရွှေခင်အိပိုင်သည် ကမ်းပေါ်သို့ ကုန်းခုန်၍ ဖက်လာခဲ့သည်။

ထိုနေ့ခက် သူသည် ရွှေဘက်ရှိ ထေခင်ကြားလမ်းသွယ် ဆတိုင်းသို့ ယိမ်းယိုင်လျက် တစ်လှမ်းချင်းဝင်ရောက်၍ သွားလေ တော့သည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

ကြောင့်မူပင်...

ထက်ထိုက်အနိစ္စ ရရှိထားသဖြင့် နေ့စက်ဆုံးအချိန်သို့
ဆောက်ရွှေပြင်အညွှန်း ရှောင်ဆီပိုင်ကို တွေ့မြင်ရုံက ကြာ
သည်။

ကွမ်ကျန်းလုံစည် ရှောင်ဆီပိုင်အနီးသို့ ပြေးလွှား၍ ချဉ်း
ဆပ်လျက် လဲလျောင်းနေရာမှ ပေ့ထူထုတ်၏။

ရှောင်ဆီပိုင်သည် အဝေးတစ်ဝှမ်း ကြွားစားပြီး အစ်ချက်မျှ
မြှားလိုက်သည်။

အခန်း (၂)

သိုင်းဦးသျှောင်ပြစ်သည် ကွမ်ကျန်းလုံကို သတိပေးနှစ်ဦး
သည် ရှောင်ဆီပိုင်ကို စိုးရိမ်စူးဖြင့် သဲဆဲမဲမဲ လိုက်လံရှာဖွေ
လျက် ရှိနေကြသည်။

အဝေးအနှံ့ဦး လူချင်းခွဲလျက် လိုက်လံရှာဖွေနေ ဖြစ်
ထိုက်ပြန်ပင်...

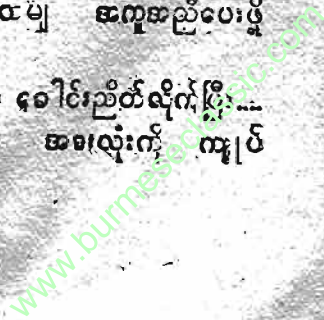
မျိုးချစ်ထပ်သားအင်ဦး ရေးကြို သုတ်ပျံ ဖြင့် ပြေးလွှား
ဆောက်ရွှေပြင်အနီးကို ခတ္တလိုက်ကြရသည်။ ထိုမျိုးချစ်ထပ်သား
သည် ရှောင်ဆီပိုင်နှင့် တွေ့ဆုံနိုင်မည့် ဖြစ်နေ၏။

ထိုမျိုးချစ်ထပ်သား၏ ခေါ်ဆောင်မှုအတိုင်း ကွမ်ကျန်း
လုံထံ သတိပေးအညွှန်း ပြေးလွှားလိုက်ပါသွားကြသည်။

သိုင်းဦးသျှောင် အရာကြီး ကွမ်၊ အခုအခြေအနေမှာ
ကျပ်တုံးဘုရင် ချုပ်ကိုင်၍ လျှို့ဝှက်ချက်ကို မနုဗျူဝေထု
သိသွားပါပြီ။ တီဗက်သိုင်းဦးအရှင် ကျူးအက်လှူမနုဗျူ
စပ်အားတို့အား မျိုးချစ်ရဲတော်ဘုရားကို အနုခံပြီး
ဆိုင်လံရှားဖွဲ့နေကြပါ၏။ ဒီတော့ ဘုရင် ချုပ်ကိုင်၍
အထက်ပိုင်းကို လုံခြုံအောင်ထိန်းသိမ်းဖို့ ပိုပြီး အရေးကြီး
အားပါပြီ။ နေ့စက်ပြီး မျိုးချစ်သိုင်းဦးအား ရှောင်ယွမ်
အေးထို သိုင်းဦးကိုလဲ အတိအကျ အကူအညီပေးဖို့
တောင်းခံပါရအောင်။

သိုင်းဦးသျှောင် ကွမ်ကျန်းလုံက ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး...

ဒီအတွက် ထိုမျိုးထံပူပန်နဲ့ အေးလုံးကို ကျပ်
ဆောင်ရွက်ပေးပါမယ်။

ရှောင်ဆီပိုင်သည် ရှိသမျှခန့်အားကို ဖျတ်ညှစ်လျှစ် ကြီး
စား အားတမ်းပြီး တစ်လုံးချစ် ပြောလိုက်သည်။

'တိဗက်သိုင်းပညားရှင် ကျူထက်လူရဲ့ အဆိပ်ဝါးမျိုး
လက်ဝါးသိုင်းကို အထူးသတိထားပါ။ သူ့ရဲ့ အဆိပ် ဝါးမျိုး
လက်ဝါးသိုင်းဟာ အင်မတန် ထူးခြား ဆန်းကြယ်ပြီး
ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ သိုင်းပညာမျိုး ဖြစ်နေပါလား။
အဲဒီသိုင်းကွက် ဝါးမျိုးက နံပါတ်တစ် ခပ်ရဲလည်ပြီဆို
သိုင်းကွက်၊ နံပါတ်နှစ် ခပ်ကဲ အသည်းပောက်သိုင်းကွက်၊
နံပါတ်သုံး ခပ်ကဲ သွေးကြောဖြတ်သိုင်းကွက်၊ နံပါတ်လေး
ခပ်ကဲ ခါးခွေ့ရိုက်သိုင်းကွက်၊ နံပါတ်ငါး ခပ်ရဲဝိညာဉ်ပေး
သိုင်းကွက်တို့ပါပဲ။ ကျူထက်လူနဲ့အတူရင် အထူး သတိထား
ကြပါ'

ရှောင်ဆီပိုင်သည် အမေခေဇာန်ရှင်အဖေပြီး သွေးများ
ထိုးအန်လိုက်သည်။

'ဝေါ'

ရှောင်ဆီပိုင်၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ တစ်ချက်မျှ တုန်သွားပြီး
အသက်ရှူ ရပ်ဆိုင်း၍ သွေးမေ့သည်။

သိုင်းဦးကျောင်း ကွမ်ကျန်းလုံသည် သက်ပြင်းတစ်ချက်

အာဖင်စွာ ချဇိုက်မိ၏။ သူ့ခါရင်ထဲ၌မူကား ဝမ်းနည်း
ကြကွဲစိတ်များဖြင့် ပြည့်လျှံ၍ နေပေတော့သည်။

--- -- -- -- --

* * *

မျိုးချစ်သိုင်းပညားရှင် ရှောင်ဆီပိုင်၏ မှုခွဲကြီးချက်အရ
ကွမ်ကျန်းလုံနှင့် သားဖြစ်သူ ကွမ်စန်ဝူတို့ နှစ်ဦးသည်
ရှောင်ယုမ်ပေး၏ အိမ်ဂေဟာသို့ ရောက်ရှိသွားကြသည်။

ရှောင်ယုမ်ပေးကို အကူအညီပေးရန်အတွက် ရောက်ရှိ
လာကြခြင်းပင် ဖြစ်၏။

အလားကောင်းသော်လည်း အခါနှောင်း၍ သွေးကြောပေ

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်....

ရှောင်ယုမ်ပေးမှာ ရန်သူများ၏ ရက်စက်စွာ ထိတ်မြတ်

www.burmeseclassic.com

၅၀ ၀ ကျော်ကျော်စော

ဆွေးခြင်းကို ခံလိုက်ရတဖြင့် ရွှေခင်ယုမ်ဖေး၏ ရုပ်ဆလေး
တို့ဆေး တွေပြင်ကြရလေတော့သည်။

'တေးက'

ကွမ်ကျန်းလုံသည် ရွှေခင်ယုမ်ဖေး၏ ရုပ်ဆလေးခင်း
စစ်ဆေးကြည့်ရှုလိုက်ပြီး နားကြည်းခံပြင်းစွာဖြင့် တစ်ခေါ
ရိုက်မိသည်။

ကွမ်ကျန်းလုံသည် မျက်မှောင်တစ်ချက် ကြိုတ်လှ
စဉ်းစားလိုက်သည်။ ဤအထိုင်းထိုလျှင် ကျန်ရှိနေသေးသ
သိုင်းသစေးများ ဆထွက်ပါ စိုးရိမ်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လေ
သည်။

သို့နှင့်ပင် ကွမ်ကျန်းလုံသည် သေးဖြစ်သူ ကွမ်စန္ဒီဝှာ
သို့လှည့်၍ ချစ်ချင်းစင် နှူးကြားလိုက်၏။

'ကဲ ငါ့အား မင်းက ဝှမ်ကျင့်ဝှာကို အမြန်ဆုံး သွား
ကူညီပေးတော့ ပြီးတော့ သိုင်းလေ ကထဲက ဂိုဏ်းချုပ်
အေးလုံးကို အရေးပေါ် အစည်းအဝေးလုပ်ဖို့အတွက် မိ
အကြောင်းကြားလိုက်ပါ။ ငါကတော့ ဝှမ်စုန်းရှန်ကို အ
အညီပေးဖို့အတွက် အခုချက်ချင်းပဲ ထွေးလေမိမယ်'

ကွမ်စန္ဒီဝှာသည် ချက်ချင်းပင် ဆရာကြီး ဝှမ်ကျင့်
ဆိမ်ဂေဟာဆွံ အပူထပြင်း လိုက်သွားလေသည်။

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လှသော ရန်သူများသည် ကွမ်စန္ဒီ
ကံလက်ညှို့၍ သွားခဲ့ပေပြီ။

ကွမ်စန္ဒီဝှာ နောက်ရှိသွားချိန်၌ ဆရာကြီး ဝှမ်ကျင့်ဝှာ၏
မိဂေဟာဆွံတိုင်း၌ ဆေးလောင်းများ အနုထုအန့် ပြန်ကျ
ကံ ရှိနေသည်ကို စိတ်မချမ်းမမြေ့ဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ရသည်။

ဆရာကြီး ဝှမ်ကျင့်ဝှာ ဝှိ ကျူထက်လှနှင့် ခန့်ချားများက
စက်စွာ သတ်ဖြတ်၍ သွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ရန်သူ၏ ရက်
စဉ်းကြောင့် ကွမ်စန္ဒီဝှာ မကျေမနပ် ဖြစ်မိသည်။ နာ
ညံ့ ခံပြင်းစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာရသည်။

ကွမ်စန္ဒီဝှာသည် ဆရာကြီးတစ်ချက် လေးပင်စွာချလျက်
အနုထုမှ ပြန်လှည့်ထွက်သွားခဲ့မိလေတော့သည်။

* * *

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

www.burmeseclassic.com

၂၂ ၉ ကျော်ကျော်ဆွေ

သိုင်းဦးသျှောင် ကွမ်ကျွန်းလုံသည် မျိုးချစ်သိုင်း၊ သမီး
စစ်ဦးဖြစ်သည့် ဝမ်စွန်းရွှန်၏ ဂေဟာသို့ အပူထပြင်းလိုက်
သွားမိလေသည်။

ဝမ်စွန်းရွှန်ကို တွေ့လျှင်ပင် ကွမ်ကျွန်းလုံက သတိပေး
စကားပြောလိုက်၏။

'ကဲ... ဝမ်စွန်းရွှန် အခြေအနေကတော့ အထောက်အကူ
မကောင်းဘူး၊ ခင်ဗျား၊ ခင်ဗျား၊ ခင်ဗျားကို ကျူထက်လူနဲ့ မန့်ချ
တွေက ခြေထပ်ပြီး လိုက်နေပြီ၊ မီးတော့ မီးနေထုက
အခုချက်ချင်းရှောင်သွားတော့ ခင်ဗျားအတွက်အကောင်းအ
ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ကျူထက်လူနဲ့ရန်က လူတိချင်ရင်တော့ မီး
ဆမ်းပဲခွီတယ်၊ သူ့ကိုရင်ဆိုင်လို့ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ယှဉ်နိုင်
မဟုတ်ဘူး၊ ကျူထက်လူနဲ့ အဆိုပင်... မျိုး၊ ဇာတ်ဝါးသိုင်း၊
အခုအချိန်မှာ ဘယ်သူမှ မယှဉ်နိုင်သေးဘူး'

ဝမ်စွန်းရွှန်က...

'အခုလို သတိပေးတဲ့အတွက် အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်
ဆယ် ခေါင်းဆောင်ကြီး'

ဝမ်စွန်းရွှန်လည်း ချက်ချင်းပင် ထူ၏ဆိပ်ဂေဟာကို
စွန့်ခွာ၍ ထွက်သွားစေတော့သည်။

--- -- -- -- --

* * *

www.burmeseclassic.com

ထူးကိုယ်ကျိုးအတွက် တစ်ခုတည်းကိုသာ ဦးစားပေးသူ ဖြစ်သည်။

* * *

အခန်း (၃)

မန်ချူးလားပီးစေခြင်းသော ကျူထက်လူနှင့် အဖွဲ့သည် မကြာခင်မှာပင် သိုင်းဆရာ ဝမ်စွန်းရှန်၏ အိမ်ခံစားသွား ရောက်ရှိလာကြသည်။

ဝမ်စွန်းရှန်ကို အရိပ်အယောင်မျှမင်းမဲ့တွဲရက် အိမ်ချည်း ထက်သက်ကိုသာ ထွေမြင်ရသဖြင့် ကျူထက်လူမှ အခဲ မကျနိုင်ဘဲ ခေါ်သပြင်းစွာ ထွက်မိသေးသည်။

ဘောက် - ဝမ်စွန်းရှန် - ဝမ်စွန်းရှန် အားပြားကောင်းလို့ ထက်သာသွားတယ်

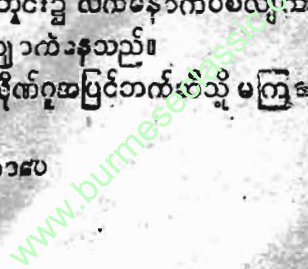
ကျူထက်လူသည် ထူးမြင့်ကို ရွန်းစိုင်း၍ စီးနင်းလျက် ပတ်ဝန်းကျင် နေရာအနှံ့သို့ လိုက်လံ ရွာခံဖွဲ့ ဤသို့ ဖြစ်သည်။

မိုးဆမ်းစန်းစာပေ

လျှို့ဝှက်လိုက်ဂူကြီးတစ်ခုအတွင်း၌ ဖြစ်သည်။ လိုက်ဂူအတွင်း၌ မီးဆောင်များဖြင့် လင်းထိန်လျက်ရှိနေ ပေသည်။

မီးဆောင်ဆောက်၌ နယ်ချဲ့မန်ချူးများကို တုန်းလွန်တိုက်ခိုက်နေသည့် မျိုး ဈာန်သိုင်းသမားများ၊ ဓားမားမတ်မတ်ရပ်လျက် ရှိနေကြ၏။ ထိုမျိုးချစ်သိုင်းသမားများသည် သိုင်းထောက်၏ ဦးသျှောင် ဖြစ်သူ ကွမ်ကျန်းလုံ၏ လူယုဒတော်တပည့်များ ဖြစ်ကြသည်။ ကွမ်ကျန်းလုံသည် လိုက်ဂူအတွင်း၌ ထက်နောက်ပစ်လျှောက် ခေါက်တို ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်နေသည်။ ထိုသို့လမ်းလျှောက်ရင်းမှ လိုက်ဂူအပြင်ဘက်သို့ မကြာခင်

မိုးဆမ်းစန်းစာပေ

ကေ လှမ်းပျော်ကြည့်ရှုမိသည်။ သူသည် စိတ်ဝေးဝေးမှ မိသားစု
စိတ်သည်။ လှုပ်ရှားလျက် ရှိနေမိ၏။

သိုင်းလေးက အတွင်းရှိ သိုင်း အဖွဲ့များမှ ဂိုဏ်းချုပ်များ
ထံသို့ အရေးပေါ်အသေးအဝေးပိတ်ကြားတစ်ခု ချစ်သည့်
တွင် အရေးပေါ်စည်းဝေးရန် ချိန်းဆိုကာ ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
ကပ်မှတ်သားသည့် အချိန် ကြာလွန်သောအခါ အကိုး
လူထံသို့ မည်သူတစ်ဦးမျှ ရောက်လာခဲ့ခြင်း မရှိသေးပေ။

ကွပ်ကွန်နီးလ်အဖွဲ့ဖြင့် သိုင်းအဖွဲ့များမှ ဂိုဏ်းချုပ်အသီး
သီးနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး နယ်ချဲ့မခံချူများမှ တွန်းလှန်
လိုက်ရန်အတွက် ကေ့မည်းသားခံခြင်းပြုမည်ကို စဉ်း
စားထားသည်။

လိမ္မော် ယခုအချိန်အထိ မည်သူ့ တစ်ဦး အစ်ဒယာန်မျှ
ပေါ်လာ မြှင့်မရှိသဖြင့် စိတ်ပျက်သားလျော့သွားသည်။

ပင်ကြီး၏ မျက်နှာကို ကပ်ချက်မျှ အကဲခတ်လိုက်ပြီး
သားဖြစ်သူ ကွမ်စန်ဂူ၏ အိမ်ပြုချက်ကို ပြောပြလိုက်သည်။

အဖေ သိုင်းလေးက ထိုက ဂိုဏ်းချုပ်တွေ ခိုးနာကို
ရောက်လေကြတော့ဟာ ခိုင်လုံတဲ့အကြောင်းတစ်ခု ရှိပါလိမ့်
မယ်။ ကျူထက်လူ့ အန္တရာယ်ပေးသောမာကို စိုးရိမ်စဉ်အတွက်
ရောက်ပေးကြတော့ပဲ ဖြစ်မယ်လို့ ကျွန်တော် သိသယ်

ကွမ်ကျွန်းလုံသည် သက်ပြင်းတစ်ချက် လေးပင်စူးချလိုက်
မိသည်။

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

'ဆင်း... ဝါးအေးပြောတာ အမှန်ပဲဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ကျူ
ထက်လူ့ အထိပ်ဝါးမျိုး လက်ဝါးသိုင်းကို ဘယ်သူမှ မယူဦး
နိုင်ကြဘူး။ မဟုတ်လား။ မိခင်က ကျူထက်လူ့ အန္တရာယ်ပေး
အာမခံကို စိုးရိမ်ပြီး မိခင်က ကျေးဇူးပြုပြီး ဖြစ်ရမယ်။
ထိပ်တန်းသိုင်းလေးရှင် ရှောင်ထိပိုင်စေရင် ကျူထက်လူ့
အထိပ်ဝါးမျိုး လက်ဝါးသိုင်းကြောင့် ဝေဆုံးဆွေးတစ်
သိုင်းလောက်တစ်ခုလုံး သိထားကြတော့ ပိုပြီး ဆိုးသွေး
တာပေါ့။ မိခင်က သိုင်းဂိုဏ်းတွေရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်တွေပေါ်
ပေ့တူလို့လဲ မဖြစ်သေးပါလား'

ထိုဦးမှားပင်...

လိမ္မော်အဖေ အစောင့်အရှောက် နှစ်ဦး ထောက်ခံပြီး ကွမ်ကျွန်း
လုံကို အစီရင်ခံလိုက်သည်။

'ခေါင်းဆောင်ကြီးခင်ဗျား နဂါးငါးကောင်ဂိုဏ်းချုပ်
ထောက်ခံလာပါပြီ'

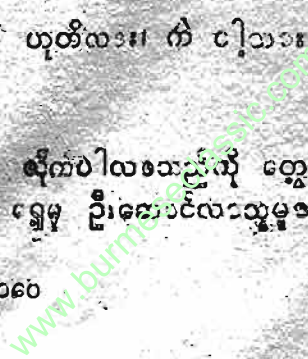
သိုင်းလေးက ဦးဆောင်ဖြစ်သူ ကွမ်ကျွန်းလုံမှာ တစ်
အကြောင်းဖြစ်သွားပြီ...

နဂါးငါးကောင်ဂိုဏ်းချုပ် ဟုတ်လား။ ကံ ငါးသား
အပြင်ထွက်ပြီ။ ကြိုလိက်စမ်း

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင်...

ကွမ်စန်ဂူနှင့်အတူ လူနှစ်ဦး ဆိုက်ပါလစေသည်ကို တွေ့
ဆိုက်ရ၏။ ထိုလူနှစ်ဦးအနက် ရှေ့မှ ဦးဆောင်လာသူမှာ

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

ဟိတ်ကြီးဟန်ကြီးနိုင်ပြီး မျက်နှာပြင်ပေါ်၌ ဂုဏ်ထူးဝင့်ကြား
သည့် ဟန်ပန်မျိုး၊ အထင်းသား ပေါ်လွင်၍နေသည်။

ထိုလူသည် နဂါးငါးကောင် ဂိုဏ်းချုပ်ဖြစ်သူ ဆေးကော်
ချွေးပင် ဖြစ်၏။ သူ၏နောက်မှ လိုက်ပါလာသူမှ ဘုန်း
ဆက်ထောက်ဖြစ်သူ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပေသည်။

ဆောက်ချွေးက ခပ်ကြားကြားလေသံမျိုးဖြင့် စတင်၍
ပြောသည်။

‘နဂါးငါးကောင်ဂိုဏ်းချုပ် ဆောက်ချွေးထိုကတော့ ကျုပ်
ပါပဲ။ ကျုပ်နဲ့ အတူပါလာတဲ့ လူကတော့ ကျုပ်ရဲ့ လက်
ထောက်ဖြစ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါ’

သိုင်းလောက၏ ဦးဆောင်ဖြစ်သူကွမ်ကျန်းလုံက အထင်
ကြီး လေးစားသည့် အမူအရာဖြင့် မေးမြန်းလိုက်သည်။

‘အခုလို တွေ့ဆုံကြရတာ အထူးပဲ ဝမ်းသာပါအယ်။
ခင်ဗျားမှ ဂိုဏ်းခွဲ ဘယ်နှစ်ခုလောက် ရှိပါသလဲ။ ပြီးတော့
ဂိုဏ်းသားအင်အားကတော့ ဘယ်လောက်အထိ ရှိထားပါ
သလဲ’

ကွမ်ကျန်းလုံ၏ မေးမြန်းလိုက်မှုကြောင့် ဆောက်ချွေးမှ
ဆက်၍ မကြားနိုင်တော့ပေ။ ထို့နောက် ရှက်ကိုးရှက်ကန်း
အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘ကျုပ်ရဲ့ဂိုဏ်းမှာ နှစ်ပေါင်း ငါးယောက်ပဲ ရှိပါအယ်’
ကွမ်ကျန်းလုံမှ စိတ်ပျက်သွားမိသည်။

‘ဟင်...ခင်ဗျားရဲ့ ဂိုဏ်းမှာ လူငါးယောက်ထဲအင် ရှိ
တာကိုး’

ကွမ်ကျန်းလုံနှင့် ကွမ်းစန်ဝူဘို့ သားသမီးဦးမှ ဒုတိယ
နှင့် ရင်ဆိုင်ရန်အတွက် အင်အားထိုးတက်လာပြီဟု အားတက်
နေမိကြသည်။ သို့သော် ဆောက်ချွေး၏ စကားကြောင့်
စိတ်ပျက်သက်ပျက် ဖြစ်သွားမိကြသည်။

ငိုအားထက် ရယ်အားသန် ဆိုသည့် အဖြစ်မျိုးကြောင့်
ကွမ်းစန်ဝူက ထစ်ချက်မျှ ရယ်မောလျက် ပြောလိုက်၏။

‘လူငါးယောက်ထဲ ရှိတဲ့ဂိုဏ်း ဆိုးတာ ဘယ်လို ဂိုဏ်း
မျိုးလဲ’

လေလုံးထွားပြီး ကြားဝါချစ်စိတ် ရှိသည့် ဆောက်ချွေး
က ခပ်တည်တည်ဖြင့် ဆက်၍ ကြားဝါလိုက်ပြန်သည်။

‘ဗီမာ ညီလေး၊ မင်းက ကျုပ်ရဲ့ဂိုဏ်းကို အထင်အမှား
ပါနဲ့။ ကျုပ်ရဲ့ ဂိုဏ်းမှာ လူအင်အား နည်းပေမယ့်
ကျူထက်လူနဲ့ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ကျူထက်လူနဲ့
ရင်ဆိုင်ခဲ့ရလို့ ကျုပ်တို့ နဂါးငါးကောင်ဟာ နဂါးနှစ်
ကောင်ပဲ ကျန်ရစ်ခဲ့ရတော့တာပါ’

သိုင်းလောက၏ ဦးဆောင် ကွမ်ကျန်းလုံက မျက်မှောက်
ဆစ်ချက် ကြုံထဲလျက် မေးလိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီ၊ ဒါဆိုရင် ကျူထက်လူကို ခင်ဗျားကွယ်
တိုင်ကော တွေ့ဖူးရဲ့လား’

၃၂ ၀ ကျော်ကျော်ဆွေ

ဆေးကံချွေးက လေသံအင်မျိုးပြပေး၍ပြေလိုက်သည်။
'ဆင်း...ကျဆုံး...အားကြဲတဲ့ ကျုပ်ရဲ့ ညီနောင် သုံးဖော်
အတော့ ကျုပ်အင်လူက တွေ့ဖူးကြပါတယ်။ သိုင်းလေးက
ထဲက ရိုက်ချုပ်တွေကို ဖိတ်ကြားတဲ့ ဆင်းကံကြီးရဲ့
ခေါင်းဆောင်ကြီးဆီကို ကျုပ်လေးနဲ့တော့ပါ။ ကျုပ်ရဲ့
အဖေက ညီညွတ်ချက်အတော့ ကျုပ်အင်လူက ရှေးပြေး ကျုပ်ရဲ့
ညီနောင်သုံးဖော်အတွက် သွေးကြွေးအပ်ဖို့ပါပဲ။

မည်သို့ပင် ဖြစ်စေကာမူ...
ကွမ်ကျွန်းလုံအားဖြင့် ထူးထံသို့ ရောက်ရှိလာသုတစ်ဦးရှိ
ဆေးသပြင့် ဆောက်ချွေးအတော့ အပြစ်မထင်နိုင်တော့ဘဲ
ကျေးဇူးပင် ထင်မိရပေးသေး တော့သည်။

* * *

အခန်း (၄)

ထိုစဉ်မှစပင်...
လှိုက်ဂူအဝဆီမှ အကြောင်းကြားသံတစ်ခု ထပ်မံပျံ့လွင့်
၍ ထက်ပေါ်လာ၏။
'ကျုပ်ပိုင် အာရေဠုစုနက ဆိုင်းအရာကြီးလီစိုပိုင် ကြလာ
ပါပြီ'

ထိုအကြောင်းကြားချက်ကို ကြားလိုက်ရသော အခါ၌
ကွမ်ကျွန်းလုံ၏ မျက်နှာပြင်ပေါ်၌ အဝင်ကျေတည့် အမှတ်
အရာမျိုး ပေါ်ပေါက်၍ လားမိစေတော့သည်။
ဆိုအချိန်မှစပင်...

www.burmeseclassic.com

လိက်ဂူအဝမှပင် ဝင်ထောက်အေးသည့် လီစုပိုင်ကိုတွေ့မြင်
လိက်ဂူသည်၊ ကေခက်ကျစ်ရက်ခက်သေ လက္ခဏာရှိသည့်
အကျည်းတန်လှသော လီစုပိုင်၏ မျက်နှာကို တွေ့မြင်လိုက်မိ
လျှင်ပင် ကွမ်ကျန်းလုံက ခက်ဆန်သော လေသံဖြင့် ပြော
လိုက်၏။

‘ဗိဗ္ဗာ လီစုပိုင်၊ မင်းဟေ့ မနီချူးလက်ပါးစေ အမျိုး
စား သစ္စာဖောက်လုပ်နေတဲ့ အားကောင်းပါ၊ မင်းလို လူစား
မျိုး ကျုပ်ဆီကို ဘာကိုစွန့် ထောက်လာရတာလဲ’

လီစုပိုင်သည် မျက်နှာစစ်ချက်မျှ ပျက်မသွားပေ။
အရှက်မရှိသောမျက်နှာဖြင့် လီစုပိုင်က ရယ်မောလိုက်၏။

‘ဗိဗ္ဗာ ခေါင်းဆောင်ကြီးကိုသာပေးချ်လို့ ကျွန်တော်
လစွဲရတာပါ။ လူဆိုးတာ အရာရာမှပေး ပါးနပ် လိမ္မာမှုရှိဖို့
လိုအပ်တယ်။ အခြေအနေ ပေးကောင်းမှန်း သိလျက် ဘေးနဲ့
ရှေ့ကို ဆက်တိုးရင် ဖားတုလို့ခရုခုန်သလို အဆင်ကျစ်ပြီး
ကိုယ်ကျိုးနည်းရုံပဲ ချီပါလိမ့်မယ်။ ကျောက်တုံးကြီးကို
ကြက်ဥနဲ့ပေါက်ရင် အလဟဿ ဆုံးရှုံးရုံပဲ ရှိမှာပါ။ ခေါင်း
ဆောင်ကြီး’

လီစုပိုင်၏စကားကြောင့် ကွမ်ကျန်းလုံမှာ ဒေါသထွက်
လာမိလေသည်။

‘အေး’

လိက်ဂူအပြင်အကံမှ စူးစူးဝါးဝါး ဆော်ဟစ်ဆံတစ်ခု
ရှုထိတရက် ပေါ်ထွက်လာသည်။

မျိုးချစ်ဆိုင်သမားတစ်ဦး လိက်ဂူအတွင်းသို့ စူးကြီး
သုတ်ပျော အမှုအရာဖြင့် ပြေးလွှားဝင်ထောက်လာသည်။

ထို မျိုးချစ်ဆိုင်သမားက တုန်လှုပ်သောအခါဖြင့် အစီ
ရင်ခံလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်တို့တော့ ဒုက္ခပူပျော် ခေါင်းဆောင်ကြီး၊
သစ္စာဖောက်လုပ်လုပ်တာက ကျွန်တော်တို့ကို ဆောင်းစားလိုက်
ပြီ။ ကျွန်တော်တို့ လိက်ဂူဆီကို ကျူးထဲ နီလူနဲ့ မနီချူး တစ်
သားတော့ ထောက်လာကြပြီ။ တိုက်ခိုက်နေကြပါပြီ’

လီစုပိုင်ကား အမျိုးသားသစ္စာဖောက်ပင် ဖြစ်၏။ သူသည်
အစ္စာဖောက် လက်ပါးစေ ဝိသစ္စာဖြင့် သိုင်းလောက၏
ဦးဆောင်ဖြစ်သူ ကွမ်ကျန်း လုံတို့လူစု ဤလိက်ဂူအတွင်းသို့
လျှို့ဝှက်၍ စခန်းချနေကြကြောင်း ကျူထက်လူထံ သွား
ထောက်၍ သတင်းပေးခဲ့သည်။

လီစုပိုင်သည် လိက်ဂူအပြင်အကံသို့ ပြေးထွက်သွားပြီး
ကျယ်လေစင်စွာ ဆော်ဟစ်ပြောဆိုလိုက်၏။

၉၆ ၉ ကျော်ကျော်ဆွေ

'ဆရာ ကျူထက်လူ စီကောင့်တွေ စတင်လိက်ရုတ်မှာ အားလုံးရှိနေကြပါတယ်'

အရေးအကြောင်းကြုံလာမည်အခါ၌ နဂါးငါးကောင် ဂိုဏ်းချုပ် ဆောက်ချေးမှာ ထပ်မံ၍ ကြားဝါပြောဆိုနိုင်ခြင်း မရှိတော့ပေ။

ကျူထက်လူနှင့် မနီချူထပ်သား ထောက်ရှိလာကြပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်သည်နှင့် ကွမ်ကျန်းလုံသည် သူ၏ မျှီချစ်စပ်သား ဆင်ဆေးစုပျားကို ချက်ချင်းပင် စုရုံးလိုက်သည်။

ထိုနေ့က ကွမ်ကျန်းလုံနှင့် သားဖြစ်သူ ကွမ်စန်ဝူတို့က ဦးဆောင်လျက် လျှို့ဝှက်ဥပင်လိုက်ခေါင်း တစ်ခုအတွင်းသို့ ပြေးလွှားရှေ့ခင်ထိမ်းလိုက်ကြသည်။ ဤအစီအမံကို ကွမ်ကျန်းလုံက ကြိုဆင်စီစဉ်ထားခြင်းပင် ဖြစ်၏။

မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက် ဖြစ်နေသည့် ဆေးဖော်ချေးသည် သူ၏ လက်ခေတက်ဖြစ်သူပုဂ္ဂန်စုကိုခေါ်လျက်နေခက်မှ ပြေးလွှားစိုက်ပါသွားလေတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာပင်

ဆရာပေးက လီစုပိုင်သည် ကျူထက်လူနှင့် မနီချူထပ်သားများကို ခေါ်ဆောင်လျက် လိက်ရုတ်အတွင်းသို့ ထောက်ရှိလာကြ၏။

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

လိက်ရုတ်အတွင်းသို့ ထောက်ရှိလာကြလျှင် ကွမ်ကျန်းလုံတို့ လူစု၏ အရိပ်အထောက် အာအန်ကိုမျှပင် မတွေ့မြင်ကြတော့ပေ။

လိက်ရုတ်အတွင်း၌ စေ့စပ်စွာ လိုက်လံရှာဖွေသော်လည်း လုံးဝ မတွေ့ကြရပေ။

လီစုပိုင်က မျက်နှာချိုသွေးလျက် ကျူထက်လူကို လှမ်း၍ ပြောသည်။

'ဆရာ ကျူထက်လူ၊ စီကောင့်တွေ ထစ်နေရာကို ဆွက်ပြေးသွားကြတာပဲ ဖြစ်မယ်'

ကျူထက်လူက အေးတိအေးစစ် လေသံဖြင့်...

'စီကောင့်တွေ ဘယ်အထိပြေးနိုင်မှာလဲ၊ တင်းငါးကပ်ထဲကနေ လွတ်အောင် ဘယ်နည်းနဲ့မှ မပြေးနိုင်ပါဘူး'

... ..

* * *

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

www.burmeseclassic.com

လိက်ဂုဏ်၊ မှ ပြန်လည်ထွက် ခွာသွားကြသည့် ကျူထက် လူနှင့် မန်ချူးများသည် မကြာခင်မှပင် မြို့တွင်းရှိသစ်၊ မများပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာကြ၏။

ကျူထက်လူတို့ လူစုသည် ထို စံအတိုင်း အပြစ်မဲ့သည့် ပြည်သူလူထုကို အနိုင်ကျင့် နှိပ်စက်ခြင်းပြုကြသည်။ ဝှေးရောင်း၊ သူများကို ရိုက်နှက်ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ပြီး ပစ္စည်းများကို လုယက် ယူငင်ခြင်းပြုကြသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်များကို သိုင်းဦးဆွေစင် ကွမ်ကျန်းလုံနှင့် ကွမ်စန်ဂူတို့ တွေ့မြင်နေကြရသည်။ ကွမ်စန်ဂူမှာ လူငယ်ဖြစ်၍ မခံမရပ်နိုင်အောင် ဓေါတထွက်နေမိလေသည်။

ကွမ်ကျန်းလုံက သားဖြစ်သူကို လေးနက်သောလေသံဖြင့် ဆတိပေးပြောဆိုလိုက်သည်။

'ဧရာ ငါ့သား ဘယ်လိုကိစ္စမျိုးမဆို စိတ်ကို ဖတ်နိုင်စေမည့် သည်းခံပြီး ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းရှိဖို့ လိုတယ်။ အခုလက်ရှိ ပြင်စောနေရတဲ့ အခြေအနေမျိုးဟာ ငါတို့ အပြင်ကိုထွက်စေချင်အောင် တမင်သက်သက် ဆွဲပေးနေတာ။

'...ငါတို့က မခံချင်စိတ်နဲ့ အပြင်ကို ထွက်လာကြအာနဲ့ ကျူထက်လူနဲ့ မလဲမသွေ ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်ကြရလိမ့်မယ်။ ကျူထက်လူက ဧီလိုပုံစံမျိုးကို လိုချင်နေတာ။ ကျူထက်လူနဲ့

ဧီလိုပုံစံမျိုး ရင်ဆိုင်မိရင် ငါတို့အဖွဲ့ထဲမှ ရှေ့မှန်နဲ့သုတ်သင်စာကို ခံကြရလိမ့်မယ်။

'...ဧီထော့ ဟူ၍ ခံစားရမိရင် ခံစားရမိရင် ခံစားရမိရင် စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ထားပေးပါ။ ဧီလေးက ထိုရွေးချယ်စက်ဆောင်ကျန်းမနေတဲ့ လူစားမျိုးဟာ အကြောင်းမဲ့ပုဂ္ဂိုလ်အမိုက် နေရင် ထွက်ခွာသွားမှာပါ။

ကျူထက်လူနှင့် မန်ချူးတပ်သားများသည် စိတ်တိုင်းကျ ဆုတက် တိုက်ခိုက်ကြပြီးမှ ထွက်ခွာသွားကြသည်။

ထိုအချိန်မှပင် ကွမ်ကျန်းလုံတို့လူစုသည် လျှို့ဝှက် ပွန်းခိုနေရာမှ အပြင်သို့ ထွက်လာကြသည်။

ကွမ်ကျန်းလုံက အေးဖြစ်သူကို မှာကြားလိုက်၏။

'ကဲ... ငါ့သား၊ အခု အခု ရွှေငွေအိတ်ရင် ရွှေမျိုးစားချင်တော့ကို ဆိုက်ပြီး ရွှေပေ့ဆိုက်ဦးမယ်။ ဒါမှ ငါတို့ရဲ့ အစီအစဉ်တွေ အပြန်ဆုံး အကောင်အထည် ဖော်နိုင်လိမ့်မယ်။

စကားဆုံးလျှင်ပင် ကွမ်ကျန်းလုံသည် အဆင်မပြေပြင်အားတည့် မြင်းပေါ်သို့ လွှားခနဲ ခုန်ထက်လျက် ထွက်ခွာ ထွေးဝေးတော့သည်။

ကွမ်းစန့်ဝှု၊ ဆောက်ချွေနှင့် ကပ်ထောက်ပြန်သူ ပုဂ္ဂို
လ်တို့ သုံးဦးသား မြို့တွင်းဘက်ဆီသို့ ဆက်လာခဲ့ကြပါ။

ဆောက်ချွေက စားသောက်ဆိုင်ကြို၊ ထစ်ဆိုင်ကို တွေ့မြင်
လိုက်လျှင် ကွမ်းစန့်ဝှုဘက်သို့ လှည့်၍ ဆက်ပြောလိုက်သည်။

‘ကဲ... ကျုပ်တို့ဘဝတွေ စားသောက်ဆိုင်ထဲဝင်ပြီး ဆေးကု
သောက်ကြ စားကြရအောင်၊ ပြီးမှသာမှပဲ သစ္စာပေး
လိစဉ်းကို လိုက်ရှာပြီး ရှမ်းပစ်ကြရအောင်’

ကွမ်းစန့်ဝှုက ထစ်ဆိုင်ဆရာကို ခေတ္တ စဉ်းစားလိုက်ပြီး
ပြောလိုက်သည်။

‘ဆင်း... ကျုပ်မှပဲ ဆက်ကြားကောင်းတစ်ခု ရထားတာရှိပါ
ကယ်’

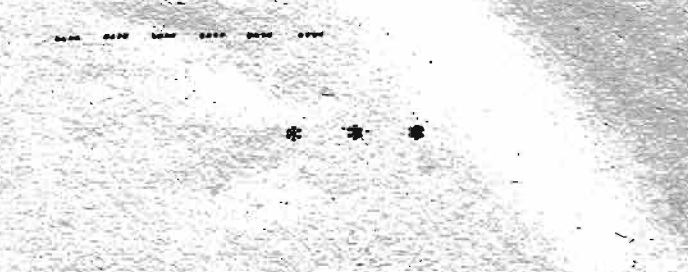
လေထွေးကြီး ဆေးကုချွေက...

‘ဆိုရမ်းပေါ့ဦး၊ တယ်လိုဆက်ကြားရမည်မျိုး ရထားလို့မိ’
ကွမ်းစန့်ဝှုက ထစ်ချွေကံမျှ ပြောလိုက်ပြီး

‘ဆေးကုမှပဲ ပြောပြပါအင်၊ ခင်ဗျားတို့သားအရင်သားနှင့်
ကြပါ၊ ပြီးမှသာမှပဲ ကျုပ်တို့ ပြန်ဆုံကြတာပေါ့’

ထိုသို့ ပြောပြပြီးသည်နှင့်
ကွမ်းစန့်ဝှုသည် လှစ်ခနဲ ပြေးလွှား ထွက်ခွာသွားလေ
သည်။

ဆေးကုချွေနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ နှစ်ဦးသည် စားသောက်ဆိုင်
ဆီသို့ ဦးထည်၍ ထွက်ခွာလာကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ဒီလိုကလေးတွေ ငြိမ်းချမ်းစွာ နေထိုင်ရအောင်
ပြုစုပေးကြပါ။ အေးချမ်းစွာ နေထိုင်ရအောင်

အခန်း (၅)

စားသောက်ဆိုင်အတွင်း၌ လူ အများအပြားရောက်ရှိ၍
နေပေသည်။

စားပွဲဝိုင်းတိုင်း၌ ကိုယ့်လူနှင့်အိမ်ထောင် ပြေးဆို
ဆွယ် ချိန်ကြီးသည်။ ရယ်စေ့စေ့များ၊ ကေခဲသံများနှင့်
ပန်းဆန်ခွက်ယောင် အရက်ပုလင်းများ ထိခတ်ရာမှ ထွက်
ပေါ် စားသံများဖြင့် ဆူညံလျက်ရှိနေ၏။

ထိုအချိန်မှစ၍...

နဂါးဝါးစောင် ဂိုက်ချုပ် ဖြစ်သူ ဆောက်ချေးနှင့်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ နှစ်ဦးသည် စားသောက်ဆိုင်အတွင်းသို့ ဝင်လာ
ကြသည်။

သူတို့နှစ်ဦး စားပွဲတစ်လုံး၌ ဆိုင်လိုက်မိကြလျှင် စားပွဲထိုး
စစ်ဦး ရောက်ရှိလာပြီး...

‘ဆရာတို့ ဘာများ မှုခကြမလဲ-ခင်ဗျာ’

ဆောက်ချေးက...

‘ဟေ့... မင်းတို့ဆိုင်က အကောင်းဆုံး အရက်တစ်ဆိုင်နဲ့
အမြည်းဟင်းလျှော့ ငါ့ပွဲ အမြန်လုပ်ပေးစမ်း’

လူပုံအလယ်၌ လူအဖွဲ့ကြီးစေ့ရန် ကြားဝါလေ့ရှိသော
ဆောက်ချေးကို ကြည့်၍ လက်ထောက် ဖြစ်သူ ပုဂ္ဂိုလ်တို့
မိတ်လန့်သွားမိလေတော့သည်။

ဆောက်ချေးသည် သူ၏ဝယ်အသိုင်း ကြားလုံးထုတ်လိုက်
ပြန်သည်။ သူ့ကိုယ်သူ ထိပ်သီး သိုင်းအကျော်အမော်ကြီး
စစ်ဦး၏ ပုံစံမျိုးနှင့် ကြားဝါလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

‘ဆောက်... ကျူထက်လူဆိုတဲ့ အကောင်ဟာ၊ ဓီးလက်
တောင် ဆိုးရွေးရက်စက် သေခင်းကျန်းလွန်း နေပါလား၊
နောက်တစ်ခါ ငါနဲ့ဆက်ပတ်ပင်တိုးမိရင်တော့ ကျောင်းမှန်း
ကန်မှန်း သိသွားအောင် အကြောင်းပြလိုက်ဦးမုနဲ့ တုတယ်’

ဆောက်ချေး တစ်ယောက် ကြား၍ ကောင်းစေ့စဉ်
အချိန်၌...

‘ပုန်း’

ပျက်

အား

တံခါးဝသို့ ချီတက်သွားကာ ကျယ်အောင်အေးအေး
အသံတစ်ခု ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ထိုအသံနှင့်အတူ စူးရှသော ကျွန်းစွာ အော်ဟစ်လိုက်သလို
တစ်ခုပါ ဆက်တိုက် ပေါ်ထွက်သွား၏။ တံခါးဝ၌ ရပ်နေ
သော လူတစ်ယောက်မှာ တံခါးဖြင့် ဆောင်တုန်းခြင်းခံလိုက်
ရသဖြင့် အချိန်ပြင်းစွာနှင့် လှုပ်စဉ် လဲကျသွားခြင်းပင်
ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်မှာပင်...

တံခါးဝ၌ သားငယ်ကျဉ်းမြောင်း စူးရှသည့် မျက်လုံး
အစုံနှင့် လူတစ်ယောက် ပေါ်၍လာသည်။ ထိုလူသည်
ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လှသည့် တိဗက်သိုင်းထမေး ကျူထက်
လူပင် ဖြစ်သည်။

ကျူထက်လူသည် စူးရှတောက်ပသော မျက်လုံးအစုံနှင့်
ဆိုင်တုန်း၌ လူများကို အကဲခတ်လိုက်၏။

လေတုန်းကြီး ဆေးကင်ချွေးမှာ ကျူထက်လူကို တွေ့မြင်
လိုက်လျှင် အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ် ချောက်ချား သွားလေး
တော့သည်။

ဟာ

တစ်ခဏချင်းမှပင် သူ၏မျက်နှာမှာ ဆိုးရွက်နေသလို
သေးငယ်၍ သွားပြီး ထိပ်သီးသိုင်း အကျော်အခေါ် တစ်ဦး
၏ ပုံစံသွင်ပြင်မျိုး လုံးဝပျောက်ကွယ်၍ သူ့စားလေသည်။
ရန်သူ ကျူထက်လူ အကယ်တမ်း ထောက်ရှိထားချိန်၌
စတုရန်းပုံမှာ လေသံပင် မဟုတ်တော့ဘဲ အမြီးကုပ်၍
သွားပေသည်။

သို့နှင့်ပင် ဆေးကင်ချွေးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှစ်ဦး စားသောက်
ဆိုင်အတွင်းမှ ထွက်ပြေးနေ ကြံရွယ်လိုက်ကြ၏။

ထို့နောက် ဆွက်လက် လျင်မြန်လှန်းသည့် ကျူထက်လူက
စုတ်နှစ်ဦး၏ရှေ့မှ ပိတ်ဆို့ထားဆီး၍ ရပ်စန့်လိုက်သဖြင့်
ထွက်ပြေးနိုင်ကြတော့ပေ။

ကျူထက်လူက အေးတိအေးကေ လေးဖြင့် မေးပြန်း
လိုက်သည်။

‘မင်းတို့နှစ်ယောက်က ဘယ်သူ့တူလဲ ဘယ်က လေးကြ
အလဲ’

ဆေးကင်ချွေးမှာ မြင်စိမ့်ကန်းပျက်ဖြင့် ဝေးချွေးများ
ချံ၍နေပြီး တုန်ယင်သေစလေသံဖြင့် ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

‘ဤနဲ့တော်တို့ ဘယ်ကမှ မဟုတ်ပါဘူး။ စော့စော့က
ဤနဲ့အော် နေခက်ပြေငြိမ်းပြီး ပြောလိုက်မိတော့ပါ’

ကျူထက်လူ၏ မျက်နှာမှ အင်းမာခက်ထန်၍နေ၏။

ကျူထက်လူက ဆေးခက်ချွေကို စူးရှသော မျက်လုံးအဖုံဖြင့် ဆိုက်၍ ကြည့်လိုက်ပြီ။ ဆေးခက်အစဉ်အလတ်ဖြင့် တစ်လုံးချင်းပြောသည်။

'တာက နောက်ပြောင်ပြီ၊ မြောမိတာ ဟုတ်လား၊ မင်းရဲ့ အဆက်ကို ဖတ်နဲ့ထုပ်ထားချင်တို့ နောက်ပြောင်တာလား' 'အို...အင်း'

ဆောက်ချွေးမှာ ဆွဲဆွဲထစ်ထစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပြီ။ ခည်သည့်ကော့မေ့ ထပ်မံ၍ မပြောနိုင်တော့ပေ။

သူ၏ လက်ထောက်ဖြစ်သူ ပုဂ္ဂိုလ်မှာလည်း ကြောက်ရွံ့တဆက်ဆက်တုန်ခါ၍ နေပြီ။ မျက်နှာစပေါ်၌ သွေးရောင်ပင် မရှိတော့ဘဲ ဖြူဖပ်ဖြူစရာ ဖြစ်၍ နေသည်။

ကျူထက်လူ၏ တင်းမာခက်ထန်နေသော မျက်နှာမှ ချက်ချင်းပင်ပြေစင်းလဲ၍ သွားသည်။ ကျူထက်လူ၏မျက်နှာစပေါ်၌ အပြုံးရိပ်ထစ်ချက် ပေါ်လာပြီ။ သိမ်းမှုနဲ့ညှိသော လေသံမျိုးဖြင့် ဆောက်ချွေးတို့နှစ်ဦးကို မြောသိုက်လေသည်။

'ငါ့ကို မင်းတို့နှစ်ယောက် တာမှ ကြောက်မနေကြပါနဲ့။ မင်းတို့နှစ်ယောက်လုံးကို ငါ့ရဲရင်းနီးတဲ့ မိတ်ဆွေတွေအဖြစ်

အသိအမှတ် ပြုပါတယ်။ က... ထာဝမ်းပါ။ မင်းတို့ကို ဂုဏ်ပြုတဲ့အခါနဲ့ ငါ့ကပ် အရက်တိုက်ပါနဲ့။

ကျူထက်လူသည် သူ၏ စကားအတိုင်း အရက်ခွက်များထဲသို့ အူကိုယ်တို့ အရက်များ ဝှဲထည့်လိုက်၏။

ဆောက်ချွေးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှစ်ဦးမှာ မှုသွေးထိချမှည့်ခြင်းခံသွားရသည့် တဖူးခံချားကဲ့သို့ တဆတ်ဆတ်ဖြင့် တုန်ဟစ်နေမိကြသည်။

ကျူထက်လူက သူတို့နှစ်ဦးကို ကြည့်၍ တစ်ချက်မျှ ရှယ်မောလိုက်ပြီး...

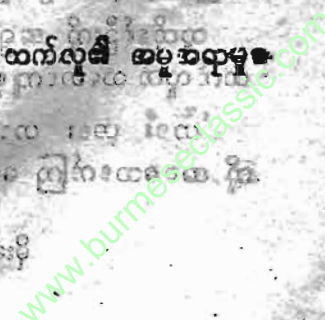
'ဟား...ဟား...ဟား မင်းတို့ နှစ်ယောက်က အရက်ဆောက်ရယေလုံးတူပါ ထိုင်ကြလေကွာ'

ကျူထက်လူ၏ အပြုအမူမှာ ကြောင်က ဖမ်းထားသည့် ကြက်ကို ဆော့ကစားနေသည့် ပုံစံမျိုး ဖြစ်နေပေသည်။

ဆောက်ချွေးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှစ်ဦးသည် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ပြီ။ ထိုခံ၌ ဝင်၍ ချိတ်လိုက်ကြသည်။

သူတို့နှစ်ဦး ထိုင်မိကြလျှင် ကျူထက်လူ၏ အမူအရာမှ ချက်ချင်းပင် ပြောင်းလဲသွား၏။

ဒိုန်း

ကျူထက်လူသည် ထူ၏ ဆက်ထဲမှ အရက်ခွက်ကို စားပွဲပေါ်သို့ ဆောင့်၍ချလိုက်၏။

ထို့နောက် ဆေးတိဆေးစက်လေသံဖြင့်...

'ဟေ့...မင်းတို့နှစ်ယောက်က နုလီ ထိုင်နေကြတယ်ဟေ့ ငါ့ကို ထိလေ၊စားလုပ်ထဲပုံစံမျိုးနဲ့ ထိုင်နေကြတယ်လား။ ငါ့ရှင်ချေ့မှာ ခွာထောင် ပြီးထိုင်မှ ငါ့ကိုလေးစားတဲ့အစား အင်ထောက်ထောင့်မှာပေါ့။ ကဲ...မင်းတို့နှစ်ယောက် ငါ့ကို ထိမိမြင် လုပ်နေကြတယ်လား။ ငါ့ကို မလေးစားစား လုပ်နေကြတယ်လား'

ပုဂ္ဂိုလ်က မျက်လုံးပြူး မျက်ထန်ပြူးဖြင့် လှ၍ဖြေလိုက်သည်။

'ဆေး...လေးစားပါတယ်။ ထိမိမြင် မလုပ်ဝံ့ပါဘူး ဝင်ဗျ'

လှေစာစားစားဖြင့် ဆေးကံချွေးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်စုတို့နှစ်ဦးသည် ထိုင်ခုံပေါ်၌ ခွာထောင်၍ ထိုင်ကြရလေသည်။

လူတို့နှစ်ဦးကို အရှူးလုပ်မည်ဟု စိတ်ကူးထားသော ကျူထက်လူက ဆေးကံချွေးစု နယ်မေးလိုက်ပြီး...

'ဟား၊ ဟား၊ ဟား၊ ခီလိုမှပေါ့။ ကဲ ငါတို့ကတော့အရက်ကို အဝေးကန်ကြ ပေထေ့'

ကျူထက်လူသည် ၎င်းတို့နှစ်ဦးအား အရက်အစ်ခွက်ပြီး အစ်ခွက် ဆင်၍ တိုက်လေတော့သည်။ မေးသားကတော့ မေးခွံဆေး ဆေးကံချွေးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်စုတို့နှစ်ဦးမှာ ကျူထက်လူထိုက်ဆေး အရက်များကို တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် မနားအမ်း ဆေးကံကြရလေသည်။

နောက်ဆုံး၌ ဆေးကံချွေးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်စုတို့နှစ်ဦးမှာ အရက် ရှိန်ကြောင် မူးနောက်ရီးဝလျက် ဇက်ကျိုးလှနိုးပါး ဖြစ်သွားကြသည်။

'ထူထိုသို့ ဦး၏ စားပွဲတော့၌ ထိုင်နေသူများမှာ သိန်း၊ ဝမင်းများလင် ဖြစ်ကြသည်။ ထိုသိုင်းဆေး သုံးဦးသည် ဆေးကံချွေးတို့နှစ်ဦးအား ကျူထက်လူက ဝညားရှိနည်းဖြင့် နှိပ်ကိုင်အနိုင်ကျင့်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရစေဖြင့် မကျေနပ် ဖြစ်လာကြသည်။

ထို့ကြောင့် သိုင်းဆေးတစ်ဦးက ဟန်တေးလိုက်၏။

'ဒီမှာ ထူထိုကို အရက်တိုက်ပြီး နှိပ်စက်ပါနဲ့ဟေ့ မိတ်ထေ့'

ကျူထက်လူက ထိုသို့ ဟန်တေးလိုက်သည် သိုင်းဆေးကံချွေး အင်ထောက်ထောင့် မျက်လုံးများဖြင့် လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်သည်။

'ဘလဲ၊ မင်းတို့က ဗီနွန်ကောင်နဲ့ တစ်ပွဲအည်း ဖြစ်နေလို့လား'

ကျူထက်လူ၏ အမူအရာမှာ ခေခက်ခေ ဝင်ကြားလွန်းလှပေသည်။ ထို့ကြောင့် သိုင်းသမားသုံးဦးအား မခံချက်စိတ်ဖြင့် ကျူထက်လူကို ရုတ်တရက်ဝင်အထက်တိုက်ခိုက်တိုက်ကြသည်။

- 'ဟိတ်'
- 'ကျွား'
- 'ဝှစ် ဝှစ် ဝှိ'
- 'ချွင်း ချွင်း'

ထိုသိုင်းသမားသုံးဦးက ဘေးကျယ်စိဖြင့် ကျူထက်လူကို ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်ကြသည်။

သို့သော် ကျူထက်လူနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်သည့်အခါ၌ စွတိုသုံးဦး၏ သိုင်းပညာမှ ကျူထက်လူ၏ သိုင်းပညာကို မည်သို့မျှ ယှဉ်တူနိုင်စွမ်း မရှိကြပေ။

ကျူထက်လူက အေးတီးအေးတက် ရယ်မောလိုက်ပြီး သူ၏ အဆိပ်ဝါးမျိုး၊ အက်ဝါးသိုင်းကွက်ကို အသုံးပြုလျက် ပြီးထန်စွာ နှံ့ပြန်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

'ဟိတ်'

- 'ဟူး ဟူး ဟူး'
- 'ဝုန်း'
- 'အား ဆင့်'

ကျူထက်လူ၏ အဆိပ်ဝါးမျိုး၊ အက်ဝါးရိုက်ချက်ကို မည်သူမျှ တိမ်းရှောင်ခွင့်မရှိစွမ်း မရှိကြပါချေ။ သိုင်းသမားသုံးဦးလုံးမှာ ကျူထက်လူ၏ အဆိပ်ဝါးမျိုး၊ အက်ဝါးရိုက်ချက်ဖြင့် အရိုက်ခံရပြီး ထိုနေရာမှာပင် လဲကျသေဆုံးသွားကြလေတော့သည်။

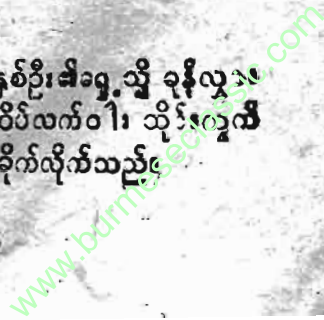
ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လှသည့် မြက်ကွင်းကြောင့်...

ဆေးကင်းချေးနှင့် ပုဂ္ဂန်စုတို့နှစ်ဦးမှာ အမှားပင်မြေ၌ သွားမိလေသည်။ နှစ်ဦးသား၊ ထိတ်သန့်တုန်လှုပ်စွာဖြင့် ထိုင်ခိုကြရာမှ ထွက်ပြေးရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ကျူထက်လူ၏ အေးတက်သော အသံက ပေါ်ထွက်လေ၏။

'ဟော့ကောင်တွေ ခပ်လိုက်စမ်း'

ကျူထက်လူက ဆေးကင်းချေးတို့နှစ်ဦး၏ရှေ့သို့ ခုန်လှမ်း၍ ထောက်ရိုက်၏။ ထို့နေ့က အဆိပ်အက်ဝါး သိုင်းကွက်ကို အသုံးပြုလျက် ရက်စက်စွာ တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

၀၂ ၀၂ ကျော်ကျော်ဆွေ

'ဟူး...'
'ဝိုး ဝိုး'
'ဝိုး...'
'အား'

ပုဂ္ဂိုလ်စုက ကျူထက်လူ၏ အဆိပ်လက်ဝါး ရိုက်ချက်
ဖြင့် ချက်ချင်းပင် လဲကျထွားလေသည်။

ကျူထက်လူက ဆေးစက်စွာ ရယ်မောလိုက်ပြီ။...

'အား ဟား ဟား ဆေဖိုသေ ပြင်ပေတော့'

ကျူထက်လူသည် ဖေကော်ချွေးထံသို့ ခုန် ဝင် လျက်
ဆက်ဝါးရိုက်ချက် တင်ချက် ရိုက်ချရန် အန်မြင်လိုက်စဉ်
စူးပင်...
'ဝိုး...'
'ဝိုး...'

ဝေးပျံတင်စင်သည် ကျူထက်လူထံသို့ အချိန်ပြင်းစွာ
တိုးဝင်၍ ဆေးစေ့သည်။ ကျူထက်လူသည်ဆေးစက်ချွေးကို
တိုက်ခိုက်နိုင်စေရာဘဲ ဝေးပျံကို ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ရသည်။

'အား ဟား ဟား ဟား'

စူးပျံကျယ်လေးစင်ဆေးပယ်ပေးသောနှင့် အဆူ စားသောက်

ဆိုင်၏ ကံခါးဝ၌ ရှောင်ဆီပိုင်နှင့် လွန်စွာတူလှသည့် လူ
တစ်ယောက် ရုတ်တရက် ပေါ်၍ လာ၏။

အမှန်စင်စစ်အားဖြင့်...

သိုးဦးသျှောင် ကွမ်ကျွန်းလုန်သားဖြစ်သူ ကွမ်စန်ဝူ
သည် သူ၏အကြံအစည်အတိုင်း ရှောင်ဆီပိုင်၏ အသွင်ဖြင့်
ချုပ်ဖျတ်၍ ဆောက်ရှိထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ကျူထက်လူက အံ့ဩစွာဖြင့် ရေရွတ်လိုက်မိသည်။

'ရှောင်ဆီပိုင်'

ထိုအချိန်မှာပင်...

ရှောင်ဆီပိုင်အသွင် အနိမ့်ဆောင်ထားသည့် ကွမ်စန်ဝူ
သည် လျင်မြန်စွာ ပြေးလွှားထွက်ခွာသွားသည်။ ကျူထက်
လူသည် ဒေါသထကြီးဖြင့် ဆောက်ချွေးကိုပင်လှည့်မကြည့်
တော့ဘဲ ရှောင်ဆီပိုင်၏ နေကံသို့ ပြေးလွှား၍ လိုက်ပါသွား
လေတော့သည်။

ဆောက်ချွေးသည် ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ လဲကျနေသည့်
ပုဂ္ဂိုလ်စုဆီသို့ ပြေး၍ ဝေးဝေးထူထိုက်သည်။

ပုဂ္ဂိုလ်စုကား အဆိပ်လက်ဝါး ဒဏ်ထုတ်ပြီးထန်စွာ ရရှိ
ထားသဖြင့် ဘော်လူးမြေပေါ်၊ အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်၍
နေပေပြီ။

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

၈၄ ၀ ကျော်ကျော်ဆွေ

သစ္စာမီးလျှံ ၀ ၅၅

ပုဂ္ဂိုလ်သည် မျက်လုံးဖြင့်ကြည့်လိုက်ပြီး၊ ဆေးကပ်ချွေးကို
လေသံ ခပ်ဆွယ်ဖြင့် နောက်ဆုံးစကား ပြောသွားခဲ့လေ
သည်။

ကျွန်တော်ရဲ့နာမည် ပုဂ္ဂိုလ်ထိုကတော့ မသေချင်ဘူးလို့
ဆီပွားပယ်ရပါတယ်။ မသေချင်ပေမယ့် ဆခု ကျွန်တော်
သေရစော့မယ်။ ကျွန်တော် ဆထွက် ပြန်ပြီး ဆက်စားချေ
ပေးပါ။

ပုဂ္ဂိုလ်ကား မျက်လုံးအစုံ မှေးမှိတ်၍ လောကကြီး
တစ်ခုလုံးကို ထစာရ မျက်ကွယ်ပြီဘူး၊ ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပေသည်။

ဆေးကပ်ချွေးသည် ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာဖြင့် ရေရွတ်လိုက်
လေသည်။

ညီလေး... ပုဂ္ဂိုလ် ငါ့ကိုမင်းထားရင်ခွဲပြီဇနား ငါ တစ်
ထောက်တည်း သိုင်းလောက ထဲမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ရတော့
မှာပေါ့။

ဆေးကပ်ချွေးသည် ပုဂ္ဂိုလ်၏ ရုပ်အလောင်းကိုတင်းကျပ်
စွာ ပွေ့ပတ်လျက် ရှိကံင်င်ငိုင်းကြားလိုက်မိသည်။

နဂါးငါးကောင် မှာကျူထက်လူ၏လက်ချက်ဖြင့် ဆေး
ကောင် သေဆုံးသွားခဲ့ရပေပြီ။ တစ်ယောက်တည်းသော

မိုးဆန်းပန်းစာပေ

မိုးဆန်းပန်းစာပေ

နဂါးဖြစ်သည့် လေထူးကြီး ဆေးကပ်ချွေးဆေးကျန်ရစ်ခဲ့ပေ
တော့သည်။

— — — — —

* * *

www.burmeseclassic.com

ကျင့်ပိုင်အာမခံဌာနအတွင်းရှိ သိုင်းသမားများမှာ ခရီးထွက်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်လျက် ရှိနေကြသည်။

ကျူထက်လူတစ်ယောက် ဆိုးမဆင်ပုံမဆင့်ဘဲ အာမခံဌာနအတွင်းသို့ ဝင်ထွက်သစသည်ကို တွေ့မြင်ကြသော အစခေံဌာနမှ သိုင်းသမားများမှာ ထိတ်သန့်တုန်လှုပ်စွာဖြင့် ဘေးဖယ်ပေးလို ကြသည်။

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင်....

အစွာဖေစေ့လက်ပါးခဲဖြစ်သည့် လီစုပိုင် ထွက်၍ သမား၏။

လီစုပိုင်က ဆီးကြို၍ မေးမြန်းဆိုက်သည်။

‘ဟာ... ဆရာကျူထက်လူပါသေး။ ဘာတွေများ ဖြစ်သလို့လဲ’

ကျူထက်လူက မှန်ကပ်နေသော မျက်နှာဖြင့် ပြောလိုက်၏။

‘လီစုပိုင် မင်းက အပြစ်တင်မျိုး အလုပ်တစ်မျိုးပါလား။ ငါ့မျက်ကွယ်မှစ ငါ့ရန်သူတွေနဲ့ပေါင်းပြီး ငါ့ကို လုပ်ကြံဖို့ စီစဉ်နေတာလား’

လီစုပိုင်မှာ စိုးရိမ်ထိတ်သန့်စွာဖြင့် ဇောချွေးများပင် ပျံလစလေသည်။

အခန်း (၆)

ကျူထက်လူသည် ရွှေခင်ဆီပိုင်၏ နောက်မှ ပြေးလွှားလိုက်ပါလာခဲ့သော်လည်း ရွှေခင်ဆီပိုင်သည် သူ၏ရှေ့ မြင်ကွင်းမှ ထူးခြားစွာပင် ရှက်စရာကပ် ပျောက်ကွယ်သွားခံရသည်။

ရွှေခင်ဆီပိုင် ရှက်စရာကပ် ပျောက်ကွယ်သွားသောနေရာမှစ လီစုပိုင်၏ ကျင့်ပိုင်အစခေံဌာန အနီးတွင်ပင် ဖြစ်၏။

ကျူထက်လူသည် ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေကို တစ်ချက်မျှ အကဲခတ်ကြည့်ရှုလိုက်သည်။ ထိုနောက် ကျင့်ပိုင်အစခေံဌာနအတွင်းသို့ လှမ်း၍ ဝင်သွားလိုက်လေသည်။

မိုးဆင်းဝန်းစာပေ

မိုးဆင်းဝန်းစာပေ

ဆရာကျူထက်လူ ထင်သလို ခံယူတိရပါဘူး။ ဆရာ
ကြီးတူလေးထဲ ပြဿနာဟာ အယ်ကစသလိုဆိုအစေခင်
ကျွန်တော် လုံးဝ သိရသေးပါဘူး။

ကျူထက်လူက မဲ့ပြုံးအစ်ချက် ပြုံးလိုက်ပြီး...

'ဗီမု ဝီစပိုင်၊ ငါ့ကို ဝေပည့်ကြောင်ပတ် ဆက်လုပ်
ခေးနဲ့၊ မင်းဝှက်ထားတဲ့ ရှောင်ဆီပိုင်ကို အခုချက်ချင်း
ထုတ်ပေးစမ်း။'

ဝီစပိုင်က တောင်းပန်တိုးလျှိုးဆေး လေသံချိုးဖြင့်
ရှင်းပြလိုက်သည်။

ဟာ ဆရာကျူထက်လူရယ်၊ ခင်ဗျားပြောတဲ့ ရှောင်ဆီ
ပိုင်ဟာ ဆရာကျူထက်လူရဲ့ အဆိပ်သက်ဝါးရိုက်ချက် ထိ
ထူးလို့ ချော့ကမ်းပါးထဲ ပြုတ်ကျပြီး သေဆုံးသွားပြီ
မဟုတ်လား။

ကျူထက်လူသည် ဝီစပိုင်၏အဖြေကို ကျေနပ်ခြင်းရှိပုံ
ပြတ် ဝေါင်းခါးယမ်းလိုက်သည်။ စေးသေကော်ဆိုင်၌ တူ
ဆီကရထုမှာ ရှောင်ဆီပိုင်အစစ်ပင် ဖြစ်ရမည်ဟု တစ်ထစ်ချ
မှတ်ထင်ယုံကြည်ထားသောကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။

ဝီစပိုင်ကို စူးရှဆေး မျက်လုံးအစုံဖြင့် စိုက်၍ ကြည့်ရင်း
ကျူထက်လူက ဒေါသကြီး အော်ဟစ် ပြောလိုက်သည်။

'ဝီစပိုင် ဘုမေ ပေါက်ကရောင်ခြေတွေ ပေးမနေနဲ့တော့၊
အခုလေးထင် ရှောင်ဆီပိုင်ရဲ့နောက်ကနေ ငါ့ထိုက်လေးရင်းနဲ့

ဗီမုကို ရောက်လအတော၊ မင်းရဲ့ အာမခံဌာနအနားမှာပဲ
ဗီမုခင် ပျောက်သွားတေးကု နားလည်ခဲ့လား။ ရှောင်ဆီ
ပိုင်ကို အမိဖမ်းပြီးတော့မှ ငါ့အပေါ် သစ္စာဖောက်ဝံ့တဲ့
မင်းကို အသေသတ်ရမယ်။'

ကျူထက်လူအနေဖြင့် ဤကဲ့သို့ ဝီစပိုင်အပေါ်၌ အထက်
အမြင် လွဲမှားပေရန်အတွက် ရှောင်ဆီပိုင်အသွပ် ဟန်ဆောင်
စွဲဆည့် ကွမ်းစန့်ဝူထ လှည့်ကွက်ဆင်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။
ကွမ်းစန့်ဝူက ရှောင်ဆီပိုင်၏ အသွပ်မျိုးဖြင့် ကျင့်ပိုင်
အာမခံဌာနအနား၌ ကိုယ်ယောင်ချောက်လိုက်သည်။ သို့မှသာ
ကျူထက်လူအနေနှင့် ဝီစပိုင် ဆူအပေါ် သစ္စာဖောက်ပြီ
ဟု အထင်အမြင် လွဲမှားပေလိမ့်မည်။

ထိုအခါ၌ ကျူထက်လူနှင့် ဝီစပိုင်တို့ အချင်းချင်း
ပြဿနာအကဲ၍ တိုက်ခိုက်ကြပေလိမ့်မည်။ ဤသည်မှာ အကြံ
ကြီးလှစည် ကွမ်းစန့်ဝူ၏ မရိယားယပ်ပင် ဖြစ်ပသည်။

ဝီစပိုင်မှာ မည်သည့်ဝကားမျှ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ ပါးစပ်
အဟောင်းဆေး ဖြစ်သွားရသည်။ ကျူထက်လူသည် ဝီစပိုင်
ပိုင်ကို အလျှင်းဂရုစိုက်ခြင်း မရှိဘဲ ကျင့်ပိုင် အာမခံဌာန
အတွင်း၌ နေထုအနံ့ လှည့်ပတ်ရှု၍ ကြည့်ရှုလစည်။

ကျူထက်လူသည် ဟိုဟိုသည်သည် ရွာမေ့ရင်းနှင့် ဝီစပိုင်
ပိုင်၏ခန်း နေထိုင်စဉ် အခန်းတိုင်သို့ ရောက်သွားသည့်
ဝီစပိုင်၏ ဇနီးဖြစ်သူမှာ ချောမောလှပ ငယ်ရွယ်သူ

www.burmeseclassic.com

တစ်ဦး ပြန်၏။ ကျူထက်လူသည် လီစုပိုင်၏ ဇနီးဖြစ်သူကို
တွေ့မြင်လိုက်မိလျှင် တပ်မက်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာမိစေ
စေသည်။

‘ဟေ... မိကောင် ရဲ့မိန်းမက ဝေးတော်ချောပါလား။’

စိတ်ထင်ရာ ပြုကျင့်လေ့ရှိသော ကျူထက်လူသည် လီစု
ပိုင်၏ ဇနီးကို အပြင်သို့ ဆွဲခေါ်တုတ်လာခဲ့သည်။

ထိုနေ့ခင်း ကျူထက်လူက လီစုပိုင်ကို ကြည့်လျက် အေးရာ
မစိုက်သော လေသံမျိုးဖြင့် ပြောဆို၏။

‘ဟေ... လီစုပိုင် မင်းရဲ့မိန်းမကို ဝေးတော်ကျူထက်လူ
ထူးကိုခေါ်သွားရလိမ့်မယ်။’

လီစုပိုင်သည် ခေါင်းနားပန်းကြိုးထွားပြီး တုန်လှုပ်သော
လေသံဖြင့် ပျာပျာသလဲ တောင်းပန် တိုးလျှိုးလိုက်သည်။

‘အို... မိလို့ကတော့ မလုပ်ပါနဲ့ ဆရာကျူထက်လူရယ်။
ခင်ဗျား ကျွန်တော်ဆီက တစ်ခါတောင်းတာမင်း ကျွန်တော်
ပေးဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲ။ ကျွန်တော်ရဲ့ မိန်းမကိုတော့ ခေါ်
မသွားပါနဲ့။’

ကျူထက်လူသည် ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်များ လှည့်တစ်ဦး ဖြစ်
ပေရာ လီစုပိုင်ကို အကျပ်ကိုင်လိုက်ပြန်သည်။

‘ကဲ... ရှောင်ဆီပိုင်ကို ငါ လိုချင်တယ်။ မင်းအနေနဲ့
သူ့ကို ငါ့လက်ထဲ အထောက်အပံ့ပေးနိုင်လို့လား။’

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

လီစုပိုင်မှ ဓုတ်စိပျက်ပျက်နှုန်းပျက်ဖြင့်...

‘ဆရာကျူထက်လူ ကျွန်တော်ရဲ့ မိန်းမကို ခေါ်မသွား
ပါနဲ့ဗျာ။ တောင်းပန်ပါစယ်။’

ကျူထက်လူက ဆေးထိဆေးထက် ရယ်ခေးလိုက်ပြီး...

‘မင်းရဲ့မိန်းမကို ငါမခေါ်သွားလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေ
မယ့် မင်းရဲ့မိန်းမကို ပြန်လိုချင်ရင်တော့ ငါ့လက်ထဲကနေ
ပြန်ပြီး လုလုရလိမ့်မယ်။’

လီစုပိုင်မှ အတ်ဆတ်ခါဈ ခေါ်သ ထွက်မိစေသည်။
ဇနီးမယားကို ထိမားလစသည့်အတွက် ဆတ်ဆတ်တုန်ပျ
စေကြည်းစိတ် ပြင်းထန်လေရသည်။

ထို့ကြောင့် လီစုပိုင်သည် ဖယုန်နိုင်မှုန်း သိသော်လည်း
ခေါ်သစိတ်ဖြင့် ကျူထက်လူကို တစ်ချိန်ထိုး ဝင်ထောက်
ထိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

သို့သော် ကျူထက်လူက လီစုပိုင်၏ တိုက်ခိုက်မှုများကို
လွယ်ကူစွာပစ် ရှောင်ထိမ်းပေးလိုက်သည်။

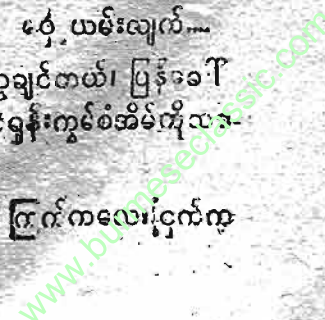
ကျူထက်လူက လက်ကိုအစ်ချက်မျှ နှော့ယမ်းလျက်...

‘မိမ့်... လီစုပိုင်၊ မင်းရဲ့မိန်းမကို တွေ့ချင်တယ်။ ပြန်ခေါ်
ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ မြို့ပြင်က ရှောင်ရွန်းကွန်စံအိမ်ကိုသွား
လိုက်ခဲ့ပေးတော့။’

ကျူထက်လူသည် လီစုပိုင်၏ ဇနီးကို ကြောက်လှောင်ရန်
လိုက်ခဲ့ပေးတော့။

ကျူထက်လူသည် လီစုပိုင်၏ ဇနီးကို ကြောက်လှောင်ရန်
လိုက်ခဲ့ပေးတော့။

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

၆၂ ၀ ကျော်ကျော်မော်

ထေးသဖွယ် ဖမ်းဆီး၍ အာခေခံ့နု အထွင်၊ မှု အေးအေး
စွာပင် ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

* * *

လီစုပိုင်၏ ဇနီးကို ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်လာသည့် ကျူထက်
လူသည် မြို့ပြင်၌ ရွှေခင်ရှုန်းကွပ်စံအိမ်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။
ကျူထက်လူသည် သူမကို ခုခင်ပေါ်သို့ ပစ်ထားလိုက်၏။
ထို့နောက် ထူမကို ရမှတ်စေ ပြင်းပြာသည့် လေသံဖြင့်
စည်းရုံးသိမ်းသွင်းပြောဆိုလိုက်၏။

‘ငါ့ရှင်ကားကိုသာ နားထောင်စမ်းပါ။ မင်းအတွက်
လုံးဝ မနှစ်နာစေရပါဘူး။ ဟဲ ဟဲ ဟဲ၊ မင်းကို ဒီဒုက္ခဒုခ
ပျော်အောင် ထားပါပေ’

ရမှတ်စေကပ်နေပြီဖြစ်သည့် ကျူထက်လူသည် လီစုပိုင်
၏ ဇနီးထံသို့ တိုးဝင်လျက် ပေ့ဖက်လိုက်သည်။

လီစုပိုင်၏ ဇနီးက ကျူထက်လူကို အဆင်၊ ဣန်းချို၊
ရှုန်းကန်သည်။

သစ္စာပီးကျော် ၀ ၆၅

‘ရှင်...ရှင်...လူယုတ်မာ၊ ကျွန်တို့ကို လူထိစမ်းပါ’
ကျူထက်လူကား မုန်ယိုဒနသော ဆင်တစ်ဆောင်ကဲ့သို့
လီစုပိုင်၏ ဇနီးကို သိမ်းပိုက်နိုင်ရန် ကြိုးစားအေးတော့သည်။

.....

* * *

ထိုအချိန်မှာပင်....
လီစုပိုင်သည် သူ၏ နောက်လိုက် ထပ်ညှီများနှင့်အတူ
ရွှေခင်ရှုန်းကွပ် စံအိမ်ထဲသို့ ပြုလွှား ဝင်ရောက်လာကြ၏။
လီစုပိုင်သည် ပိတ်ထားသော တံခါးကို ခြွေထောက်ဖြင့်
ကန်၍ ဖွင့်လိုက်သည်။

ဂျိုနီး....
အခန်းတွင်း၌ ကျူထက်လူသည် လီစုပိုင်၏ ဇနီးဖြစ်သူ
ကို အတင်၊ အဓမ္မ၊ စက်ကားဒနာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်သည်။
လီစုပိုင်မှစ ဝေါသအမျှန် ရှေးခင်းချောင်းထွက်လာပြီး

www.burmeseclassic.com

၆၄ ၀ ကျော်ကျော်ဆွေ

ကျူထက်လူကို လေးစားအရေးထားခြင်း လုံးဝ မရှိ တော့တဲ့
ဆော်ဟစ်ပြောလိုက်သည်။

ကျူထက်လူက လီစုပိုင်၏ တိုက်ခိုက်မှုကို လွှမ်းမိုးစွာ
ရှောင်တိမ်းလိုက်ပြီးအေးတိုအေးစက်လေသဖြင့် ပြောသည်။

'လီစုပိုင် မိန်းမတစ်ယောက်အတွက်နဲ့ ဗီလောက်အထိ
ခေါက်ချင်စမ်းပါနဲ့ကွာ၊ လူ့ပြည်မှာဆက်ပြီးတော့ ကြေးကြွေ
နေချင်သေးရင် ဗီနာကနေ ဆမြန်ဆုံး မင်းထွက်သွားတာ
ဆကေခင်းဆုံးပဲ ပြစ်လိမ့်မယ်'

လီစုပိုင်၏ ခေါ်သမှုမှာ အထိတိအထိပ်သို့ပင် ရောက်လျက်
ရှိနေ၏။ သူသည် မိမိ၏ အထက်ကိုပင် လုံးဝ ရှောင်တိမ်း
ဆော့စရာ ကျူထက်လူကို သူ့အထက်ကိုယ်သေ တိုက်ခိုက်ရန်
စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားပြီး ဖြစ်နေ၏။

ထို့ကြောင့် လီစုပိုင်နှင့် သူ၏အပည့်များ စုပေါင်း၍
ကျူထက်လူကို ဝိုင်းပြီး ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။

'ဝိုး... ဝိုး'
'ပွစ်... ဝှစ်... ဝှစ်'
'ဟူး... ဟူး... ဟူး'
'ဟိတ်'
'လူယုတ်မာ စသးမိး'

အကယ်စမ်း ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်ကြစဉ်အခါ၌ ကျူထက်

လူ၏ အင်မြင် ဖြင့်မေးထေရ သိုင်းပညာကို ချစ်စရာမျှ ယောဉ်
နိုင်ကြပေ။

ကျူထက်လူက အဆိပ်ငါးမျိုး လက်ဝါးသိုင်းကွက်ကို
ထုတ်ပေး၍ တုံ့ပြန် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

'ဝိုး... ဝှစ်'
'ဝိုး... ဝှစ်'
'ဆား'
'ဆင့်'

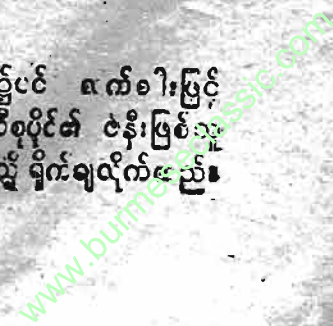
လီစုပိုင်နှင့်သူ၏ အပည့်များမှာ ကျူထက်လူ၏ လက်
ချက်ဖြင့် စစ်ဦးပြီ၊ စစ်ဦး၊ လဲကျ ဆေးဆုံးသွားကြလေ
တော့သည်။

ဇိုမြင်ကွင်းကို မြင်တွေ့လိုက်ရစဉ် လီစုပိုင်၏ ဇနီး ဖြစ်
သူမှာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲ ခေါ်ဆ ထွက်စာမိရလေသည်။

သူမသည် ဆနီးရို စားပွဲပေါ်၌ ပန်းဆိုးစစ်လုံးကို
စားစက်လျက် ကျူထက်လူထံသို့ ပစ်ပေါက်လိုက်၏။

'ဝိုး'
'ခွမ်း'

ကျူထက်လူက ပန်းဆိုးကို ရေထဲ၌ပင် ရက်ဝါးဖြင့်
ရှိုက်၍ ခွဲပစ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် လီစုပိုင်၏ ဇနီးဖြစ်သူ
အား အဆိပ်ငါးမျိုး၊ ရက်ဝါးဖြင့်ရင်ဝသို့ ရိုက်ချလိုက်သည်။

၆၆ ၀ ကျော်ကျော်ချော

‘စုန်း’
‘ဆင့်’

လိဂျိုင်၏အနီးမှ နေ့ခက်ဘက်သို့ လွင့်စဉ်လဲကျ၍ *
ဆုံးသွားလေသည်။

* * *

အခန်း (၇)

ကျူထက်လူကား ရက်စက်သည့်နေ့ထု၍ ကမ်းကုန်အောင်
ရက်စက်ဆူတစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။

သူသည် ဆွေညီနဲ့ သင်းနေသည့် အခန်းတွင်းသို့ ကြည့်ရှု
လျက် အေးခက်စွာ ရယ်မောလိုက်၏။

‘ဟား ဟား ဟား ဟား’

ထိုစဉ်မှာပင်....

ရှောင်မိပိုင်၏အသံ ရုတ်တရက် ယုံလွင့်၍ ထွက်ပေါ်လာ
လေသည်။

ကျူထက်လူသည် အသံထွက်ပေါ်လာရာသို့ လှမ်း၍
ကြည့်လိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

'နှစ်'

'ခုတ်'

ဝေးယုံတစ်စင်းသည် လေထုထဲ၌ ပျံဝဲလျက် နံရံ၌ စိုက်
စင်၍ ဆူးပေးသည်။ ဝေးယုံနှင့်ဆတူ စေးတစ်စေ့စင် တွဲချီ
လျက် ပါဏဗေဒကျမ်း ကျူထက်လူ တွေ့မြင်လိုက်မိ၏။
ကျူထက်လူသည် စေးကိုယူ၍ ဖော်ရွှေကြည့်ဖိုက်သည်။

ကျူထက်လူ...

ခင်းရဲ့ အဆိပ်ငါးမျိုး ဆက်ဝါးသိုင်း
ဆေး ငါးကို ဘယ်လိုမှ ဒုက္ခပေးနိုင်စွမ်း မရှိ
ပါဘူး။ ခင်း တကယ်စမ်း သတ္တိရှိစွမ်းဆိုရင်
ဆေး မြို့ဆေးနောင်တက်ခြင်းက မြက်ခင်းမြင်
မှစ ဝါကိုစားပြီး တွေ့နိုင်တယ်။

ရှောင်ဆီပိုင်စ

ရှောင်ဆီပိုင်မှာ သူ၏ အဆိပ်ငါးမျိုး ဆက်ဝါးရိုက်ချက်
ကြောင့် အေးဆုံးသွားပြီဟု ကျူထက်လူ ယူဆထားခဲ့သည်။
သို့သော် ထိုအချိန်၌ ရှောင်ဆီပိုင်ထံမှ ဝိပဿနာသင်္ဂါယနာ
စာကို ဖတ်လိုက်ရသဖြင့် ကျူထက်လူမှစ ဆက်စပ် စဉ်းစား
နိုင်ခြင်း မရှိလေစက်အောင် ဖြစ်သွားရလေသည်။

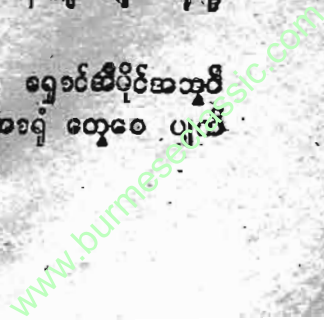
'တော့က ရှောင်ဆီပိုင်ဆိုတဲ့ကောင်ဟာ၊ ဟေ့ရာ လျှိုမှိုကို
သိုင်းကျမ်းထဲက သိုင်းပညာတွေကို တထိမြေစက်ထားလို့၊
ငါ့ရဲ့ အဆိပ်ငါးမျိုး လက်ဝါးဒဏ်ကို ခံနိုင်စွမ်း ရှိနေအား
လေး မသိဘူးထင်တယ်'

စိတ်ထဲ၌ စေခွဲ၍ မရနိုင်အောင်ဖြစ်နေမိသော ကျူထက်
လူသည် မြို့ဆေးနောင်ဘက်ရှိ မြက်ခင်းလွင်ပြင်ဆီသို့ ဦးတည်
၍ ပြေးလွှား ထွက်ခွာလာခဲ့ရလေသည်။

လမ်းခရီးတစ်လျှောက်လုံး၌...

ကျူထက်လူသည် ရှောင်ဆီပိုင်၏ အရိပ်မျှားကို နေရာ
အနှံ့၌ မကြာခဏ တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။

ထိုသို့ တွေ့ရှိရခြင်းမှာ ကွမ်းစန့်ဝူက ရှောင်ဆီပိုင်အသွင်
ရုပ်ပျက်ပြီး ကျူထက်လူအား အမြင်အာရုံ တွေ့စေ ပျက်
ပြိုစားသွားအောင် လုပ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ကွမ်းစန့်ဝူသည် ကျူထက်လူအား မြက်ခင်းလွင်ပြင်ဆီထိ
သွား၍ ဒေါ်လခဲမြီးသည်နှင့် ကျူထက်လူ၏ မြင်ကွင်းမှ
ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ် သွားသောတော့သည်။

ကျူထက်လူသည် မြက်ခင်း လွင်ပြင် ဆီသို့ ရောက်ရှိ
လာလျှင် ပတ်ဝန်းကျင် နေရာဆန့်ဆီသို့ လှည့်ပတ် ကြည့်ရှု
လိုက်သည်။

မြက်ခင်းပြင်ဆတုင်း၌ ပျက်စီးယိုယွင်းလျက် ရှိနေသော
ဆဆောက်အဆုတ်ကြီး၏ ကြီးမားသော တိုင်လုံးများကို
နေရာဆန့်၌ ထိုးထိုးထောင်ထောင် တွေ့မြင်နေရသည်။

ခေလှထွေးထင်ကြီးများ၏ အထက်ဘက်၌မူ စင်မြင့်ကြီး
စာရံခရိုနေ၏။ ထိုစင်မြင့်ကြီးမှလည်း မြက်ပင် ခြုံပင်များ၊
နွယ်ပင်များ ဖုံးအုပ် ပေါက်ဆုတ်လျက် ရှိနေပေသည်။

ကျူထက်လူ၏ မျက်နှာပြင်ပေါ်၌ တင်းမာခက်ထန်သည့်
ဒေါသရိပ်များ ယှက်ဆန်းနေ၏။ သူသည် ပတ်ဝန်းကျင်
နေရာဆန့်သို့ ဆက်ခတ် ကြည့်ရှုနေသော်လည်း မည်သည့်
လှုပ်ရှားမှု တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ မတွေ့ရပေ။

ကျူထက်လူသည် ဒေါသကြီးသူ စိတ်တိုတတ်သူ တစ်ဦး
ဖြစ်ပေရာ စိတ်တို ဒေါသထွက်လာလေတော့သည်။

'တော့က...ရှောင်ဆီပိုင် မင်းဘယ်မှလဲ'

ကျူထက်လူ၏ ခေါ်သည့် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်
လာသည်။

ထိုစဉ်မှာပင်...

'ဟား ဟား ဟား ဟား'

စူးရှကျယ်လောင်သော ငယ်မေးသံတင်ချင့်အတူ ရော
နှေးလျက် ဆီချင်းဆိုသံအင်စပါ ယုံလွင် ထွက်ပေါ်လာ
သည်။

'မြက်ခင်းလွင်ပြင်မှ ငြက်ပင်တွေ ပေါက်ဆုတ်နေပါ
အယ်၊ မြက်ပင်တွေဟာ လူကိုမတိုက်ခိုက်တတ်ပေမယ့် လူက
တော့လူ့ဘေးဆရာ လေမှာ ကျေနပ်ပါ'

... ..

ကျူထက်လူ၏ မျက်မှောင်ကြွယ်လျက် ဆော်စာစေး
ဆိုက်သည်။

'ဟေ့... သီချင်းဆိုစာ ဘယ်သူလဲကွ'

ရုတ်တရက် ဆိုသလိုပင်...

'ကျူထက်လူ'၏ ရှေ့ဘက်ဆီ၌ ရှောင်ဆီပိုင်၏ ကျေးပြင်
ဆီရိပ်ပေါ်၌ လာရည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

'ကျူထက်လူ'က သံသယရှိသော လေသံဖြင့်...

'ဟေ...မင်းဟာ၊ ရှောင်အိပိုင်အစစ်မှ ယုတ်ရဲလား' ထိုအချိန်၌...

ရှောင်အိပိုင်သည် ကျူထက်လူကန်သို့ ဖြည်းဖြည်းခြင်း လှည့်လိုက်သည်။

ရှောင်အိပိုင်၏ လက်ခောင်းပေါ်၌ ကျူထက်လူ ရိုက်လိုက်သည့် အဆိပ်ဝါးမျိုး လက်ဝါးထော်ဆူများကို ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်ရသည်။

ကျူထက်လူမှ ကြက်ဆီးမွေးညှင်း ဖျန်းခနဲ တဘွားပြီ၊ တုန်လှုပ်သော လေသံဖြင့် ခေါ်လိုက်သည်။

'မင်း...မင်း...လူလား သရဲလား'

ရှောင်အိပိုင်က အေးတိအေးတိ လေသံဖြင့် တစ်လုံးချင်း ပြောလိုက်သည်။

'ဟင်း...ဟင်း...ဝါလူလား။ သရဲလားဆိုတာ မင်းအားနဲ့ သိစရာမလိုပါဘူး။ ငါ့သဘာဝမှာ ရှင်အစားဆိုတာကို တိတိကျကျ သိချင်ရင်တော့ ဝေ့ပြည်က ထာမဒ်ဆီသို့ သွားပြီး ပေးကြည့်ပေတော့'

ကျူထက်လူသည် လှည့်ရှုရှုနေသော စိတ်ကို ထည်ရွပ်အောင် ထိန်းချုပ်လိုက်သည်။

'ဒီမှာ ရှောင်အိပိုင်၊ ဝါကိုဝေ့သည်ကြောင့်ပင် လုပ်ပြီး လှည့်စားလိုရမယ်များ ထင်နေသလား။ ဒီကပ်ကြိမ်မှာတော့ ဝါထက်ကားန မင်းလူကန်ကန် မဘွားနိုင်တော့ပါဘူး'

သို့နှင့်ပင်...

ရှောင်အိပိုင်နှင့် ကျူထက်လူတို့အည်-ပြင်းထန် မြဲဆန်စွာ ထိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

'ဟိတ်....'

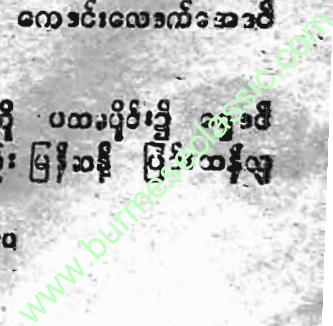
'ကျား...'

'ဝိုး ဝိုး ဝိုး'

သိုင်းကွက်ပေါင်း ၂၀ ကျော် ထိုက်ခိုက်မိသည့် အချိန်အထိ အခြေအားနုသာ လက်ချည်ဘူ ဖြစ်နေ၏။ ကျူထက်လူသည် ချက်ချင်းပင် သူ၏ထိုက်ခိုက်မှု အရှိန်ကို မြင့်တင်လိုက်၏။

သူ၏ အဆိပ်ဝါးမျိုး လက်ဝါးသိုင်းကွက်များမှ ပိုမို၍ ပြင်းထန်ပြီး ကြွေခက်မက်ဖွယ်ရာ ကောင်းလေးကံအောင် မြန်ဆန်လော့တော့သည်။

ကျူထက်လူ၏ ထိုက်ကွက်များကို ပထမပိုင်း၌ တွေ့ဖော်အိပိုင်မှ ရှောင်တိမ်းနိုင်သော်လည်း မြဲဆန် ပြင်းထန်လှ

စည် နေငယ်ထပ် ထက်ဝါးရိုက်ချက်များကို ရှောင်ဆိပိုင်
အနေနှင့် ရှောင်တမ်းနိုင်စွမ်း မရှိခဲ့ပေ။

ကျူထင်လူ၏ နေထိုင်မှုပြုတ် ဆိုင်ကုက်က ရှောင်ဆိ
ပိုင်၏ နေထိုင်မှုကို ဝတ္ထုတစ်ခု ရိုက်ချက်နိုင်ခဲ့သည်။

ဟူး ဝှစ်
ဝန်း...
ဆင့်...

ရှောင်ဆိပိုင်၏ နေထိုင်မှု သွေးများ ပန်းထွက်လေးပြီး
ရှောင်ဆိပိုင်မှ မြင်ခင်းပြင်ပေါ်သို့ လဲကျသွားလေသည်။
ကျူထင်လူမှ ထုတ်လက် ဝါးရိုက်ချက် ထိုင်သူမှန်သမျှ
ညော်ငှာမှ အဆင်ရှင်နိုင်စေရေးကြောင်း ကောင်းစွာ သိရှိ
ထား၏။ သို့သော် ရှောင်ဆိပိုင်နှင့် တော်ဆင်၍ ဖွဲ့သည်
ပေါ့ပြင်း ပြောပေ။

ကျူထင်လူသည် ရှောင်ဆိပိုင်၏ အနီးသို့ တိုးတက်သွား
ပြီး ဝေးထွေးခြင်းရှိလိုက်သည်။ ရှောင်ဆိပိုင် မှာ သူ၏အဆိပ်
ထက်ဝါးရိုက်ချက် ကြောင့် ဝေဆုံလျက် ရှိနေပေသည်။
ရှောင်ဆိပိုင် ဝေဆုံရာမှာ ဝေဆုံခြင်းဖြစ်၍
ကျူထင်လူ၏ ညီတော်မှ လွတ်ငြိမ်းခွင့်သွေးလေသည်။
ကျူထင်လူ ထွက်ခွာသွား၍ အတန်ကြာလျှင်ပင် အနီးရှိ
ချောင်းများကြားမှ လူသုံးထောင် ထွက်လာပြန်၏။

ထိုလူသုံးထောင်မှာ ကွမ်ကျန်းလုံ၊ ကွမ်စန်ဝူနှင့် လေ
ထွားကြီး ဆေးခက်ရွေးတို့ပင် ဖြစ်ကြသည်။

ကွမ်ကျန်းလုံသည် ရှောင်ဆိပိုင်အဖြစ် ဖန်ဆောင်၍
ကျူထင်လူကို ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ပြီး ဆေးဆုံးသွားခဲ့ရသည့်
မျိုးချစ်သိုင်းထွေးအတွက် ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေမိသည်။

ကွမ်ကျန်းလုံသည် သက်ပြုံးတစ်ချက် ထေးတွဲစွာ
ချလျက် ကွမ်စန်ဝူကို လှည့်၍ မှားကြားလိုက်သည်။

'ဤ ဝါးရိုက်ချက်ကို ဝေဆုံတိုင်းဆက်ပြီး ရင်ဆိုင်လို့
မဖြစ်စေးဘူး။ ကျူထင်လူ၏ အဆိပ်ထက်ဝါး သိုင်းက
အကယ်ကို ထက်မြက်ပြီး ကြွေးကံထု ကောင်းလွန်းနေ
မယ်။

'... အခုချက်ချင်း ချွံ့ဝါးကျင့်မြို့ကို သွေးပါ။ အဲဒီမြို့က
သိုင်းဆရာကြီး အိပ်ငံရိတ်မှာ အကျိုးအကြောင်းပြောပြ
ပြီး အကူအညီတောင်းခံပါ။ သူ့အိမ်က အကူအညီရမယ်ဆိုရင်
စော့ ငါတို့လူတွေ ကျူထင်လူ၏ အဆိပ်ထက်ဝါးကြောင့်
အမာယအ အသက် မသေဆုံးနိုင်ကြတော့ဘူးပေါ့'

ကွမ်စန်ဝူက
'ကေဝင်းပါပြီ ဝေပေါ ကျွန်တော်နဲ့ဆေးခက်ရွေးတို့နှင့်
အဆက် အခုချက်ချင်းပဲ သွေးလိုက်ပါမယ်'
ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်ပင်

၇၆ ၀ ကျော်ကျော်စေ့

ကွမ်းစန့်ဝှံနှင့် ဆေးကပ်ချော့တို့နှစ်ဦးသည် ကွမ်းကျားလုံ၏
ခေခိုင်းချက်အတိုင်း ဂြိုဟ်ကျင့်မြို့သို့ ထွက်ခွာသွားကြောင်း
တော့သည်။

* * *

ဆန်း (၀)

ဂြိုဟ်ကျင့်မြို့
ကွမ်းစန့်ဝှံနှင့် ဆေးကပ်ချော့တို့နှစ်ဦးသည် သိုင်အရာကြီး
ဆိမင်းငိုထဲ၌ အကူအညီတောင်းခံရန်အတွက်
ဂြိုဟ်ကျင့်မြို့သို့ရောက်ရှိလာကြသည်။
ဗိုလ်တင် ဗိုလ်တင်တို့နှစ်ဦး၏ နေ့စဉ်မှနေ၍ ကျွဲထက်လွှာ
မှစက်ယေခင်ခံ၍ လိုက်ဆာမုန်း လုံးဝ ဆတ် မထားမိ
ကြပေ။

ကွမ်းစန့်ဝှံနှင့် ဆေးကပ်ချော့တို့သည် သိုင်အရာကြီး ဆိ
မင်းငိုကို လိုက်လံရှာဖွေကြရင်းနှင့် ဆမ်းဆေးဆတ်နေရာ၌
ရုဏ်နေဆဲ၌ ဆပ်ဆင်ပြပုံအနီးသို့ ရောက်ရှိလာကြ၏။

www.burmeseclassic.com

'ဒုန်း၊ ဒုန်း၊ ဒုန်း'

'ချင်း၊ ချင်း၊ ချင်း'

လင်းကင်းသံနှင့် ဗုံသံများ ဆက်တစ်ပြည့်အိပ် စိစိညံ့ညျက် ထွက်ခေါ်၍ နေပေသည်။

ပြေစိုင်း ဆက်တစ်အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်ထံမှ အာဝဇ္ဇန်း ကောင်းကောင်းနှင့် ကြေညာသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ခေါ် လာ၏။

ထို့နောက် ဆက်တစ်အဖွဲ့သာများ၏ သံပြိုင်ဆောင်အော်မြှင့် ဆောက်ခံအားပေးသံများပါ ပေါ်ထွက်လာသည်ကို ကြား လိုက်ရသည်။

ကွမ်းစနီဝူနှင့် ဆောက်ခံချွေတို့နှစ်ဦးသည် ဆက်တစ်ပြည့် အနီးသို့ တိုးကပ်၍ ကြည့်ရှု ဖိုက်မိကြသည်။

ဆက်တစ်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်က ကိုယ်ခရာ ပညာရှင်များ ကို ပြသနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဆက်တစ်အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်၏ ကိုယ်ခရာပညာမှာ ထူး ခြား၍ ထက်မြက် မြင့်မားမှုရှိကြောင်း တွေ့လိုက်မိသော ဆောက်ခံချွေက ကွမ်းစနီဝူအနီးသို့ တိုးကပ်၍ စေ့သံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

'ဟေ့ ညှီးလမ်း ကွမ်းစနီဝူ၊ ငါ့ကန်အာ လျှော်ပေလို့နိ ဘူ၊ ဆက်တစ်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ဟာ ငါ့တို့ ဖိုက်ရွာနေတဲ့ သို့ဦးဆရာ ဦး မီးခင်းရိပ် ပြစ်ရမယ်'

သို့နှင့်ပင် ဆောက်ခံချွေသည် ဆက်တစ်ဦး၊ ဆောက်ခံချွေ တိုးဝင်အား ပြီး ဆက်တစ်အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်ကို လှမ်း၍ ခေါ်ဆိုက် သည်။

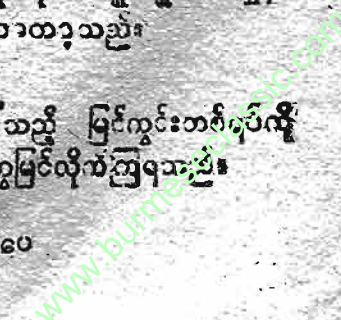
'ဟေး ဆရာအိပ်ပင်းရိ' ဆောက်ခံချွေ၏ မျက်နှာအမူအရာမှာ စပ်ပြေပြေ ပြောပုံ စပ်စပ်နှင့် ဖြစ်နေ၍ မြင်ရုံမျှနှင့် ရယ်ခရာစရာ ဆောက်ခံချွေ ထည့် မျက်နှာမျိုးဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဆက်တစ်အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်က ခေါင်း တစ်ချက်ညှိတ်လျက် ဆောက်ခံချွေကို ထုခါအနီးသို့ ဝင်ယူ ထားလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဆက်တစ်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်သည် သူ့ဖော်ဖော် ထားသည့် ဆားထိုးဆား တစ်မျိုးကို ထုခါမျိုး အဖွဲ့နီး တင်၍ ကြော်ငြာပြီး ရောင်းချလာတော့သည်။

ထိုအချိန်မှစပင်...

ထူးဆန်းဆန်းဆန်းဆန်းဆန်း ကောင်းသည့် မြင်ကွင်းတစ်ခုကို ကွမ်းစနီဝူနှင့် ဆောက်ခံချွေတို့ တွေ့မြင်လိုက်ကြရသည်။

ဆပ်ကပ်ပြပွဲကို ကြည့်ရှုနေသူများကြား၌ အဘိုးအို အစ်
ဦးကို ရွတ်စာရက် ထွေလိုက်ရသည်။

ထိုအဘိုးအိုသည် ပြေပြင်ပေါ်၌ ထောင်လျက် ချထား
နည်း ပေါက်တူးဆက်ကိုခံရပြီး အထက်သို့ ခုန်တက်လျက်
ရပ်အနီးပြီး ဆပ်ကပ်ပြပွဲကို ကြည့်ရှုလျက် ရှိနေပေသည်။

ထိုမြင်ကွင်းကြောင့်...
ဆေးကံရွေးက လှမ်းရှမ်းမားသည်။

'က... ထိုခမ်းပါဦး၊ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်မှာ' ဘယ်သူက
ဆရာကြီးအိပ်ငါးရီ၏

ထိုအခါ ဆပ်ကပ် ဆွဲခေါင်းဆောင်က ခေါင်းခါ
အမ်းပြလိုက်၏။

'အင်း... ကျုပ်နှိန်မည်ထ ဝင်းတို့လိုက်ရှုနေတဲ့ အိပ်ငါးရီ
မဟုတ်ပါဘူး'

အိပ်ငါးရီဟု ထင်ရစေအေအဘိုးအိုသည် ပေါက်တူးရုံပေါ်
မှ ရွတ်စာရက် ခုန်ဆင်းလျက် လျင်မြန်စွာ ပြေးလွှားထွက်ခွာ
ထွားလေသည်။

* * *
မိုးဆင်းပန်းစာပေ

အဘိုးအိုသည် မြင်ခင်းပြင်ကို ဖြတ်လျက် ကိုယ်ပာ
ပညားကိုအဆုံးပြုပြီး တစ်ရပ်ရပ်ဖြင့် ပြေးလွှား၍ နေပေသည်။

ကွမ်းပန်ဂူနှင့် ဆောက်ချေးထိုက ထိုအဘိုးအို၏ နောက်
ထက်မှနေ၍ ထိတ်ကြပ်မကွာ ပြေးလွှား လိုက်ပါသွားကြ
၏။

ခနင်ဆုံး၌ အဘိုးအိုသည် လိုက်ဂူဝင်ရ အတွင်းသို့
ပြေးလွှားစင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ကွမ်းပန်ဂူတို့ နှစ်ဦးသည် လိုက်ဂူအတွင်းသို့ လိုက်သွား
ကြသည်။

လိုက်ဂူအတွင်းသို့ရောက်သောအခါ၌ သူတို့အတွက်သော
ဆရာအိပ်ငါးရီကို တွေ့ကြုံရသည်။

သို့သော် အိပ်ငါးရီသည် စက်ဆုပြင်ညွန့်စွာ ရရှိသွားပြီး
မှထင်ထင်လုံးပေါ်၌ လဲလျော့ဝင်းနေသည့် အခြေအနေမျိုး
နှင့် ကြုံတွေ့နေရသည်။

အိပ်ငါးရီ၏ မျက်နှာမှာ ပြူပုပ်ပြူရော် ဖြစ်၍နေပြီး
ကြိုးစားအားထင်၍ အသက်ကို အနိုင်နိုင် ရှာ နှာ နှာ
အဘိုးအိုက စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စွာဖြင့်...

'ဟာ ဆရာအိပ်ငါးရီ'

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

အိပ်ပေးရိသည် မျက်လုံးထစ်ချက် ဖွင့်ကြည့်လိုက်ပြီ။

‘ဆရာ ချစ် ကျုပ်ကို ခင်ဗျား ပြုစုပေးခဲ့တဲ့ ဆရာ့ အထူး ဖဲ ကျေးဇူး ထင်ပါအယ်။ ခင်ဗျား အားနဲ့ ကျုပ်ရဲ့ ပညာသင် ပုဂံအစ်ကိုဖြစ်တဲ့ စိန်စိုးကြီးထေ့ ပင်းဝှားကို မခွဲတော့ အားပေး ရှာဖွေပါ။ ကျုပ်အတွက် ပြန်ပြီးတော့ ရန်သူကို သွေးကြေး ဆပ်ခိုင်းပါ’

အိပ်ပေးရိသည် စကားဆုံးသည်နှင့် ဇက်ကျိုး၍ ငြိမ်သက် သွားလေတော့သည်။

ထိုအချိန်မှစပင်...

နောက်ယောင်ခံ လိုက်ပါလေသည် ကျူထက်လူသည် လိုက်ရုံစသို့ ဖောက်ပြန်၏။

ကျူထက်လူသည် လိုက်ရုံ အတူစီးမူလူများကို ထစ်ချက်မျှ အကဲခတ်လိုက်ပြီး ထော်ဟစ် ခြိမ်းခြောက်လိုက်သည်။

‘ဟေ့ ထစ်ယောက်မှု ပြေးမယ်လို့ မကြံ ဖြန့်’
ကွမ်းစန့်ဝှံ့ ဆောက်ချော့နှင့် အဘိုးအိုချဲ့တို့ သုံးဦးသည် ကျူထက်လူကို ပြန်သည် တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။

- ‘ဟိတ်’
- ‘ကျား’
- ‘ဟူ့ ဟူ့ ဟူ့’
- ‘ဝှံ့ ဝှံ့’

သုံးယောက်ဝိုင်း၍ တိုက်ခိုက်သည့်တိုင် ကျူထက်လူအစ

စက်ထုဆန့်စာရ ဖြစ်သွားစေရန်၊ မည်သူမျှ တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်း ခရှိကြပေ။

ကျူထက်လူ၏ သိုင်းပညာသည် သူတို့သုံးဦးထက် လွန်စွာ မှပင် မြင့်မားနက်ရှိုင်းလျက် ရှိနေကြောင်း သိလိုက်ကြရ သည်။

သိုင်းကွက်အနည်းငယ် အတွင်းမှပင် ကျူထက်လူ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို ပြန်လည်၍ မခုခံနိုင်သည့် အခြေအနေသို့ ရောက်၍ လာလေသည်။

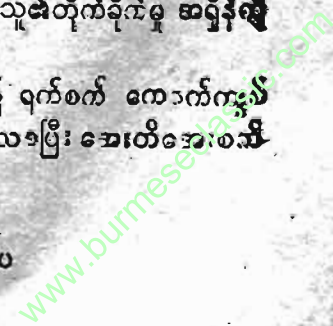
အခြေအနေကို ရိပ်စားမိသည့် အဘိုးအိုချင်က ကွမ်းစန့် ဝှံ့ကို လှမ်း၍ ပြောလိုက်သည်။

‘ကဲ... မင်းတို့နှစ်ယောက် လွတ်အောင် ပြေးကြပေစေ။ ငါ့ကိုယ်စား ဆေးပင်းရွာကို လိုက်ရှာပြီး အကူအညီတောင်း ပါ’

အဘိုးအိုချင်သည် ကွမ်းစန့်ဝှံ့နှစ်ဦး လွတ်မြောက်ဖက် ပြေးသွားနိုင်စေရေးအတွက် ကျူထက်လူကို အားသံ၍ ခုခံတိုက်ခိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် အဘိုးအိုချင်က သူ၏တိုက်ခိုက်မှု အရှိန်ချီ ပို့၍ တိုးမြှင့်လိုက်၏။

ကျူထက်လူ၏ မျက်နှာပေါ်၌ ရက်စက် ကောက်ကုန် ခော အရိပ်အငွေ့များ ပေါ်၍ လာပြီး အေးတိအေးတိ ရယ်မေမေလိုက်၏။

၈၄ ၀ ကျော်ကျော်ဆွေ

'ဟာ၊ ဟာ၊ ဟာ၊ ဟာ'

ကျူထက်လူသည် ဆဲဆိပ်ငါးမျိုးဆက်ဝါးသိုင်းကွက်ကို ထုတ်ဖော် ဆဲဆိပ်ပြုလျက် ဆဲဆိပ်အိုချင်ကို ထိုက်နိုက်လိုက်သည်။

ဝုန်း'

'ဟာ'

ဆဲဆိပ်အိုချင်မှစ၍ စူးရှနံ့ကျင်စွာ ဆော်ဖတ်လျက် လဲကျဆေးဆိုးသွေးပေသည်။

ထိုဆဲချိန်၌ ကွမ်းစန့်ဝူနှင့် ဆေးစက်ချွေးတို့ နှစ်ဦးမှစ၍ ဆေးဝေသို့ ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်သွားကြပြီ ဖြစ်ပေသည်။

****

* * *

အခန်း (၉)

ကွမ်းစန့်ဝူနှင့် ဆေးစက်ချွေးတို့သည် သိုင်းပညာရှင် ဆေးပင်းရှာကို ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ပင် ရှာဖွေထွေခိုကြသည်။

ကွမ်းစန့်ဝူက အကျိုးအကြောင်း ရှားပြုလိုက်၏။

'ဆရာထေ့ပင်းရှာ၊ ခင်ဗျားရဲ့ ပစ္စည်းသင်ဖက် ညီဖြစ်တဲ့ ဆိပ်ပင်းဝုန်းနဲ့ ဆဲဆိပ်အိုချင်တို့ နှစ်ဦးလုံး ထိုက်သိုင်းဆေးကျူထက်လူရဲ့ ဆက်ချက်နဲ့ ဆေးဆိုးသွေးနဲ့ ကြံရပါပြီ'

ထိုဆဲဆိပ်ကို ကြားလိုက်သည်နှင့်

ထေ့ပင်းရှာသည် ခေါ်ဆာအဖျက် ခြေခင်းခြေခင်းထက် ဆေးပြိုး ကျူထက်လူ နေထိုင်ရာ ရွှေခင်ရှန်းကွပ် ဝံဆိပ်သို့ စုန်ကန်ခဲ့လေသည်။

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက် ခန့်ချူးလက်ပါးစေ ကျူထက်လူကို စိန့်
ခေါ်၍ လက်စားချေ တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

‘ဟိတ်’

‘ယား’

‘ဟူး ဟူး ဟူး’

‘ဝိုး ဝိုး ဝှစ်’

ထေ့ပင်းရှာသည် ကျူထက်လူနှင့် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရင်း
တေးအုပ်အစပ်ဆီသို့ ပျား၍ ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

တေးအုပ်အစပ်ဆီသို့ ရောက်သည်နှင့်

ထေ့ပင်းရှာသည် သံဆူးချိတ်တပ် ကျေးပွတ်ကို ထုတ်
လျက် ကျူထက်လူကို မနားတမ်း ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်
လိုက်သည်။

‘ရှမ်း ရှမ်း’

‘ဝိုး ဝိုး’

ကျူထက်လူသည် အဆိပ်ငါးမျိုးလက်ဝါးသိုင်းကွက်ကို
အသုံးပြုလျက် ပြန်လည် တိုက်ခိုက်လိုက်လေတော့သည်။

‘ဟူး ဟူး ဟူး’

‘ဝှစ် ဝှစ်’

‘ဝုန်း’

‘ဆင့်’

ကျူထက်လူ၏ သိုင်းဗြူးကို ယှဉ်နိုင်သဖြင့် ထေ့ပင်း
ရှာမှာ ဒဏ်ရာ ပြင်းထန်စွာ ရရှိသွားလေသည်။

ထေ့ပင်းရှာသည် အံ့ကိုတင်တင် ကြိတ်လျက် လှည့်
ရိတ်တပ် ကျေးပွတ်ဖြင့် ပြန်လည်ခုခံတိုက်ခိုက်လိုက်ပြန်သည်။

ကျူထက်လူသည် ထေ့ပင်းရှာထံသို့ ခုန်ဝင်လျက်
အဆိပ်ငါးမျိုးလက်ဝါးသိုင်းကွက်ထဲမှ ဒုတိယမြောက် သိုင်း
ကွက်ဖြစ်သည့် ‘စင်ကဲအဆည်းပေခက်’ လက်ဝါးသိုင်းကွက်
ဖြင့် ပြင်းထန်စွာ ရိုက်ချလိုက်သည်။

‘ဝုန်း’

‘ဆေး’

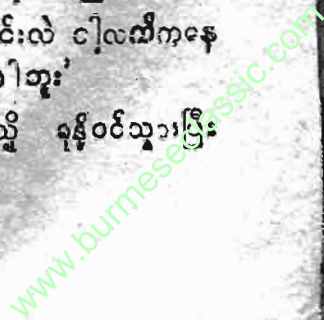
ထေ့ပင်းရှာမှစ ကြိုးပြတ်စွန့်တစ်ကောင်ပေစေ နေ့က
အင်္ဂုသို့ လှင့်စဉ်လျက်လဲကျ ဆေးဆိုးသွေးစေတော့သည်။
ထိုအချိန်၌....

သိုင်းဗြူး၏ ဦးသျှောင်ဖြစ်သော ကွမ်ကျန်းလုံသည်
ထေ့ပင်းရှာကို ဆက်ဆံပေးရန်အတွက် ရောက်ရှိလာ၏။

ကျူထက်လူက ကွမ်ကျန်းလုံကို ရွှေ့ မြင်လိုက် လျှင်
အေးစက်စွာ ရယ်ပေးလျက် ကြိမ်းဝါးလိုက်သည်။

‘ဟေး ဟေး ဟေး ကွမ်ကျန်းလုံ စင်းလဲ ငါ့လင်္ကာနေ
အယ်နည်းနဲ့မှ ပြေးလို့ မလွတ်နိုင်တော့ပါဘူး’

ကျူထက်လူသည် ကွမ်ကျန်းလုံထံသို့ ခုန်ဝင်သွားပြီး

အဘိဝါးမျိုး၊ ဇာတ်ဝါးသိုင်းကွက်ဖြင့် ထိုက်ခိုက်ရန် ဟန်
ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်မှာပင်...

တောအုပ်စုတွင်းကန်ဆီမှနေ၍ အက်ကွဲများသည် အယ်
တစ်ဖန် ရုတ်တရက် ပျံ့သွင်း၍ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

'ဝါးကန်ကို သဘိပျားထဲ ကျူးထက်လှ ငါ့ရှင် အသက်
ကြော့ကို ပြန်ဆပ်စမ်း'

သူကြွေးလိုက်ရာ သာသနာ့စွဲအိပိုင်ခါးဆန်ခြစ်မှန်၊
ကျူးထက်လှ မှတ်မိလိုက်၏။

ကျူးထက်လှသည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားပြီး ကွပ်ကျွန်း၊
လုံ့လိုပင် ရေခဲစိုက်နိုင်းအားထုတ် အသံထွက်ပေါ်လာရာသီ
ပြေးလွှား၍ လိုက်ပါထွေးသည်။

ကွပ်ကျွန်းလုံ့မှာ ကံကောင်းစေတော်မူ၍ အသက်ခံစားမှ
သိသိအားလုံး လွတ်မြောက်၍ သွေးလေသည်။

* * *

ကျူးထက်လှသည် အသံထွက်ပေါ်လာရာ တေးအုပ်
အတွင်းသို့ ထောက်ခိုက်လေ၏။

ထိုစဉ်မှာပင်...

'၅။'

'ဝစ်'

ခေးပျံ့တစ်စင်းသည် ကျူးထက်လှထံသို့ အချိန်ပြားစွာ
ပျံ့ဝဲ၍ ထောက်လှမ်း၏။

ကျူးထက်လှက ခေးပျံ့ကို ဖျတ်ခနဲ ဇာတ်ဝါးဖြင့် ဆုတ်
လိုက်သည်။

ခေးပျံ့နှင့်အတူ စာတစ်စောင် ပါလာသည်ကို တွေ့လိုက်
ရအည်။

ကျူးထက်လှသည် ခေးပျံ့နှင့် တွဲလျက်ပါလာစေစေသို့
ကမ်းကတန်း ဖတ်ရှုကြည့်လိုက်မိသည်။

ကျူးထက်လှ...

မင်းထက်လို ငါးစေ့...

'ဟန်ပင်ကုလျှိုမြေခင်းမှာ မင်းနဲ့ငါ ထုံကြ

မယ်။

ရွှေခင်အိပိုင်ခါး

www.burmeseclassic.com

ထိုစကေပတ်လိုက်ရလျှင်အခါ၌ ကျူထက်လူမှတို့ တုန်ယင်
ချောင်းချေး၍ သွေးမိလေတော့သည်။

သူသည် နတ်ကျူထက်သို့ အဆတ်ဆတ် တုန်ခါ၍သွေးပြီး
ပါးစပ်မှအသံပင် ထွက်နိုင်အောင် ဆွံ့ဆွံ့သွေးမိလေသည်။

ရှောင်ဆိပိုင်ထစ်ထေးကန် ရေရွာမှ ပြန်လစခဲ့ပြီအစောဟု
ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာ တွေးလိုက်မိသည်။

ကျူထက်လူမှ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာကို သည်းမခံနိုင်
အေးစက်အောင် ဖြစ်လေသည်။

သို့နှင့်ပင် သူသည် 'ဟန်ပင်းကု' လျှိုမြောင်သို့ လိုက်ပါ
သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

* * *

အခန်း (၁၀)

ဟန်ပင်းကုလျှိုမြောင်။

ဟန်ပင်းကုလျှိုမြောင်သည် လွန်စွာမူပင် အေးမြလှသော
နေရာတစ်ခုဖြစ်၏။

ထို့ပြင် လူသူအရောက် အပေါက် လွန်စွာနည်းပါးလှပြီး
ထိတ်ဆိတ်လွန်းလှသည့် နေရာအေးတစ်ခုတည်း ဖြစ်သည်။

ကျူထက်လူသည် ဟန်ပင်းကုလျှိုမြောင်အတွင်းရှိ ပတ်
စန်းကျင် အနေအထားကို စူးရှသော မျက်လုံးအစုံနှင့်
ကြည့်ရှုလိုက်သည်။

အေးစက်လှသည့်လေသည် လျှိုမြောင်အတွင်း၌ အမြဲ

www.burmeseclassic.com

ကဲ့လုမတတ် တဟူးဟူးမြည်တည်း၍ ထိုစဉ်တော်လျှောက် ရှိခဲ့စေ
သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍...

ရှောင်အိပိုင်၏ အေးတီးအေးစက် အသံက ပျံ့လွင့်၍
ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ဟန်ပင်းကု လျှို့ဝှက်ရေးကုဟာ ရေခဲတုံးကို အေးစက်
လွန်းပါသည်။ ရေခဲတုံးအေးတုံးရထဲမှာ လူကပ်ယော့ကံကို
ခြုံငုံနုတ်ကံနှိုင်းစွမ်း ချိုသာသော အေးလောင်းကို
တော့ အသံနည်းနဲ့မှ ပြန်မေးပါနိုင်ဘူး။

.....

ရှောင်အိပိုင်၏ အသံကြောင့် ကျူထက်လူမှာ ထူးခြား
မဆည်နှိုင်းလက်အောင် သွေးပျက်သွေးရသည်။

ကျူထက်လူသည် တုန်ယင်သောအသံဖြင့် လှမ်း၍မေး
လိုက်သည်။

'ဟင် မင်း မင်း လူလား၊ သရဲလား'

ရှောင်အိပိုင်ထံမှ အေးတီးအေးစက် စကားသံ ထပ်မံထွက်
ပေါ်၍လာသည်။

'ငါ့ လူလား သရဲလားဆိုတာ မင်းသိစရာ မလိုဘူး။

သေသွေးတုံးလူကို သရဲလူပုဆိုးထဲရင် မသေသေးတဲ့လူဟာ
လူပဲပေါ့၊ မင်းက သရဲလူထဲရင် သရဲပဲပေါ့'

ထူးခြားလှသည့်စကားကြောင့် ကျူထက်လူမှာ လိပ်ပြာ
လွင့်လှမတတ် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားရလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

ရှောင်အိပိုင်သည် ရူတိတင်က ဆန်လှေး၍ ထွက်ပေါ်ပြီး
ကျူထက်လူနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

'ဟိတ်'

'ကျား'

'ယား'

'ဟူး ဟူး ဟူး'

'ဝှစ် ဝှစ် ဝှီး'

ကျူထက်လူသည် ကြောက်လန့်စရာဖြင့် ပြင်းပြင်းဆန်ဆန်
ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

ရှောင်အိပိုင်မှ စေတနာမီက ပြန်ရှင်လိုက် ဖြစ်နေ၍
ကျူထက်လူမှ စဉ်းစား၍ရေနိုင်ဘဲ ရှာထွပ်သွားလှမတတ်
ထိတ်လန့် ချောက်ချားနေမိလေသည်။

ကျူထက်လူနှင့် ရှောင်အိပိုင်သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍
ပြိုင်တိုက် ခိုက်လိုက်ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

'ဟူး'
'ဝှစ် ဝှီး'
'ဝုန်း...'

ရှောင်ဆီပိုင်မှစ ကျူထက်လူ၏ အဆိပ်လက်ခါး ဝှိတ်
ချက် ထိမှန်သွားပြီ...။

နေ့ကတက်သို့ လှင့်စဉ် လဲကျသွား၏။

ကျူထက်လူမှာလည်း ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်လှန့်နေသဖြင့်
မြေပြင်ပေါ်သို့ ဖင်ထိုင်လျက်အေး လဲကျသွားလေသည်။

ကျူထက်လူသည် ကခန်းကတန်းထ၍ ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့
လှင့်စဉ်သွားသည်။

ရှောင်ဆီပိုင်ကို မျက်လုံးပြူး၍ လှမ်းကြည့်ရိုက်သည်။

ရှောင်ဆီပိုင်သည် လဲကျနေရာမှ ဖြည်းညှင်းစွာ ပြန်ထ
လာပြီ...။

လျှိုနံ့အေးသို့ ခွေလျက်အေး လဲကျသွားသည်ကို တွေ့မြင်
လိုက်ရသည်။

ဤတစ်ကြိမ်တွင်မူ ကျူထက်လူသည် ရှောင်ဆီပိုင်ထံသို့
သွား၍ စစ်ဆေးဝံ့ခြင်း မရှိတော့ပေ။

ထူဆည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာဖြင့် ဟန့်ပင်းကု လျှိုမြေခဲ
အတုန်းမှ ပြေးလွှား ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

... - - -

* * *

ယခုတစ်လော့...

မြို့တိုင်းအက်ဆီဉ် ကေလောဟာလ သတင်းတစ်ခု ယုံလှင့်
ထွက်ပေါ်၍ နေ၏။

ထိုသတင်းကို လူအားလုံးက စိတ်ဝင်စားကြပြီး -

လူစည်ကားရာ နေရာများ၌ ခေါင်းချင်းဆိုင်၍ ဆွေးနွေး
ပြောဆိုနေလေ့ရှိကြသည်။

ထိုသတင်းမှာ...

သိုင်းပညာရှင် ရှောင်ဆီပိုင်ဆိုသူသည် မဟာဗျူဟာ
သိုင်းပညာကို တတ်မြောက်သွားပြီဖြစ်၍ သေရွာမှ ပြန်လာ
နိုင်ပြီဖြစ်သည် ဟူသော သတင်းပင်ဖြစ်၏။

၉၆ ၀ ကျော်ကျော်စေ့

ထို့ပြင် သေရွာမှ ပြန်လာသောရွှေခင်အိပိုင်သည် တိပထိ
ဆိုင်၊ သမား ကျယ်ထက်လူ့ကို လက်စားချရန်အတွက် လိုက်လံ
ရှာဖွေနေပြီဟူ၍ နောက်ဆက်တွဲ စာတမ်းပါ ပါလာလေ
သည်။

မြို့တိုင်းရှိ စားသောက်ဆိုင်ကြီးတစ်ခု အတွင်း၌ ဖြစ်ပေ
သည်။

စားသောက်နေကြသူ အများစုသည် ရွှေခင်အိပိုင်နှင့်
ပတ်သက်သည့် သမားကို စိုင်းဝန်းပြောဆိုနေကြသည်။

‘ဆေး...ဟုတ်တယ်’

‘ဆင်း...ရွှေခင်အိပိုင်ဟာ ဟူထု ဆိုင်းကျမ်းကို ရွာပေ
ထွေပြီ၊ သေရွာက ပြန်လာနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြန်နိုင်တယ်
ဣ...’

‘မင်းတို့ ပြာထာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား’

‘သိပ်ဖြစ်နိုင်တာပေါ့ကွာ’

ထိုသို့ငြားခန်း ပြောဆို၍ ကေခင်းနေစဉ်မှပင်....

ဖြူဖွားနေသည့် မျက်နှာတွင်ပြင်ရှိသော ရွှေခင်အိပိုင်
သည် စားသောက်ဆိုင်အတွင်းသို့ တည့်ခြံ ဆေးသေးစွာ
ဖြင့် စစ်လှမ်းချင်း လှမ်း၍ ဝင်းထုလဲလဲလေသည်။

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

သစ္စာမီးလျှံ ၀ ၉၇

သေရွာမှ ပြန်လာပြီဟူ၍ ပြောနေသည့် သိမ်းပညားရှင်
ရွှေခင်အိပိုင်ကို တွေ့မြင်လိုက်လျှင် ဧပဲ့ထိုး သုံးဦးမှာ ဝန်
ချင်၍ ငယ်ဆံပါအောင် ဆော်ထင်လိုက်မိကြသည်။

‘အမယ်လေး’

‘ဆား’

‘ကယ်တော်မူကြပါ’

စားသောက်ဆိုင် အတွင်း၌ စားသောက်နေသူများမှာ
သည်း ဆိုးနင်းခွက်နင်းဖြင့် တစ်ထောင့်မကျန် ထွက်ပြေး
ကျန်ကြလေတော့သည်။

ရွှေခင်အိပိုင်သည် တစ်ဆတ်ဆတ်တုန်ခါ၍ ကြောက်ရွံ
နေကြသော ဧပဲ့ထိုးများကို စူးရှသော မျက်လုံးအစုံနှင့်
စစ်ချက်မျှ စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ကောင်းတစ်ခွန်းမျှ မပြောဘဲ အပေါ်ထပ်သို့
လှေကားထင်များအတိုင်း ခြေသံပြင်းပြင်းနှင့်၍ ဆက်သွား
သည်။

သေရွာမှ ပြန်လာသူ၏ အပေါ်ထပ်ရှိ တည်းခိုခန်း၌

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

၅၇ ၀ ကျော်ကျော်ဆို

တည်းခိုတော့မည်ဟု သိလိုက်ရသဖြင့် တည်းခိုခန်းများ
ဆတက် တာဝန်ယူထားရအေး စားပွဲထိုးတစ်ဦးမှစ ထိထိ
လန် တုန်လှုပ်သွားလေသည်။

စားပွဲထိုးက ရှောင်အိပိုင်အနီးသို့ ပြေးသွားပြီ၊ အသနား
ခံလိုက်လေသည်။

‘...အပေါ်ထပ်ကိုတော့ မသွားပါနဲ့ ဆရာရှောင်အိပိုင်
ရယ်၊

‘...မိပြင်ကောင်းမြတ်တဲ့ နေရာ အစ်နေရာကို သွားပြီ၊
အနားယူပါလားခင်ဗျာ၊

‘...အခါကြီးရက်ကြီးကျရင် ဆရာရှောင်အိပိုင်ထံ ကျွန်
တော် ရှိခိုးကန်တော့ပါမယ်၊

‘မိမာတော့ ခုကွဲမခပေါ့နဲ့ ခင်ဗျာ’

ရှောင်အိပိုင်က စားပွဲထိုးကို ခပ်စိန်းစိန်း အစ်ချက်
ကြည့်လျက် အေးတိုအေးစက် လေသံဖြင့် အမိန့်ပေးလိုက်
သည်။

‘ဝါဆတုန် အခန်းလွတ် တစ်ခန်း လိုက်ပြီခင်’

သစ္စာမီးလျှံ ၀ ၉၉

‘ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့’

ထိုစားပွဲထိုးလည်း ရှောင်အိပိုင်၏ နောက်မှ တုန်တုန်
ယင်ယင်ဖြင့် လိုက်ပါသွားရလေသည်။

အပေါ်ထပ်သို့ ရောက်လျှင် စားပွဲထိုးက အခန်းလွတ်
အစ်ခုကို ညွှန်ပြလိုက်ပြီး အောက်ထပ်သို့ ဆူယားဖားယား
ဖြင့် ပြန်ပြေး ဆင်းသွားလေတော့သည်။

ထိုစားပွဲထိုးသည် ကြောက်စိတ် ဖြယ်သွားစေရန်အတွက်
ထိုင်ခုံတစ်လုံး၌ ဝင်ထိုင်ပြီး ဆနားယူသည်ဟု ကြံရွယ်လိုက်
သည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

စားပွဲထိုး၏ ဘယ်ဘက်ခြမ်းရှိ တံခါးဝမှ ရှောင်အိပိုင်
၏ ဖြူဖပ်ဖြူရော် မျက်နှာက ရုတ်တရက် ပေါ်၍ လာ
သည်။

စားပွဲထိုးသည် ရှောင်အိပိုင်ကို တွေ့မြင်လိုက်လျှင် ငယ်သံ
ပါအောင် အော်ဟစ်လျက် သထိ မေ့မြောသွားလေတော့
သည်။

၁၀၀ ၀ ကျော်ကျော်ဆွေ

‘အား’

.....

* * *

.....
သေချာပြန် ရှောင်ဆီပိုင် အယေဝက်ပေါင်း ခည်မျှအထိ
ရှိလေသနည်း။

ကွမ်းစန့်ဝူသည် ရှောင်ဆီပိုင် ကိုယ်ပွား ထေးမယောက်
တိတိဝင် ထားရှိသည်။

ဤအကြောင်းကို ကွမ်းစန့်ဝူတို့လူစုမှလွဲ၍ မည်သူ ထင်ဦး
စစ်ယောက်မျှ မသိရှိကြပေ။

ထိုထိစစ် မွေးမြူနေသော စားပွဲထိုး၏အနီးသို့ ကွမ်း
စန့်ဝူနှင့် အောက်ချွေးတို့နှစ်ဦး ရောက်ရှိလာကြသည်။

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

ကွမ်းစန့်ဝူက စားပွဲထိုး၏ပခုံးကို လက်ဖြင့်ပုတ်လိုက်ပြီ။—

‘ဟေ့...ညီလေး၊ သတိထားစမ်းပါ’

သုံးလေးချက်ခန့် ပုတ်လိုက်သောအခါမှ စားပွဲထိုးမှ
အဖြည်းဖြည်း ပြန်၍ သတိရလာခဲ့သည်။

ကွမ်းစန့်ဝူက...

‘ဟေ့...ညီအေးဘေးမှနေကြောက်ပါနဲ့၊ ငါတို့ကလွှာကောင်၊
ကျွေးပါကွာ၊ စေ့စေ့က ဆရာ ရှောင်ဆီပိုင်တစ်ယောက်
နီဆိုင်ထဲ ဝင်လာတာ ကျွေလိုက်မိသယ်၊ အခု သူ့ ဘယ်ကို
ရောက်သွားသလဲ’

စားပွဲထိုးက အပေါ်ထပ်သို့ လက်ညှိုးညွှန်ပြဆိုက်၏။

ဤတစ်ကြိမ်တွင်မှ စားပွဲထိုးသည် အပေါ်ထပ်သို့ မိုက်၍
မပြုဝံ့အံ့ပေ။

ကွမ်းစန့်ဝူနှင့် သေခက်ချွေးတို့နှစ်ဦးသည် အပေါ်ထပ်
သို့ ထက်သွားကြသည်။

.....

* * *

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

စေးပဲ့ထိုးဖြစ်ထူသည် သူရဲဘေးကြောင်၍ သတ္တိ နည်း
လွန်းသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။

သို့ဆော် သူသည် ထူးဆန်းလွန်းလှသည့် အဖြစ်အပျက်
ကြောင့် အံ့ဩစိတ်နှင့် စပ်စုချင်စိတ်ကို မည်သို့မျှထိန်းချုပ်၍
မရနိုင်အောင် ဖြစ်နေမိသည်။

သို့နှင့်...ငင်...

စေးပဲ့ထိုးအပေါ်ထပ်သို့ ကုပ်ချေခင်း ကုပ်ချေခင်းနှင့်
ကွယ်၍ မက်သွားလေသည်။

‘ဝိုး’

အပေါ်ထပ်သို့ရောက်သွားကြသည့်ကုမ်းစန့်ဝူနှင့် ဆေးခက်
ချော့တို့ နှစ်ဦးသည် ပွင့်နေသော တံခါးပေါက်မှတစ်ဆင့်
အခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားကြသည်။

ထိုနေ့က တံခါးပေါက်ကို အသံမြည်အောင် ဆောင့်၍
ပိတ်လိုက်လေသည်။

စေးပဲ့ထိုးသည် ကြွေကန်ကြွေကန် လန့်လန့်နှင့် အခန်း
တံခါးဝအနီးသို့ အပ်၍သွားသည်။

အခန်းတံခါးဝအနီး၌ နားထင်၍ချေခင်း ပြီးနားထောင်
ရိုက်သည်။

အခန်းတွင်းမှ စီးထိုးပြေးသံများကို ကြားလိုက်ရသည်။
‘ကဲ...အစားလုံးအဆင်ဆင့် ပြင်ဆင်ပြီးပြီ ဖောက်လား’
‘မိတစ်ခါတော့ ဝေါ့တို့ သေချာပေးကံ အောင်ပွဲခံနိုင်
စွာမယ်၊ မိတစ်ကြိမ်ရှုံးလို့တော့ ခြေစွဲဘူးကွ’

စေးပဲ့ထိုးသည်တံခါးကြော့မှချောင်း၍ ကြည့်လိုက်သည်။
အခန်းတွင်း၌ လူရိုက်လူယောင်ကို လုံးဝ မတွေ့ရပေ။
စေးပဲ့ထိုးမှ အံ့အားသင့်သွားမိသည်။

ထူသည် အခန်းတွင်း၌ မည်သူမျှမရှိသည့်အတွက် မယ့်
ကြည့်နိုင်စေခက်အောင် ဖြစ်သွားရပြီ။ အခန်းတံခါးကို
ဖျက်ချင်းပင် တွန်းပွင့်လိုက်သည်။

‘ကျွဲ ဖိ အိ’
‘စား’

စေးပဲ့ထိုးမှာ ပါးစပ်အဖာဖာခင်းစား ဖြစ်သွား၏။
အခန်းတွင်း၌ လူတစ်ယောက်မျှမရှိဘဲ ပလစကျင်လျက်
ရှိနေသည်ကိုသာ တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

စေးပဲ့ထိုးမှာ ထိတ်စန့်တုန်လှုပ်စွာဖြင့် ရေရွတ်လိုက်မိ
အသည်။

‘အလိုလေး ဘုရား ဘုရား’

၁၀၄ ၀ ကျော်ကျော်ဆွေ

စားပွဲထိုးသည် ဆက်သက်၍ မခန့်ဝံ့ဘူးဘဲ အောက်
ထပ်သို့ ပြေးလွှား၍ ဆင်းသွားလေတော့သည်။

— — — — —

* * *

အခန်း (၁၁)

ယခုအချိန်၌ -
ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုး စိတ်ဓာတ် အကြီးအကျယ် ကျဆုံး၍
နေပါသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ကျွန်ုပ်တို့အား အစွဲအမိတ်
ဆောင်ပြီး မှု၍ နေ၏။

ထို့အပြင် ချစ်ခင်အောင်မြင်စွာ ဆုံးဖြတ်တိတိ သတ်ခဲ့သော
လည်း မသတ် ပြန်ရှင်လေသည်။ အထူး ထိခိုက်တုန်လှုပ်
နေမိ၏။

သူ အထူးပြု တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့် အဆိုပါလက်ဝါး ဆိုင်း
ပညာမဝင်ဝါ ယုံမှားသံသယ ဖြစ်ချင်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

'ဆင်း ရှောင်အိပိုင်ဟေ ဝေဟာ လျှီ. ဝှက်သိုင်းကျမ်းထဲက
သိုင်း ဣဝေ့ကို တကယ်ပဲ ဆတ်မြောက်သွားအေပဲလား'

ရှောင်အိပိုင်နှင့်ပတ်သက်၍ အပြေမှန်ကို မည်သို့မျှတွေး
တေးစဉ်းစား၍ မရနိုင်အောင် ဖြစ်နေမိသည်။

ဇွဲနှင့်ပင် ကျူထက်လူသည် စိတ်ညစ်ညစ်ဖြင့် အရက်ကို
စား ပီ၍ ထေးကံနေမိပေသည်။

ကျူထက်လူအဖို့ နောက်ကျေးလုံးဆောင် ဖြစ်၍ နေလေ
သည်။

ဆိုအချိန်မှစ၍...

တံခါးစဆီမှ ဆေးစက်သေစဆယ်တစ်ခု ယုံလှင့်၍ ထွက်
ပေါ်လားသည်။

'ဟေး ဟေး ဟေး ကျူထက်လူ၊ မင်းရဲ့ နံ့ဝင်ချိန်
ရောက်လားပြီ၊ ခန္ဓာခင်မှစ မင်းဆေးရတော့မယ်'

ကျူထက်လူသည် တံခါးစဆီသို့ ရန်လွှား၍ ကြည့်ရှု
လိုက်သည်။ ပြေးလွှားထွက်ခွာထွားစည် ရှောင်အိပိုင်၏
နောက်ကျေးပြင်ကိုယ်ရပ် ခပ်နဲ့ ထွေလိုက်ရသည်။

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

ကျူထက်လူသည် ချက်မမှောင်တစ်ချက် ကြုတ်လိုက်ပြီ...

'ဆင်း စီကောင်ဟေ ရှောင်အိပိုင် ဟန်ဆောင်ဆရာတဲ့
အထူး ဆောက်ချွေးပဲ ဖြစ်ရမယ်'

ပြေးလွှားထွက်ခွာထွားထွမှန် ဆောက်ချွေးပင် ဖြစ်မည်
ဟု ကျူထက်လူ တွေးလိုက်မိသည်။

အမှန်မှားမှ ရှောင်အိပိုင်အဖြစ် ရုပ်ဖျက်၍ ဆောက်လား
စုမှစ ကွမ်းစန့်ဝှုပ်ဖြစ်၏။

ဇွဲနှင့်ပင် ကျူထက်လူသည် ရှောင်အိပိုင်၏ နောက်သို့
ထက်ကြပ်ကော့ ပြေးလွှားလိုက်ပါသွား၏။

ရှောင်အိပိုင်ကို မိလူမိခါနီး အချိန်မှစပင်...

နောက်ထပ် ရှောင်အိပိုင်တစ်ဦး၏ ဆေးစက်သေစဆယ်
တစ်ခု ယုံလှင့်၍ ထွက်ပေါ်လာလေ၏။

'ဟိထိ ကျူထက်လူ၊ ငါ စီမှူးကွ'

ကျူထက်လူသည် ဆယ်ထွက်ပေါ်လာရာဆီသို့ ဦးတည်၍
ချွန်မြန်စွာ ရန်ယုံဝင်ရောက်ပြီ၊ ဖမ်းဆီးလိုက်၏။

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

၅၀၀ ၀ ကျော်ကျော်ဆွေ

ဤကပ်ကြိမ်ကွန်ပျူ ရွှေခင်၏ ခြေထောက်မှ ကြီးပျားကပ်
သည့် သိုင်းပညာညွှန်ပျားကပ်ကပ်သွားလေတော့သည်။
ပင် စမ်းဆီးမိလိုက်

* * *

ရွှေခင်ဆီပိုင်၏ နောက်သို့လိုက်လားသော ကျူထက်လူမှူး
တေးအုပ်တစ်ခုအတွင်းသို့ ရောက်ရှိလေသည်။ ဆူသည် ဓမ္မ
သော မျက်လုံးအစုံနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဆက် ခတ်လိုက်
သည်။

ထေးအုပ်အတွင်း၌ မှောင်မည်း၍ နုပြီး မည်သည့် အရာ
ကိုမျှ မမြင်ရဘဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ရှိနေ၏။

ကျူထက်လူမှူး ရွှေခင်ဆီပိုင်၏ အရိပ်အယောင်ကို လုံးဝ
မတွေ့မြင်ရတော့ပေ။

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

လူစာမီး ၅၀၁

သို့နှင့်ပင် ဆူသည် စိတ်ပျက်လမ်း ချက်ဖြင့် ဆူနေထိုင်ရာ
ရွှေခင်ရှန်းကွမ် စံဆိမ်သို့ ပြန်သွားရလေသည်။

* * *

သိုင်းပညာအားကိုးနှင့် မောင်စာ ရမ်းကား ရက်စက်
ခဲ့သော ကျူထက်လူမှာ တစ်လဆိုသော အချိန် အခါက
အတွင်း အကြီး ကျယ် စိတ်ချမ်းပသာ ဖြစ်နေရလေသည်။

ရွှေခင်ဆီပိုင်တစ္ဆေ၏ ခြောက်လှန်ခြင်း၊ ခံထားရသဖြင့်
လူတစ်ကိုယ်လုံး နှိုးချည့်ပြီး စိတ်မကြည်သော အမြဲတမ်း
ဖြစ်နေသည်။

ကျူထက်လူသည် ထိုင်ခုံစစ်လုံး၌ ထိုးလျက် စိတ်ပျက်
လက်ပျက်ဖြင့် ထိုင်ရင်း စဉ်းစား တွေးတေးနေမိသည်။

ထိုသို့ စဉ်းစားနေရင်းမှပင်....

သူ၏အကြည့်သည် မျက်နှာကြက်ဆီသို့ ရုတ်တရက်လှမ်း၍
ကြည့်လိုက်မိ၏။

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

www.burmeseclassic.com

ကျူထက်လူ၏ မျက်လုံးအစုံမှ ဖြူးကျယ်၍ သွေးထေ
ဆည်။

မျက်နှာကြက် ထုပ်တန်းပေါ်၌ ဆေးဆေးစွာ ထိုင်နေ
သော ရှောင်အိပိုင်၏ မျက်နှာမှ ဖြူပင်ဖြူရော် ဖြစ်၍
နေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျူထက်လူ၏ စိတ်ထဲ၌ လူ တွေပြင်လိုက်
ရမည့် ရှောင်အိပိုင်မှ လူ့ဇာတိ၊ အရဲဇာတိ မဝေခွဲနိုင်
အောင် ဖြစ်သွားရသည်။

ကျူထက်လူသည် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသော ဓေသံပြင်
ဆော်ဟစ်လိုက်မိသည်။

မင်း၊ ဝင်းဟာ၊ လူ့ဇာတိ၊ အရဲဇာတိ ရှောင်အိပိုင်
ဆင်စံတော့ ဟုတ်နိုင်မယ် ထင်ဘူး။

ရှောင်အိပိုင်က ဆေးစက်သော မျက်လုံးအစုံဖြင့် စိုက်၍
ကြည့်လိုက်သည်။

ကျူထက်လူသည် ရှောင်အိပိုင်ကို အမိဖမ်းခို ရန်အတွက်
မျက်နှာကြက်ဆီသို့ ခုန်လွှား၍ ထက်သွားပြီး ခြင်းထန်စွာ
ထိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ဟူး၊ ဟူး၊
'ဝို... ဝို... ဝို...'

ရှောင်အိပိုင်က ကျူထက်လူ၏ ထိုက်ခိုက်မှုများကို ရှောင်

တိမ်းပေးရင်းမှ ဆေးခက်ဆက်သို့ ရုတ်တရက် ရန်ဆင်း၍
ပြေးလွှားသွားလေသည်။

ကျူထက်လူက ရှောင်အိပိုင်၏ နေခက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ
ပြေးလွှားလိုက်ပါသည်။

ရှောင်အိပိုင်သည် ကျူထက်လူကို မြို့ပြင်၌ ထချိုင်း တစ
ပြင် ရှိရာသို့ များ၍ ခေါ်ဆောင်သွားလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ကျူထက်လူ၏ မျက်လုံးအစုံမှာ ပြူးကျယ်၍ သွေးလေ
ဆည်း။

မျက်နှာကြက် ထုပ်တန်းပေါ်၌ ဆေးဆေးစွာ ထိုင်နေ
သော ရှောင်ဆီပိုင်၏ မျက်နှာမှစ၍ ပြုလုပ်ပြုရော် ဖြစ်၍
နေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျူထက်လူ၏ စိတ်ထဲ၌ ထူ တွေ့မြင်လိုက်
ရမည့် ရှောင်ဆီပိုင်မှစ၍ လူလား၊ ခရဲလားဟု မဝေခွဲနိုင်
အောင် ဖြစ်သွားရသည်။

ကျူထက်လူသည် တုန်လှုပ်ချွန်ချွန်သော လေသံဖြင့်
ဆော်ဟစ်လိုက်မိသည်။

မင်း ငင်းဟာ လူလား၊ ခရဲလား ရှောင်ဆီပိုင်
ဆစ်ဆော့ ဟုတ်နိုင်မယ် ထင်ဘူး။

ရှောင်ဆီပိုင်က ဆေးကော်သော မျက်လုံးအစုံဖြင့် စိုက်၍
ကြည့်လိုက်သည်။

ကျူထက်လူသည် ရှောင်ဆီပိုင်ကို အမိမိမိနိုး ရန်အတွက်
မျက်နှာကြက်ဆီသို့ ခုန်လွှား၍ ထက်သွားပြီး ပြင်းထန်စွာ
ထိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ဟူး ဟူး
ဝို... ဝို... ဝှစ်

ရှောင်ဆီပိုင်က ကျူထက်လူ၏ ထိုက်ခိုက်မှုများကို ရှောင်

တိမ်းပေးရင်းမှ ဆေးခက်ဆက်သို့ ရုတ်တရက် ခုန်ဆင်း၍
ပြေးလွှားသွားလေသည်။

ကျူထက်လူက ရှောင်ဆီပိုင်၏ နေ့ခက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ
ပြေးလွှားဖျက်ပါသည်။

ရှောင်ဆီပိုင်သည် ကျူထက်လူကို မြို့ပြင်ရှိ ယချိုင်း တစ
ပြင် ရှိရာဆီသို့ မျှား၍ ဝေါ်ဆေးခင်သွေးလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ရိုးစနေသေ မျက်လုံးအစုံထဲ၌ သစ်ကိုင်းခြောက်တစ်ခု
ပေါ်တွင် လူရိပ်တစ်ခု ဖျတ်ခနဲ လှုပ်ရှားသွားသည်ကို တွေ့
မြင်လိုက်ရသည်။

ကျူထက်လူသည် ထိရုတ္တရန်ခိုင်းတစ်ကောင်ပမာ ခေန်ပီ
ဆော်ဟစ်လိုက်၏။

‘တေးကံ...ရှောင်ဆီပိုင်၊ မင်းဘယ်ကျိုးပြုမှလဲ’

‘ဟူး ဟူး’

‘ဝို ဝှစ်’

ဆခန်း (၁၂)

လွစ်ကျွန်တန်းဟု အမည်ရှိ သာ သင်္ချိုင်းပျက်ကြီးသည်
မြို့ပြင်၌ ဆည်ရှိသေးသည်။

သင်္ချိုင်းမြို့ပြင် ခနုထု တန်း၌ ဒုဒုန်ဂါမျှား၊ သစ်
ကိုင်းခြောက်များဖြင့် ပြည့်နှက်လျက် ရှိနေ၏။

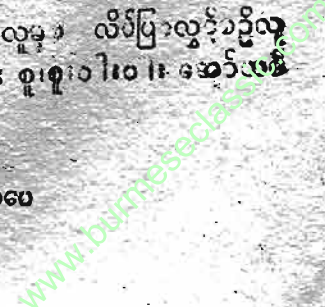
ထို့ပြင် မြစ်ပင်များနှင့် ချပ်ပင်များကြား၌ ဒေါင်းဘ
လာ၊ အသစ်တစ်လုံးချထားသည်ကို ကျူထက်လူ တွေ့မြင်
လိုက်ရသည်။

ကျူထက်လူမှ အရက်သောက်သားအဖြစ် အပြင်ဆရာ
များ ကြည့်ဆင်ခြမ်း ခရိုခိုင်တဲ ဖြစ်နေရသည်။

ကျူထက်လူသည် သစ်ကိုင်းခြောက် ရှိရာဆီသို့ ခုန်ဝင်
သွားပြီး အဆိပ်ငါးမျိုး ကက်ဝါးဖြင့် ပြင်းတန်စွာ ရိုက်ချ
လိုက်၏။

ကျူထက်လူ ရိုက်ချလိုက်မိသော အရာမှာ လူသားကပ်ဦး
ဖောက်ဆဲ အဝတ်စုတ်တစ်ကည်သာ ဖြစ်နေသည်ကို တုန်လှုပ်
စွာ တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ထို့အတိုင်းကြောင့် ကျူထက်လူမှာ လိပ်ပြာလွန်သည့်လူ
မဟုတ် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားပြီး စူးစူးဝါဝါ၊ ဆော်ဟစ်
လိုက်လေသည်။

၈၈၆ ၀ ကျော်ကျော်စေ့

‘ရွှေခင်ဆီပိုင် ငါ့ရဲလက်ကနေ စင်းဘယ်နည်းနဲ့မှ လွယ်
မပြေးနိုင်ပါဘူးကုစ၊ မင်းကိုငါ ဆင်သေဆတ်မယ်’

ထိုအချိန်မှပင်....

‘ဟား ဟား ဟား ဟား’

‘ဝါ့ကိုဆင်သေဆတ်မှာ ဘယ်ဆူလဲ၊ ဟား ဟား ဟား’

ဆေးစက် စူးရှသော ရယ်မောသံနှင့်အတူ ရွှေခင်ဆီပိုင်
ရှက်ဆူရက် ပေါ်၍လာသည်။

ကျူထက်လူ၏ ထက်ချက်ဖြင့် ဆေးဆိုးသွေးခဲသတ္တိရွှေခင်
ဆီပိုင်၏ မျက်နှာပြင်ပေါ်၌ ခက်ဆူမူးမွေးစူးရရှိထားခဲ့သည်။

ယခု ကျူထက်လူ တွေ့မြင်လိုက်ရသည့် ရွှေခင်ဆီပိုင်၏
မျက်နှာပြင်ပေါ်၌ ခက်ဆူပေါင်း မြောက်မြားစွာရှိနေသည်
ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ထို့ပြင် ရွှေခင်ဆီပိုင်၏ မျက်နှာပြင်မှစ သွေးဆုတ်၍
ပြူးပွားနေသဖြင့် မြင်လိုက်ရုံမျှနှင့် စသွေးဖျက်စရာ ဖောင်း၍
နေပေသည်။

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

သစ္စာမီးလျှံ ၀ ၁၁၅

ကျူထက်လူမှစ ဆောက်တည်ရာ ရေနိုင်လောက်အောင်
အကြောက်လွန်လျက် ရှိနေသည်။

သူသည် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်၏ အားပြုလျက်မှီ၍ ဖော
ဖိုက် ပင်ပန်းစွာဖြင့် အသက်ပြင်းပြင်း ဂျူနေရအညီ
အခြေအနေသို့ ထောက်သွားသည်။

ထိုအချိန်မှပင်....

သူမှီ၍ ရပ်နေသော သစ်ပင်ထက်မှ ရော်ရွက်ဝါများ
ကြွေ၍ ကျလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

‘အား’

ကျူထက်လူသည် သစ်ရွက်များ ကြွေကျလာသည်ကို
လူထံသို့ ရွှေခင်ဆီပိုင် ခုန်အုပ်လိုက်သည်ဟု ထင်မှတ်မှား၍
စူးရှကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်လိုက်မိသည်။

ကျူထက်လူသည် နယ်ခွဲခန့်ချူးများ၏ အားကိုးအား၊
ထမ်း ပြုရသည့် ထပ်မှူးတစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း ယခု
အချိန်၌ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်စိတ်က သူ့တစ်ကိုယ်လုံး
ကို လှမ်းခြုံထားသဖြင့် ရူးသွပ်နေသူတစ်ဦးကဲ့သို့ ဖြစ်၍ နေ
ပေသည်။

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

www.burmeseclassic.com

၁၁၈ ၀ ကျော်ကျော်ဆွေ

အကြောက်လွန်နေသော ကျူထက်လူသည် စိတ်တည်
ငြိမ်အောင် ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်း မရှိသေးဘဲ သူ၏ အဆိပ်
လက်ဝါးသိုင်းဖြင့် ကြွကျလေသော သစ်ရွက်များကို ဖြိုင်း
ထန်စွာ ရိုက်ချလိုက်မိပေသည်။

'ဟူး ဟူး ဟူး'

'ဝိုး ဝိုး ဝစ်'

ထိုအချိန်မှပင်...

ရှောင်အိပိုင်သည် တုန်ထုပ် ထိတ်လန့် ချောက်ချားနေ
သည့် ကျူထက်လူထံသို့ ခုန်ဝင်လိုက်ပြီး...

ကျူထက်လူ၏ ရင်ဝသို့ တောင်ဖြိုနတ်သက်သီးသိုင်းကွက်
ဖြင့် အပိုင်အနိုင် ထိုးချလိုက်လေသည်။

'ဝုန်း'

'ဆင့်'

ကျူထက်လူစွာ ရှောင်အိပိုင်၏ လက်သီးချက်ကို လုံးဝ
ရှောင်တိမ်းနိုင်စွမ်း မရှိခဲ့ပေ။

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

'ဝေါ'

ကျူထက်လူသည် သွေးများ ထိုးထန်လျက် အတွင်း
စိတ်ထု ဖြင့် ထန်စွာ ရရှိသွားလေတော့သည်။

ကျူထက်လူ၏ နေ့စက်ဆုံးအချိန်သို့ ဆောင်ခဲ့ပေပြီ။

ကျူထက်လူသည် သွေးများ အဆက်မပြတ် ထိုးထန်
လိုက်ပြီး အားတင်၍ လဲကျနေရာမှ ရပ်လိုက်သည်။

ထို့နေ့အက်...

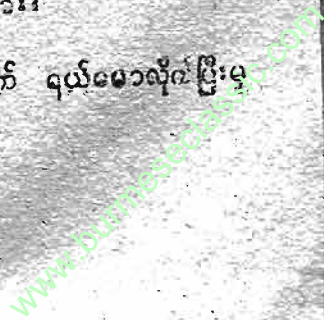
ရှောင်အိပိုင်ကို ယေဇြည်နိုင်စွာ ဖြည့်လျက် ထူ သီလို
သေစေ အဓိက အချက်ကို မေးမြန်းလိုက်သည်။

'ရှောင်အိပိုင် မင်းရဲအထက်က ဆယ့်နှစ်လောက်ခနစ်
မြင်းလှချည်ထား'

'...မဟူရာ လျှိုစက် သိုင်ကျမ်းထဲက သိုင်းပညာတော်ကို
စင်စေ ကယ်ပဲ အတိုးမြှောက်သွားပြီလား။

ရှောင်အိပိုင်က အေးတိဗေးစက် ရယ်မောလိုက်ပြီးမှ
ပွင့်လင်းစွာဝင် ပြေးလိုက်သည်။

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

'မိမ့် ကျူထက်လူ၊ ဇင်းဟာ ငါ့ခွဲကောင်ပြီ နုတ်ထွက်
သီးချက်ကြောင့် မကြာခင် သေရအော့မှပေါ့။

'...ခါးပေမယ် မင်းပေအောင်မှ အသေခြေစင့်သွား
အောင် ဝါရှင်းပြပါပေါ့။

'...တကယ်တော့ ငါ့ခွဲနာမည်ဟာ ရှောင်မိပိုင် မဟုတ်
ပါဘူး။ ငါ့နာမည်က ရှောင်မိကျွန်းလို့ ခေါ်မယ်။ မင်း
စွဲစွဲ ဝမ်းဇမ်း ယုံကြည်ထားတဲ့ မဟူရာ လျှို့ဝှက်သိုင်း၊ ကျမ်း
ဆိုတာ ငါတို့ဘဝတို့ပြည့်မ သိုင်းလော့အထဲမှ တကယ်ရှိတဲ့
သိုင်း၊ ကျမ်း မဟုတ်ပါဘူး။

'...ကောသာဟာ သတင်း လွင့်ထားတဲ့ သိုင်း၊ ကျမ်းပါပဲ'

ကျူထက်လူမှာ သူ ကြားလိုက်ရသည့် စကားကြောင့်
မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားရသည်။

'ဘာ...မင်းပြောတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး'

အမှန်စစ်စစ်အားဖြင့်...

ကျူထက်လူသည် မဟူရာလျှို့ဝှက်သိုင်းကျမ်းကို အသေ
အလဲကြောက်လန့်ခဲ့မိ၍ ယခုကဲ့သို့ အခြေအနေသို့ သိုင်း
ဆောက်ခံရခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

အပူပူနွဲ့လေးခဲသမျှသာ ကျူထက်လူမှ အခုအစ်ကြိမ်၌
အကြီးအကျယ် ဝင်ရည်ပြီဖြစ်သည်။

— — — — —

• • •

ကျူထက်လူမှာ ယခုပင် အခြေအနေအထားလုံးကို နား
စည်လိုက်မိသည်။ သို့သော် သူ့သိသည့်အချိန်မှ စ၍ များစွာ
နှေးငေး၍ ထွားပြေးပြန်ပြန်။

ကျူထက်လူသည် အံ့ကြိတ်လျက် ကွမ်ကျန်းလုံကို
မကျေနူးချမ်းသော စေသံမျိုးနှင့် ပြောလိုက်သည်။

'ကွမ်ကျန်းလုံ၊ ဒီကိစ္စကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ ပရိယာယ်နဲ့
ဆင်နွှဲပေးတော့ မဟုတ်လား။

ကွမ်ကျန်းလုံက ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညှိတ်၍ ရယ်စေ
လိုက်သည်။

ဟား ဟား ဟား သိပ်ဟုတ်ပေါ့ ကျူထက်လူမင်းလို
လူယုတ်မာမျိုးကို မိနည်းမျိုးနဲ့ အနိုင်ယူရမှန်းမို့လို့ မိနည်း
မျိုးကို အသုံးပြုခဲ့ရတာပေါ့။

'...ဝါတို့ရဲ့ ပရိယာယ်ကို မင်းဘယ်လိုနည်းနဲ့ မပစ်နိုင်ခဲ့ဘူး
မဟုတ်လား။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရရင် မင်းကို အခုလို
ရှင်းလင်းပစ်နိုင်ဖို့အတွက် ဝါတို့ဘက်က အသက်နဲ့အတွေးတွေ
အများကြီး အရင်းအနှီး ပြုခဲ့ရတယ်။

'...မင်းကို ရှင်းနိုးဖို့အတွက် 'ခဲဟားဒီ ရှောင်အိကျင်းဟား
ထူ့ရဲ့ညီနောင်သုံးစေရဲ့ အသက်ကို စတေးခဲ့ရတယ်'

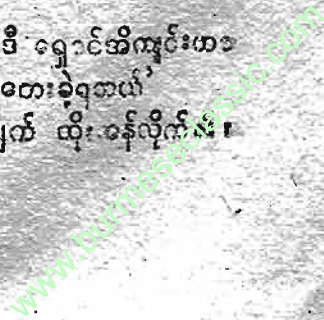
ကျူထက်လူသည် သွေးမျှားတစ်ချက် ထိုးစန်လိုက်၏။
'ခေါ့'

ဆန်း (၁၃)

ထိုအချိန်မှစပင်...
သိုင်းအေးကန်ဦးသျှောင် ကွမ်ကျန်းလုံ၊ ထားပြစ်သူ
ကွမ်ကျန်းလုံနှင့် အထူးကြီးဆောင်ရွက်တို့ ပေါ်ထွက်လာ
ကြသည်။

အထူးကြီး ဆောင်ရွက်၏လက်ထဲ၌ ကျူထက်လူ
ဟူ၍ အမည်စပ်အမည်စပ် ဝိနံခေါ်သော စာတစ်စောင်ကို
ကိုင်၍ထား၏။

ထူးငတ်အေးဆေးစေဖို့မှာ ရှေးခေတ်ပိုင် ဝတ်ဆင်လေ့
ရှိသော ငတ်စုံ ဖြစ်၍နေသည့် ကျူထက်လူ တွင်လိုက်
ရသည်။

'ဆင်း ငါနားလည်ပါပြီ၊ ခင်းတို့ ဝိနည်းမျိုး သုံးခဲ့လို့ ဝါ အရှုံးပေးရတခဲပဲ'

ကျူထက်လူသည် မြေပြင်ပေါ်သို့ စဲကျဆေးဆုံးသွား နေတော့သည်။

သိုင်းလောကဇီဦးဆွေခင်ဖြစ်သူ ကွမ်ကျန်းလုံက ရှောင် အိကျင်းကို နှစ်သိမ့်စတာ၊ ပြောလိုက်သည်။

'ရှောင်အိကျင်း၊ မင်းရဲ့ညီခေတွ ကျူထက်လူဆက်ချက်နဲ့ သေဆုံးခဲ့ရတာဟာ မှန်မြတ်လှပါတယ်၊ မြည်သူလူထုရှိ စာဝငြိမ်းချမ်းသာယာစွာဖို့နဲ့ မန်ချူးခေတွကို တုန်းလွန်ပစ်နိုင်ဖို့ ဆတွက် ကျုပ်တို့အားလုံး ဆက်ပြီးကြိုးစားစရာခေတွ ကျန် ပါသေးတယ်'

ရှောင်အိကျင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး....
'မှန်ပါတယ် ခေါင်းဆောင်ကြီး'

မျိုးချစ် တပ်သားများအနေဖြင့် ဆက်ဆံခဲ့ပေါင်း၊ မြေခက်မြားစွာကြားမှ မန်ချူးလက်ပါးခေကျူထက်လူကို ရှင်းလင်း သုတ်သင်ပစ်နိုင်ခဲ့သည်။

ကျူထက်လူ ကျဆုံးခြင်းသည် မန်ချူးများအတွက် များ စွာ အထိနာပေလိမ့်မည်။

ရှောင်အိကျင်းသည် သိုင်းလောကဇီ ဦးဆွေခင်ကဲ့မီ ကျန်းလုံကို နှုတ်ဆက်လျက် ထွက်ခွာသွားစေသည်။

လူသည် စာမိုင်းပေးစာဝန်ဆရာ ဆောင်ရွက်စရာရှိသည့် ကိစ္စရပ်များကို ဆောင်ရွက်ရဦးမည်ဖြစ်ပေသည်။

— — — — —

* * *

www.burmeseclassic.com

ချစ်ထားပေသည်၊ တပ်စိဘိပျားအစဉ်နှင့် ဇနီးချူ စစ်
သည် ၁၁ ဦးကျော်ကျော်ခန့်သည် တံငါဝေ၍ တန်းခွဲ၍
စေခင်ဆိုင်လျက် ရှိနေကြ၏။

ထိုစဉ်မှပင်...

‘ခုပ် ခုပ် ခုပ်’

အချိန်ပြင်းစွာ စိုင်းနှင်လာသည့် မြင်းခွာသံများ ရုတ်
တရက် ပေါ်ထွက်လာ၏။

ဇောတုင်းမှ ပင် ခြေမြန် မြင်းသည်တော် တစ်ဦးသည်
ထူးကျော်စွာ ဖန်စေလှသည်။

မြင်းညိုကြီး ဘစ်ကောင်ကို ခုနီးစိုင်း၍ စီးနှင်းလာသော်
ကို အစောင့်အပ်သားများနှင့် တပ်စိထိပျားများ အတူပြင်း
လိုက်ကြရသည်။

ခြေမြန် မြင်းသည်တော်သည် စစ်သူကြီး ရယ်လီကျား
၏စံအိမ်တော် ရှေ့၌ ရပ်တန့်လိုက်ပြီး မြင်းပေါ်မှ လွှားခန့်
ဆင်းလိုက်၏။

တဝေကျ တပ်စုပျားတစ်ဦးက ခြေမြန် မြင်းသည်တော်
ကို ကြည့်၍ အော်ဟစ်ခေါ်မြန်းလိုက်သည်။

အခန်း (၁၄)

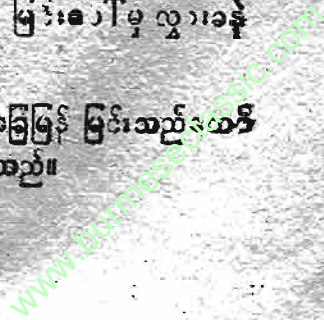
နေရာဒေသမှ နယ်ခြား မြို့ကြီးတစ်မြို့ ဖြစ်သည်။

ထိုနယ်ခြားမြို့ကြီး၌ ဇနီးချူးကေတစ်ဦး စစ်သူကြီး
ရယ်လီကျား နေထိုင်သော စံအိမ်တော်ကြီး တည်ရှိပေသည်။

စစ်သူကြီး ရယ်လီကျားသည် နယ်ခြားမြို့ပေါ်၌ ကြီး
မားစွာ ကြီးမားလှသူတစ်ဦး ဖြစ်၏။

ယခုအချိန်သည် ညနေချမ်း အချိန်ပင် ရှိပေသေးသည်
သို့သော် စစ်သူကြီး ရယ်လီကျား၏ စံအိမ်တော်အရပ်

မီးပုံများကို ထိန်လင်း၍ နေထောင် ထွန်းထေးပြီး နေပေပြီ
ထို့ပြင် လုံခြုံရေးအပ်ဖွဲ့ရှိသည်။ တံငါဝေ၌ ထူထပ်စွာ

၁၂၀ ၀ ကျော်ကျော်စေ့

'ဟေ့...မင်း ဘယ်သူဆဲ၊ ဘယ်ကဆေးစားလဲ၊ တစ်ကံစွဲ
နှိလို့ စီနေထုကိုထောက်သေရတလဲ'

ခြေမြန်မြင်းဆည်ထော်က...

'စတုတ္ထမြောက် မင်းသားလေးရဲ့ အမိန့်ထော် အရ
ကျပ်ဆေးခဲတပေါ့၊ နေချူးစစ်သူကြီး ရယ်လီကျူးဆီကို
အရောပေါ် စေချွန်လွှဲပေးအပ်စေရရှိလို့ပါ'

ပြေးပြေးဆိုဆိုနှင့်ပင် ခြေမြန် မြင်းဆည်ထော်က ဆက်
ဆောင် တံဆိပ်ပြားကို သူ၏ ဆိတ်တုင်းမှ ထုတ်၍ ပြဆိုက်
သည်။

အာဝန်ကျ တပ်စုမှူးသည် ထက်သေခံ တံဆိပ်ပြားကို
ဆေးချာစွာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးသည်။

စတုတ္ထမြောက် မင်းသားလေး၏ သက်သေခံတံဆိပ်ပြား
အစစ်အမှန် ဖြစ်ကြောင်း သေချာသောအခါမှ ခေါင်း
ဆစ်ချက် ညိတ်လိုက်၏။

'ကောင်းပြီ၊ ခါဆို ကျုပ်နေ့ခက်ကနေ့ လိုက်ခဲ့'

အာဝန်ကျ တပ်စုမှူးသည် ခြေမြန် မြင်းဆည်ထော်ကို

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

သစ္စာပေးလျှံ ၀၂၉

စစ်သူကြီး စံဆိပ်စော်အတွင်းသို့ ဦးဆောင်၍ ခေါ်သွား
အေးသည်။

မကြီးဝင်ရှုပင်...

သူတို့နှင့်ဦးထည် ခြံဝင်းများ၊ တံခါးပေါက်များကို
ဖြတ်ကျော်လေ့ရှိကြသည်။

ထို့နောက် စစ်သူကြီး ရယ်လီကျူး၏ ဧည့်ခန်းမဆောင်
ရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။

ဧည့်ခန်းမဆောင်ကြီးမှ အစားပေးဆောင်ရွက်ပေးခြင်းဖြင့်အစကပ်ပ
ထင်းထိန်နေပြီး ဖိတ်ဖိတ်တေကပ်မျှ ဝမ်းနား ထည်ဝါ
ထွန်းလှပေသည်။

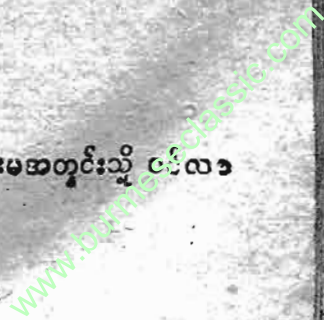
ဧည့်ခန်းမကြီးအတွင်း၌ စစ်သူကြီး ရယ်လီကျူးသည်
ကုလားထိုင် ဆင်လုံးပေါ်၌ ထိုင်လျက် ဆိပ်ငှက်တစ်စောင်
နှင့် မြူးတူးဆော့ကစား၍ နေပေသည်။

'ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ'

'ဂါး ဂါး ဂါး'

အာဝန်ကျ တပ်စုမှူးသည် ဧည့်ခန်းမအတွင်းသို့ ဝင်လာ

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

၁၃၀ ၀ ကျော်ကျော်ခေတ္တ

ပြီးစစ်သူကြီး ဂုဏ်လိကျုံးကို ဆရာအဘ ပေးလိုက်ပြီး
ရှိဘူးစွာ ပြောလိုက်၏။

‘စစ်သူကြီးခင်ဗျား၊ စတုတ္ထမြောက် မင်းသားအေးဆီက
အရေးပေါ် စာချွန်လွှာ ပေးအပ်ဖို့ အမိန့်ထုတ်အပ်ဖို့
ရောက်လာပါလိမ့်’

စစ်သူကြီး ဂုဏ်လိကျုံးက ချက်ချင်းပင် အချိန်ပေးလိုက်
သည်။

‘ကောင်းပြီ၊ အမိန့်ထုတ်ကို ငါ့ဆီ အခု ချက်ချင်း လွှတ်
လိုက်’

မကြာခင်မှာပင် စတုတ္ထမြောက် မင်းသားအေးဆီက
အမိန့်ထုတ်ဖြစ်သည့် ခြေမြန် မြင်းသည် အဘည်ညွှန်ခံ
ကြီးထံတိုင်းသို့ ဝင်၍လာသည်။

ထို့နောက် စတုတ္ထမြောက် မင်းသားအေးဆီမှ လျှို့ဝှက်
စွာ ရေးသား ပေးလိုက်သည့် စာချွန်လွှာကို ရှိခေတ္တ
ပေးအပ်လိုက်သည်။

စစ်သူကြီး ဂုဏ်လိကျုံးသည် ကျားသားခရုဖြင့် ဖုံးအုပ်

သစ္စာမီးလျှံ ၀ ၁၃၁

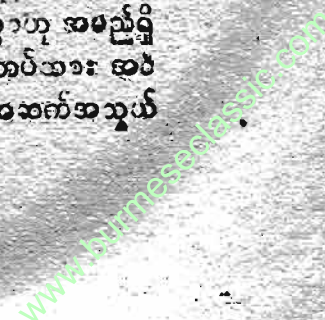
ထေးသစ် ကုလားထိုင်ကြီးပေါ်၌ အခန့်သား ထိုင်လျက်
စစ်ချွန်လွှာကို ပေးကမ်း၍ ဖတ်ရှုကြည့်လိုက်သည်။

.....

စစ်သူကြီး ဂုဏ်လိကျုံးခင်ဗျား။

စွဲနိုင်ငံမှ စစ်သူကြီး ရွဲဖေးသည် မြစ်ကို
ကျော်ဖြတ်ပြီး မြောက်ဘက်မှ စစ်ကြေစင်
ချီလျက် မန်ချူးကေဆွတ်အား တိုက်ခိုက်စဉ်
ဟု သတင်းအတိအကျ ရရှိထားပါသည်။

ယခုအချိန်၌ စစ်သူကြီး ရွဲဖေးက လျှို့ဝှက်
အထောက်အပံ့ကို စေလွှတ်ပြီး၊ အခွင့်
စေရင်း ဘစ်စောင်ကို ပေးဖို့ ခိုင်းလိုက်ပါပြီ။
ထိုလျှို့ဝှက် အထောက်အပံ့၏ တာဝန်မှား
တာမင်ဟူမြို့သို့ သွားပြီး တိုက်ဟုန်စစ်အောင်
တန်း၌ စခန်းချထားသည့် သစ္စာဟု အမည်ရှိ
သော မျိုးချစ် တော်လှန်ရေးတပ်သား အပ်
အားစုထံသို့ သွားရောက်၍ အဆက်အသွယ်
ပြုရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသည်မှာ မနိချူး ကေထင်အေး၊ တော်လှန် ထိုက်ခိုက်နေ ကြံရွယ်ထားခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ လျှို့ဝှက် အထောက်အပံ့ဆီမှ အစည်စားရင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ လုံခြုံရေးနှင့် အေးကေးကို ထိပါးစေနိုင်သည့်အတွက်ကြောင့် ထိုအစည်စားရွက်ကို မဖြစ်ဖြစ်အည့် နည်းနှင့် ရအောင် ကြိုးစား ဆောင်ရွက် စေလိုပါသည်။ မျိုးချစ် တော်သုန်ဒရ၊ အင်အားစု ဆက်ထဲသို့ လုံးဝ မရောက်စေလိုပါ။

စတုတ္ထမြောက် မင်းသားအေး။

စေ့ကိုဖတ်ပြီးသည်နှင့် စစ်သူကြီး ဂယ်လီကျူး၏ အမိပေးလိုက်သည်။

‘ကဲ...ငါ့ရဲ့အကြံပေးအရာရှိနဲ့ လူယုံတော်တို့ကို သူပေးခေါ်ဝမ်း...’

ခေအကြာတွင် လူယုံတော် ကျင်းကျူးနှင့် အကြံပေး

အရာရှိထံ စစ်သူကြီး ဂယ်လီကျူး၏ ရှေ့သို့ ရောက်ရှိအစဖြစ်၏။

စစ်သူကြီး ဂယ်လီကျူးသည် စတုတ္ထမြောက် မင်းအေး၊ လေးထံမှ လျှို့ဝှက် စာချွန်သွားကို လှမ်း၍ ပေးလိုက်ပြီး အရေးတကြီး ဆက်ခံပေး ပြောဆိုလိုက်သည်။

‘ဟောဒီဒါဟာ စတုတ္ထမြောက် မင်းသားအေး ပေးပို့လိုက်တဲ့ စာချွန်လွှာပဲ။ ငါတို့တစ်တွေ အခုအချိန်ကပြီ။ အထူးသတိထားပြီး ဆောင်ရွက်စရာ ရှိတာတွေကို ဆောင်ရွက်ကြိုမူ ဖြစ်ဖယ်’

‘ကောင်းပါပြီ စစ်သူကြီး’

စစ်သူကြီး ဂယ်လီကျူးသည် လူယုံတော် ကျင်းကျူးနှင့် အကြံပေး အရာရှိတို့ကို လက်စွဲယမ်းလျက် ညှိနှိုင်းဆောင်အတွင်းမှ နှင်ထုတ်လိုက်သည်။

ကျင်းကျူးနှင့် အကြံပေးအရာရှိတို့သည် အစ်ဦးပျက်နှစ်ဦးကြည့်လျက် အခန်းတွင်းမှ ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

၈၃၄ ၈ ကျော်ကျော်ဆွေ

ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့် စစ်သူကြီး ရယ်လီကျွန်းသည်
ထိုင်း သိမ်းငှက်နှင့် အတူ ဆော့ကတေးလျက် ကျန်ရစ်ခဲ့
သည်။

'ဟား ဟား ဟား ဟား'

'ဟီး ဝီး ဝီး'

စုတုတ္ထမြောက် မင်းသားလေးနှင့် စစ်သူကြီးရယ်လီကျွန်း
တို့ ပူးပေါင်း၍ မျိုးချစ်ကပ်သားများအပေါ်၌ ပြင်းထန်
စွာ တုံ့ပြန် တိုက်ခိုက် လာကြတော့သည်မှာ သေချာပေ
သည်။

မျိုးချစ်စိတ် ပြင်းထန်လှသည့် စုံနိုင်ငံမှ စစ်သူကြီး ရှဲ့ခေး
နှင့် မျိုးချစ် တော်လှန်ရေး တပ်သား သိုင်းသမားများ၏
ကံကြမ္မာမှာ မည်သို့ရှိမည်ကို မည်သူမျှ မခန့်မှန်းနိုင်ကြ
ပေ။

စစ်သူကြီး ရယ်လီကျွန်းသည် ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်သူ
ဖြစ်ပေရာ အမည်စာရင်းစာရွက် ရရှိနိုင်ရေးနှင့်မျိုးချစ်တော်
လှန်ရေးတပ်သားစုများ ထက်ထဲသို့ အမည်စာရင်းစာရွက်

ထောက်ရှိ မသွားနိုင်စေရေးအတွက် ငှက်ကော်ကြမ်းထမ်းစွာ
ပြုစုဆောင်ရွက်မည်မှ စေချေးလှပေသည်။

-----

* * *

www.burmeseclassic.com

ဝိယဒ အပ်ဝက်အပ်ချက်ဆီသို့ ပသိမအေ အကဲဝေကြည့်ရှု
လျက် ရှိနေ၏။

တစ်မြို့လုံး တိုက်ဆိတ်ငြိမ်သက်၍ နေသည်။

လမ်းဝေးဝဲယဒရှိ အိပ်ခေါင်မိုးများနှင့် ချေခင်ကျလှ
သော ချောင်ရိပ်များဆီမှ ညည်ညိုလှုပ်ရှားမှု တစ်စုံအစ်
ရာကိုမျှ မှားထွာပေ။

မူလပကတိအတိုင်း တိုက်ဆိတ်ငြိမ်သက်မြဲ ငြိမ်သက်လျက်
ရှိနေပေသည်။

ရွှေခင်အိုကျင်း ယခုလျှောက်နေအောင် လမ်းမသည် မြို့
တိုင်းရှိ အခတ်အတန် ကျယ်ဝန်းသော လမ်းမအစ်ခု ဖြစ်
ပေသည်။

သို့သော်...။

စီးပွားရေးအခြေအနေ မအောင်းသော အချိန်ကာလ
ဖြစ်၍ အဆူအဝယ်ပါးရှားသောအချိန်အခါ ဖြစ်၍မှ
သည်။

ထို့ကြောင့်—

အခန်း (၁၅)

ကင်းသဒေးဖြစ်သူ ရှောင်အိကျင်းသည် ကြေးခောင်း
လှိုင်လျက် ဟန်ပါပါခေါက်လိုက်သည်။

'ခေါင် ခေါင် ခေါင်'

ရှောင်အိကျင်းသည် ထက်အစ်ပက်၍ မုန့်မီးအိမ်ကို လှိုင်
ထားပြီး မုန့်မီးအိမ်မှ ဆလင်းထောင်ဖြင့် အာရှအက်ဆီသို့
တဖြည်းဖြည်းချင်း သွား၍ နေပေသည်။

ထုန်ပုံစံမှာ ဝတ္ထုအာဆရ ကြေးခောင်းကို ခေါက်ရ
သော်လည်း စိတ်ပါလက်ပါရှိပုံ ခရပေ။

ရှောင်အိုကျင်းသည် လမ်းလျှောက်သွားရင်း အမ်းထော

လမ်းပစ်ဘေးထင်ပက်စင်ချက်စိ၌ ရှိနေသည့်ဆိုင်စာနိုး
မျှော်နှင့်စားသောက်ဆိုင်များမှာ စေတီစားစားစားအချိန်ကပင်
ပိတ်၍ထားကြပြီ။

အမ်းဘေးထင်နေရာ၌မူကား စားသောက်ဆိုင်ငယ်ငယ်
နှင့်ဆိုင်စားပွင့်လှစ်ထောင်များဆွဲဆွဲ ဖြစ်သည်ကို တွေ့လိုက်ရ
သည်။

ဆိုင်ပွင့်ထားသော်ငြားလည်း ဆိုင်အတွင်း၌ အစုအဝေး
စားစေ့စက်သူ နည်းပါးလှပေသည်။

ရှောင်ဆီကျင်းသည် စားစေ့စက်ဆိုင်ရှေ့မှ ကရွေးရွေး
နှင့် ဖြတ်ကျော်သွားစဉ်မှပင် စင်မူထမ်းဝင်စုံ ဝတ်ဆင်
ထားသည့် လျှူဆီအစုအဝေး စားသောက်ဆိုင်တံမှ ခပ်
သုတ်သုတ် ထွက်အေးသည်နှင့် ကြုံဆုံလိုက်မိသည်။

အပြင်စက်အမ်းပေါ်၌ သူတို့နှင့်ဦး ဖျတ်နေ့ ဆုံစည်း
မိလိက်အညွှန်းအခါ၌ နှစ်ဦးလုံး အံ့အားထင်သွားမိကြသည်။

စားစေ့စက်ဆိုင်အတွင်းမှ ဖြာထွက် ကျန်နေသော မီး
အလင်းထောင်စောက်၌ လျှူဆီအမျက်နှစ်ပြင်ပေါ်မှ အမည်း
ထောင် အနုတ်အလေးထင်စုံကို အမှတ်ပထင် တွေ့မြင်လိုက်ရ
သည်။

သို့နှင့်ပင် ရှောင်ဆီကျင်းသည် ရှေ့ဘက်သို့ ဦးထည်၍
ခြေလှမ်းသွက်သွက်ဖြင့် လှမ်း၍ သွားလေသည်။

လျှူဆီသည် ခေတ္တမျှရပ်၍ အခြေအနေကို အကဲခတ်
လိုက်ပြီး ရှောင်ဆီကျင်း၏နောက်သို့ မလှမ်းမကမ်းမှ နောက်
ယေစင်ခံ၍ လိုက်သွားလေသည်။

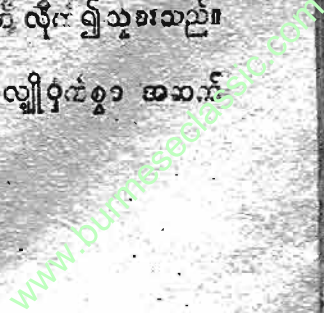
လမ်းချိုး ကျော့နေရာသည် မှောင်ရိပ်ကျသော နေရာ
တစ်ခုဖြစ်၏။

ထိုအမှောင်ရိပ် အတွင်း၌ သူတို့နှစ်ဦးလုံး ရုတ်တရက်
ရပ်တန့်သွားကြသည်။

လျှူဆီသည် ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေကို လှည့်ပတ်
ကြည့်ရှုလိုက်သည်။

ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေမှာ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်၍
လူဆူအရိပ်အထဲခင် ကမ်းရင်းနေသည်ကို မြင်ရသောအခါ၌
ရှောင်ဆီကျင်း၏ နောက်သို့ ခပ်သုတ်သုတ် လိုက်၍ သွားသည်။

ရှောင်ဆီကျင်းနှင့် လျှူဆီတို့သည် လျှို့ဝှက်စွာ အသက်
အသွယ် ပြုသားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထုတို့နှစ်ဦး သုံမိကြသေးအချိန်၌ ရှောင်မိကျင်းက လျှာ
ဆီအား အရေးတကြီး ပြောဆိုလိုက်သည်။

'မိမ္မာထူဝယ်ချင်း ကျုပ်တို့ရဲ့ ဝစ်သူကြီး၊ ရှိပေးသိကခန
ဆဲဆက်သွယ်လုပ်ဖို့ အာထွက်တော်အစ်ယေးက စေလွှတ်
လိုက်ပြီ၊ ဒါပေမယ့် ဇီကိစ္စကို ခန့်ချူးစစ်သူကြီး၊ ရယ်စီကျိုး
ဆီသွားပြီ'

လျှာအိတ် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး ထတိပေးသည်။

'အင်း... အချိန်မှာ တစ်မြို့လုံး ဆဲစေခင်အကြိပ်တွေ
ဆုမ်း၊ တင်းကြပ်နေတယ်၊ ခင်ဗျားအည်း အထူးထတိထား
ပြီးခနမူ ပြစ်လိမ့်မယ်'

ထုတို့ နှစ်ဦးလုံးသည် မနီချူးများကို တော်လှန်ရန်
ကြိုးစားနေကြသည့် မျိုးချစ်တပ်ဆင်းများပင် ဖြစ်ကြ၏။

သို့သော်...

ထုတို့သည် ပိုမိုလှုပ်ရှား၍ လွယ်ကူစေရန်အတွက် မနီချူး
များထံ၌ အလုပ်ဝင်လုပ်၍ အကာအကွယ် ယူစားကြခြင်း
ပင်ဖြစ်သည်။

ရှောင်မိကျင်းနှင့် လျှာအိတ်နှစ်ဦးသည် မျိုးချစ်လုပ်ငန်း
အတွက် ဆောင်းများ ပလွယ်နေကြသော်လည်း တစ်ဦးကို
တစ်ဦး လုံးဝ ခြေညှိမိကြပေ။

နှစ်ဦးလုံး၏ စူးရှသော မျက်လုံးများသည် ပစ်ခတ်
ကျင် နေရာအနှံ့ ဖွံ့ထွား မျက်ခြည်မပြတ် ဆက်ဝတ် ကြည့်ရှု
မျက် ရှိနေကြပေသည်။

မကြာခင်မှပင်...

ထုတို့နှစ်ဦးသည် ဆေးကြိုးသေခ ဆောင်းများ ပလွယ်
ပြုပြီးစည်နှင့် ဂျွမ်းဆမ်းခွဲရန် စာပြင်လိုက်ကြသည်။
ထိုအချိန်မှာပင်...

ခပ်လှမ်းလှမ်း တစ်နေရာ၌ ဆေးခင်ထု အတွင်းမှ စူးရှ
ကျယ်လောင်သည့် ဆော်ဟင်သံအစ်ရဲ့ ပျံ့လွင့် ထွက်ပေါ်
အခမေထော့သည်။

'ဟေး... သူလျှိုကို ဆမိပမ်းကြဟေ့၊ လွတ်စေခဲ'

ထိုအထက်ကြားလိုက်ရသဖြင့် ရန်သူ နေချူးများ ထုတို့
နှစ်ဦးကို ခြေထုခံမိသွေးကြပြီး လိုက်ပေါ်စားကြခြင်း ဖြစ်ခဲ့
ဆဲဆေးဟု နှစ်ဦးလုံး တွေးလိုက်မိကြသည်။

www.burmeseclassic.com

ကင်းသား၊ ကဝန်ယူထားအညီ ရွှေခင်ဆီကျင်းသည်
သူ၏လက်ထဲမှ ပန်မီးဆိမ်ကို ချက်ချင်းပင် မှုတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

သူသည် အရောင်ထူထွန်းသည့် တိုးဝင်ပြီး ကိုယ်ထောင်
စတုဂံလိုက်လေသည်။

'လိုက်ကြဟေ...မလွတ်စေနဲ့'

တိတ်ဆိတ်သော ညဉ့်အချိန်ဖြစ်၍ ပြေးလွှားသံများ၊
အော်ဟစ်ကြုံးဝါးသံများက ဆူညံစွာ ပေါ်ထွက်၍ နေပေ
သည်။

ထိုအချိန်မှပင်...

မျိုးချစ် သိုင်းသားတစ်ဦးဖြစ်သော ကျင့်ယုမ်သည်
လမ်းပေါ်၌ စုတ်ပြားနားသာ ဆုတ်ဆုတ်များဖြင့် တစ်
ယှန်ဆိုး ပြေးလွှား၍ နေသည်ကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။

ကျင့်ယုမ်၏ နောက်ဘက်မှနေ၍ မန်ချူး စစ်ဗိုလ်တစ်ဦး
နှင့် စစ်သည် ၁၀ ဦးကျော် ကျော်ဘိုက ဆဲသဲမဲမဲ လိုက်နေ
ကြသည်။

မန်ချူး စစ်သည်တို့သည် ရွှေခင်ဆီကျင်းထံ နှစ်ဦးကို
ခြေရာခံ၍ လိုက်လာကြခြင်းမဟုတ်ဘဲ ထွက်ပြေးသွားသည့်
ကျင့်ယုမ်၏ နောက်သို့ အမိဖမ်းနိုင်ရန် စုတ်
ခြင်းပင် ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရသည်။

'ဟေ့ကောင်၊ ခေါ်ပြန်နဲ့'

'အဖို့သားပြင်မစားဘဲ'

ဤနာရာ ဤဒေသသည် မန်ချူးများ ကြီးစိုးထား
သောနာရာဒေသဖြစ်၍ ကျင့်ယုမ်အနေနှင့် မန်ချူးများထက်မှ
လွတ်ရာဒေသသို့ လွတ်ကူစွာ ပြေးနိုင်ခြင်း ဝိရှိပါချေ။

ထို့ကြောင့် တစ်ခဏချင်းမှပင် ကျင့်ယုမ်၏နောက်မှ
မန်ချူးများ မိ၍ လာသေတော့သည်။

'ဟား ဟား ဟား'

'ဒီနာရာကိုလစပြီး ဝိတ်ဆင်တိုင်းကျလို့ ခုခိုပေါ့မလား
ကွ'

ထိုအချိန်မှပင်...

၈၄၄ ၀ ကျော်ကျော်ဆွေ

ဆန့်၊ ခို ဆိမ်ခေါင်မိုးတစ်ခုပေါ်မှ နေ၍ ဆရိပ်တစ်ခု ပေါ်ပါးလျှင်မြန်စွာဖြင့် လှင့်ချေချေကျဆောက်စာတည်း။

‘ဟေ့ ရုပ်လိုက်စမ်း’

စူးရှသောဆံနှင့်ဆတူ ဟန်တေးလိုက်သူမှစ ဆိမ်ခေါင် မိုးပေါ်မှ ရန်ဆင်းသောသတ္တိ မိန်းမပျို ရွှေစင်ရှာလင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ထူမဆည် ပြင်၊ ထန်မြန်ဆန်ထေးစေးချက်ဖြင့် မန်ချူး စစ်ဆည်များကို ဓနစေးတမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

‘ဟိတ်’

‘ယား’

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

‘ဆား ဆင့်’

‘ဆယ်လေး’

ရှောင်ရှားဆင်း၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် မန်ချူးစစ်ဆည် ဆများဆပြား မြေပြင်ပေါ်သို့ လကျသွားကြသည်။

သစ္စာမီးလျှံ ၀ ၁၄၅

မန်ချူးငြိမ်းစိတ်သည်၊ ဆခြေအနေ မစတင်၊ မုန်း၊ ရိပ် စားမိတဖြင့် ထွက်ပြေးရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

သို့ဆော် ရှောင်ရှားလင်းစာ မန်ချူးများကို စင်ဦး စင်စေ့ဖြင့် ချမ်းသာခွင့်မပေးဘဲ သူ၏ စားဖြင့် ရှင်း ဆင်းပစ်လိုက်လေသည်။

ကျင့်ယှစ်မှစ ဖော်ရာရရှိထေးသဖြင့် ငယ်၊ ရယိုင် ဖြစ်၍ နေသည်။

ဆဗ္ဗခင်ရိပ်ထဲမှ ဆခြေအနေ စေင်ကြည့်နေသော ရှောင်ဆိကျင်၊ နှင့် လျှံဆိထုံသည် ကျင့်ယှစ်ဆိထုံ ပြေး ထွက်သွားပြီး ကူညီပေးလိုက်ကြသည်။

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင်—
သူတို့ဆေးဦးသည် ဆန္ဒထုတ် ဆချိန်မရွေး ကျဆောက် အနိုင်တည့် ကမ်းပပေါ်မှ လျှင်မြန်စွာ ထွက်ခွာသွားကြ သည်။

ကြေခင် ဆချိန်မှစပင်—
ကင်းလှည့်လာသော မန်ချူးတင်စုဆင်စု ဆောက်ရှိလာ သော မန်ချူးစစ်ဗိုလ် ခင်ဦးက မြေပြင်ပေါ်၌ ကျကျင်စင်ခဲ သည့် လျှံဆိဆင်ဆင်စားကို ကေကေယူလျက် ပြုလုပ် ထွက်ခွာသွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

၈၄၆ ၀ ကျော်ကျော်စေ့

ထက် ပေါ့လျော့သော လှူဒါနတို့ကို ကြမ္မာဆိုကာ
အဆင်သင့်စတင်လျက် ရှိနေပေပြီ။

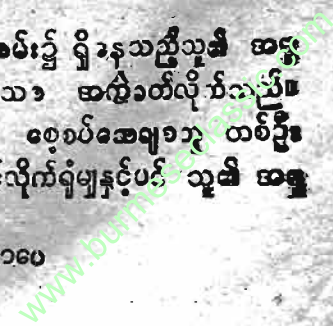
* * *

အခန်း (၁၆)

လှူဒါနကို ခံစားရသော ဆောင်ခေးသည် ဝန်ချူးဝစ်သူ
ကြီး ရယ်လီကျူး၏ စားပွဲပေါ်သို့ ခုတ်ရုံရှိနေပေပြီ။
ဝစ်သူကြီး ရယ်လီကျူးသည် ဖခင်အဖေအဖေ ဖိတ်
နေ့က နှစ်ဆောင်ခေးကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးနေပေ
သည်။

ထိုအခါ ဝစ်သူကြီး ဝန်ချူးဝစ်သူကြီး နှစ်ဦး
တစ်ဖွဲ့တည်း လှူဒါနအား ခံစားသော အကြောင်းကို
ဝစ်သူကြီး ရယ်လီကျူးသည် စေ့စပ်စေ့စပ် တစ်ဦး
ဖြစ်ပေရာ ထိုဆောင်ခေးကို မြင်လိုက်ရုံနှင့်ပင် သူ၏ အစွဲ

၁၄၀ ၀ ကျော်ကျော်ဆွေ

ထမ်းဖြစ်သော လျှံအိမ် ဆောင်စားဖြစ်နေမှန်း ချက်ချင်း
ပင် သိရှိလိုက်သည်။

သူ၏ စံအိမ်တော်၌ မင်းပူထမ်းစားဝန် ထမ်းဆောင်
နေသော လျှံအိမ်သည် မျိုးချစ်ပင်ထမ်းများထက်မူ သူလျှံ
စစ်ဦး ဖြစ်နေကြောင်း ရိပ်စား သိရှိလိုက်သည်။

လျှံအိမ်သည် သူ့ကိုယ်သူ လိပ်ပြာမလုံစာ ဖြင့် ငုံ့၍ နေမိ
စသည်။

၀ အနေဖြင့် ပြေးရမ်း၊ လွှားရင်း ထွက် ဆောင်စား
ကျကျန်ရစ်ခဲ့သည့် ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ကြီးစားသောပြဿနာ
ထပ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည်ဟု ကြိုတင် တွက်ဆမိပြီး
ထမ်းပင်ဖြစ်၏။

ဆောင်စားနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သူ၏ ဝစ္စည်းဖြစ်မှန်း
စစ်သူကြီးရယ်လီကျား၏လူယုံတော်နှင့် အကြံပေးအရာရှိများ
စေ့ငြိကြံသေးပေ။

၀ ကြီး၏လူယုံတော်နှင့် အကြံပေးအရာရှိတို့သည် စစ်
သူကြီးရယ်လီကျား၏ အမှုအရာကိုသာ အကဲခတ်လျက် ရှိနေ
မိကြ၏။

စစ်သူကြီး ရယ်လီကျားသည် ကျေနပ်အားရသော အမှု
အရာနှင့် ရယ်သမာလိုက်သည်။

ထို့နောက် လုံခြုံရေးတပ်စုမှဖြစ်သည့် လျှံအိမ်အားသို့
ချဉ်းကပ်သွား၏။

ရယ်လီကျားသည် လျှံအိမ်လျှံဖြစ်မှန်းသိလျက်သေးနှင့်
အမြူးပျောက်တဲ သူ၏ ပဲခူးကို လက်ဖြင့် ဆွဲဆွဲအယာပုတီ
ခတ်၍ ချီးမွမ်းစကား ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

လျှံအိမ် ခမ်းကတော့ ထကယ့်ကို လူထော်တစ်ယောက်ပဲ
ပေ။ သူလျှံကို လိုက်ပမ်းဆွဲနေရာမှ သစ်ဝုန်းဆံဖျား
ဆောင်ရွက်ခဲ့တယ် မဟုတ်ပေ။

၀ အဲဒီတော့ ငါ့ရဲ့စံအိမ်တော်မှပဲ နေရစ်ခဲ့ပေတော့
ကွာ၊ နောက်ထပ် တစ်လထောက်ကြိုစရင် မင်းကိုသူလတ်
ကျောင်းကောင်းချီးမြှင့်ပါ့မယ်'

ပြဿနာတက်ပြီဟု ဝိုးရိပ်သိတ်အဖို့ နေမိသောလျှံအိမ်
ချက်နှာမှာ ရုတ်တရက် ဖြူပေး၍ သွားပေသည်။

ထို့အတွက်ကြောင့် လျှံအိမ်မှ အဆန်ကြာစည်အဖို့

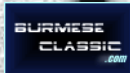
၁၅၀ ၀ ကျော်ကျော်ဆွဲ

စစ်သူကြီး ရယ်လီကျားကို စကားတစ်ခွန်းမျှ တုံ့ပြန်၍ မပြောနိုင်မိအောင် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားရသည်။

လျှူအိအနေနှင့် ထူကြံ့ထွေးနေသည့် ပြဿနာနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သို့မျှ မဖြေရှင်းဆက်ခံပါ။

စစ်သူကြီး ရယ်လီကျားက တစ်ချက်မျှ ရယ်မလျက် လျှူအိကို အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

‘ကဲ လျှူအိ မင်း အလုပ်ပင်ပန်းစားစား ပြန်ခဲ့တယ်၊ ကဲ... သွားပြီး အနားယူလိုက်စမ်းပါဦး’

လျှူအိက စစ်သူကြီး ရယ်လီကျားကို အချိအသေ ပေးလိုက်ပြီး...

‘ကေခင်းပါပြီ စစ်သူကြီး’

လျှူအိမှ စုရင်ထဲမှ အလုံးကြီးကျသွားပြီး စိတ်လက်ပေါ့ပါးစွာဖြင့် အခန်းထဲမှ ထွက်ခွာသွားစေသည်။

လျှူအိထွက်ခွာသွားသည်နှင့်...

လူယုံတော် ကျင်းကျက် လျှူအိအပေါ် သံသယ ဖြစ်

နေ့စပြင် စစ်သူကြီး ရယ်လီကျားအား တိုင်ကြားပြောဆိုလိုက်သည်။

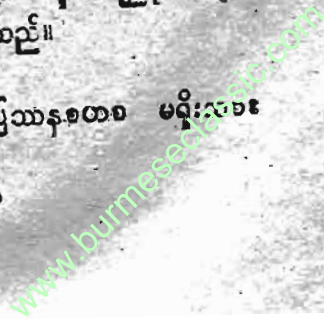
‘စစ်သူကြီးခင်ဗျား၊ လျှူအိကို ကျွန်တော် မထက် သွား၊ ဇီဝေခင်ဟာ စုံနိုင်ငံက စစ်သူကြီး ရဲ့ဝေး လွတ်လိုက်တဲ့ အထောက်အပံ့ ရှိလျှင်မျှ ဖြစ်နေလော့ သိဘူး၊ ဒါဆိုရင်တော့ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ လျှူအိက အမည်စာရင်း စာရွက်ရှိမှ စေရမှာပဲ။ ဇီဝေခင်တို့ဟာ ကျွန်တော်တို့ နေရာမှနေပြည်တော်ကြီးကို တော်လှန်ပုန်ကန်ဖို့ ကြံစည်နေကြတာပဲ ဖြစ်ရမယ်’

အကြံပေး အရာရှိကလည်း ဝင်ရောက် မြေဆိုလိုက်သည်။

‘ဟင်း... ဟင်း... ဝေးတုလို့ ချစ်ရန်ရင်တော့ ဆိုင်ပျက်ရုံပဲ ရှိမှပေါ့၊ ဇီဝေခင်တို့ မပြန်နိုင်တော့ကို စိတ်ကူးယဉ်ပြီး ဆိပ်မက် မက်နေတာပဲ ဖြစ်ရမယ်’

စစ်သူကြီး ရယ်လီကျားက မျက်မှောင် ကြုတ်လျက် အေးနှုတ်စေစေ စေသဖြင့် ပြောဆိုသည်။

‘အင်း... အကြံထွေးနေတဲ့ ပြဿနာဟာ မရှိသေး

ထူး၊ ဝါထို၍ ပိုင်နက် နယ်မြေကို မာနညာစွာ ဝင်အာထံ
သုလျှို လွှတ်မြောက်သွားတို့ ကိစ္စဘာဝါထို၍ ပိုင်နက်ထံမှ
လွှတ်သုလျှို တွေ ကျိန်းသ ရှိနေလို့ ဖြစ်ရမယ်။

'...ဒီဘာ ဝါထို၍ ပိုင်နက်မှာ စိမ့်ဝါနဲ့ အကွပ်
သုလျှို ကို မာတူ စတူ အသံ ရှားဖွားသိ ဖို့ လိုအပ်
လဲ မြို့

'မန်ပါကယ် စစ်သူကြီး'

ထိုသို့ပြောဆိုနေကြစဉ်မှာပင်...

ဒစ်ဆာရထားသည် မန်ချူး စစ်ဗိုလ်ကပ်ဦးသည် ခန်းဖ
အကွင်းသို့ တစ်ဂိုဏ်းသို့ ပြေးလွှား၍ ဝင်ရောက်သွားသည်ကို
တွေ့လိုက်ကြရသည်။

ထိုမန်ချူး စစ်ဗိုလ်မှာ ဒစ်ဆာရရှိ ဘားသဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ
ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့ ကြိမ်ပြင်ပေါ်သို့ ဝုန်းခနဲ လဲဖြိုကျသွား
လေသည်။

စစ်သူကြီး၏ သွားသက်ရှုံးခြင်းသာ လူသုံးဝက် ကျန်ကျ
က မန်ချူးစစ်ဗိုလ်ဘေး အမန်းကဆန်း ပွေ့ထူလိုက်သည်။

'ကိ...ဘယ်လိုများ ဖြစ်လစေရကလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး'
မန်ချူးစစ်ဗိုလ်က အားယူ၍ ဖြေလိုက်သည်။

'...ဒီ...ဒီ...ဒီ...ဒီ...ဒီ...ဒီ...ဒီ...ဒီ...ဒီ...ဒီ...
ကို လိုက်ဖမ်းရင်းနဲ့ မိလှိုင်ခင်၊ အချိန်မှာ မိန်းကလေး သိုင်း
ဝညာ့ဝှပ် ဆစ်ဒယာန် ခုတ်တချက် ပေါ်လာပါတယ်။

'...အဲဒီမိန်းကလေးက ကြေးပြား ဆက်နက်ပုန်းခွေ
ပင်ခတ်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ ကျိန်းသတ် ဘို
လူတွေအားလုံးလိုလို ကျဆုံးခဲ့ကြရပါတယ်'

လူယုံတော် ကျွမ်းကျွံက စုံဘေးသင့်စွာဖြင့် ပေးဖိုက်
မိသည်။

'နောက်ထပ် ရောက်လာတဲ့ ရန်သူက မိန်းကလေး ဆစ်
ယောက်ဆိကစ ဆေးချာရဲ့လား'

မန်ချူးစစ်ဗိုလ်က ခေါင်းညှိဆီသိုက်ပြီး...

'ဆေးချာပေါ်တယ် ခင်ဗျား'

စစ်သူကြီး ရယ်လိချုံး၏ မျက်နှာမှစ နီရဲ၍ သွားပေ
သည်။

ထို့နောက်...

ခေါ်သံဖြင့် အော်ဟစ် အမိန့်ပေး ခြေဆိုလိုက်သည်။

'တောင် မပိတ်ပြေတဲ့ မိန်းကလေးဟာ ရန်သူတွေနဲ့

အဆက်အသွယ်လုပ်မယ်၊ အကွင်းသုလျှိုပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ ကိ...

စစ်သည်တွေ အမြန်လေးကြစမ်း၊ မြို့ရဲ့တံခါးလေးပစ်ခတ်

၈၅၄ ၀ ကျော်ကျော်ဆွေ

ကို အလုံပိတ်ပြီး အစောင့်အပြည့် ချထားလိုက် ပြီးစော့
ရန်သူကို မြို့ထဲမှ ပိုက်စိပ်တိုက်ပြီး တွေ့ဆောင်ရှာကြမ်း

လူယုံဆော်ကျင့် ကျူးက...

'အမိန့်အတိုင်းပါ စစ်သူကြီး၊ ကျွန်တော်တို့ အခုချက်ချင်း
ဆောင်ရွက်ပါမယ်'

စစ်ထုကြီးရယ်လီကျပြီး ငါ လူယုံဆော်ကျင့်ကျူးနှင့် အကြံ
ပေး အရာရှိတို့သည် ချက်ချင်းပင် မန်ချူးစစ်သည်များကို
ရယ်လီကျပြီး မြို့တိုင်းအနှံ့၌ ရန်သူကို ရှာဖွေရန် အမှု
အပြင်၊ စီစဉ်ကြမလေတော့သည်။

* * *

မိုးဆင်းပန်းစုံစာပေ

အခန်း (၁၇)

မျိုးချစ် သိုင်းသမား ရှောင်ဆိုကျောင်း၏ အိမ်ငယ်သေး
ထဲတွင် ပြစ်ပေသည်။

မှန်အိမ်တစ်လုံးကို အိမ်ခေါင်ထိုင်၌ ချိတ်၍ ထားသည့်
အိမ်တွင်းသို့ ထိုးဝင်တိုက်ခတ်နေသည့် လေကြောင့် မှန်အိမ်မှ
ပီးအလင်းရောင်သည် ခင်းချည်တစ်ခါ မှန်ချည်ထပ်လှည့်
ဖြစ်၍ နေ၏။

ဤနေရာသည် ဆင်းရဲသား၊ ဆက်လုပ် လက်စားများ
နေထိုင်ကြသည့် ချောင်းကျလှသည့် ရပ်ကွက်နေရာတစ်ခုပင်
ဖြစ်သည်။

မိုးဆင်းပန်းစုံစာပေ

www.burmeseclassic.com

၁၅၆ (၆) ကျော်ကျော်ဆွေ

ရွှေခင်ဆီကျင်း နေ့ထိုင်ရာလမ်းကြားတစ်ခုလုံးမှာ မည်း
မှောင်လျက်ရှိ၍ နေပေသည်။

ထိုအချိန်၌ပင်...

မျိုးချစ်စိတ် ပြင်းလန့်လှသည့် ရွှေခင်ဆီကျင်း၏ မိခင်အို
ကြီးသည် အိမ်တံခါးဝအနီး၌ ယုတ်လျက် အပြင်ဘက်ရှိ အခြေ
စာနုကို စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် အကဲခတ် ကြည့်ရှုနေမိသည်။

ထိုခဏမှာပင်....

မီးတုတ်များ ကိုယ်စီကိုင်ဆောင်ပြီး လမ်းကြားအတွင်း
သို့ ဝင်လာသည့် မန်ချူး စစ်သည်တစ်စုကို ရုတ်တရက်
တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ရိုးရိုးသာမန် အဖြစ်အပျက်မျိုး မဟုတ်ကြောင်း ရိပ်စား
မိသော အဘွားအိုက အိမ်တွင်းဘက်သို့ လှည့်၍ ထာဝ
လိုက်သည်။

'ထာဝထားကြွေဟေ့ မန်ချူး၊ တွေ့ရမ်းကြားထဲကို ဝင်လာ
နေကြပြီ'

အဘွားအို၏ အနီး၌ ထိုင်နေခေကာ ရွှေခင်ဝှာလင်းက မှန်
အိမ်မီးကို ချက်ချင်းပင် မှတ်ပစ်လိုက်သည်။

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

သစ္စာမီးလျှံ (၆) ၁၅၇

တပြည်းပြည်းနှင့် မန်ချူး စစ်သည် များ အိမ်အနီးသို့
နီးအပ်စွာ ထောက်ရိုလေးပြီဖြစ်၍ အဘွားအိုက ရွှေခင်ဆီ
ကျင်းနှင့် ရွှေခင်ဝှာလင်းတို့ မောင်နှမအား စကားမေးပြောရန်
လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် အချက်ပြလိုက်သည်။

ရွှေခင်ဆီကျင်းတို့၏ အိမ်ငယ်ခဏမှစ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်
ဆက်လျက် ရှိ၍ နေပေသည်။

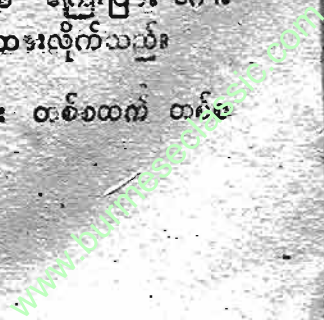
ရွှေခင်ဆီကျင်းတို့ မိဖွားစုသည် အချိန်မရွေး ကူးထက်
အာနိုင်သည့် အန္တရာယ်ကို စောင့်စားရင်းဖြင့် ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်း
ရန် အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထားမိကြသည်။

ရွှေခင်ဆီကျင်းသည် ဆူ၏ ဆိတ်ထဲမှ ကြွေးပြား ဒင်္ဂါး
အချို့ကို နှိုက်ထုတ်လိုက်ပြီး အဆင်သင့်ပစ်ခတ်ရန် ကိုင်ထား
ထိုက်သည်။

ရွှေခင်စူးလင်းသည်လည်း ရန်သူများနှင့် ရင်ဆိုင်သည်နှင့်
မိမိက လက်ဦးမှ ရဟူနိုင်ရေးအတွက် ကြွေးပြား ဒင်္ဂါး
များကို ထုတ်လျက် လက်ထဲ၌ ဆုတ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

မန်ချူးစစ်သည်များ၏ ခြေထဲများ တစ်စထက် တစ်စ
ပို၍ နီးကပ်လာ၏။

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

ရှေ့ခင်ဆီကျင်းတို့၏ အိမ်ရှေ့မှားနု၍ ဓနိချူးစပ်သည်များ
ပြတ်ကျော်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ကြေစခင်မှားပင် မနိချူးစပ်စုသည် သူတို့၏အိမ်ကားအ
နင့် ဝေးကွာသောနေရာသို့ ဖောက်၍သွားစေသည်။

စိတ်ချရသော အခြေအနေသို့ ရောက်သွားစော့ပုံပင်
ရှေ့ခင်ဝှေးလင်းသည် သူမ၏ ကြေးပြားခင်္ဂါး ဓာတ်နက်ပုန်း
များကို ဆိတ်ဆိတ်သို့ ပြန်၍ထည့်လိုက်သည်။

သူမကိုင်ဆောင်ဆည်းပူးသော ကြေးပြားခင်္ဂါး ဓာတ်နက်
ပုန်းသည် နှယ်နှယ်ရရ ဓာတ်နက်ပုန်း အမျိုးအစား မယူဝင်
အပူ။

ရန်သူမနိချူး တပ်စုတစ်စုလုံးအား ရှင်းလင်းချေမှုန်း
ပစ်နိုင်ခဲ့သည့် ဓာတ်နက်ပုန်းမျိုးပင်ဖြစ်၏။

ထို့ နေ့စက်...

ရှေ့ခင်ဝှေးလင်းသည် သူမ၏အိမ်ကိုပြစ်စွာ ရှေ့ခင်ဆီကျင်း
စင်သွားသည့် အခန်းထဲသို့ လိုက်ဝင်သွားသည်။

အခန်းတွင်း၌ ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာ ရထားသော မျိုးချ

သိုင်းအမေး ကျင့်ယှမ်းသည် ရုတ်တရက်လုံးပေါ်တွင်အနားယူ
လဲလျော့ခင်းလျက် ရှိနေ၏။

ထိပ်တန်းလျှိုဝှက် သတင်းတစ်ခု ပေးပို့နိုင်ရန်အတွက်
ကျင့်ယှမ်းသည် ဓနိချူးစပ်သည်များကို ထိုးဖောက်တိုက်ခိုက်
ရင်း ယခုကဲ့သို့ ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာ ရရှိလာခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ရှေ့ခင်ဆီကျင်းသည် ကျင့်ယှမ်း၏ အပေါ်အင်္ကျီကို လှန်၍
စစ်ဆေး ကြည့်ရှုလိုက်သည်။

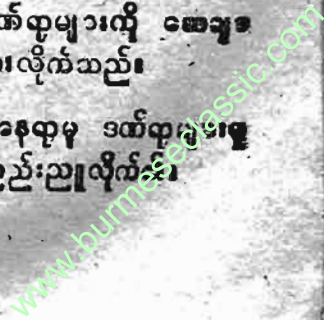
ရန်သူမနိချူးများ၏ ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ကျင့်
ယှမ်း၏ ခန္ဓာကိုယ် နေရာအနှံ့၌ ဒဏ်ရာများစွာ ရရှိထားသည့်
ကို မြင်ရက်စရာမရှိအောင် တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ရှေ့ခင်ဆီကျင်းက စုတ်သပ်လိုက်မိပြီး...

‘အို... ကျွတ်... ကျွတ်... ဒုက္ခပါပဲ၊ ဝင်ဗျား၌ ဒဏ်ရာတွေ
က မနည်းပါလား’

ရှေ့ခင်ဆီကျင်းသည် ကျင့်ယှမ်း၏ ဒဏ်ရာများကို စေ့ချေ
စွာ ဆေးကြောပေးပြီး ဆေးထည့်ပေးလိုက်သည်။

ကျင့်ယှမ်းသည် သတိလစ်မေ့မြောနေရာမှ ဒဏ်ရာများစွာ
နာကျင်မှုဝေဒနာကြောင့် ထစ်ချက် ညည်းညူလိုက်၏။

၁၆၀ ၀ ကျော်ကျော်ဆို

'ဆင်း ကျွတ် ကျွတ်'

'ထေရ် ထူ ထူ ထံတိရဏာပြီ'

ရှောင်ရှောင်ကလေးက အေသံခပ်တိုးတိုးဖြင့် ပြောလိုက်မိ
သည်။

ရှောင်ဆီကျင်းတို့ မောင်နှမနှစ်ဦးသည် စိတ်လှုပ်ရှားစွာ
ဖြင့် ကျင့်ယူမိကို ငွေကြည့်လိုက်မိကြသည်။

ကျင့်ယူမိမျက်လုံးအစုံမှစ နှေးမိတ်ထေးရာမှ ပြောညှပ်
စွာ ပွင့်၍လာသည်။

ထို့နောက် ရှိသမျှခွန်အခေးကို ဖျင်ညှစ်လျက် လေထဲ
ပပ်ယဲယဲဖြင့် ပြောလိုက်၏။

'ကျုပ်ကို အကူအညီတစ်ခုလေးကပ်ပေးပါလား၊ ဧည့်က
ကင်းသမား ရှောင်ဆီကျင်းတို့ ရွာပေးပါ'

ရှောင်ဆီကျင်းက မျက်မှောင်တစ်ချက် ကြုတ်လိုက်ပြီး
လျှို့ဝှက်ချက် သင်္ကေတမျှသာပါသည့် အကားတစ်ခုခွန်ကို
ပြောလိုက်၏။

သစ္စာပီးလျှံ ၁၆၁

'ကင်းသမား ရှောင်ဆီကျင်းဆိုတစ တခြားလူ မဟုတ်
ပါဘူး၊ ကျုပ်ပါပဲ မိတ်ဆွေ၊ ဒါနဲ့ဒင် ခင်ဗျားဟာ ဂမုန့်
ဆောင်တဲ့လူလား၊ ခင်ဗျားဆီမှာ ပယ်နဲ့ဆင်းတဲ့ အဆာ
ပါတဲ့ မုန့်မျိုး ရှိသလား'

ကင်းသမား ရှောင်ဆီကျင်းဆံ့မှ လျှို့ဝှက် သင်္ကေတ
မျှားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ နှင့်ယူမိက အေးတပ်၍
ပြုံးလိုက်၏။

'မင်း ပြောတဲ့မုန့်မျိုး ကျုပ်မှူးရှိပါတယ်၊ မင်းက အဲဒီ
မုန့်ကို အယ်နေရာမှာ အသုံးချမှတ်'

ကျင့်ယူမိက လျှို့ဝှက်သင်္ကေတမျှား မုန့်ကန်စွာ ပြော
လိုက် နိုင်ငံဖြင့် ကျင့်ယူမိသည် မျိုးချစ်တပ်သား သိုင်း
စာမေးတစ်ဦး ဖြစ်သည်မှစ သေချာကြောင်း ရှောင်ဆီ
ကျင်း နားလည်လိုက်၏။

ထို့ကြောင့် ကင်းသမား ရှောင်ဆီကျင်းက အမုန့်အတိုင်း
ပြောဆိုက်သည်။

'ကျုပ်က အဲဒီမုန့်မျိုးကို ရှစ်ပြား တစ်လပိုင်း ၁၅ ရက်
ခန့် ဂပြည့်နေ့ညမှာ ကျုပ်ရဲ့တိုးဘားပေးကို ရှိခိုးပူးပေး
လုပ်လို့ပါ'

ကျင့်ယူမိသည် ဆက်သွယ်ရမည့် ကင်းသမား ရှောင်ဆီ
ကျင်း အစစ်အမှန်ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်၍ အေးတက်စမ်း
ထားသွားသည်။

ကင်းသမား ရှေ့ခင်ဆီကျော်မှလည်းသူ့ထံသို့ထွက်ရောက်
ဆက်သွယ်မည့် လျှို့ဝှက်အထောက်အတော်ကိုတူသို့ကံသဖြင့်
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွား၏။

သို့နှင့်ပင်...

ကျင့်ယုမ်းသည် အားယူလျက် သူ၏အတွင်းဆီထိထဲ၌ လျှို့
ဝှက်စွာ သိမ်းထားသည့် ဝါးခြမ်းပြားလေးတစ်ချောင်းကို
နှိုက်ထုတ်ယူလိုက်၏။

ဝါးခြမ်းပြားကလေးအတွင်း၌ လျှို့ဝှက်သို့သိမ်းစွာသည့်
ထားသောသောငယ်သည့်ပိုးပဝါငယ်အေးတစ်စကိုနှိုက်ထုတ်
ယူလိုက်သည်။

ထို့နောက်...

ကျင့်ယုမ်းသည် ပိုးပဝါစအား ထင်းသဓားရှေ့ခင်ဆီကျော်၊
၏လက်တွင်းသို့ အပ်လိုက်သည်။

ကျင့်ယုမ်းသည် အားအင်ချညှို့နဲ့လှနိုးသည့် လေသံမျိုးဖြင့်
တိုးညှိုးစွာ မှာကြားပြောဆိုလိုက်သည်။

‘ရှောင်ဆီကျော်၊ ဇာစည်းဟာ ကျုပ်တို့မျိုးချစ် ထပ်
ပေါင်းစု ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက် နာမည်စာရင်းပါပဲ၊ အင်း...
အစပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်ဟာ ဝမ်းသုကြီး ခွဲပေး ဝေးအပ်ချိန်ထဲ
တစ်ဝန်ကို ထမ်းဆောင်ပြီးသွားပါပြီ၊ ကျန်းစိန်ကျိုင်းလက်
ဖက်ရည်ဆိုင် ‘ဝူ’အမျိုးအနွယ်...’

ကျင့်ယုမ်းသည် စကားပင်ဆုံးအောင် ပပြောနိုင်အောင်

သူ၏တစ်ဝန်ကို ဆက်သွယ်လဲ၍ ကျေပူနိဗ္ဗာန် ထမ်းဆောင်
သွားခဲ့ပေသည်။

မျိုးချစ် သိုင်းသဓားတစ်ဦးဖြစ်သည့် ကျင့်ယုမ်းမှ ခုန်သူ
ခန့်ချူးမျှား၏ လက်ချက်ဖြင့် ကျဆုံးသွားခဲ့ပြန်လေပြီ။

ကျင့်ယုမ်းကိုကြည့်၍ ရှေ့ခင်ဆီကျော်နှင့် ရှောင်စွာလင်းထို
ပေခင်နှုမ နှစ်ဦးမှ ဝမ်းနည်း ကြေကွဲမိကြရပေသည်။

.... - - - - -

* * *

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်ပေရာ ယမ်းကြီးတစ်လျှောက်၌ လူအများ သွားစော
လှုပ်ရှားနေကြ၏။

လှည်းယာဉ်များ အသွားအပြန် မခမ်းနှင်လျက် ရှိပြီး
ယမ်းတစ်လျှောက် လူများ၊ လှည်းယာဉ်များနှင့် စည်ကဲစာ
၍နေ၏။

တိုအချိန်မှပင်...

ရွှေဝင်္ဂလာနှင့် သူမ၏ခင်ဖြစ်သူ အတွားဆိုတို့နှစ်ဦး
သည် ယမ်းမပေါ်သို့ ထွက်လာကြ၏။

သူတို့နှစ်ဦးသည် ဈေးဝယ်သူများနှင့် ထောင့်နှစ်၍ ဈေး
ဝယ်ချ်ဟန်ဆောင်ပြီး ထွက်လာကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ကြော့ခင်မှပင်...

စားအမိနှစ်ဦးသည် မျိုးချစ် သိုင်းသမား ကျင်ယွမ်
မြှော့ပြုခဲ့သည့် အဆက်အသွယ်ပြုရမည့် ဆုနိုးစိန်ကျိုင်း
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ကြသည်။

ဆိုင်ဘုင်းသို့ မဝစ်မီ ရွှေဝင်္ဂလာ၏ အားပေးတံခွန်

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

အခန်း (၁၀)

အရက်ဦး နံနက်ခင်း နေခြည် ထေရတ်ပနေသော အချိန်
ဖြစ်၏။

ရွှေဝါထောင် နေခြည်လက်တံများသည် သစ်ရွက်သစ်ခက်
များကြားမှ မြေပြင်ပေါ်သို့ ထက်ဆင်းလျက် ရှိနေကြ
သည်။

ကျော့ဝင်္ဂလာ၏အဖေသည် သစ်ပင်များထက်၌ ပျော်ရွှင်
မြူးတူးစူးမြင့် ဆော်ဟန်မြည်ကြွ၍ နေကြပေသည်။

ဤအချိန်သည် အထောင်းအဝယ်ကောင်းသော ဈေးချိန်

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

၁၆၆ ၉ ကျော်ကျော်ဆွေ

ကျင် နေရာဆန့်သို့ စူးရှသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ဆက်ခတ်
ကြည့်ရှုလိုက်၏။

ဆိုင်ပတ်စန်းကျပ်၌ သံသယဖြစ်စရာကောင်းသော လူမျိုး
အစ်ဦးစစ်ဆေးကမ်းမျှ မတွေ့ရပေ။

ရှေ့ခင်ဝှေးလင်းသည်း စိတ်ချလက်ချ ဖြစ်သွားပြီး---

'အင်း၊ အခြေအနေကတော့ ခပ်ကောင်းကောင်းကောင်း
ပါ။ ဆိုင်ထဲကို ဝင်ကြည့်ရအောင် အမေ'

သို့နှင့်ပင်---

ရှေ့ခင်ဝှေးလင်းသည် လူမေန် မိခင်ကြီး၏ ဆက်ကိုဆွဲလျက်
ဆက်ပက်ရည်ဆိုင်အတွင်းသို့ ထူနှေ့ရုစူးဖြင့် လှမ်းရှုဝတ်သွား
သည်။

ဆိုင်တွင်းမှ အလုပ်ဆမေး လူငယ်တစ်ဦးက သူတို့ နှစ်ဦး
ကို ဆီးကြိုညှော်ခံလျက် ခေးမြန်းလိုက်သည်။

'ဟေ့ အဒေါ်တို့ ဘဝများ အလိုရှိပါကလဲ ထိုင်ကြပါဦး
ခင်ဗျာ'

အဘွားအိုက ဆိုင်တွင်းသို့ ထစ်ချက် လှမ်းကြည့်စိုက်ပြီး
တည်ငြိမ်သောလေသံနှင့် ပြောသည်။

'မိမိ့ငါတူ ခင်းတို့ဆိုင်က ဝံပယ်နံ့ပါတဲ့ ဆဆာသုပ်
မုန့်မျိုး လိုချင်ပါတယ်'

ဤသည်မှာ မျိုးချစ်စပ်သားများ လျှို့ဝှက် ဆက်သွယ်
ဆည့် စကားတိုက်ပင်ဖြစ်၏။

အလုပ်သမား၊ လူငယ်မှစ ကြေခင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွား
ပြီ---

'ခင်ဗျာ'

ထိုအချိန်၌---

အခြေ ၁၀၀ ပုံခုံများရှိ ညှော်စည်များကို ညှော် ပြောထို
နေသည့်ဆိုင်ရှင်ဖြစ်သူ ထူဌေးဝှံ့သည် ထူးခြားစွာ ငေး
ခွက်ကို ကေစင်းစွာ ကြားလိုက်မိသည်။

သူသည် ရင်ထဲ၌ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားပြီး လှမ်းမကမ်း၌
ရပ်လျက် ရှေ့ခင်ဝှေးလင်းတို့ ဆေးအမိကို မသိဆော အကဲ
ခတ်လိုက်သည်။

၁၆၀ (၅) ကျော်ကျော်ဆွေ

ထိုစဉ်မှပင်...

အသုပ်သမား လူရွယ်က ခေါင်းခါယမ်းလျက် ပြန်ပြန်
လိုက်သည်။

‘ကျွန်းသင်္ဘောဆိုင်မှ အခါလိုချင်တဲ့ မုန့်မျိုးတော့
မရှိပါဘူး’

အတွားအိုမှာ စိတ်ပျက်သက်ပျက် ဖြစ်သွားပြီး သမီး
ဖြူစု ရွှေခင်ဌာပင်၏ ခက်ကိုဆွဲလျက် ဆိုင်တွင်းမှပြန်သည်
ထွက်ခွာ သွားရန် ယန်ပြင်လိုက်သည်။

ထိုခါမှာပင် ဆိုင်ရှင်ဖြူစု သွားငှါ ‘ဝူ’က သူ့ဘွဲ့ သား
အမိနဲ့ဦး အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားပြီး မေးမြန်းလိုက်သည်။

‘အေးပုဂံက ကြပါဦး၊ ခင်ဗျားတို့က အမိ လမုန့်ကို
ဘာ ပုပ်ဖို့အတွက် လိုချင်ကြရလေစေ’

အတွားအိုက ...

‘ဩ... မိလို့ပါကွယ်၊ ရှင်ဖခိုင်း ၁၅ ရက် လပြည့်နဲ့
မှာ ကျုပ်ရဲ့ ဘိုးဘေးတွေကို ရှိခိုးပူဇော်ပို့လှုပ်တဲ့ နေရာမှ
ကည်ဦး ဆည်းပြချင်လို့ပါကွယ်’

မိုးဆမ်းပန်းစေတေ

သစ္စာပီလျှံ (၆) ၁၆၅

အတွားအို ပြောသောစကားစွဲမှစ၍ မုန့်ကန်နေသဖြင့်
ဆိုင်ရှင် သွားငှါ ‘ဝူ’ ဆည် ကျန်ပဲ ဘွားမိလေသည်။

သူ့ငွေ ‘ဝူ’သည် လုပ်ငွားထုခါးမေးလေဖိတ်ကို ကည်ငြိမ်
အောင် ထိန်းချုပ်လိုက်ပြီး နေ့ခက်ပေးမိ၊ ဖိုးချောင်ကန်ဆီသို့
လက်ညှိုးထိုး၍ ကည်ငြိမ်းအေးဆေးစွာပင်ပြန်ဆိုလိုက်သည်။

‘အင်း... ခင်ဗျားတို့လိုချင်တဲ့ လမုန့်မျိုးကို နေ့ခက်ပေး
ဆောင်မှ လုပ်သနပါဘယ်၊ ဖိတ်ကနေ မထုထိသေးသလို
ပါ၊ ခါးကြောင့် စကားလာကံကြွေးမှ ထမ်းခါက် ယပ်ထာ
မဲ့ကြပါစား’

‘ကောင်းပါပြီ သွားငှါမင်း’

အတွားအိုသည် ခေါင်းညိတ်၍ ပြောဆိုလိုက်ပြီး ရွှေခင်
ဌာပင်နှင့် တွေ့ဆုံရန် ချဉ်းကပ်သွားရာမှ ထွက်လာခဲ့ကြ
သည်။

.....

* * *

မိုးဆမ်းပန်းစေတေ

www.burmeseclassic.com

ထို့ပြင် ယခုလုပ်ဆောင်ရမည့်ကိစ္စသည် လွန်စွာ အရေးကြီးသောကိစ္စ ဖြစ်နေသည်။

ထက်နိုင်သမျှ လျှို့ဝှက်စွာဆောင်ရွက်ရမည့်ကိစ္စဖြစ်သောကြောင့် လူမြင်သူမြင်ခံ၍ လုံးဝမဖြစ်ပေ။

အတွင်းဆောင်ထဲသို့ ရောက်သည်နှင့် ရှောင်ဝှစ်ကမ်းက ချိုးချစ်သိုင်းဆမား ကျင့်ဖွယ် ပေးအပ်ခဲ့သည့် လျှို့ဝှက်နာမည်စာရင်းများပါရှိသည့် ပိုးပဝါးကို ထုတ်၍ပေးလိုက်သည်။

‘ဟောဗီပိုးပဝါးဟော ခပ်သူကြီးရဲ့ပေး ပေးပို့ခိုင်းလိုက်တဲ့ လျှို့ဝှက်ဆမည်စာရင်းပါပဲရှင်’

ဆက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှင်သူဌေး ဝူက ပိုးပဝါးကို တရိတဆေးဆက်ခံယူလိုက်ပြီး ကတိစကား ပြောဆိုက်သည်။

‘လျှို့ဝှက်နာမည်စာရင်းပါတဲ့ ဟောဗီ ပိုးပဝါးကို ကျုပ်အဆေးချာချာ သမ်းဆည်းပေးထားပါမယ်။ စိတ်ချပါမိန်းကားလား’

သူဌေးဝူသည် ပိုးပဝါးကိုယူဆောင်လျက် မြေအောက်လျှို့ဝှက်တိုက်ခန်းတံခါးကို ဆွဲဖွင့်လျက် ဝင်ရောက်သွားစေသည်။

ဆောင်ရွက်ရမည့်တာဝန် ပြီးသုံးသွားပြီဖြစ်၍ ရှောင်ဝှစ်

www.burmeseclassic.com

ချက်ချင်းဆိုစာရီပင်...

ဆိုင်ရှင်သူဌေး ဝူသည် ဆိုင်တွင်းမှ ဧည့်သည်များထွက်သွားသည်နှင့် ဆိုင်တံခါးကို ပိတ်လိုက်၏။

ထို့နောက် သူဌေးဝူသည် နောက်ဘက်ဆောင် တံခါးဆီသို့ ပြေးသွားပြီး သုံးချက်တိတိ ခေါက်လိုက်၏။

‘ခေါက် ခေါက် ခေါက်’
နောက်ဘက်ဆောင်၌ အသင်းတက်ရှိနေကြပြီ ဖြစ်သည့် ရှောင်ဝှစ်ဆင်းဆဲ ဖြည်းဖြည်းချင်း သုံးချက်တိတိ ပြန်ခေါက်လိုက်သည်။

‘ခေါက် ခေါက် ခေါက်’
ကြိတ် ချိန်းဆိုထားချက်များ အားလုံး မှန်နေသဖြင့်

သူဌေးဝူသည် တံခါးကို ဖွင့်လျက် သားအမိ နှစ်ဦးအား အတွင်းသို့ ဖိတ်ခေါ်ဆိုက်လေသည်။

‘ဇိ ဆထက်ကြကြပါ’
သူဌေး ဝူသည် ချက်ချင်းပင် တံခါးကို ပြန်၍ ပိတ်လိုက်၏။

ဤနေရာသည် ရန်သူ မန်ချူးများ ကြီးစိုးသောနေရာဖြစ်သဖြင့် မည်သည့်အရာမျှ စိတ်ချ၍မဖြစ်ပေ။

၁၇၂ ၉ ကျော်ကျော်ဆွေ

လင်းတို့သားအမိနှစ်ဦးသည် ထူဌေးဝူဒါ ဇာတ်ဖက်ရည်ဆိုပီ
နေ့စက်ပေးပေါက်မှူးနု၍ ပြန်ဖည် ထွက်ခွာလာခဲ့ကြပေ
စာဘုသည်။

* * *

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

အခန်း (၁၉)

ရှောင်ဝှေးလင်းတို့သားအမိ ဇာတ်ပေါ်သို့ ပြန်ဖည်
ထောက်ရှိလေကြ၏။

ထူတို့အိမ်ထဲ၌ အခြေအနေ အေးချမ်းကောင်းမွန်စွာ
ဟု ယူဆထားမိကြသည်။

သို့သော် အခြေအနေမှ ဘုတို့ တူဆထားသကဲ့သို့
ပြစ်မလေအံ့ပေ။

‘ဟိတ်’

‘ဆေးဆေးချချာ ဝိုင်းထားကြဟေ့’

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

www.burmeseclassic.com

၁၅၄ ၀ ကျော်ကျော်ဆွေ

'တစ်ယောက်မှ လေ့ထီစေ့'

'ဂျွန်၊ ဝန်း'

ပိတ်တခါသည့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တံခါးကို ဆွဲခွင့်ကုန်
ပွင့်ချက် အတွင်းသို့ ပြေးဝင်သွားကြသည့် မန်ချူးစစ်သည်
တစ်စုကို ရုတ်တရက် တွေ့မြင်လိုက်ကြသည်။

ရှောင်ဝှာလင်း၊ အစနှင့် ဤကဲ့သို့ ဖြစ်အလိမ့်မည်ဟု
လုံးဝ မထင်မိခဲ့ပေ။ စုစသည် စိုးရိမ်ပူပင်စွာဖြင့် ရေရွတ်
လိုက်မိသည်။

'ဆို... ခုကွဲပါပဲ။ ဒီသတင်းက ဘယ်လို ဖြစ်ပြီတော့
ဒီလောက်အထိ မြန်မြန်ဆန်ဆန် ပေါက်ကြွားသွားရပါ
လိမ့်...'

မန်ချူးစစ်သည်များ၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင်းသို့ ချောက်
နှိပ်ချိန်နှင့် စုဝေးဝှာ လျှို့ဝှက် မြေထိုက်ခန်းတွင်းမှ ပြန်
ထွက်လာချိန်မှ တိုက်ဆိုင်၍ နေပေသည်။

ဆိုင်ရှင် ထူးဝှာသည် မန်ချူးစစ်သည်များကို မြင်ရုံ
သည်နှင့် ပျက်နှာတစ်ချက် ပျက်သွားပြီး ဆိုင်နောက်ဘက်
သို့ ချာခနဲ ပြေးဝင်သွားလေတော့သည်။

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

သစ္စာမီးလျှံ ၀ ၁၅၅

'ဟေ့ကောင်... ဘယ်ပြေးလို့လဲ'

မန်ချူးစစ်ဗိုလ်တစ်ဦးက ဆော်ဟစ် ဟန်သားလိုက်၏။

ဆိုင်ရှင် ထူးဝှာမှ သိုးပဏ္ဍာ လုံးဝ ထိခံမြောက်
ထားသူတစ်ဦး မဟုတ်ပါချေ။

ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်သော မန်ချူးစစ်သည်များ
သည် ထူးဝှာ၏ နောက်သို့ အမိလိုက်သွားကြသည်။

မန်ချူးစစ်သည်များက နေခက်မှနေ၍ ထူးဝှာအား
ဝေးများဝင့်လျက် ထိုးရတ် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြသည်။

'အား...'

ထူးဝှာ ဝှာမှ မည်သို့မျှ ရှောင်တိမ်းနိုင်စွမ်း မရှိဘဲ သွေး
ဆိုင်ထဲ၌ ပုံလျက်သား လဲကျ၍ အထက်ပျောက်သွားသော
တော့သည်။

မျိုးချစ်တပ်သားတစ်ဦးဖြစ်သည့် ထူးဝှာမှ မန်ချူး
တို့၏ ရက်စက်စွာ သုတ်သင်သတ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံလိုက်ရပြန်
ပေပြီ။

ထိုမြင်ကွင်းကို တွေ့မြင်လိုက်မိသော ရှောင်ဝှာလင်းက

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

www.burmeseclassic.com

၁၇၆ ၀ ကျော်ကျော်စော

ခေါင်ကို မထိန်းချုပ်နိုင်တော့ဘဲ ခန့်ချူးများကို ရင်ဆိုင်
တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

သို့သော် သူမ၏ မိခင်ဖြစ်သူက ရှောင်ရှားလင်း၏ဆက်ကို
ဆွဲလျက် အချိန်မီ တားမြစ် ဟန်တားလိုက်၏။

ထောင့်နှစ်လမ်းဝယ်၊ ခေါင်ကို ထိန်းထားမှ ဖြစ်လိမ့်မယ်
ကွယ်၊ ဒီအချိန်မှစ အင်ဆားများထဲ နေချူးတွေကို ရင်ဆိုင်
ထို လုံးဝ မဖြစ်သေးဘူး၊ သူတို့ကို ရှင်းလင်းပစ်ဖို့ အချိန်
မကျသေးဘူး။

ရှောင်ရှားလင်းမှစ သက်ပြင်း တစ်ချက် လေးပင်စွာ
ချဆိုက်ပြီး မိခင်နှင့်အတူ ဆီထဲ ပြန်လာခဲ့ရမလည်း။

— — — — —

* * *

ရှောင်ရှားလင်းသည် သူ့ဌာဝု အသတ်ခံလိုက်ရဆဲဖြင့် သူမ

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

ပေးထားခဲ့သည် လျှို့ဝှက် နှစ်စဉ်စားရင်းများ၊ ပါရှိသည့်
မိုးပဝါးကို ပြန်လည်၍ မဖြစ်ဖြစ်သည့်နည်းဖြင့် ရယူရန်
ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားသည်။

ညအချိန်သို့မင် ဖောက်ရွိလအခဲ့ပေပြီ။

သူမသည် ကျန်စိန်ကျိုင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၏ နောက်
ဘက်သို့ အမှောင်ထုအတွင်း၌ ချင်းနှင်း၍ ဝင်ရောက်
စားခဲ့သည်။

ရှောင်ရှားလင်းသည် နောက်ပေးတံခါးပေါက်ကို ဖွင့်၍
အတွင်းသို့ဝင်သည်။

ထို့နောက် မြေအောက်တိုက်ခန်း တံခါးကိုဖွင့်၍ အခန်း
တွင်းသို့ဝင်လိုက်သည်။

မြေအောက်ခန်းအတွင်း၌ သူမသည် နှစ်စဉ်စားရင်းများ
ပါသည့် မိုးပဝါးကို လျှင်မြန်သွက်လက်စွာ လိုက်လံရှာဖွေ
သည်။

သို့သော် မိုးပဝါး၏ အစအနက်ပင် ရှား၍ မတွေ့ရပါ။
သူမသည် သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလျှင် မကြုံ အို သွားမိ
သည်။

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

www.burmeseclassic.com

၈၇၈ ၀ ကျော်ကျော်ဆွေ

ရွှေငင်ငှာအင်းသည် အနီးတူး၍ ဗုညီဘိလျက် ထပ်မံ
ရှာဖွေကြည့်ရှုလိုက်ပြန်သည်။

ထိုအခါမှပင် သူမသည် ထူးခြားစေ့စားခြင်းအနာဂိတည်
အုတ်ခဲတစ်လုံးကို ထုတ်ပြုလိုက်မိ၏။

ထိုအုတ်ခဲသည် ကြွ၍နေပြီ၊ အရှင်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့
ဖော်ရသည်။

သူမသည် အုတ်ခဲကို မြေကြည့်ဖိုက်သောအခါ ထူး
ထင်ထူးသည့်အတိုင်းပင် အုတ်ခဲ၏ အောက်ဘက်၌ အစည်
စာရင်းပါသည့် ပိုးပဝါးကို တွေ့ရလေသည်။

ရွှေငင်ငှာအင်းသည် ပိုးပဝါးကို ဆွဲနှုတ်ယူဖို့ကို သူမ
၏ အိတ်ထဲသို့ ထည့်ဆွတ်၊ သိမ်းဆည်းလိုက်သည်။

ထူမ လိုချင်သည့် ပစ္စည်းရပြီဖြစ်၍ ရွှေငင်ငှာအင်းသည်
မြေးအောက်ခန်းမှ ပြန်ထွက်ရန်ပြင်လိုက်၏။

'ဟား ဟား ဟား ဟား'

ကျယ်လေစင် အက်ကဲ့သို့ ခယ်ပေးသံအော်ရပ်နှင့်အတူ
ခနဲချူးလက်ပါးစေ ကျူးချိန်နှင့် သူ၏ နေ့စက်ချိက်

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

သစ္စာမီးလျှံ ၀၇၉

ခနဲချူးတပ်သားများ၊ အနီးပေါက် တံခါးဝ၌ ပိတ်ဆို့၊
ရပ်စန့်စန့်ဆည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ရွှေငင်ငှာအင်းသည် ကြေးပြားဒင်္ဂါးများကို ထုတ်လျက်
အရှိန်ပြင်းစွာ ပစ်ခတ်ဖျက်၏။

'ဝိုး နိုး ဝိုး'

'ဝှစ် ဝှစ်'

'အား'

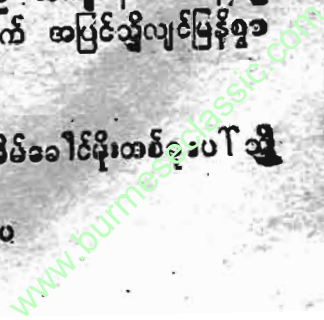
'အိး'

'အင့်'

ရွှေငင်ငှာအင်း၏ ကြေးပြားဒင်္ဂါးများသည် လီဝင်ထိုး
နှင့် မနဲချူးစစ်သည်များ၏ လည်မျိုတွင်းသို့ စူးနှစ်စွာ
ဖောက်ဝင်သွားကြသည်။ သူမသည် လဲကျနေသော ရန်သူ
ခနဲချူးများပေါ်မှ ကျော်ထွားလျက် အပြင်သို့လျှင်မြန်စွာ
ပြေးထွက်ထွေးခဲ့သည်။

ထို့နောက် သူမသည် အနီးရှိအိမ်ခေါင်ပိုးတစ်စူးပေါ်သို့

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

၈၇၀ ၀ ကျော်ကျော်ဆွေ

ပေါ့ပါးစွာ ရန်တက် လိုက်သည်။ ဆိပ်ခေါင်မိုးပေါ်မှ တစ်ဆင့် အမှောင်ရိပ် သိပ်သည်းစွာကျနေသည့် လမ်းထွယ် တစ်ခုအတွင်းသို့ ရန်ဆင်းလိုက်သည်။

ထိုဦးမှစပင်...

လက်ဝါးတစ်ဖက်က ကုမင်းလုံးကို ဖြည်းဖြည်းစွာ ပုတ် ခေါ်လိုက်သည်။

'ဟင်'

ရှောင်စွာလင်းမှာ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်သွားမိပြီး ကြေး ပြား ဝင်္ဂါးများကို နှိုက်ထုတ်လျက် ရန်သူဟု ထင်မှတ်ရသူ အား ပစ်ခတ်ရန် ချိန်ရွယ်လိုက်မိလေသည်။

'ဟား ဟား ဟား... အစ်ကိုပါကွ'

သူမ၏ နောက်မှ ရုတ်တရက် ပေါ်လာစေ့မှစ ရှောင်ဆီ ကျင်း ဖြစ်၍ နေပေသည်။

ရှောင်ဆီကျင်းက လက် ဖြန့်လိုက်ပြီး...

'ထ... ငါ့ညီမရထားတဲ့ စည်းကို ပေးလေ'

ရှောင်စွာ လင်းသည် အစ်ကိုဖြစ်သူကို မကျေနပ်အမှုအရာ ဖြင့် မျက်စိစောင်းထိုးလိုက်မိသည်။ အရေးအကြေစင်ထဲ၌ ရှောင်ဆီကျင်းက လာ၍ ထိုင်ထိ နောက်ပြောင်သဖြင့် အကျေနပ် ဖြစ်မိခြင်းပင်။

ရှောင်စွာလင်းသည် အစ်ကိုဖြစ်သူ၏လက်ထဲသို့ မိုးဝင်ကို လှမ်း၍ ပေးလိုက် လေသည်။

ရှောင်ဆီကျင်းသည် ပိုးဝင်ကို ရရှိသည်နှင့် သူမ၏ အပါးမှ လျှင်မြန်စွာ ပြေးလွှား ထွက်ခွာသွားလေတော့ သည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

လျှံဆီဆည် ညည်းညူရင်းမှ ပြန်၍ ထိတ်ရလေသည်။
မျက်လုံးအစုံကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ၌ ခါးထောင့်၌
ရပ်နေသည့် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ် ခက်ထန်လှသော စစ်သူ
ကြီး ရယ်လိကျား၏ မျက်နှာကို လျှံဆီ တွေ့မြင်လိုက်ရ
သည်။

စစ်သူကြီး ရယ်လိကျားက ခက်ထန်သော ထေသံဖြင့်
ပြုံးပြောလိုက်သည်။

‘ကဲ... လျှံဆီ၊ အတ္တိစဉ်းတို့ လူစွမ်းကောင်းလုပ်ဖို့ ဆက်
ပြီး ကြိုးစားမနေနဲ့တော့၊ ဒီမှာ လျှံဆီ မင်းအဆက်ရှင်
ချစ်စာလေး၊ ဇေချင်ဇလေး၊ အဆက်ရှင်ချင်စားအဖ်ဆို
ရင်တော့ ဝါမေးတဲ့ မေးခွန်းကို အမှန်အတိုင်းသေ ပြောပ
တော့’

လျှံဆီကား အမှန်ငင်ငင်အားဖြင့် အတ္တိနည်းသူ၊ လူရဲ
သော စကြာစင်ထူးတင်ဦးဆာ ဖြစ်သည်။ ထူးထည် နေချူး
ချူး၏ နှိပ်စက် ညည်းပန်းမှုဒဏ်ကို ထင်မိ၍ မခံနိုင်တော့
ပေ။

ထို့ကြောင့် သူသည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သောထေသံဖြင့်
ခော်လှော် လုပ်လိုက်လေတော့သည်။

အခန်း (၂၀)

လျှံဆီမှ စစ်သူကြီး ရယ်လိကျား၏အမိန့်ဖြင့် ဖမ်းသီး
ခြင်း ခံရပြီး နှိပ်စက် ညည်းပန်းခြင်းကို ခံနေရသည်။

တုတ်ခိုင်လှသော တုတ်ချောင်းများဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး
နေထုအနှံ့ကို ရိုက်နှက်ကြသဖြင့် လျှံဆီမှ အော်ဟစ်ရင်း
ထိတ်မိမြောသွားစေသည်။

နေချူးအစ်ဦးက ရေပုံး၊ အစ်ပုံး၊ ဝပ်ဆေးပြီး လျှံဆီ၏
မျက်နှာပေါ်သို့ လေခင်းချလိုက်၏။

‘ဘွမ်း၊
‘အိ၊ အေး၊’

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

www.burmeseclassic.com

ကျော်ကျော်ကို ထပ်ပြီး ခန့်ပိတ်ကြပါနဲ့တော့ ကျော်
ကျော်ကို မသတ်ကြပါနဲ့၊ ကန့်အဆုံး၊ ပြောပါမယ်
စစ်သူကြီး၊ ကျော်ကျော်နဲ့ ဆက်သွယ်တဲ့ လူဟာ ဟို...ဟိုကင်း
သမား ရှောင်အိကျင်းပါပဲ။

စစ်သူကြီး၊ ရယ်လီကျုံးက ဆားရဲကျော်စွာ ရယ်မာ
လိုက်နဲ့၊

ဟား ဟား ဟား ဒီလိုပဲပါကွ၊ မင်းကို ဝေါ့ဖို့ မသတ်
တော့ပါဘူး။

စစ်သူကြီး၊ ရယ်လီကျုံးသည် ကျော်စွာ ဆားရဲသော
မျက်နှာထားဖြင့် လူယုံသတ် ကျင့်ကျုံးသို့ လှည့်ပြီး အိမ်နဲ့
ပေးလိုက်တာပဲ။

ဟေ့... ကျင့်ကျုံး ဒီကောင်းကို မသတ် ကြိုနဲ့တော့ သူ့
ကိုဆက်ပြီး အသုံးပြုရာ ရှိသေးတယ်။

လူယုံသတ် ကျင့်ကျုံးက ဝေါင်းညိတ်လျက် ရှိကျိုး
သော အသံဖြင့် ပြောသည်။

ကောင်းပါပြီ စစ်သူကြီး။

လျှော်အိကို အခန်းတိုင်း၌ ဆက်လက် ချုပ်နှောင်ထား
လိုက်ကြပြီ၊ စစ်သူကြီး၊ ရယ်လီကျုံးနှင့် လူယုံသတ် ကျင့်
ကျုံးတို့ အခန်းတိုင်းမှ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

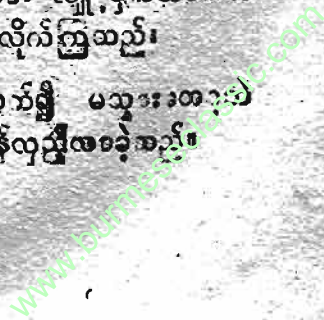
* * *

ထိုခရိုင်၌...

ကင်းသော ရှောင်အိကျင်းသည် လမ်းမပေါ်၌ လျှောက်
လျက်သု၏ဘဝန်ကို ထမ်းဆောင်၍ နေပေသည်။

ထင်းခုတ်သမားပုံစံအဖြစ် ရုပ်ဖျက်သမားကြီးကမ္ပိုးချစ်
ဇာပိသားနှင့်ဦးသည် ရှောင်အိကျင်းဆေး လျှို့ဝှက်သင်္ကေတ
ဖြင့် အန္တရာယ်ရှိကြောင်း၊ အချက်ပြလိုက်ကြသည်။

ရှောင်အိကျင်းသည် ခုရှုသို့ ဆက်၍ မသွားတော့ဘဲ
နောက်ကြောင်းသို့ ချက်ချင်းပင် ပြန်လှည့်လာခဲ့သည်။

၈၈၆ ၀ ကျော်ကျော်စင်

သစ္စာမီးလျှံ ၀ ၈၀၅

ကြေခင်မုခေပ်...

ဉာဏ်ချိန်စာစာသို့ ထောက်ရှိလစခဲ့စေသည်။

'ဟူး ဟူး ဟူး'

'ဝေါ ဝေါ ဝေါ'

လေထေပီးပါ အဝေါဝေါမြည်ဟည်းလျက် အရှိန်ပြင်း စွာဖြင့် ထိုက်ထေရွာသွန်း၍ လစစေသည်။

'ရမ်း ရှမ်း ရမ်း'

စိုးကြီး ထပ်ချုန်းသံမျှခက ကေခင်းကင်ယံမှ ကြွေခက် ထေစွယ်ထု ကောင်းမေခက်စေခင် အသက်မပြတ် ပေါ် ထွက်၍နုခင်း။

လျှပ်စီး လျှပ်ပန်းမျှစးစေသည်း စလျှပ်ဖျပ် အက်လျက် ရှိနေပေသည်။

စည်းထန်စွာ မိုးရွာသွန်းနေပြီး လျှပ်ထေပတ်တဝေးဝေး အင်နေထည် ဉာဏ်ချိန်၌ မန်ချူးစေစည် ၁၈ ဦးကျော် ကျော်နေထည် အစပ်ကြီးမျှခါ နေခက်ကွယ်၌ ပုန်း

မိုးအင်းပန်းစဉစေ

အောင်းလျက် အင်စုံတစ်ဦးကို စေခင်ဆိုင်း၍ နေကြပေ စည်။

မန်ချူးစေထုကြီး ရယ်လီကျူး၏ လှယံတော်ဖြစ်သော ကျင်ကျူးသည် အနီးရှိအိမ်ခေါင်မိုးတစ်ခုပေါ်၌ ဝပ်လျက် ပုန်းအောင်းနေ၏။ ကျင်ကျူးနှင့်အတူ မန်ချူးစေထည် လေးဦးပါ ရှိနေကြသည်။

ထုတို့သည် ကြိုးတစ်ချောင်းကို ရှန်ထဲ၌ နှစ်မြှုပ်လျက် လက်ထဲ၌ အဆင်သင့် ကိုင်ထားကြ၏။

'ခေါင် ခေါင် ခေါင်'

ထုံးစံအတိုင်း ရှောင်အိကျင်းသည် ထု၏ တခဝန်အရ ကြားမေခင်းကို ခေါက်လိုက်သည်။

ထုသည် မျိုးချစ်ထေတ်လှန်းခေးတပ်သား တခဝန်ကို ယူ ထားထုဖြစ်ပေထု အင်းသမားအဖြစ် အပေါ်ယံမှ အကခ အကွယ်ယူပြီး ဟန်ထေခင်ထေးခဲ့ပေစည်။ ရှောင်အိကျင်း ထည် နေပူမရှောင် မိုးရွာမရှောင် အင်းသမားတခဝန်ကို ထမ်းထေခင်နေရပေသည်။

မိုးထလေထဲ၌ပင် ရှောင်အိကျင်း၏ ကြားမေခင်းခေါက် ထံက ဖျံ့ထုင့်ထွက်ပေါ်၍လစ၏။

မိုးအင်းပန်းစဉစေ

www.burmeseclassic.com

ကြားခေါင်းခေါက်သံနှင့် မရွေးမနှောင်းမှောင်ရွှေဝင်
အိကျင်းကညီ လမ်းကြားကလေးတစ်ခုအတွင်းမှ တစ်လှမ်း
ချင်း ထွက်လာ၏။

သူ၏အဖွဲ့တစ် မလှမ်းမကမ်း၌ သံသယဖြစ်စရာအောင်
သော လူရိပ်များကို ရှက်တရက် တွေ့လိုက်ရသည်။

ရွှေဝင်အိကျင်းသည်မသိကျိုးကျွန်ပြုလျက် ရှေ့သို့ဆက်၍
လျှောက်လာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

မန်ချူ စစ်သည်များသည် ပုန်းအောင်းနေရာမှ အလျှို
အလျှို ပြေးထွက်လာကြပြီး ရွှေဝင်အိကျင်း၏ ရှေ့မှပိတ်လိုက်
တေးဆီလိုက်ကြွ လာသည်။

မန်ချူ စစ်ဗိုလ်ဘင်ဦးက ရှေ့သို့ တိုးထွက် လာပြီး....

‘ဟူးကေ ဝင် ရွှေဝင်အိကျင်း ရပ်လိုက်စမ်း’

အခြားနေရာမှ လူဆင်မှတ်သားသလိုမဟုတ်ဘဲ၊ ထိုးရွှေး
နေပြီဟုန်း၊ ရိပ်စားလိုက်မိသော ရွှေဝင်အိကျင်းသည် နေ့ဘက်
ကြောင်း ပြန်သွား၍ ပြေးရန် ယန်ပြင်လိုက်သည်။

ရန်သူ မန်ချူ၊ စစ်သည်များသည် အခြား နေရာများမှ
ပြေးလွှား ထွက်ပေါ်လာ ကြပြန်သည်။ လစွာပေးကံလျှူစီ
ထံမှ သမင်း အထိအကျရှေ့အားဖြင့် ကင်းသမင်း ရွှေဝင်

အိကျင်းအား အမိအရ ဝမ်းဆီးရန် ယခုကဲ့သို့ အင်နှင့် အား
နှင့် ဝိုင်း၍ စီစဉ်ထားကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ရွှေဝင်အိကျင်း၏ ပြေးပေါက်မုန်သဗ္ဗကို မန်ချူ၊ စစ်
သည်များက ပိတ်ဆို့ထားလိုက်ကြပေပြီ။

ပြေးပေါက်ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ဖြစ်သည်။ ရွှေဝင်အိကျင်းသည်
အိမ်ခေါင်မိုးများပေါ်သို့ ခုန်တက်၍ ရွှေဝင်ပြေးရန်စိတ်ကူး
လိုက်၏။

သို့သော် အိမ်ခေါင်မိုးများထက်၌ အသင့် စေခင်ထိုင်း
နေကြသော ရန်သူ မန်ချူ၊ စစ်သည်များကို တွေ့မြင်လိုက်
ရသည်။

ရန်သူ မန်ချူများဘက်မှ ယခုကဲ့သို့ အကွက်စေ့ အောင်
ကြိုတင် စီစဉ်ထားခြင်းနှင့် ကြုံလိုက်ရသဖြင့် ရွှေဝင်အိကျင်းမှ
မတုံ့ကြည်နိုင်လောက်အောင် အံ့အားထင်တွေးရလေသည်။

နေ့ဘက်ဆုံး၌ သူသည် ရန်သူ မန်ချူများကို ပြန်လည်
တိုက်ခိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်လေသည်။

‘ဟိတ်’
‘ကျား’
‘စိုး စိုး...ဝုတ်’
‘ချမ်း ချမ်း ချမ်း’

ရွှေဝင်အိကျင်းက အပြင်းအထန် ခုခံပိုက်ခိုက်သော်လည်း
ရန်သူအင်အားက အထမတန် များပြားနေသဖြင့် မဖြစ်

ပြည်နှင့် နေခက်ဆုတ်ပြီး ခုခံရသည့် အခြေအနေသို့အထက်
အားသည်။

သူသည် နေခက်ဆုတ်ရင်းမှ လမ်းကြားအစီအစဉ်အား
ဝင်ဆောင်ထွက်ပြေးရန် စိတ်ကူးထေးပေးသည်။

‘ဟိတ်’

‘ယား’

‘ဆေးပေးတာ’

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

‘ချမ်း ချမ်း ချမ်း’

ရှောင်အိကျင်းသည် မန်ချူးဝစ်သည်များကို အစ်ဟုန်တို့၊
အရှိန်ပြင်းစွာ တိုက်ခိုက်လိုက်ပြီး လမ်းကြားဘက်ဆီသို့ လျှင်
မြန်စွာ ဆုတ်၍သွားစေတော့သည်။

ရှောင်အိကျင်း လမ်းကြားဆီသို့ ပြေးဝင်လာသည်နှင့်
အဆင့်စေးငံဆိုင်းနေသော လူယုံတော် ကျင့်ကျူးစသော သူ၏
လက်ကို မြှောက်၍ အချက်ပြလိုက်သည်။ မန်ချူးဝစ်သည်
လေးဦးစာ ရှိသည့် လျှို့ဝှက်စွာမြှုပ်ထားသည့် ကြိုးစကို
ထင်းခနဲပြစ်သွားအောင် ဆွဲ၍ မြှောက်လိုက်သည်။

ပြေးလွှား၍ သွားသော ရှောင်အိကျင်းသည် ထိုကြိုးစကို
ဝင်၍တိုက်မိပြီး မေ့ခက်လျက်သား ထိကျသွားစေသည်။

သူသည် အတိအကျသိသော သိုင်းပညာဖြင့် မန်ချူးများကို
ခုခံ တိုက်ခိုက်သော်လည်း အချစ်၊ နှိုးဆော် ပြစ်ခဲ့ရသည်။
နေခက်ဆုံး၌ သူသည် ရန်သူမန်ချူးများ၏ ထောင်ချောက်
ဆင်၍ ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံလိုက်ရလေသည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

နေချူး ရေထုကြီးရယ်လီကျားသည် ပရိယာယ် ဝေရစ်
များသူ စစ်ဦးဖြစ်ပေရာ၊ ရှောင်အိကျင်းကြည့်၍ မပွင့်
စစ်ပွင့် ပြုံးလိုက်သည်။

ထို့နေ့စက် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းသောလေသံဖြင့် ပြေစလိုက်
သည်။

ကဲ ရှောင်အိကျင်း၊ လူဆိုစာ အကင်းပါးတစ်ရတယ်၊
ထူးထူးကို ဆိုထားနဲ့ ဆက်မဲ့သင်ပင်တွေတောင်မူ မိုး၊ စေ
အချိန်အခါကြည့်ပြီး ပြောင်းလဲတယ်ကြတယ်၊ အဲဒီအခါ
စားရထားတဲ့ လျှို့ဝှက် အမည်စာရင်းကို အေးအေးအေး
အေး ထုတ်ပေးရင် ကောင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ်။

အခန်း (၂၁)

ကျောစိမ့်ဖွယ်ရာ ကောင်းလှသည့် အချုပ်ခန်းမကြီး
အတွင်း၌ ဖြစ်ပေသည်။

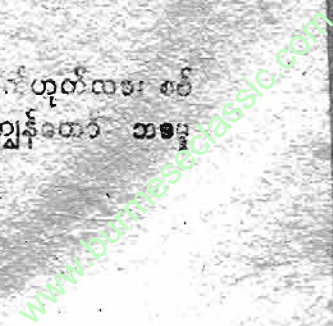
ထိုအချုပ်ခန်းတွင်းရှိ ကြမ်းပြင်များနှင့် နံရံများပေါ်၌
ညှပ်ပန်းနှိုက်စက်စာအုပ် အသုံးပြုသည့် ပစ္စည်းကိရိယာများ
ပြည့်စုံစွာ အဆင်သင့်ရှိနေ၏။

အခန်း၏အလယ်ပတ်၌ စားပွဲခုံတစ်လုံး ချထားပေသည်။
ရှောင်အိကျင်းသည် စားပွဲရှေ့၌ ခပ်ဆင်းယင်းအမူအရာ
ဖြင့် ရပ်လျက်ရှိနေ၏။

ရှောင်အိကျင်းအနေဖြင့် လျှို့ဝှက် အိတ်စစ် ခဏာကံ သစ္စာ
ဖောက်သွားပြီဖြစ်မှန်း လုံးဝ မသိအေးပေ။

နေချူးစစ်သူကြီး ရယ်လီကျားတစ်ယောက် ဧည့်သည်
အကြောင်းအရာကိုမျှ မသိရှိသေးသည့်ဟုထင်မှတ်ပြီး ခေါင်း
ခါလျက် သူ့ကွယ်လိုက်မိသည်။

ထိုအခါ လျှို့ဝှက် အမည်စာရင်း စာရွက်တုတ်လေး စစ်
ကြည့်၊ ဘာတွေ လေးပြားနေတတ်လဲ ကျွန်တော် သစ္စာ
သိဘူး။

စစ်သူကြီး ဂုဏ်ထူးကျမ်း၏ မျက်နှာ အင်းစေ ခက်ထဲ
သွားပြီး ရှောင်အိကျောင်းကို ခြိမ်းခြောက် ပြောဆိုလိုက်၏။

‘ဗီပုဒ် ရှောင်အိကျောင်း၊ ငါလိုချင်တဲ့ လျှို့ဝှက် အမည်
စာရင်းကို အသားတကြည့်နဲ့ မေးပေးရင်တော့ ခင်း အသား
နာလိမ့်မယ်’

ရှောင်အိကျောင်းသည် မန်ချူး၊ စစ်သူကြီးကို ဆနည်းငယ်
မျှပင် ဂရုစိုက်တဲ့ ပါးစပ်ပိုက်၍ ထားလိုက်လေသည်။

မန်ချူးစစ်သူကြီး ဂုဏ်ထူးကျမ်းသည် အေးထိအေးစက်
ဂုဏ်ထူးလိုက်ပြီး အနိဂ္ဂိ လူယုခတော် ကျင့်ကျူးကို လှမ်းရှု
အချက်ပြလိုက်၏။

ထို့နှင့်ပင် ကျင့်ကျူးသည် ဖမ်းဆီးထားသော အစွဲ
ဖောက် လျှို့ဝှက် အာနန်းထဲသို့ ချက်ချင်းပင်ဆွဲခေါ်ထား
လေသည်။

လျှို့ဝှက်သည် ရှောင်အိကျောင်းအပေါ်၌ ဆစ္စဒပေခက်ထဲ
မိသဖြင့် လိပ်ပြာမလိုဘဲ ဖြစ်နေ၏။

ထို့ကြောင့်ထူထပ် ရှောင်အိကျောင်း၏မျက်နှာကို ဆနည်း
ငယ်မျှပင် မော်၍ မကြည့်ဝံ့အောင် ဖြစ်နေပေသည်။

အကင်းပါးသော ရှောင်အိကျောင်းသည် လျှို့ဝှက်၏ အမည်
အထူးကို မြင်လိုက်ရုံမျှနှင့် ချက်ချင်းပင် သဘောပေါက်
နားလည်သွားလေသည်။

လျှို့ဝှက် သစ္စဒပေခက်သည်အထူးကြောင့် ယခုကဲ့သို့ အ
အဖမ်းခံရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရိပ်စားလိုက်မိသည်။

ဆစ္စဒပေခက်သည် လူစားမျိုးကို မုန်းထီး ရွံ့ရှာလေ့
ရှိသည်။

ရှောင်အိကျောင်းသည် လျှို့ဝှက်ကိုတံတားနှင့် လှမ်း၍ ထွေး
လိုက်မိသည်။

စစ်သူကြီး ဂုဏ်ထူးကျမ်းက...
‘ဟေ...လျှို့ဝှက်ကို ပြန်ခေါ်သွားစမ်း’
အမုန့်စင်စစ်အားဖြင့်...

စစ်သူကြီး ဂုဏ်ထူးကျမ်းသည် လျှို့ဝှက်သစ္စဒပေခက် ခေတ်
ထုတ်ထားသဖြင့် အကြောင်းစုံ သိနေပြီဟူ၍ ပြသလိုက်
ခြင်းဆရာလျှင် ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ရှောင်အိကျောင်းသည် ရဲစွမ်းဆွတ်နှင့် ပြည်စုံပြီး
သိုင်းပညာ ထက်မြက်သော မျိုးချစ်ခေတ်လှန်ရေးတပ်မား
အင်ဦး ဖြစ်မှန်းလည်း ရိပ်စားထားမိပြီဖြစ်၏။

စစ်သူကြီး ဂုဏ်ထူးကျမ်းက ရှောင်အိကျောင်း၏ ဆနိုးသို့
ထိုးကပ်လားပြီး အကဲခတ်၍ မေးလိုက်သည်။

၈၉၆ ၈ ကျော်ကျော်ဆွေ

'ရှေ့ခင်ဆီကျင်း စောစောက ခေါ်ထုတ်သွားတဲ့လူကို
ခင်သိသလား၊ သူ ဘယ်သူလဲ'

ရှောင်ဆီကျင်းက မဲ့ပြုံးတစ်ချက် ပြုံးရိုက်ပြီး...

'တင်း... အဲဒီကောင်ဟာ ခွေးတစ်ကောင်လေးကပ်ထားင်
ဆန်ဖိုးခရိုတဲ့ အကောင်မျိုး ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့်'

ရှောင်ဆီကျင်း၏ အဖြေကြောင့် စစ်သူကြီး ရယ်လီကျုံး
သည် အစားရပါ။ ရယ်မမေလိုက်ပြီး ရှောင်ဆီကျင်းကို
မြောက်ပင် ပြောဆိုလိုက်သည်။

'ဟား ဟား ဟား ဟား'

'မင်းက ဘယ်ဆိုးလို့လဲ ခိုင်းနှိုင်းပြေးတဲ့နေရာမှူးကယ်
တဲ့ ပြောင်မြောက်ပါပေတယ်'

စစ်သူကြီး ရယ်လီကျုံးသည် ရှောင်ဆီကျင်းကို စူးစိုက်၍
ကြည့်လျက် ထပ်မံ ခြမ်းခြောက် ပြောဆိုလိုက်ပြန်သည်။

'ကဲ ရှောင်ဆီကျင်းလျှိုဝက် အစည်စာရင်းကိုင်အေးအေး
ဆေးဆေး ထုတ်ပေးတာ အကြောင်းဆုံးပါ။ ဒါဟာဒီနေရာ
ဟာ မင်းတို့လို လူ့စားမျိုးတွေကို ငရဲပြည်က ငရဲမင်းကြီး
ဆီကို ပို့ပေးလေ့ရှိတဲ့ နေရာမျိုးဖြစ်တယ်ဆိုတာကို မင်းသိ
ရှိလား'

ရှောင်ဆီကျင်းက ထည်ငြိမ်စွာပင် ပြန်ပြောလိုက်၏။

'ဒီမှာ စစ်သူကြီး၊ ကျုပ်ရဲ့ အကြောင်းကို ခင်ဗျား

နည်းနည်းလေးမှ မသိသေးဘူးထင်တယ်၊ ငရဲပြည်က ငရဲ
မင်းကိုဆရာ ကြောခက်မိရင် ကျုပ် ဒီအလုပ်မျိုးမလုပ်ဘူး'

စစ်သူကြီး ရယ်လီကျုံးမှစ မည်သို့ ထပ်မံပြောရမှန်းမသိ
အောင် ဖြစ် ခဲ့ရသည်။ ထို့ နောက် စစ်သူကြီးရယ်လီကျုံး
သည် သူ၏လူယုံတော်များ၊ အကြံပေး အရာရှိများနှင့်အတူ
အချုပ်ခန်းတွင်းမှ ထွက်ခွာသွားကြသည်။

အချုပ်ခန်းတွင်း၌ ရှောင်ဆီကျင်း ထစ်ဦးထည်းဆာ
ကျန်ရစ်ခဲ့ပေသည်။

ရှောင်ဆီကျင်းက လွယ်ကူစွာ ထုတ်ခွာပြောဆိုခြင်းမပြု
ဘဲဖြင့် စစ်သူကြီးရယ်လီကျုံးမှာ အတော်ကလေး ဦးနှောက်
ခြေခက်နေရလေသည်။

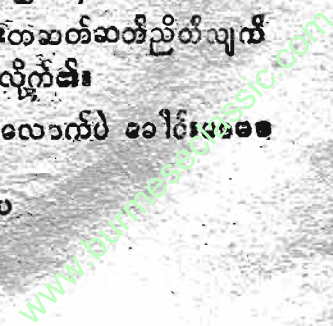
သူသည် နေ့ခင်းပေးဆောင်ကတိုင်းရှိ ထိုင်ခုံကြီး၌ ထိုင်
ရင်း သူ၏ ကြီးမားသော မိုက်ရွဲရွဲကြီးကို လက်ဖြင့် ပူတ်
သပ်၍ စဉ်းစားခန်းခင်နေမိလေသည်။

လူယုံတော် ကျင့်ကျူးက...

'စစ်သူကြီးခင်ဗျား၊ ရှောင်ဆီကျင်းဆိုတဲ့ အကောင်ဟာ
အတော် ကို ခေါင်းမာတဲ့လူစားမျိုး ဖြစ်နေပါဖယ်'

စစ်သူကြီးရယ်လီကျုံးက ခေါင်းကဆတ်ဆတ်ညိတ်ညိတ်လျက်
ရယ်မေးပြီး အေးအေးစွာပြန် ပြောလိုက်၏။

'အဲ ယဲ ဟဲ... ဒီကောင် ဘယ်လောက်ပဲ ခေါင်းမာစေ

၁၉၈ ၉ ကျော်ကျော်စေ့

၀ါရာ နီစေခင်ကို တယ်လိုနည်းနဲ့ ကိုင်တယ်ရမယ်ဆိုတော့
ဆင်ကြံရထားပြီးထားပါကွာ

စစ်သူကြီးရယ်လိကျူးကား ဉာဏ်နိုဉာဏ်နက် များလှသူ
စစ်ဦးဖြစ်၏။

သူ့တင် ဆင်ကြံကောင်းတစ်ခု ရရှိထားပြီဖြစ်မှန်း လူယူ
စော် ကျင့်ကျူး ရိပ်စားနားလည်လိုက်မိလေသည်။

* * *

အခန်း (၅၂)

နံနက်၈၀၀၀၀၀ဆချိန်ဖြစ်၏။

နံနက်ခင်း နေထုတ်ပြည်စည် ပထဝီမြေကြီးပေါ်သို့
မြို့စောင်းလျက်ရှိနေပေသည်။

ဆိုဆချိန်တွင် လျှူမိသည် ရွှေခင်မိကျင်းတို့ မိဆေးစု
နေထိုင်စဉ် အမ်းကြီးထဲ၌ မြေလှမ်းပပ်သွက်သွက်ဖြင့်
လှမ်း၍ဝင်သွားသည်။

လျှူမိသည် ပထဝီကျင်ကို သေသေစေ အစ်ချက်မျှ
အကဲခတ်မိ၏။ ထို့နောက် သူသည် ရွှေခင်ဝံ့ခင်တို့၏

www.burmeseclassic.com

၂၀၀ ၀ ကျော်ကျော်ဆွဲ

အိမ်ရှေ့ခံရပ်၍ တံခါးကို အဆေးအယာ ခေါက်လိုက်လေ
သည်။

‘ဒေါက် ဒေါက် ဒေါက်’

တံခါးခေါက်ပြီး ခေတ္တမျှအကြားတွင် ဆဘူးမှ ခြေထိ
တစ်ခု ထွက်ပေါ်လာ၏။

‘တေ့ တယ်ထူလဲ’

လျှူအိမ်က တစ်ချက်မျှငြိုးလိုက်ပြီး မျိုးချစ်တပ်သားများ
အသုံးပြုရမည့် လျှူဝှက်သင်္ကေတဖြင့် ပြန်ပြောဆိုသည်။

‘ကျုပ်က လမုန့်ခရမ်းတဲ့လူပါ’

‘ဤ’

ရွှေခင်ဝှာလင်းက ချက်ချင်းပင် တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်
သည်။

‘အထဲကို ကြပါရှင်’

သွေးအခန့်နှင့် လျှူအိမ်သား မျိုးချစ်တပ်သားတစ်ဦးဖြစ်
သည်ဟု ထင်မှတ်၍ ယခုလိုဆို တံခါး ဖွင့်ပေးလိုက်မိခြင်း။

မိုးဆမ်းပန်းစေတေ

သစ္စာပီးဏ္ဍ ၂၀၁

ဖြစ်၏။ ထို့နောက် နှစ်ဦးစား လျှူဝှက်သင်္ကေတပါသော
စကားများဖြင့် အမေးအဖြေ လုပ်ဆိုင်ပြန်သည်။

လျှူအိမ်က မုန့်ကုန်စွာ ပြောနိုင်အဖြင့် ရွှေခင်ဝှာလင်းမှ
လျှူအိမ်ကို မျိုးချစ်တပ်သားတစ်ဦး ဖြစ်သည်ဟု ပို၍ထုံကြည်
သွေးလေသည်။ ဆိုးယာ ရွှေခင်ဝှာလင်းအားဖြင့် လျှူအိမ်
တစ်ယောက် သစ္စာခေတ်သွေးပြုဖြစ်မှုနှုန်းကိုမူ သုံးဝသိအတား
ဆေးပေ။

ရွှေခင်ဝှာလင်းက ထိုင်၍ ဖိတ်ခေါ်လိုက်၏။

ကဲ... ဆေးခင်းဆေးဆေးထိုင်ပါဦး ဆရာလျှူအိမ်’

လျှူအိမ်က အားရဝမ်းသာသော အမူအရာဖြင့် ရွှေခင်ဝှာ
လင်းတို့ သားအမိနှစ်ဦးအား လှမ်း၍ ပြောလိုက်သည်။

‘လျှူဝှက်အမည်စာရင်းက ခင်ဗျားတို့ဆီမှ ထောက်နေပြီ
မဟုတ်ဘူး။ ဒါဆိုရင် အဲဒီ လျှူဝှက် အမည် စာရင်းကို
ကျုပ်ကို ပေးလိုက်ပါ’

ရွှေခင်အိကျင်း၏မိခင်ဖြစ်သူသည် လွန်ခဲ့သည့်ကာလ သား
ဖြစ်သူ အပစ်ခံလိုက်ရပြီဖြစ်ကြောင့်လည်း ဝမ်းဆီးဆေးပေ။ ထို့
ကြောင့် ဆဘူးအိုက အမုန့်အတိုင်းပင် ပြောလိုက်သည်။

မိုးဆမ်းပန်းစေတေ

www.burmeseclassic.com

'ဧရာဝတီလှူဒါန်း၊ လျှို့ဝှက် အမည်စာရင်းက ကျွန်ုပ်တို့
အားဆီမှပဲ ရှိစေပါ။

'...ဤတန်းကသူ တစ်ဝန်အရကင်းလှည့်ဖို့ထုတ်သွားတော့
မိမိချိန်ထိ အိမ်ပြန် မရောက်သေးပါဘူးရှင်'

လျှို့ဝှက် အမည် စာရင်း ကို ခရစ်နှစ် လိုချင် စေ
လှူဒါန်းက ရွှေစင်စားလင်းတို့ သား အမိ နှစ်ဦးအား အယုံ
ဆွမ်း၍ လိပ်လည် ပြောဆိုလိုက်ပြန်သည်။

'ဧရာဝတီ အချက်အလက် ကျွန်တော်တို့အတွက် ခေမာ
ရှင်ရေး ဇမ္ဗူ အရေးကြီးပါသည်။ ဧလျှို့ဝှက် အမည်စာရင်း
ကို အသုံးပြုဖို့အတွက် ထိုက်ဟန်စမ်းစောင့်က မျိုးချစ်
အော်လှန်ရေး အုပ်စုအဖွဲ့ ဖောင်ဆိုင်နေကြပါတယ်။
ကျွန်တော်တို့ထံတိုင် ထိုက်ဟန်စမ်းစောင့်ကို အချက်ချင်း
ပြန်ရမူပါ။ ဤပါ ကျွန်တော် ကို လျှို့ဝှက်အမည်စာရင်း
အရွက်ထုတ်ပေးပါ'

ရွှေစင်စားလင်းက မျက်မှောင် ခြောက်လှိုက်ပြီး လေထဲ
ခပ်ဆတ်ဆတ်ဖြင့် ပြောဆို၏။

'ရှင်ကို ကျွန်ုပ်တို့အ လိမ်ပြောနေစေ ဟုတ်ပါဘူး။

ရှင်ပြောတဲ့ လျှို့ဝှက် အမည်စာရင်းဟာ ကျွန်ုပ်တို့ အား အမိ
ဆီမှ လုံးဝ မရှိပါဘူး။

ထိုစဉ်အခါက လှူဒါန်းမှု သူထင်ထားသကဲ့သို့ လွယ်ကူစွာ
ဖြစ်စေစေသဖြင့် စိတ်ပျက်အက်ပျက် ဖြစ်သွားမိသည်။

လှူဒါန်းဖြင့် အလိမ်ကကျစ်လှုပ်ပြီး ရအုရန် အကြံဉာဏ်
ဖြင့် ဆောင်ရွက်ရမိခြင်းဖြစ်သည်။

အမှန်မှစ၍ လှူဒါန်းကို ဤနေရာသို့ စေလွှတ်လိုက်ခြင်းမှ
စန့်ချူးစစ်သူကြီး ရယ်လီကျူး ကိုယ်တိုင်ပင်ဖြစ်၏။

စစ်သူကြီး ရယ်လီကျူးသည် လျှို့ဝှက် အမည်စာရင်းကို
ရှာဖွေနိုင်ရေးအတွက် လှူဒါန်းကို အသုံးပြုလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေ
သည်။

လှူဒါန်းသည် အခြေအနေ မာတခင်းမှန်းသိသဖြင့် နှုတ်
ဆက်ပြီး ပြန်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်မှစပင်....

ဘေးပျံ့စစ်လက်သည် အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် လေထဲမှ ပျံ့၍
ဝင်ရောက်လာ၏။

၂၀၄ ၀ ကျော်ကျော်အောင်

‘ဝိုး...ဝစ်’

‘ဆင့်’

ခေးပျံ့သည် လျှို့ဝှက်၏ လည်မျိုဆကောင်းသို့ တည့်မတ်စွာ စိုက်ဝင်သွားသည်။

လျှို့ဝှက်မှာ စကား တစ် ခွန်း မျှပင် မပြောနိုင်စေဘဲ လဲကျားဆင်းသွားသေစေခဲ့သည်။

လျှို့ဝှက်အားပါ၌ သံသယရှိမိ သော်လည်း ရှောင်ရှားလင်း ဆန့်ဖြင့် လျှို့ဝှက်ကို မျှိုချစ်အော်လှူနိုးရူး အပ်သားတစ်ဦး ဟုသာ သတ်မှတ်ထားခဲ့ရသည်။

ထိုသူ သူမ၏မျက်စိရှေ့၌ လျှို့ဝှက်၏အေးအေး လှုပ်ကြွ သတ်ဖြတ်ခြင်းခံလိုက်ရသဖြင့် မခံမရှုပ်နိုင်အောင် ဒေါသ ထွက်သွားမိလေသည်။

လျှို့ဝှက်ကို ခေးပျံ့ဖြင့် ဝစ်ခတ်လိုက်သူခုခု မျှိုချစ်အပ် အားတစ်ဦးဖြစ်သည့် လီဝင်ထုံးပင် ဖြစ်ပေသည်။

ရှောင်ရှားလင်းသည် လျှို့ဝှက်ကို သတ်လိုက်သည့် လီဝင်ထုံး

မိုးဆမ်းမန်းစာပေ

သစ္စာပီးလျှံ ၀ ၂၀၅

အေး အခဲမကျေဘဲ စုပမိ ခေးဖြင့် ဒေါသတကြီး ခုန့် ဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

လီဝင်ထုံးက သူမ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို ရှောင်တိမ်းလျက် ဆော်အစ်ပြေးလိုက်သည်။

‘ဗိဇ္ဇာ မိန်းကားလား၊ ကျုပ်ဟာ လမုန့်ထောင်းတဲ့လူ အစစ် ပါ’

လီဝင်ထုံးက စူးသည် မျိုးချစ်အော်လှူနိုးရူး အပ်သား အစ်ဦးပင်ဖြစ်ကြောင်း လျှို့ဝှက်ကေးဖြင့် ပြောလိုက်၏။

ထို့အပြင် ရှောင်ရှားလင်းမှပင် လီဝင်ထုံး၏ကောင်းကို လုံးဝ နားမဝင်ဘဲ လီဝင်ထုံးကို ဆက်လက်၍ ခေးဖြင့် တိုက်ခိုက် နေပေသည်။

‘ဝိုး ဝိုး ဝိုး’

‘ဝစ် ချစ်’

လီဝင်ထုံးက သူမ၏အေးချက်မျှားကို ရှောင်တိမ်းပေး ရင်းမှ ဆော်အစ်ပြေးလိုက်ပြန်သည်။

‘ဟေး မိန်းကားလား၊ ကျုပ်ဟာ လမုန့်ထောင်းတဲ့လူပါ၊ ကျုပ်ပြောတာကို မင်း ကြားသွားလား’

မိုးဆမ်းမန်းစာပေ

www.burmeseclassic.com

၂၀၆ ၀ ကျော်ကျော်ဆွေ

ရှောင်ဝှာလင်းက ဒေါသသံဖြင့်...

'အို...ရှင်ကုသော သာသနာ့ပုံစံအရင်းအမြစ်ကို ဂရုစိုက်သော။ ရှင်ကိုသင်ရမှ ကျေနပ်နိုင်မယ်'

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ရှောင်ဝှာလင်းက ထပ်မံတိုက်ခိုက်ရန် အားပြင်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်မှစပင်...

သူမ၏ မိခင်ကြီးက လှမ်း၍ အော်ဟစ် တားမြစ်လိုက်သည်။

'ဟိတ် ရှောင်ဝှာလင်း၊ ရပ်လိုက်စမ်း'

ရှောင်ဝှာလင်းသည် မိခင်အိုကြီးကို ရှိအေကိုင်ရှိုင်းသူ ဖြစ်ပေရာ မိခင်အိုကြီး၏ အမိန့်ကို မလွန်ဆန်ဝံ့ဘဲ လီဝင်ထုံးကို မတိုက်ခိုက်ဘဲ ရပ်တန့်နေလိုက်ရလေသည်။

သို့သော် သူမသည် လီဝင်ထုံးကို မကျေနပ်သည့်အမှုအရာဖြင့် စူးစိုက်၍ ကြည့်ရှုနေဆဲပင် ဖြစ်၏။

ထိုအခါကျမှပင် လီဝင်ထုံးက အကျိုးအေးကြီးစင်း စုံလင်စွာ ရှင်းပြခွင့်ရခဲ့လေသည်။

'ဗီယိုပါ အခေအာ၊ ကျွန်တော်စာ ထိုက်တန်စမ်းအောင်က စေလွှတ်လိုက်တဲ့ မျိုးချစ်ကိုယ်စားလှယ်ပါ'

လီဝင်ထုံးက သက်သေခံ တံဆိပ်ပြားများနှင့် တကယ်ချောစွာ ရှင်းပြ ပြောဆိုလိုက်လေသည်။ ထို့ပြင် လျှူအိအိက လိမ့်ချို ဇာတိလမ်းနှင့် သစ္စာဖောက်မှုများကိုပါ ထပ်မံဖော်ထုတ် ရှင်းပြလိုက်၏။

'လျှူအိဟာ ထိုက်တန်စမ်းအောင်က ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် တာန်အောင်လခံတာဟာ မရိုးသားပါဘူး။ သူ့ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ချက်ဖြစ်တဲ့ အမည်စာရင်းကို လိမ်ပြိုးယူဖို့ပါပဲ။ အဲဒီကတည်းက လျှူအိ သစ္စာဖောက်ဖြစ်သွားပြီဆိုတာ သိသာထင်ရှားနေပါပြီ'

ထိုအခါမှပင် သားအမိနှစ်ဦးမှာ လျှူအိသည် သစ္စာဖောက် လူလိမ်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း နားလည် ဆီရှိလိုက်မိကြ၏။

အဆယ်၍ အာ လျှို့ဝှက်အမည်စာရင်းသည် ရှောင်ဝှာလင်း၏လက်တွင်း၌ ရှိနေခဲ့ပါက လျှူအိကို ယုံကြည်စွာဖြင့် စေးအပ်လိုက်မိမည် ဖြစ်ပေသည်။

ကံကောင်းထောက်မာဖြင့် သစ္စာဖောက် သူလျှို့ဝှက်လှည့်စားမှုကို မခံနိုင်ကြခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

လိင်ထုံးစာ လျှို့ဝှက် အညစ်အရှေးနှင့် ပတ်သက်၍
မေးမြန်းစုံစမ်းလိုက်သည်။

'က မိန်းကလေး၊ လျှို့ဝှက်အညစ်အရှေးဟာ ကျွန်တော်
ထို့မျိုးချစ်အဖွဲ့၌ ကံကြမ္မာနှင့် ပတ်သက်နေပါတယ်။ အခု
အိမ်အညစ်အရှေး ဘယ်နေရာကို ရောက်နေပါသလဲ'

ရှောင်ပွားကျင်းက...

'ကျွန်မ စောစောကပြောခဲ့တာ အားလုံး အမှန်တွေချည်း
ပါပဲ။ အညစ်အရှေးပေါ်ထဲ ပိုးဝင်ပါစေကာမူ ကျွန်မအဖွဲ့အစည်းကို
ရှောင်အိကျင်းဆီမှာပါ'

ထိုကစားကို ကြီးမိုက်ရသောအခါ၌ လိင်ထုံးစာ
တုန်လှုပ်၍ သွားပြီ။

'ဟာ... ဒါဆို ဒုက္ခပါပဲ။ ပြဿနာတွေ ချုပ်ကုန်ပြီ'
သွေးကားကြောင့် ရှောင်ပွားလင်းက အံ့ဩစွာဖြင့် မေး
ဆိုက်မိသည်။

'အို... ဘာဖြစ်လို့လဲရှင်'

လိင်ထုံးစာ သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်ပြီ...

ဟင်... မင်းရဲ့အစ်ကို ရှောင်အိကျင်းကို မနေည့်တုန်းက
မန်ချူ... တွေ ဖမ်းသွားတယ်ဆိုတဲ့ သတင်း ကြားကြရသေး
ဘူးလား'

'ရှင်...'

'ဘုရား... ဘုရား'

ရှောင်အိကျင်းကို မန်ချူ... များ... ဖမ်းဆီးသွားကြောင်း
ယခုမှပင် ရှောင်ပွားလင်းထံ သားအမိ သိကြရလေသည်။
အားအိမ်နှစ်ဦးမှာ အံ့ဩ တုန်လှုပ်စွာဖြင့် အတန်ကြာမျှ
စကားမပြောနိုင်အောင် ဖြစ်သွားကြရလေသည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

ရွှေခင်အိကျင်း၏ ညီမဖြစ်သူ ရွှေခင်ဝှာလင်းကို ဖမ်းဆီး
မိသည့်အတွက် စစ်သူကြီး ရယ်လီကျုံးက အခြားနုကို
ချက်ချင်းပင် သုံးအပ် အကြံခတ်လိုက်မိလေသည်။

‘ဟင်း...ဟင်း...ငါ့အကြောင်း သိကြိရအေးတာပေါ့၊
အထော့ကို ခေါင်းခေါ်ပြီး အထင်ရဲ့တဲ့ မိသားစုပါလား။
ရွှေခင်အိကျင်းတစ်ယောက်တည်းတင်မကဘူး။ သူ့ရဲ့မိသားစု
ပါ ငါတို့ကိုစော်လှန်မယ့် မျိုးချစ်ဆင်ဆေးစုာတူ ဖြစ်နေကြ
ပါလား’

ထိမိ၍ကျန်ရှိနေသေးသည့် ရွှေခင်အိကျင်း၏ မိခင်ကိုပါ
လူလွတ်ပြီး စစ်သူကြီး ရယ်လီကျုံးက ဖမ်းဆီးခိုင်းလိုက်ပြီ
လေသည်။

သို့နှင့်ပင်...
မိသားစု သုံးဦးစလုံး အချုပ်ခန်းအတွင်း၌ အတူအကွ
ချုပ်နှောင်ထားခြင်း ခံကြရလေသည်။

မိခင်အိုကြီးကို မန်ချူးများ နှိပ်စက်မည့်အခါ တွေး
တောမိ၍ ရွှေခင်အိကျင်းနှင့် ရွှေခင်ဝှာလင်းတို့ အခင်နှစ်
နှစ်ဦးမှပင် မိခင်အိုကြီး၏ ရွှေမောက်၌ စိုးရိမ်ပူပန်စွာ
ငိုကြွေးမိကြလေသည်။

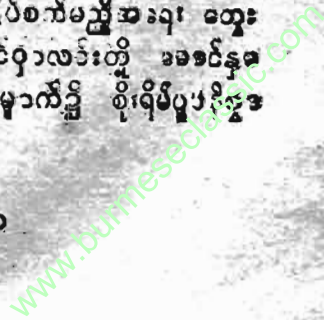
အခန်း (၂၃)

ထိုးနှည ဘက်၌...

ရွှေခင်ဝှာလင်းသည် ထူမ၏အစ်ကို ရွှေခင်အိကျင်းကို
ကယ်တော်ရန်အတွက် မန်ချူး စစ်သူကြီး ရယ်လီကျုံး၏
စံအိမ်အောက်အတွင်းသို့ ထိုးဖောက် ဝင်ရောက်ခဲ့လေသည်။

သူသည် ရန်သူ မန်ချူးများ၏ ဆင်ဆေးကို သေချာစွာ
စွာ တွက်ဆခြင်း မပြုဘဲ တစ်ဦးတည်း မိုက်မဲစွာ ဝင်ရောက်
စွန့်စားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံး၌မူ သူသည် ဆင်ဆေး များပြားလှသည့်
ရန်သူ မန်ချူးများ၏ ဝမ်းဆီးခြင်းကို ခံရလေသော့သည်။

၆၅၁/၁၀

ဟား ဟား ဟား ဟား

ရွှေခင်အိကျင်းသည် သူ ထင်ထားသည်ထက်ပင် ရဲချင် ပြတ်သား၍ သတ္တိရှိသူ၊ စိတ်ခက် ခိုင်မာသူတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရသော်လည်း မနဲချူး ခစ်သုကြီး ရယ်လီ ကျွဲက နောက်ထပ်တစ်မျိုးလှည့်၍ ခြိမ်းခြောက် ပြောဆို ပြန်လာသည်။

ဒီမှာ ရွှေခင်အိကျင်း မခိုက်ချင်စမ်းပါနဲ့ကွာ၊ မင်းလဲ ထာမန်ရိုချိုး ပုထုတင်္ဂါ လူသားတစ်ဦးပါပဲ၊ ဒီအကော့ မင်းမှစ အသက်နှစ်ချောင်း မရှိဘူး။

ရွှေခင်အိကျင်းက ထစ်ချက်မျှ ခလုခင်ပြောခင် ရသ်မာ လိုက်၏။

ဟား ဟား ဟား ဟား စစ်သုကြီးပြောတာ မှန်ပါ စမ်း၊ ပုထုတင်္ဂါ လူသား အားလုံးဟာ အသက်တစ်ချောင်း စိပ်ရှိကြပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ရဲ့ အသားနှလုံးဟာ သံဏီဘက် ပိုပြီး မာ ကျာတယ် ဆိုတာပဲဟေ့၊ စစ်သုကြီး နားလည် နိုင်မှ မဟုတ်ဘူး။

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

၂၁၂ ၀ ကျော်ကျော်စေ့

ထိုအခြေအနေကို ရိပ်စားနားလည်လိုက်မိသည့် စစ်သု ကြီး ရယ်လီကျွဲသည် ကောက်ကျစ် ယုတ်မာသော အကြံ ဆရာတစ်ခုကို ကြံစည်လေတော့သည်။

စစ်သုကြီး ရယ်လီကျွဲသည် ရွှေခင်အိကျင်း၏ မိခင်အို ကြီးကို ချုပ်ကိုင်လျက် အကျပ်ကိုင်ရန် ကြံစည်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

စစ်သုကြီး ရယ်လီကျွဲက အေးတိအေးတော် ရယ်မော လျက် ရွှေခင်အိကျင်းကို အကျပ်ကိုင် ပြောဆိုလိုက်၏။

ကဲ...ရွှေခင်အိကျင်း၊ ငါ့ရဲ့အကဲထဲမှစ မင်းဆိုရဲ့ မိခင် ကြီးရှိနေမယ်ဆိုတော့ မင်းနားလည်ထင်ပါတယ်၊ မင်းတို့ရဲ့ မိခင်အိုကြီး ဒုက္ခရောက်စရာ မြင်ချင်ရင်တော့ လျှို့ဝှက် အမည်စာရင်း ဘယ်မှ ဖွဲ့စည်းပေးတော့ကို အမှန်အတိုင်း ပြော ပေးတော့။

ရွှေခင်အိကျင်းကနေဖြင့် မျိုးချစ်အော်လွန်ရေးလုပ်ငန်း နဲ့ ပါဝင်ခဲ့စဉ်ကတည်းကပင် လူ၏အသက်ကို ပေးလှူရန် ဆုံးဖြတ်ထားပြီး ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ရွှေခင်အိကျင်းက အေးတိအေးတော်ဖြင့်သား တဲ့ပြန် ရယ်မောလိုက်လေသည်။

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

www.burmeseclassic.com

၂၁၄ ၀ ကျော်ကျော်ဆွေ

မိခင်အိုကြီးကို ပမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားသည့် အဖြစ်ကို မြင်တွေ့ရသဖြင့် အမီးဖြစ်သူ ရှောင်ဝှံလင်းမှာမူ စိတ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်တဲ့ ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် ငိုရှိုက်လိုက်မိလေသည်။
မိခင်အိုကြီးသည် အမီးဖြစ်သူနှင့် သားဖြစ်သူကိုကြည့်၍ စိတ်ကူးထစ်ခုခု၍ ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်သည်။

ထို့နောက်...

စစ်သူကြီး ရယ်လီကျူးကို လှမ်း၍ပြောဆိုက်လေသည်။
'ကဲ စစ်သူကြီးသိချင်တဲ့ကိစ္စကို တွန့်တေပဲ ဖွင့်ပြောပြပါစမ်း'

စစ်သူကြီး ရယ်လီကျူးမှာ လျှို့ဝှက်အစည် စေရင်းကို ရတော့မည်ဟု ထင်မှတ်၍ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားသည်။

'အေး အေး ဟေး၊ ဒီလိုစုပေါ့'

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် စစ်သူကြီးရယ်လီကျူးက ချုပ်နှောင်ထားသည့် အဘွားအိုကို လွှတ်ပေးရန် အမိန့်ပေးလိုက်၏။

ထူထိုက် မိခင်အိုကြီးသည် မျိုးချစ်အဖွဲ့အပေါ်၌မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ ဆရာဝန်လိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်း ခေမင်နုစန္ဒရီဦးစလုံး ခိုင်မြဲစွာ ယုံကြည်ထားမိကြ၏။

သို့အော်—

ထူထိုက် မိခင်အိုကြီးသည် စစ်သူကြီး ရယ်လီကျူးအား

စည်စည်အကြောင်းအရာကို ပြေးပြလိမ့်မည်နည်းဟုအံ့အား ထင်စွေ တေးတေး၍ လှမ်းကြည့်မိကြသည်။

ထို ဖြစ်ချက် ခိုင်စေရေးချထားပြီး ဖြစ်စဉ် မိခင်အိုကြီးသည် စားနင်းသမီးကို နောက်ဆုံးအနေဖြင့် စစ်ချက်မျှ ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

အဘွားအိုသည် ထူထိုက်အဖွဲ့တို့တွင် ရှိနေသော အစ်မတို့ကြီးနှင့် ပြေး၍ ဆောင့်လိုက်လေသည်။

'ခွပ်'

ရွှေငင်အိကျင်းထို ခေမင်နုစန္ဒရီအနေဖြင့် ထူထိုက်မိခင်အိုကြီး ယခုကဲ့သို့ ပြုလုပ်သွားလိမ့်မည်ဟု လုံးဝ မထင်မိကြပေ။ ရန်သူဖန်ချူးချွေးကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ငေးငိုင်သွားကြပေသည်။

ရဲရင့်ပြစ်သားလှသည့် အဘွားအိုသည် မျိုးချစ်စိတ်ဖြင့် ထွန်းထွန်းလှပေသည်။

အဘွားအိုသည် ထူထိုက်ဦးစလုံးကို ဖြည်းဖြည်းစွာ ခော့၍ကြည့်လိုက်၏။

ထူထိုက်ဦးစလုံးပေါ်၌ သွေးပျားဖြင့် စွန်းထင်းလျက် ရှိနေပေသည်။

အဘွားအိုသည် ချည်နှံ တုန်ထင်နေပေသည်။
'သမီးလေး'

'အို...ဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ရအေး အေးအေးရယ်'
ခရီးဝေးဝေးထမ်းဆောင် တစ်ခါတစ်ရံ ချိုကြားလိုက်
မိ၏။

ရွှေဝင်အိကျောင်းမှ ခုအံ့ အမ်းတမ်း ကြိုတိထားလိုက်မိ
ပေသည်။

စစ်ဘုကြီး ရယ်လီကျားနှင့် အတူအတူ ယခုကဲ့သို့
သုက္ကိယ်စွဲ ယထာရပ်အတူအတူ အတူအတူ အနည်းငယ်မျှောင်
တူးထွက်ပုံအပြုအပူ။

ဘုနှင့် လုံ ဝ မသက်ဆိုင်သကဲ့သို့ အေးတီးအေးအင်ဖြင့်
ရယ်အေးလိုက်သည်။

'ဟား ဟား ဟား ဟား'
ထိုသို့သွယ်ခေးရယ်၊ ရွှေဝင်အိကျောင်း၏ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍
ပေ၏။

ရွှေဝင်အိကျောင်းက လေထဲခပ်တင်းတင်းဖြင့်...

'က...ခပ်ဗျား၊ ဘ...လုပ်ချင်အေးလဲ'

စစ်ဘုကြီးရယ်လီကျားက မဲ့ပြုံးအပ်ချက် ပြုံးလိုက်ပြီး...

'ငါ့ကစော့ မင်းထိုကိုမြဲအမှီးရွာပြီး သတိမစ်ဝေလို့ ဆို
ဖြတ်ဆိုပြီ'

'ဟား ဟား ဟား ဟား'

ရွှေဝင်အိကျောင်း၏ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မေအသံတ

အချုပ်ခန်းအတွင်း၌ ကျယ်လောင်စွာ ပေါ်ထွက်၍ လာ
ပေးသည်။

မျိုးချစ်စောလှန်းရေး တပ်သားများအနေဖြင့် ဆေးခြင်း
စာအုပ်သည် ထူးဆန်းလှသည့်အရာ မဟုတ်ပါချေ။

* * *

www.burmeseclassic.com

မန်ချူးစစ်သည် တပ်စုံနှင့်စုစည်း စာနားစီလျက် ကွင်းပြင်
ဆတုန်းသို့ စင်ရောက်စားကြွင်း။

ပတ်ဝန်းကျင်အနံ့၌ နေရာဖြန့်၍ ရပ်တန့်လျက် လှိုင့်ရေ
စားဝန်ကို ဆွဲလိုက်ကြ၏။

ခေတ္တမျှအကြားတွင်...

ရှောင်ဆိကျင်းနှင့်ရှောင်စွာလင်းတို့ မေဓင်နှုမနှစ်ဦးအား
ကြိုးပေးဖြင့် ဆေးချးစွဲချည်နှောင်လျက် ကွင်းပြင်ဆယ်
ဆီဆို တုန်းဆို၍ ထုတ်လေ့သည်။

မေဓင်နှုမနှစ်ဦးလုံးမှ တုန်လှုပ်ခြင်းလုံးပမရှိဘဲ ပကတိ
အေးအေးတည်ငြိမ်စွာဖြင့် လိုက်ပါလေကြ၏။

တိုင်ပြည်ဆတုက် အဆက်စွန့်ခြင်းသည် မြတ်အေး
အဆက်စွန့်ခြင်းဖြစ်၍ ကြွေးကန်၍ တုန်လှုပ်ခြင်း ဆလျှင်
စဖြစ်မိကြပေ။

မေဓင်နှုမနှစ်ဦးလုံးသည်စွန့်လွှတ်စွန့်စားရုံသေစ သံဏီ
ဝိဇီဇာတ် အပြင်အဝ ရှိကြလျှင်ပင်ဖြစ်သည်။

စစ်ဆွဲကြီး ရယ်လီကျားသည် မေဓင်နှုမနှစ်ဦးအား ဖယ်

ဆန်း (၂၄)

ဆကျဦးအေးချမ်းအေး ကြိုးပေးကွပ်မျက်ဆည့် ကွင်း
ပြင်ကျယ်ကြီးဆတုန်း၌ ဖြစ်ပေသည်။

ကွင်းပြင်ကြီးဆတုန်း၌ လူလူထုထုရှင်ထိဆီဆိတ်ငြိမ်သက်
လျက် ရှိ၏။

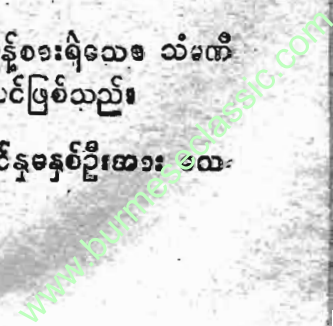
ထိုဆချိန်မှစပင်...

စေပြင်းအစ်ချက်က ဝေ့အမ်း တိုက်ခတ်လိုက်သဖြင့်
ထွင်းပြင်အစ်ရလုံး ထဲများ၊ ရန်များဖြင့် လှမ်းရှင်၍ သူ
ပေသည်။

ဆိုစဉ်—

မိုးဆင်းပန်းစုံစုံ

မိုးဆင်းပန်းစုံစုံ

ဇက် ချမှတ်လိုက်ပြီဖြစ်သော်လည်း နေ့စက်ဆုံး ကြိုတင်
ဆောင်ရွက်ခြင်း သူတို့နှစ်ဦးအား ထပ်မံအားပြန် လိုက်ပြန်
သည်။

'ကဲ မင်းတို့နှစ်ယောက်ဆာ သူလျှင် အမည်စာရင်းကိုထုတ်
ပေးခင်တွေ အသက်ချမ်းသာခွင့်ပေးမည်၊ ပြီးတော့မင်းတို့
မောင်နှမနှစ်ယောက်စလုံးကို ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်မယ်'

ရှောင်အိကျင်းက ရဲဝံ့ပြတ်သားစွာ ပြန်လည်တုံ့ပြန်
လိုက်၏။

'မိမိက စစ်သူကြီး၊ ကျုပ်တို့က စကားနှစ်မျိုး မပြော
တတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ မိန့်ချုံးတွေသာ မျက်ကန်းမီးဖိုကိုင်
ဆဲလို အာဇာနည်အိတ် ဖြစ်နေကြတာ'

စစ်သူကြီး ဂုဏ်လိကျုံးသည် ဆွဲဆွဲ ခုန်မျှ ခေါ်သ
ထွက် သွားလေသည်။

'ဒေသစက်...မင်းတို့က ခေါင်းမာလှချည်အား'

စစ်သူကြီးဂုဏ်လိကျုံးသည် ခြေဆံပြိုင် ပြင်း နှစ်လျှင်
ရှောင်အိကျင်းတို့ မောင်နှမနှစ်ဦးအနီးမှ ခွာသွားသည်။

မိုးဆင်းစန်းစာပေ

ထို့နေ့က လေးသည်... များကို ပစ်ခတ်ရန် ဆက်
ဖြင့် ဆချက်ပြုလိုက်၏။

လေးသည်... များသည် လေးညို... များကို တင်းနေ
ဆောင်မဲ့လျက် ရှောင်အိကျင်းနှင့် ရှောင်ဝှာမင်းတို့ကို ချိန်
ရွယ်လိုက်ကြသည်။

မောင်နှမ နှစ်ဦးလုံးသည် ဆေခြင်းတရားနှင့် ရင်ဆိုင်
နေရဆဲဖြစ်၍ လုံးဝ ဦးမညွတ်မိကြပေ။

စစ်သူကြီး ဂုဏ်လိကျုံး၏ လက်ခံကားကံဖြစ်သူက ကျယ်
လောင်စွာ ဆော်တစ် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

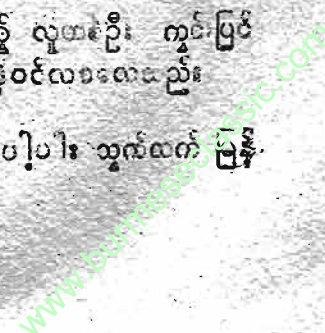
'စစ်သူကြီးရဲ့ အမိန့်အရ အကျဉ်းသား နှစ်ယောက်ကို
ခြားမိုးရွားပြီး ပစ်သတ်ကြ'

ထိုအချိန်မှပင်...

ဗုဒ္ဓန်းစား ပုံစံ ပေါက်နေသည့် လူတစ်ဦး ကွင်းပြင်
အတွင်းသို့ ရုတ်တရက် လွှားခနဲ ခုန်ဝင်လာလေသည်။

ထိုဗုဒ္ဓန်းစား၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ ပေါ့ပါး သွက်ထက် ပြန်
ဆန်လှန်းလှ၏။

မိုးဆင်းစန်းစာပေ

'ဟေ...ခင်၊ တို့ထင်အဓိ လုပ်လို့ခရဘူးကု'

'ဟူး ဟူး'

'ဝိုး ဝှစ် ဝှစ်'

သူဖုန်းစား၏ ကိုယ်ပစ္စည်းနှင့် သိုင်းပညာမှ လူနီစား မှုစင် မြင်ခေးနှက်ရှိုင်း ဆွန်းလှပသည်။

သူဖုန်းစားသည် လျှပ်အပ်ပြက် အချိန် အတွင်း မှုပ ပစ် လေးသည်အထက်(၁၀)ဦး ကျော်ကျော်အား သူ၏ သိုင်း ပညာဖြင့် သတ်ဖြတ်ပစ်လိုက်လေသည်။

စစ်သူကြီး ရယ်ထိကျုံးသည် သူဖုန်းစားကို လှမ်းကြည့် ပြီး ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြင့် အမိန့်ပေးလိုက်၏။

'ဟေ...ကော့ခင်တွေ အဲဒီ သူဖုန်းစားကို မိခေအင် ပမ်းကြ ပမ်း'

သူဖုန်းစားက ဝိုင်းဝန်း တိုက်ခိုက်အစသည့် မန်ချူး စစ်သည်များကို ရက်စက်ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်နှောင့်နှေးစေသည်။

'ဟိထိ'

'ကျား'

'ဝိုး ဝိုး ဝှစ်'

'ချင် ချင် ချမ်း'

'အေး'

'အင်...အိ'

မန်ချူးစစ်သည်များနှင့် သူဖုန်းစားတို့ တိုက်ပွဲ ပြင်း ထန်စွာ ဖြစ်ပွားနေသည်ကို အခွင့်အေးခင်းယူ၍ ရှောင်အိ ကျင်းက ညီမဖြစ်သူကို ချက်ချင်းပင် ဖြော့ဖျက်သည်။

'ဇိမူခ ညီမလေး၊ ငါတို့ရဲ့ လျှို့ဝှက်အစည်စားရင်း ပိုးပဝါ စကို သင်္ချိုင်းကုန်းစ အနက်ထောင်အုတ်ဂူကြီးရဲ့ ကွဲအက်နေထဲ ကမ္ပည်းကျော့ခက်ပြားရဲ့အောက်မှ ခုက်ထားခဲ့သယ်၊ ဝါ ညီမက အဲဒီ ပိုးပဝါစကို သူ့အေးပေးအော့'

အစ်ကိုဖြစ်သူကို စိတ်မချနိုင်သေး ရှောင်ရှားအင်းက စောဒကထက်လိုက်သည်။

'ခါဆို အစ်ကိုထစ်ယေခက်အည်း ကျန်ရစ်ခဲ့မှလေး'

ရှောင်အိကျင်းက စေသံခပ်အထိအထိဖြင့်...

'ဟေ...ငါ့ကို ဝရုစိုက်စရာ ခဏီဘူး၊ ငါ့ခိုင်းတဲ့အထိုင်း ထာ မြန်မြန်လုပ်ပမ်း'

၂၂၄ ၀ ကျော်ကျော်စေ့

မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးလုပ်ငန်း၊ လုပ်ကိုင်နေကြစဉ် အချိန်၌
အားလုံးအသေခံ၍ မဖြစ်စေကြောင်း ရှောင်ပွဲလင်း၊ နားလည်
မိသည်။

သို့နှင့်ပင် ထူးသည် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွား၍ ရှမ်းထူးနေသည့်
အခြေအနေကြောင့် အခွင့်အခမ်းယူ၍ ထိုးဖောက် ထွက်
ပြေးသွားလေတော့သည်။

သို့သော် အထပ်ထပ် ဝန်းရံထားသည့် ရန်သူများကြားမှ
ထိုးဖောက် ထွက်ပြေးရောက်စွမူ၍ ထင်သာအေးက် လေ့ယုံက
လွှားပေ။

ထိုအချိန်မှစ၍ သူပုန်းစားက ရှောင်ပွဲလင်း၏ နောက်မှ
ပြေးလွှားလိုက်ပါသွားသည်။

နောက်ဘက်၌ ကျန်ရစ်ခဲ့သော ရှောင်အိကျင်းသည် သူတို့
၏ နောက်မှလိုက်ပါသွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

သို့သော် ထက်မဆင်ကလေး အချိန်နောက်ကျ သွားခဲ့
ပေပြီ။

မန်ချူးစ်သည်များက ရှောင်အိကျင်း၏ ပြေးပေါက်
ရန်အမျှကို ပိတ်ဆို့ထားဆီးထားပြီးသား ဖြစ်နေပေပြီ။

ရှောင်အိကျင်းသည် အသေခံ၍ ရန်သူများကို တိုက်ခိုက်
သွားရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

- 'ဟိတ်'
- 'ကျား'
- 'ဝှစ် ဝှစ် ဝှိ'
- 'ချွမ် ချွမ် ချွမ်း'
- 'ဟူး ဟူး ဟူး'
- 'အား အိ'
- 'ဆင့်'
- 'အမယ်လေး'

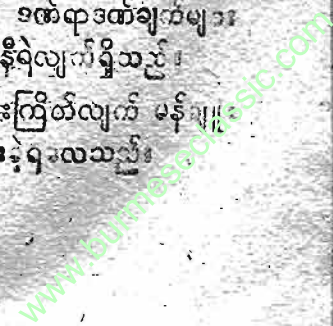
ရှောင်အိကျင်းသည် မနားအမ်း ဖြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်
လိုက်လေသည်။

သူ၏တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် မန်ချူးစ်သည် အများအပြား
ဆေးဆိုးသွားကြသည်။

နောက်ဆုံး၌မူကား တစ်ယောက်တည်း ထမ်းဖြစ်သည့်
ရှောင်အိကျင်းမှ ခြေကုန်သက်ပန်းကျ၍လေ၏။

သူ၏ တိုက်ခိုက်မှုများမှာ နှေးကွေးလေ့ရှိ လာသည်။
သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ထစ်ခုလုံးပေါ်၌လည်း ခက်ရာဒဏ်ချက်များ
ဖြင့် ပြည့်နှက်၍နေပြီး သေချာဖြင့် နိရဲလျက်ရှိသည်။

ရှောင်အိကျင်းသည် အံကိုတင်းဆင်းကြိတ်လျက် မန်ချူးစ်
များကို တိုက်ခိုက်ရင်းဖြင့် ကျဆုံးသွားခဲ့ရလေသည်။

၂၂၆ ၀ ကျော်ကျော်စေ့

မန်ချူးစစ်သူကြီး၊ ရယ်လီကျူးသည် ထိုင်ခုံတစ်လုံး၌ ထိုင်လျက် ကျေနပ်အေးရစွာဖြင့် ရယ်စေ့စေ့လိုက်လေသည်။

‘ဟေး ဟား ဟား ဟား’

* * *

အခန်း (၅၅)

ရှေ့ခင်ပွဲလင်းကား၊ ရန်သူမန်ချူးများအက်ဇူထိုးပေးမည် လွတ်ပြေးကယ် ထွက်ပြေးလာနိုင်ခဲ့၏။

သူဇင်နောင်မှ သူဖုန်းစားက ထက်ကြပ်ကုစ ပြေးလွှား ခိုက်ပါလာခဲ့သည်။

သူမသည် အစ်ကိုဖြစ်သူ ရှေ့ခင်အိကျင်း ပြောခဲ့သော အတိုင်း လျှို့ဝှက်အစည်းစာရင်း ပိုပဝါစကို ပြန်လည် ရယူ နိုင်ရန်အတွက် သင်္ချိုင်းမြေဆီသို့ ဦးတည်၍ ပြေးလွှားလာခဲ့ သည်။

ထိုသို့ပြေးလွှားရင်း အနက်ဆောင် အုတ်ဂူကြီးကို ရှေ့ပေ တွေ့ရှိခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

ကဲ့အင်နေသော ထမည်းကျောက်ပြွန်ကိုပါ တွေ့လိုက်
ရသည်။ ကျောက်ပြွန်အောက်မှ မိုးပဝါးကို ထုတ်ယူလိုက်
သည်။

ထိုအချိန်မှပင်...

သူ၏အနီးသို့ သူပုန်းစားထောင်ရှိစားပြီး မိုးပဝါးကို
လှမ်းယူလျက် ခေတ္တမျှ လေလင်ကြည့်ရှုလိုက်သည်။

ထိုနေ့က သူပုန်းစားသည် မျိုးချစ်တစ်ဦး၏ ဟန်ပန်
အမူအရာမျိုးဖြင့် ရှောင်ဖွယ်ကင်းပြောဆိုလိုက်သည်။

‘မိမိတို့ တူမဆေး၊ ကျုပ်ဟာလိုက်ဟန်စမ်းတေခင်အငှေ့နှင့်
ခွဲတစ်ခုခု ကိုယ်စားလှယ် ပျိုးချစ်တစ်ဦးပါ။ မိ လျှို့ဝှက်
အမည်စာရင်းကို ရဖို့အတွက် စောင့်နေတာ အတော်ဆေး
ကြာသွားပြီ။’

‘...ထို...ကျုပ်မှာ တစ်ခုခုတွေ့ရှိသေးလို့ သူ့စားစော့
မယ်၊ ကျုပ်တို့အဖေလဲ တစ်ခုခုတွေ့ရှိကို လာစရာ မလို
အော့ပါဘူး။’

ရှောင်ဖွယ်ကင်းစာ ခေါင်းခေါလိုက်ပြီ...

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

‘အို...ကျွန်တို့အဖေနှင့် မပြန်လို့ ဖြစ်ပါမလား။ ကျွန်မ
အဖေနှင့် အစ်ကို့ ရဲ့သွေးကြေးကို ပြန်ဆပ်ချဦးမယ်’

သူပုန်းစားက နူးညံ့သိမ်မွေ့သော လေသံဖြင့် နှစ်သိမ့်
စကား ပြောလိုက်သည်။

‘အင်...ဒီကိစ္စတွေအတွက် ဝမ်းနည်းမနေပါနဲ့ တူမရယ်၊
ဒီအချိန် ဒီကလေးမှာ လူတိုင်းကိုယ်စီကိုယ်ငှ သွေးကြေးတွေ
ရှိနေတာချည်းပါပဲ။ တို့ရဲ့ အမိမြကို ကျွေးကျော်ခံရတဲ့
ရန်ခကြားနဲ့ ပုဂ္ဂလိက ရန်ငြိုးရန်ကြားတွေကို တစ်နေ့မှာ ပြန်
ဆပ်ခွင့် ကြုံလာပါလိမ့်မယ်’

ထိုစဉ်မှပင်...

ဝေးပျံ့တစ်လက်သည် လေထုထဲမှ လျစ်မြန်စွာ ပျံ့ဝဲ၍
သူပုန်းစားထံသို့ ဝင်ရောက်လာ၏။

‘တို့၊ တို့’

‘ဒုတ်’

‘ဆား’

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

www.burmeseclassic.com

သူဖုန်းစားမှစ ဝှားရှုနားကျင်စွာ အော်ဟစ်လျက် ခြေ
ပြင်ပေါ်သို့ လဲကျသေဆုံးသွားလေသည်။

ရွှေခင်ဝှားဆင်းသည် ဝှားပျံဖြင့် ပစ်ခတ်လိုက်သူကို လှမ်း
၍ ကြည့်လိုက်မိ၏။ ထိုအခါတွင် အုတ်ဂူများကြွေးမှုထွက်
လစသော လီဝင်ထုံးကို မငမ့ဘဲလင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရသည်။

ရွှေခင်ဝှားဆင်းသည် လီဝင်ထုံးအစား နားမလည်နိုင်သော
အကြည့်၊ အံ့ဩသောအကြည့်ဖြင့် ကြည့်နေမိသည်။

လီဝင်ထုံးက လှမ်း၍ သတိပေးစကား ပြောသည်။

'မိမို့ရွှေခင်ဝှားဆင်း၊ နေရာတိုင်းမှစ အထူးသတိထားမှ
ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ရန်သူ မန်ချူးတွေဟာ သိပ်ပြီးတော့ ယုတ်မခ
ကေ့ဇက်ကုတ်၊ ဉာဏ်များတယ်။

'...ဟေ့ဒီ သူဖုန်းစားဟာ စစ်သူကြီး ရယ်လီကျူးရှဲ့
နေခက်လိုက်ခွေးတစ်ဆောင်ပဲ'

ရွှေခင်ဝှားလင်းမှစ သူဖုန်းစားကို စာယ်တင်ရှင် လူစွမ်း
ကျေးဇီးဟု ထင်မှတ်ယုံကြည်ခဲ့မိသည်။

ထို့ကြောင့် လျှို့ဝှက်အမည်စရင်း ပိုးပဇီစကိုပဇီ
ထုံကြည့်စွာဖြင့် ပေးအပ်လိုက်မိသည်။

ကံကောင်းထေးခက်မစပြင့် စစ်သူကြီး ရယ်လီကျူး၏လူ
ဖြစ်နေအညီ သူဖုန်းစားဆက်သို့ ပါမသွားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

သို့သော် ရွှေခင်ဝှားဆင်း၏ ကောင်းစွာဆောင်ရွက်ပေးပါက
နိုင်စာဖြင့် မေးမြန်းလိုက်မိသည်။

'မိ သူဖုန်းစားဟာ နေ့ချူစစ်သူကြီးရှဲ့လူ ဖြစ်နေတားကို
ရှင် စာယ်လိုသိကားအလဲ'

လီဝင်ထုံးက တည်ငြိမ်စွာဖြင့် ဆာဇာဝကျကျ ရှင်းပြ
လိုက်၏။

'ဒီကိစ္စကို ငါတုမပဲ ဆေးထေချေချေ စဉ်းစားကြည့်ရအေး
နေ့ချူစစ်သူကြီးရယ်လီကျူးဟာ သိုင်းပညာစ ပြင့်မစားအက်
မြက်တဲ့ လူအစ်စေးက ဖြစ်တယ်၊ သူ့ရှဲ့ခွားမှူးလဲ လူ
အေးထိုအေးထေးပြုရတဲ့ သိုင်းဆေးတော့ မနည်းဘူး၊
မိတော့ တေးဒီ သူဖုန်းစားတစ်ယောက်တည်းနဲ့ မင်းတို့ကို
ခင်ပြီး အလွယ်အကူ ကွယ်နိုင်ပါမလား'

ထိုအခါကျမှပင် ရွှေခင်ဝှားဆင်းသည် မန်ချူးစစ်သူကြီး
ရယ်လီကျူး၏အကြံအစည်ကို ရိပ်စားမိတော့သည်။

စစ်သူကြီးရယ်လီကျူးသည် လျှို့ဝှက် အမည်စရင်းကို

www.burmeseclassic.com

ရရှိနိုင်ရန်အတွက် သူတို့နီးစားထို ကယ်ဆင်ရှုစီ ဝတ်စုံ ဟန် ဆေးခေါ်၍ လှုပ်လှော်ခင်းပြု၊ ကြိုစားခြင်း၊ ထစ်ရပ်သော ဖြစ်ကြောင်း ရှောင်ပွားစား၊ သဘောပေါက်မိလေသည်။

• * *

သင်္ချိုင်းတစ်စုံပြင်မြေမှ ထွက်ခွာရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် မှစ၍

‘ခွပ် ခွပ် ခွပ်’

‘ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း’

‘ဟား ဟား ဟား ဟား’

‘ဟေ့...ရပ်လိုက်စမ်း’

မိုးဆင်းပန်းခေါ်ရာ

မြင်းကိုယ်စီ စီးနင်းလျက် စစ်သူကြီး ရယ်လီကျုံးနှင့် မန်ချူးတပ်သားများ အလုံးအရင်း ရုတ်တရက် ရောက်၍ စာကြသည်ကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။

ရှောင်ပွားလင်းနှင့် လီဝင်ထုံးထိုနှစ်ဦးမှာ ပြေးပေါက်မရှိ လေခက်အောင်ပင် အခက်အခဲတွေ့သွားကြရသည်။

သူတို့၏အနီးသို့ရောက်၍သာပြန်ဖြစ်သည့် မန်ချူးစစ်သူကြီး ရယ်လီကျုံးက အော်ဟစ်အမိန့်ပေးလိုက်၏။

‘ဟေ့ ရှောင်ပွားလင်း၊ လျှို့ဝှက်အမည်စားရင်းကို ထုထိ ပေးစမ်း’

ရှောင်ပွားလင်းက အသံဝပ်မာမာဖြင့် ခနဲ၍ ပြောလိုက် သည်။

‘ဟင်း ဟင်း... လျှို့ဝှက်အမည်စားရင်း ရရှိအတွက် ခွင့် အနေနဲ့ အိပ်မက်ထောင် မက်မနေပဲ နဲ့’

စစ်သူကြီး ရယ်လီကျုံး၏ မျက်နှာမှာ ချက်ချင်းပင် စင်းမခက်ထန်သွားသည်။

‘မင်းတို့ ဝါဆက်ကားနဲ့ လွတ်အောင်ပြေးနိုင်ပါ့ဦး။’

မိုးဆင်းပန်းစားရာ

www.burmeseclassic.com

မိမိတို့ ရွှေစင်ဝှာလင်း၊ နင်က ငရဲပြည်ကိုသွားပြီး နင့်အမေနှင့် နင့်အစ်ကိုကို တွေ့ချင်နေတာလား။

'အေးအက်... လူလူထဲမှာကြီး'

ရွှေစင်ဝှာလင်း၊ မိမိတို့ စစ်ဆွဲကြီးရယ်လိကျုံးကို နှုတ်နှုတ်စင်းပင်ချင်သည်အထိ ခေါ်ဆောင်သွားမိရလေသည်။

အခြေအနေမကောင်းစွန်း၊ ရိပ်စားမိသော လိင်ထုံးသည် ရန်သူမန်ချူးများ၏ ဝန်းရံထားခြင်းမှ ထိုးပေးကံ လွတ်မြောက်နိုင်မေ့ နည်းလမ်းကို ရှာဖွေကြံဆနေမိပေသည်။

လိင်ထုံးအ...

'တူမလေး မိကေစင်တွေကို အေးအံ့ပြီ၊ ပြန်ထိုက်ကြဖို့ပဲ မှီတော့တယ်'

လိင်ထုံးနှင့် ရွှေစင်ဝှာလင်းတို့သည် မန်ချူးများကို ထိပ်ထိုက် ရင်ဆိုင်ထိုက်ခိုက်ဖိုက်ကြသည်။

'ဟိန်း'

'ကျား'

'ဝိုး ဝိုး ဝှပ်'

'ချမ်း ချမ်း ချမ်း'

လိင်ထုံး၏ စကြာပန်းကြ ခေးသိုင်းကွက်မှ လျှပ်စီးထက်သည့်နှယ် ပြင်းထန် မြန်ဆန်လွန်းလှပေသည်။

လိင်ထုံးနှင့် ရွှေစင်ဝှာလင်းတို့၏ ခေးချက်များကြောင့် မန်ချူးတပ်သား အများအပြား စေဆုံးသွားကြရသည်။

ထိုသို့ ပြင်းထန်စွာ ထိုက်ခိုက်ကြရင်းနှင့်ပင် ထိုက်ပွဲအတွင်းသို့ မန်ချူးစစ်သူကြီး ရယ်လိကျုံးကိုယ်တိုင် စစ်ထောက်ထိုက်ခိုက် လာစေခံတော့သည်။

စစ်ဆွဲကြီး ရယ်လိကျုံးကား ထိပ်တန်းအဆင့်မြင့် သိုင်းပညာရွှေစင်ဆစ်ဦးဖြစ်ပေရာ ထူး၏ သိုင်းပညာမှာ လွန်စွာမူပင် မြင့်မားနက်ရှိုင်းလျက် ရှိနေပေသည်။

လိင်ထုံး၏ ပြင်းထန် မြန်ဆန်သော ခေးချက်များကို စစ်ဆွဲကြီးရယ်လိကျုံး အေးအေးစွာပင် ရင်ဆိုင်ခုခံလိုက်၏။

လိင်ထုံး၏ ဒုတိယပိုင်းချလိုက်သည့် ခေးချက်ကို ရယ်လိကျုံး၏ အဆာအသော တိမ်းရှောင်ပေးလိုက်ပြီး သန့်မေ

လှည့် လက်ချောင်းများဖြင့် လီဝင်ထုံး၏ ဝေးသွားကို
ချွတ်ခနဲ ဖမ်းညှပ်ထားလိုက်သည်။

'ဟိတ်'

'ဟား'

ခပ်သူကြီး ရယ်လီကျုံး၏ တုတ်တုတ်ဆူဆူ ခြေခတ်ခတ်
ဖယ်ရာ ကေခင်းစေခင်းအောင်ပစ် မြင့်မားနှုတ်ရွှိုင်းလျက်
ခွံမှန်း လီဝင်ထုံး သိရှိလိုက်ရသည်။

လီဝင်ထုံးသည် ဖမ်းညှပ်ထားခြင်းခံရသော သူ၏ဝေးကို
ပြန်၍ ဆွဲထုတ်မရနိုင်သည့် အခြေအနေသို့ ရောက်သွား၏။

လီဝင်ထုံးသည် စူးရှကျယ်ဝေးစင်စင် မခန့်သွင်း ဖော်
ဟစ်လျက် ထပ်မံပြီး သူ၏ဝေးကို ဆန့်ဝင်အဖွဲ့၍ ဆွဲထုတ်
လိုက်သည်။

'ဟိတ်'

'ဟူး'

ထိုအခါမှပင် လီဝင်ထုံး၏ ဝေးသွားသည် ခပ်သူကြီး

ရယ်လီကျုံး၏ ထက်ချောင်းများကြွေးစု လွှတ်ထွက်မခန့်
ခဲဇည်။

သို့နှင့်ပင် နှစ်ဦးသား အပြင်၊ အထန် ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်
မိကြလေသည်။

'ဟူး ဟူး ဟူး'

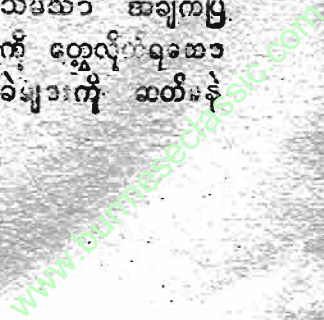
'ဝိုး ဝိုး ဝတ်'

'ချွပ် ချွင် ချွမ်း'

လီဝင်ထုံးနှင့် ရှောင်ဝှားကျင်းတို့ နှစ်ဦးမှစ အင်ဆား
များပြားလှန်းသည် ရန်သူများကို ခံခံ ယိုက်ခိုက်နေရသဖြင့်
ရေရှည်တိုက်ခိုက်သည့်အခါ၌ ဒုက္ခတူတူတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း
ကြိုဆင်သိရှိထားကြသည်။

တိုက်ခိုက်ရင်းမှပင်

လီဝင်ထုံးက ရှောင်ဝှားကျင်းကို မသိမသာ အချက်ပြ
လိုက်သည်။ လီဝင်ထုံး၏ အချက်ပြမှုကို တွေ့လိုက်ရသော
ရှောင်ဝှားကျင်းသည် အနီးရှိ ကျောခင်းများကို ဆတ်ခနဲ
ကေခင်းယူလိုက်သည်။

ထို့နောက် ကြေးပြား ဒင်္ဂါးဆက်နက်ပူနိုး ပစ်ခတ်သည့်
နည်းဖြင့် မန်ချူးများထံသို့ ဝေ့ယမ်းပစ်ခတ်လိုက်သည်။
'ဝိုး ဝိုး'

'ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်'

ရွှေခင်ဝှစ်လင်း၏ ပစ်ခတ်မှုကြောင့် မန်ချူး အပ်သား၊
များမှာ ထိခိုက်ခက်ထုရှာ အများအပြား ဖြစ်သွားကြပြီ။
နောက်သို့ ဆုတ်သွားကြသည်။

ထိုအခြေအနေကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ ရွှေခင်ဝှစ်လင်း
လည်း ထိုးဖောက်ထွက်ပြေးသွားခဲ့သည်။

စစ်သူကြီး ရယ်လီကျုံးက ဆူခကို မျက်ခြည်ပြိတ်မခံဘဲ
လှမ်း၍ ဆော်ဟင်လိုက်သည်။

'ဟိထိ... ခွေးမလေး၊ နှင် ဇီလို လွယ်လွယ် ပြေးလို့
လွတ်မယ်ထင်နေသလား'

ရယ်လီကျုံးသည် ရွှေခင်ဝှစ်လင်း၏နောက်သို့ ဝေးခနဲ
ခုန်ပျံ့၍ လိုက်သွားလေသည်။

'ဟူး ဟူး ဟူး'

သိုင်းပဏ္ဍာ အရည်အချင်း ကူးခြားလွန်းအပြင် ရယ်သ
ကျုံးက ရွှေခင်ဝှစ်လင်းကို အလွယ်တကူပင် ဖမ်းဆီးမိ
လိုက်သည်။

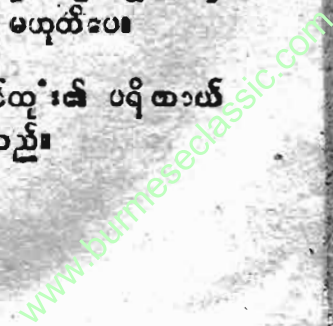
ရွှေခင်ဝှစ်လင်း ဖမ်းဆီးခြင်း ခံလိုက်ရသဖြင့် လီဝင်ထူး
သည် ဖြစ်ထို ဉာဏ်သုံးလျက် ရယ်လီကျုံးကို လှမ်း၍ ပြော
လိုက်သည်။

'ဓိဗူစ စစ်သူကြီး၊ ခင်ဗျား လိုချင်တဲ့ လျှို့ဝှက်အမည်
စာရင်းက ဟောဒီမူ့'

ရယ်လီကျုံးအနေနှင့် လျှို့ဝှက် အမည်စာရင်း မည်သူ
ထံ၌ ရှိနေသည်ကို ဘာချာထပ်အပ်မသိပေ။ လီဝင်ထူးနှင့်
ရွှေခင်ဝှစ်လင်းတို့ နှစ်ဦးကြိုက်၍ တိုင်ပင်နေသည်ကိုမူ အတုပြန်
ထားခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ရယ်လီကျုံးသည် ပင်ကိုယ် စိတ်ဓာတ်အရ
ဉာဏ်နိဉာဏ်နက်များသူ ပရိယာယ်များထူတစ်ဦး ဖြစ်ပေရာ
တော်ရုံနှင့် လွယ်ကူစွာ ယုံကြည်တတ်သူ မဟုတ်ပေ။

သို့သော် ထိုအခြေအနေနှင့် လီဝင်ထူး၏ ပရိယာယ်
စကားကို ယုံကြည်ရမလို ဖြစ်သွားမိလေသည်။

လိင်ထူးသည် ပါးစပ်မှလှမ်း၍ ပြောရုံအပ်မကဘဲ
လက်ထဲ၌ စားရွက်ထင်ရွက်ကိုပါ ဝှေ့ယမ်း၍ပြုလျက် ရှိုးနု
သည်ကို ရယ်လိကျူး ထွေမြင်လှိုင်းရလေသည်။

ရွှေခင်ဝှေ့လင်းသည်လည်း လိင်ထူး၏ ပရိယာယ်နှင့်
လှည့်ကွက်ကို ချက်ချင်းပင် သဘောပေါက် နားလည်လိုက်
၏။

ထို့ကြောင့် ထူမသည် လိင်ထူး၏ ပရိယာယ်လှည့်ကွက်
အပေါ် နှင်း၍ စူးစူးဝါးဝါးသေသံနှင့် ပြန်လှည့်သော်ဟစ်
မြေလိုက်သည်။

‘မိမ့်မှာ လိင်ထူး၊ ရှင် အုလှိုလုပ်ဆရာ မလိုဘူး၊ ရှင်
ဘာသာ လွတ်အောင် ခြံနံခြံနံပြေးပါ၊ ကျွန်မကို ငဲ့ကွက်
မနေနဲ့၊ ဘယ်လိင်ထူး နှစ်မျိုး ပါရှိရင် အခက်အခဲ
အသေခံမယ်၊ ကျနုမတို့မျိုးချစ်အဖွဲ့ရှိလျှင် ဝှက်အမည်စေရင်း
လိုတော့ ရန်သူလက်ထဲ စားနည်းနဲ့ အပူ မခံနိုင်ဘူး’

ရယ်လိကျူးမှာ မျက်မေ့ငင်ပြုတ်လိုက်မိသည်။

ထူးငင်းငမ်းတက်မျှ လိုချင်ရင် မေ့မေ့နေလည် လျှင် ဝှက်
အမည်စေရင်းသည် မည်သူ၏လက်ထဲသို့ ရှိုးနုအနည်းတူ
ဝေခွဲ၍ မရနိုင်အောင် ပြင်သွားရမည်။

လိင်ထူး၏ အမူအရာ လုံးဝမပျက်ဘဲ ထပ်မံ၍ လှည့်
စားလိုက်ပြန်သည်။

‘ဟေ့ ရွှေခင်ဝှေ့လင်း၊ မင်း ဆက်ပြောခေါင်းမာမနေ
နဲ့တော့၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အခုအချိန်မှာ ငါတို့နှစ်ယောက်
လုံးကို ရန်သူတွေ အထပ်ထပ်ဝိုင်းထားကြစာယ်၊ ထိုအနေနဲ့
ဘယ်နည်းကိုသုံးပြီး ထိုးဖောက် ထွက်ကြရမှလဲ၊ မိတော့
အဆက်တစ်ချေခင်းကို အကြောင်းမဲ့ အလဟဿ အဆုံးရှုံး
ခံရင်မိမ်းပါနဲ့၊ အားမထန်မန်းလျော့ကြရတဲ့ ကိစ္စပဲ’

ရွှေခင်ဝှေ့လင်းက လိင်ထူး၏ အကြံအစည်ကို ခါးသီး
ထော အမူအရာဖြင့် ပြသလိုက်၏။

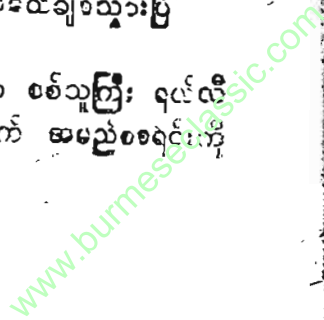
‘တောက် ထို’

ရွှေခင်ဝှေ့လင်းသည် စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် လိင်ထူး
ဆံ့သို့ တံးတူးဖြင့် လှမ်း၍ထွေးလိုက်လေသည်။

စစ်ထူကြီး ရယ်လိကျူး၏ စိတ်ထဲ၌...

‘ဆင်း... မိမ့်စံအတိုင်းဆိုရင်တော့ လျှင် ဝှက်အမည်စေရင်း
ဟာ လိင်ထူးရဲ့လက်ထဲမှာ ရှိနေတစ်ခုပေသွားပြီ’
ဟု တွေးလိုက်မိသည်။

စိတ်ချလက်ချ ယုံကြည်သွားမိသော စစ်ထူကြီး ရယ်လိ
ကျူးသည် လိင်ထူးထံမှ လျှင် ဝှက် အမည်စေရင်းကို
အမေ့မကော စောင့်လိုက်သည်။

'ငယ်...ကောင်...လီဝင်ထုံး... မိမိဆီမှ ရှိတဲ့ လျှို့ဝှက်
ဆယ့်စာရင်းကို အခုချက်ချင်း ထုတ်ပေးစမ်း'

လီဝင်ထုံးက အေးတီးအေးစက် ရယ်မောလျက် အပေး
အယူ လုပ်လိုက်သည်။

'ဒီလို လွယ်လွယ် အဘယ်ရနိုင်ပါ့မလဲ စစ်သူကြီးရယ်၊
လျှို့ဝှက်ဆယ့်စာရင်းကို လိုချင်ရင် ခင်ဗျားဖမ်းထားတဲ့
ရွှေခင်ဝှာဆင်းကို အရင်ထုံး လွှတ်ပေးရလိမ့်မယ်'

ရယ်လီကျုံးက ချက်ချင်းပင် ထိုအပေးအယူ လုပ်ခြင်းကို
လက်ခံသဘောတူလိုက်သည်။

'ကောင်းပြီ၊ ရွှေခင်ဝှာဆင်းကို ငါပြန်လွှတ်ပေးမယ်'

ရယ်လီကျုံးက ရွှေခင်ဝှာဆင်းကို ဖမ်းဆီးအားထုမှု
ပြန်၍ လွှတ်ပေးလိုက်သည်။ ရွှေခင်ဝှာဆင်းသည် ရယ်ထုံး
ကျုံး၏ လက်မှ လွတ်သည်နှင့် လျှင်မြန်စွာ ထွက်ပြေးသွား
လေတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

လီဝင်ထုံးကလည်း သူ၏လက်ထဲမှ စာရွက်ကိုမြှောက်၍
ဖော်ထုတ်သို့ ဖမ်းလွှတ်လိုက်သည်။

'ဟူး ဟူး'

လျှို့ဝှက်ဆယ့်စာရင်းစာရွက်ဟု ထင်အနိမိသော စာရွက်
လေထုထဲ၌ ပျံဝဲနေစဉ်မှာပင် စစ်သူကြီး ရယ်လီကျုံးအည်
အမိအရ လိုက်၍ဖမ်းလေတော့သည်။

ထိုအခြေအနေကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ လီဝင်ထုံးသည်
ရွှေခင်ဝှာဆင်း ပြေးထွက်သွားသည့် နေ့နက်သို့ လျှင်မြန်စွာ
ပြေးလွှားလိုက်ပါသွားလေတော့သည်။

ရွှေခင်ဝှာဆင်းနှင့်လီဝင်ထုံးထို့နှစ်ဦးသား သင်္ချိုင်းမြေမှ
လျှင်မြန်စွာ အဘားအဆီ မဲ့ ပြေးထွက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

လီဝင်ထုံး ပစ်ပေးခဲ့သော စာရွက်ကို ဖမ်း၍ရသည့်
အခါ၌ ရယ်လီကျုံးသည် စာရွက်ကို ကုန်ကုန်အား ကြည့်
လိုက်၏။

ထိုအခါမှာပင် သူ့အတွက် လိုဝ အဆုံးမဝင်သည့် ကတ္တူ
စုတ်တစ်ရွက်သေ ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။

ရယ်လီကျုံးမှာ နှပ်ပစ်ခံလိုက်ရသဖြင့် ရှက်လည်းရှက်
ဒေါသလည်း ထွက်လေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

၂၅၅ ၀ ကျော်ကျော်ဆွေ

စုဆည်း ဒေါ်အေးနှင့် တစ်ကိုယ်လုံး၊ တစ်ဖက်တစ်
တူနီသွေးမိ၏။

ရယ်လိကျုံးသည် အံ့ကို ဆင်းစားကြိတ်လျက် သူ၏
စယ်သားများကို အော်ဟစ် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

‘ဟိတ်...ဟိုဒွေးစောင့်နဲ့ ဒွေးမနေ့ခက်ကို အခုချက်ချင်း
လိုက်ကြစမ်း’

*****

* * *

ဆန်း (၂၆)

ပြေးသူ နှစ်ယောက် လိုက်သူ တစ်သိုက် အဖြစ်မျိုးနှင့်
ကြုံတွေ့နေရပေသည်။

ရှေ့ခင်စွာလင်းနှင့် လီဝင်ထူးကို အနေနှင့် ရန်သူ၏
ဖမ်းဆီးခြင်းကိုခံ၍ မဖြစ်သလို အဆေခံ၍လည်း မဖြစ်
ဆေးပေ။

သူတို့တွင် ရှေ့ဆက်၍ လုပ်ဆောင်ရမည့် တစ်ဝန်နှင့်
စက္ကရာဇ်များ ကျန်ရှိနေပေသေးသည်။

သူတို့နှစ်ဦးသည် ရန်သူ့ဇာတ်မှ လွတ်မြောက် နိုင် ရန်
အတွက် ကိုယ်ပေဘုပစ္စည်းကို အသုံးပြုလျက် မနားစမ်း
ပြေးလွှားလာခဲ့ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

ဆရွေစုစု၊ ဆရပ်ဆီသို့ ဦးတည်၍ ပြေးလွှားကြရင်း
နောက်ဘက်သို့ စကြာဝေဏ လှည့်ကြည့်မိကြသည်။

သူတို့နှစ်ဦးသည် တေခင်ခါးပန်းစောင်း လမ်းကြွေခင်း
စစ်ရေပတ်၍ တွက်လေခဲကြသည်။

ထိုစဉ်မှစပင်....

သူတို့နှစ်ဦး၏ရှေ့၌ မြင်တွေ့လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်းကြောင့်
နှစ်ဦးစလုံး၏ခြေလှမ်းများ တုန်ခါ ရပ်တန့်သွားမိကြသည်။

သူတို့ဆန့်နှင့် ကေခက်ကျစ်ရစ်စေ၍ ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်
မျှားလှူဆာ စစ်သူကြီး ရယ်လီကျူးကို ပရိယာယ်ဆင်ပြီး
နှုတ်တစ်ဖျားဆေးဖြင့် လှည့်စားနိုင်ခဲ့ကြသည်။

သို့သော် ရယ်လီကျူးသည် ကေခက်ကျစ်၍ ဉာဏ်များ
ထူထူတစ်ဦးဖြစ်ပေရာ သူ၏အစိအစဉ်များကို ရေပက်မဝင်
နိုင်ပေလောက်အောင် စေ့စပ်စွာ စီစဉ်ထားခဲ့ရသည်။

နေရာဒေသ ကျွမ်းကျင်သော ရယ်လီကျူးသည် သူ၏
မန်ချူးတပ်သားများနှင့်အတူ ရွှေ့တက်၍ ဇမ်းပေါ်၌
အဆင့်စောင့်ထိုင်နေထုတ်ရှိလျက် ရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်ကြ
ရသည်။

လီခင်ထူးမှာ မျက်နှာတစ်ချက် ပျက်ယူခဲ့ပြီ....

'ဟေ... ဇီးကောင်တွေက အဆင်သင့် စေခင်နေပါအေး၊
နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ကြရအောင်'

နောက်ဘက်၌ဆည်း ရန်သူခန့်ချူးများက ပိုက်ဆံ၊ ဝန်၊ ရံ
ဆေးကြွသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

လီခင်ထူးသည် စေတ္တမူ ခြင်းစားလိုက်ပြီး ရှောင်ရှား
လင်း၏လင်ကိုဆွဲလျက် နောက်ကြောင်းသို့ ပြန်လှည့်၍ပြေး
လေသည်။

စစ်သူကြီးရယ်လီကျူးက စူးရှသောလေသံဖြင့် အော်ဟစ်
ဆိုက်၏။

'ဟေ... ရပ်လိုက်ကြစမ်း၊ မင်းတို့ ငါ့အင်ကနေ ပြေးလို့
လွတ်ဖယ်သွားထင်နေသလား'

ဆေးဘက်လေးစာန်လေး၌ ရန်သူခန့်ချူးများက မဆင်
ဆင် ဝန်၊ ရံပိုက်ဆံ တင်းဦးကြပေပြီ။

သူတို့၏နောက်ဘက်၌ ရယ်လီကျူး၏လှည်းတပ်ဖြင့်
ကျင့်ကျူး ခေါင်းဆောင်သည့် မန်ချူးတပ်က အဆင့်
စောင့်ထိုင်နေကြပေသည်။

သူတို့ဆီသို့ ဦးတည်၍ ပြေးလွှားလာသည်ကို တွေ့လိုက်
အညံ့နှင့် ကျင့်ကျူးက တိုက်ခိုက်ရန် အဆင်ပြင်လိုက်၏။

ရှောင်ရှားလင်းသည် ကျောခက်ခဲများထံ ကေခက်ယူလိုက်
ပြီး ကြားပြားဒင်္ဂါးပစ်ခတ်သည်နည်းဖြင့် မန်ချူးတပ်သား
များထံသို့ အချိန်ပြင်းစွာ ပစ်ခတ်လိုက်၏။

'ဝိုး ဝိုး'
'ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်'

'ဆေး'

'အိ'

'ဆင့်... အယ်လေး'

ထူးပစ်ခတ်ဆိုက်ဆည့် ကျွေးကံခဲလှုံးပျားစူး ဇန့်ချူး
စစ်သည် အမျှားအပြားကို ထိစုနီ သွားကြသည်။ ဇန့်ချူး
စစ်သည်ပျားစူး စူးစူးဝါးဝါးအော်ဟစ်လျက် ဇနစ်ကံဘက်
သို့ ရှေ့ခင်၍ ပြေးသွားကြသည်။

ရန်သူ မနီချူးပျားစူး ရှဲ၍ သွားဆည့်နေထုမှ ထိုးဖောက်
ထွက်ရန် ဟန်ပြင်ဆိုက်ကြသည်။

ထိုးဥံမှစတင်....

'ဟူး'

ထူးတို့နှစ်ဦး၏ ခေါင်းပေါ်မှ နေ၍ အနက်းဆွန် အရိပ်
စစ်သူသည် ဟူးခန်မြတ် ဟူး လူးလွန် ဖြစ်အောင် ဖျဲဝဲ၍
သွားသည်ကို သတိပြုလိုက်မိကြသည်။

ထိုအရိပ်၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ အံ့ဩဖွယ်ရာ ကောင်းစေ့စက်
အောင်ပင် လျှင်မြန်လွန်းလှ၏။

လီဝင်ထူးနှင့် ရှေ့ခင်စွာအင်းတို့သည် ခည်ဆည့် ရန်သူ
ဖြစ်သနည်းဟု သိရှိရန် ခြေလှမ်းပျားကို တုံ့ရပ်ဆိုက်ကြ
သည်။

လီဝင်ထူး တစ်ချက်မျှ ငိုငဲ့သွားသည်နှင့် ထိုရန်သူထံမှ
ပြင်းထန် မြန်ဆန်လှသည့် ဓားချက်စာ ရိပ်ခနဲကျထောက်ထစ
သည်။ လီဝင်ထူးမှစ ဆိတ်ဆန့်စွာဖြင့် ကိုယ်ကို ယိမ်းနှဲ၍
ရှေ့ခင်တိမ်းပေးလိုက်သည်။

'ဝို'

'ဟေ'

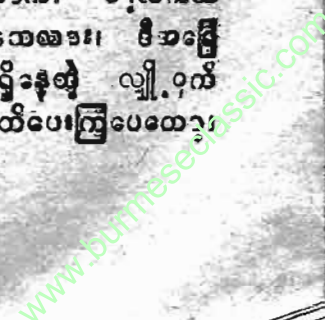
ရန်သူ၏ဓားချက်က လီဝင်ထူး၏ဦးခေါင်းပေါ်မှ အံ့ပင်
မျှားကို ထက်ဝက်ခန့် ဖြတ်ဆေးကပ်ပစ်လိုက်နိုင်စေသည်။

သူတို့၏ ဦးခေါင်းပေါ်မှ ဝဲယုံကျော်လှသွားအေးသည့်အရိပ်
သည် သူတို့နှစ်ဦး၏ရှေ့ဆည့်ဆည့်၌ ပိတ်ဆို့ကုသဆီးရပ်တန့်
လိုက်။ ထိုရန်သူမှစ စစ်ဆွဲကြီး ရယ်လီကျူး ကိုယ်တိုင်ပင်
ဖြစ်နေပေသည်။

ရယ်လီကျူး၏ သိုင်းပညာကား အခုန်တကယ်ပစ်မြင့်စား
နက်ရှိုင်း၍ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကောင်းလွန်းလှပေသည်။

ရယ်လီကျူးကား ဓားကိုကိုင်လျက် ရယ်မောကြိမ်းဝါး
အော်ဟစ်လိုက်သည်။

'ဟေး ဟေး ဟေး ဓင်းတို့နှစ်ယောက်၊ ဝါးလက်ထံ
ကနေ ပြေးလိုလွယ်နိုင်မယ်ပျား၊ ထင်နေသလား၊ မိအခြေ
အနေကိုထောက်မူတော့ ဓင်းတို့ဆီမှ မှီးနုဆွဲ လျှို့ဝှက်
အမည်စာရင်းကို အသားစာကြည် ထုတ်ပေးကြပေတော့။

ခါမှမဟုတ်ရင်းတော့ မင်းတို့နှစ်ယောက်လုံး ဆက်ချမ်း
သေခွင့် ရကြမှ မဟုတ်တူ၊

လင်ထူးနှင့် ရှောင်စွာလင်းတို့ နှစ်ဦးသည် နေ့ကော်သို့
ပြိုင်တူ ခုန်ဆုတ်လိုက်မိကြသည်။

ထိုသို့ ခုန်ဆုတ်လိုက်ရင်း တစ်ဦးကိုတစ်ဦး လှမ်း၍ ကြည့်
ဆိုကြသည်။

နှစ်ဦး ပြိုင်တူဝင်၍ ရယ်လင်ကျားကို ထိုက်ခိုက်ခုန်ဆချက်
ပြလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ရှောင်စွာလင်းသည် ကျော်စေ့ ခဲများဖြင့် ရယ်လင်ကျားထံ
ပစ်ခတ် ထိုက်ခိုက်လိုက်၏။

'ဟိတ်'

'ဟာ၊'

'ဟူး ဟူး ဟူး'

'ဦး ဦး ဦး'

တင်ချိန်ကည်းမှပင်...

လင်ထူးကဆည်း ရယ်လင်ကျားထံသို့ ခုန်ဝင်လျက်
ခွေးဖြင့် သဲမဲစွာ ထိုက်ခိုက်လိုက်လေအော့သည်။

ရယ်လင်ကျားက အနည်းပေမယ့် ဝန်မသွေးပါချေ၊
'ဟေး ဟေး ဟေး ငါ့ကို ဝီဆိုဝမ်းလို့ရမယ်များ တင်

နေကြသေးအေး'

'ဦး ဦး ဦး'

'ဟူး ဟူး'

'ဝုတ် ဝုတ်'

'ချမ်း ချမ်း ချမ်း'

ရယ်လင်ကျား၏ သိုင်ပေးမှု မြင့်မား လက်မြတ်လွန်း
နေသဖြင့် သူထို့နှင့် ဝေးဝေး၍ ထိုက်ခိုက်ကြသည်ကို
ရယ်လင်ကျားက ထိုက်ခိုက်ခတ်ရာမှ ဝေးဝေး၍ ဝေးသို့
မထိုက်ခိုက်နိုင်ကြချေ။

ရယ်လင်ကျားက အရှုံးပေးတတ်သော စွန့်ခွာပေးတတ်သော
ထိုက်ခိုက်ကြရင်းမှပင် သိုက်ကွက် ဆယ်ကွက်ခန့် ကျော်သွား
စည်နှင့် လင်ထူး၏ ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်မှ အကျိုးများစွာ
ရယ်လင်ကျား၏ ဝေးချက်များဖြင့် စုတ်ပြတ်ထွက်သွား
စေသည်။

'ဝုန်း'

'ဆင်'

ထို့ပြင် ရယ်လင်ကျား၏ လက်ဝါးခိုက်ချက် တစ်ချက်က
လင်ထူး၏ရင်ပသို့ တည့်မတ်စွာ ထိုးနှံသွားခဲ့သည်။

လင်ထူးမှတစ်ဆင့် ရရှိသော ပြီး နောက်ထပ်သို့ခုန်ဆုတ်
၍ ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ရသည်။

'ဟေး ဟေး ဟေး မင်း ဘယ်များ ဆက် ပြေး ငြိ
မ္မာထိ'

'ဝိုး ဝိုး ဝစ်'

ဒက်ဆုဂုဏ်အားသော လီဝင်ထူးထံသို့ ရယ်လီကျုံ့က
ဒရပ်မနား ဖိ၍တိုက်ခိုက်လစေမည်။

လီဝင်ထူးမှစ နေ့စက်သို့ တစ်ဆုတီးတည်း ဆုတီး၍
ရွှေခင်တိမ်ခဲခဲပေးနေရသဖြင့် ရွှေခင်ဝှေ့ဆင်းသည် ရယ်လီ
ကျုံ့ထံသို့ ခုနီဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

'တေးဂင်...လူယုတ်မကြီး ဆေဖွံသေ ပြင်ပေထော့'

'ဝိုး ဝစ်'

'ချင်း ချမ်း ချင်'

ရယ်လီ ကျုံ့ကား အရယ်မပျက်ပါချေ။

'ဟေး ဟေး ဟေး ခင်းထို့နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး တိုက်
ဆည်း ငါက ဂရုစိုက်စရာမလိုပါဘူးကွာ'

'ချမ်း ချင် ချင်'

'ဝစ် ဝစ်'

'ဟူး ဟူး'

လီဝင်ထူးသည် ခုခံတိုက်ခိုက်ရင်းမှ ပရိယာယ်တစ်မျိုး
ပြောင်းရန်အတွက် ရွှေခင်ဝှေ့ဆင်းအစား အချက်ပြလိုက်
သည်။

သူတို့နှစ်ဦး တိုက်ခိုက်နေသည့် နေရာမှ တဖြည်းဖြည်းနှင့်
ချော့ကပ်ကမ်းပါးဆီသို့ ရောက်ရှိ၍ပင် ဆာပေပြီ။

လီဝင်ထူးထံမှ အချက်ပြလိုက်သည်နှင့် သဘောပေါက်
နားကည်ဆေး ရွှေခင်ဝှေ့ဆင်းက အပြင်းထန်ဆုံး သိုင်းကွက်
မျှားကို ဆည်းဖြဲလျက် ရယ်လီကျုံ့အစား ဟန်စား တိုက်
ခိုက် ထားလိုက်လေသည်။

'ဟူး ဟူး ဟူး'

'ဝိုး ဝိုး'

'ဝစ် ဝစ်'

'ချမ်း ချင် ချင်'

ထိုအချိန်မှစပင်...

လီဝင်ထူးက ဝေးပျံ့များဖြင့် ချောက်ကမ်းပါးအထက်
ရှိ နံရံဆီသို့ ပစ်ပေါက်လိုက်၏။

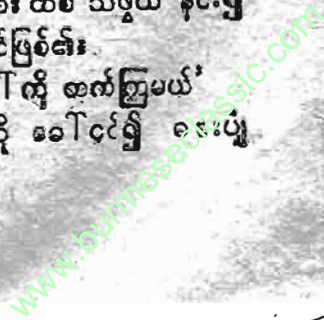
'ဝစ် ဝစ် ဝစ်'

ဝေးပျံ့များသည် ချောက်ကမ်းပါးနံရံပေါ်၌ လေးပေစီ
ခြား၍ စိုက်ဝင်သွားပေသည်။

လီဝင်ထူး၏ အကြံအစည်မှစ လေးပေစီခြား၍ ပစ်စိုက်
ထားသည့် ဝေးပျံ့များကို လေ့ကုစားထစ် သဖွယ် နင်း၍
အပေါ်သို့ ဧကန်ပြီး ရွှေခင်ပြေးရန်ပင်ဖြစ်၏။

'ဆို...စေ ရွှေခင်ဝှေ့ဆင်း အပေါ်ကို ဆက်ကြမယ်'

လီဝင်ထူးသည် ရွှေခင်ဝှေ့ဆင်းကို ခေါ်ငင်၍ ဝေးပျံ့
များပေါ်သို့နှင်း၍ တက်လိုက်သည်။

သူတို့နှစ်ဦးလုံး ဝေးဖျံနှစ်စင်းပေါ်သို့ပင် အက်ရထား
သည်။

‘ဟူး ဟူး’

သူတို့နှစ်ဦး၏ ဦးခေါင်းပေါ်မှနေ၍ ပြင်းထန်လှသဖြင့်
အထူးအေးလှိုင်း အရှိန်တစ်ခု ကျော် ပြတ်သွား သည် ကို
သိလိုက်ရ၏။

စစ်ဘူကြီး ရယ်လီကျုံးသည် သူတို့၏ အကြံအစည်ကို
ကောင်းစွာ ရိပ်စားမိပြီးဖြစ်၏။

သို့ဖြစ်၍ သူသည် စတုတ္ထမြောက် ဝေးဖျံသက်၌ ခုန်
လွှား၍ တက်ပြီး ရပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

‘ဟား...ဟား...ဟား... သက်ပြီး တက်ခဲ့ကြလေကုစ’

ရယ်လီကျုံးသည် လှေခင်းပြောင်ရယ်မေခရမ်းမှ အက်ထိ
မှ ဝေးကို ဝေ့ယမ်းလျက် အပေါ်စီးမှ အဆက်မပြတ်
တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

‘ဟား...မလွယ်ပါလား’

ရယ်လီကျုံး၏ အဆက်မပြတ် တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် လီဝင်
ထုံးမှာ ကြံရာမရ ဖြစ်သွားရသည်။

မတတ်သားကဲ့သို့ ချစ်အံ့အံ့၌ လီဝင်ထုံး အည် ခရွာင်ဝှာ
လင်း၏လက်ကိုဆွဲလျက် အောက်ခြေသို့ ပြန်၍ ခုန်သင်းလိုက်
ရလေသည်။

အထက်စီးမှ ထောက်နေသော စစ်ဘူကြီး ရယ်လီကျုံးက
မမေ့မိမိစင်ကြားစွာဖြင့် ခုန်ထိုးခုန်ထိုး ရယ်မောသိုက်
လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား...ဟား’

.....

* * *

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်ပေရာ မန်ချူးများအနေနှင့် သူတို့နှစ်ဦးကို ဧည့်သို့မျှ
ပမ်းဆီး၍မရနိုင်အောင် ဖြစ်နေကြသည်။

ရန်သူတက်မူအင်အားက အဆပတ်နံ့ များပြားလွန်းနေ
အပြင် ရေရှည် အချိန်ဆို၍ တိုက်ခိုက်ရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း
သိထားကြသည်။

ထို့ကြောင့် လီဝင်ထုံးနှင့်ရွှင်ဝှံ့လင်းတို့သည် ယှဉ်ပြိုင်
တိုက်ခိုက်ရင်းမှ ခုခံကုန်ဆုံး၍ ရှောင်တိမ်း ပြေးကြရပြန်
စေသည်။

‘ဟိတ်... ဝီလီပြေးလို့ရမထားက’

‘နှစ်ယောက်စလုံး မလွတ်စေနဲ့’

စစ်သူကြီး၏လှယ်ခေတ် ကျင့်ကျူးက အော်ဟစ်အမိန့်ပေး
ရင်း သူတို့နှစ်ဦး၏ခုခံကုန်သို့ ပြေးလွှားလိုက်ပါလာကြသည်။
အင်အားများပြားလှသော ရန်သူအင်အားစုကို ဖြိုခွဲလို
လျှင် ရန်သူခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူကို အဓိက ဖမ်းဆီးသုတ်သင်
ရပေမည်။

ခေါင်းဆောင်ကျဆုံးသွားခဲ့ပါက ကျန်သော ရန်သူများ
အထိန်းအကွပ်မဲ့ပြီး ကရုဏာလျှား ထွက်ပြေးသွားကြပေ
လိမ့်မည်။

ဤအချက်ကိုတေးလိုက်မိသည့် ရှောင်ဝှံ့လင်းနှင့် လီဝင်
ဆုံးထုံးနှစ်ဦးသည် လှယ်ခေတ် ကျင့်ကျူးကို ရွေးချယ်၍
အနိုင်တိုက်ခိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

အခန်း (၂၅)

ဒေါဟုံများပေါ်မှ အောက်သို့ ရန်ဆင်းလိုက်သည်နှင့်
လီဝင်ထုံးနှင့် ရှောင်ဝှံ့လင်းတို့သည် ရန်သူခန့်ချူးများနှင့်
မီးကုန်ယမ်းကုန် ထပ်မံ တိုက်ခိုက်ကြရပြန်သည်။

‘ဟိတ်’

‘ကျွေး’

‘ဝိုး ဝိုး ဝှစ်’

‘ချွမ်း၊ ချွမ်း၊ ချွမ်း’

လီဝင်ထုံးနှင့် ရှောင်ဝှံ့လင်းတို့က အဆောင်၍ ထူထောင်
ထိပ်ဆေး သိုင်းကွက်များကိုအသုံးပြုပြီး တိုက်ခိုက်နေခြင်း

သို့နှင့်ပင်...

နောက်ဆုတီးပြီးလွှမ်းနေကြသည့် လီဝင်ထုံးနှင့် ဝေခမိ
ဝှေလင်၊ ထိုနှစ်ဦးသည် ရုတ်တရက်လှည့်လိုက်ကြပြီး ကျင့်ကျူး
အား ပြင်းထန်စွာ ထိုက်ခိုက်လိုက်ကြသည်။

‘ဟိတ်’

‘ကျား’

‘ယား’

‘ဝိုး ဝိုး ဝှစ် ဝှစ်’

‘ချမ်း ချမ်း ချမ်း’

လူယုံတော် ကျင့်ကျူးနှင့် ဝန်ချူး၊ စစ်သည်များမှ
ပြင်းထန်လှသည့် ထိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ကာဠိကလျား၊ ဖြစ်
သွားကြသည်။

လီဝင်ထုံးက ကျင့်ကျူးထံသို့ရန်ဝင်လျက် အဆက်ပြေထိ
ထိုးခုတ်တိုက်လိုက်၏။

‘က...သေပေတော့’

‘ဝိုး ဝိုး’

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

‘ချမ်း ချမ်း’

‘ဆင့်’

လူယုံတော်ကျင့်ကျူးမှ လီဝင်ထုံး၏ ဝေးချက်ကြောင့်
ပြေပြင်ပေါ်လဲကျ သေဆုံးသွားစေတော့သည်။

စစ်သူကြီး၊ ရယ်လီကျူးသည် ပွဲကြည့်ပရိသတ်အဖြစ်နှင့်
နံ့တေးမှ အစာရပ်၍ ကြည့်နေပေသည်။

ရယ်လီကျူးသည် သူ၏ လူယုံတော် ကျင့်ကျူးထံ ဝင်၍
ဧကူညီဘဲ ရှောင်ဒုခမင်းထံ ထွက်မပြေးနိုင်ရန်သာ စောင့်
ဆိုင်းကြည့်ရှုနေပေသည်။

ရှောင်ဒုခမင်းမှ မန်ချူး၊ စစ် ဆည် များနှင့် အပြင်း
အထန်ကို ထိုက်ခိုက်ခနခပေသည်။

သူမသည် ရွှေဘက်မှ ရန်သူများကို ဂရုစိုက်၍ ထိုက်ခိုက်
ခနခသဖြင့် သူမ၏နေခက်ဘက်ကို ဆတိမ္မာမိဘဲဖြစ်နေသည်။

လီဝင်ထုံးက သူမအား ချမ်း၍ ဆတိပေးလိုက်၏။

‘ဟေ...ရှောင်ဒုခမင်း၊ နေခက်ဘက်မှ’

‘ရှောင်ဒုခမင်းနောက်ဆက်သို့ ချစ်ခနဲ့ လှည့်လိုက်လျှင်
သူမ၏ရှေ့ဆံ့၌ ဒေးထောင်ဖူးခနဲ့ လက်သွားသည်ကို မြင်
လိုက်ရသည်။

‘ဝိုး’

‘ဆို’

ရှောင်ဒုခမင်းသည် လက်ထဲမှဝေးဖြင့် အချိန်မီ ဟန်တေး
ကားကွယ်လိုက်နိုင်ပေသည်။

‘ချမ်း’

၂၆၀ ၀ ကျော်ကျော်စေ့

'ဟူး ဟူး'

ထိုစဉ်မှာပင်...

စစ်သူကြီး ရယ်လီကျုံးသည် ရှောင်စွာလင်း၏ ရှေ့သို့ ရှောင်စွာ ခုန်ဝင်လာ၏။

'ဟား ဟား ဟား၊ နှင့် ပြေးလို့ဦးမယ်များ ထင်နေလား'

ရှောင်စွာလင်းသည် အံ့ကို စင်းစင်းကြိတ်လျက် ရယ်လီကျုံးကို သူ့ဝေး ကိုယ်ဝေး တိုက်ခိုက်ခနဲ စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်၏။

ထို့ကြောင့် သူ့စေ့သည် ရယ်လီကျုံးအား တုန့်ဆိုစေခြင်း အထက်မပြတ် ဝှေ့ယမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

'ဟိတ်'

'ဝို၊ ဝှစ် ဝှစ်'

'ချွမ်း ချွမ်း ချွမ်း'

ရယ်လီကျုံးသည် တုန့်ဆိုစေချက်များကို လွယ်ကူစွာပင် ခုန်ကောက်နိုင်စွမ်း ရှိနေပေသည်။

ရယ်လီကျုံးနှင့် ဓားချက်ချင်း ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်လိုက်စဉ် အခါတိုင်းတွင် ရယ်လီကျုံး၏ ပြင်းထန်လှသော အတွင်းအားကြောင့် ရှောင်စွာလင်း၏လက်တွင်းမှ ဓားမှူး

လွတ်ထွက်ထူးလှသောတတ် လက်မောင်းတစ်ခုလုံး ထုံကျဉ်း သွားရသေးသည်။

ထို့ကြောင့် သူ့စေ့သည် ရယ်လီကျုံးနှင့်ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်ခြင်း မပြုမီကတည်းက ကိုယ်စော့ပညာကို အသုံးပြုလျက် လိမ္မာပေးနိုင်စွာ ရှောင်တိမ်းလျက် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လာသည်။

ရယ်လီကျုံးမှ သူ့မ၏တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ဒေါသကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ထွက်လာရလေသည်။

နုနယ်ဝယ်ရွယ်သော မိန်းကလေးတစ်ဦးကို သိုင်းကုက် အနည်းငယ်အတွင်း၌ အနိုင်ရအောင် ခေတ္တခိုက်ခိုက်စေပြီး ရှက်ယမ်းယမ်းလျက် ညစ်ညမ်းစွာ ခေတ်ဆဲဆိုလိုက်၏။

တစ်ချိန်တည်းမှစ၍ ရယ်လီကျုံးသည် ရှောင်စွာလင်းထံသို့ ဓားချက် ဓားချက်တိတိ ဆင်တိုက် ဆိုသွားတိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ရယ်လီကျုံး၏ဓားချက်များကို ကြိုးစား၍ ရှောင်တိမ်းခွံခင်းမှပင် ရှောင်စွာလင်း၏ ပခုံး၌ ဓားချက်တစ်ချက် ထိ၍ သွားပေသည်။

'ဟူး ဟူး ဟူး'

'ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်'

'အား'

www.burmeseclassic.com

ရွှေစင်ပွားလင်းမှစ ဝေးချက်ဒဏ်ကုသကြောင့် နေ့စက်သို့
ခုန်၍ ဆုတ်ပေးလိုက်ရသည်။

ရွှေစင်ပွားလင်း ဒဏ်ကုသမှုမှန်း ထတိပြုမိလိုက်သည့်
လီဝင်ထူးသည် ခုန်ဝင်လေးလျက် ရယ်စီကျိုးအား
ပြင်းထန်စွာတိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ရွှေစင်ပွားလင်းနှင့် လီဝင်ထူးတို့နှစ်ဦး ပေါင်း၍ ဝမ်း
မူးကြီး ရယ်စီကျိုးကို တိုက်ခတ်ဆင်ကြပြန်သည်။

‘ဟိတ်’

‘ဈေး’

‘ဟူး ဟူး ဟူး’

‘ဝို ဝို ဝှစ်’

‘ချမ်း ချမ်း - ချမ်း’

သိုင်းကွက်ပေါင်း ၁၈၀ ကျော်ခန့်တိုက်ခိုက်လေးမိလျှင်ပင်
ရွှေစင်ပွားလင်းနှင့် လီဝင်ထူးတို့မှစ ခြေကုန်လက်ပန်း
ကျလာကြ၏။

ရယ်စီကျိုးမှူးကား ရွှေစင်ပွားလင်းမှစ နေရာဆန့်
ကျားပြောင်း၍ ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်လေသည်။

သို့အတက်ကြောင့် ရွှေစင်ပွားလင်းနှင့် လီဝင်ထူးတို့၏
ထိုက်ကွက်များမှစ မည်မျှ အထူးထင်ဘဲ ဖြစ်လေရသည်။

ရွှေစင်ပွားလင်းသည် ရယ်စီကျိုးနှင့် တိုက်ခိုက်နေ
ရင်း ကျောင်းခဲလုံးများဖြင့် ဆလစ်တိုင် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်
ပြန်ပေးသေးသည်။

ဝမ်းမူးကြီးရယ်စီကျိုးသည်ရွှေစင်ပွားလင်း၏ ကျော့စက်ခဲ
ထိုးများဖြင့် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ဆန့်ခွင့်အယှက်
ကြီးစွာ ဖြစ်မိရသည်။

ပါးနပ်လိမ္မာစွာဖြင့် ဆူ့ကို ဆန့်တင်၍ ဝိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်း
ရှိနေသည့် ရွှေစင်ပွားလင်းအပေါ်၌ အကြီးအကျယ် ဒေါစ
ထုတ်၍ မုန်းတီးလေစေမိလေသည်။

ထို့ကြောင့် ရယ်စီကျိုးသည် ထူမကို အမြီးထကြီးဖြင့်
ဖိ၍ နေအားတမ်း တိုက်ခိုက်လေသည်။

‘ကဲ ဆေးပေတော့’

‘မှစ် ဝှစ် ဝှီး’

ရွှေစင်ပွားလင်းမှစ ရယ်စီကျိုး၏ ဝေးချက်များကို
အထက်မဂျူနိုင်လေလေအောင် ပြန်အည်ရခဲနေရသည်။

‘ဟိတ် ရပ်လိုက်စမ်း’

‘ဝှီး’

လီဝင်ထူး၏ အချိန်မီခုန်ဝင်လားပြီး ရယ်စီကျိုး၏
ဝေးချက်များကို ကြီးမာဝင်၍ ရခဲတိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

၅၆၄ ၀ ဇာတ်ကျမ်းဆွဲ

‘ချွမ်း ချမ်း၊ ချမ်း’

ထိုအခါမှပင် ချွမ်းဝင်စွာလင်းစွာ ဆက်ဆံရာသွားပေ
တော့သည်။

* * *

အခန်း (၂၀)

ဤရိုက်အတိုင်း ဆက်လက်၍ တိုက်ခိုက်နေကြရမည်ဆိုပါက
လုံးပေါင်းတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း လီဝင်ထုံး ရိပ်စားမိ
သည်။

ထို့ကြောင့် တစ်စုံတစ်ခုကို ခိုင်မာစွာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချရာ
ဖြစ်တော့မည်ဟု စဉ်းစားမိလေသည်။

သို့ရာတွင် လီဝင်ထုံးသည် သူတစ်ဦးမည် ဆိုသော
တိုက်ခိုက်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးနောက် လီဝင်ထုံးသည် သူ့အ
ကိုယ်အ တိုက်ကွက်များကို အသုံးပြုလျက် ရယ်လီကြီး
အား အရှိန်မြှင့်၍ တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

ထိုသို့ တိုက်ခိုက်ရင်းမှ ရွှေစင်စွာလင်းအား၊ ဆော်ဟစ်
ဆတ်ပေးလိုက်သည်။

‘ဟေ့ ရွှေစင်စွာလင်း၊ နှင် မိနေရာကနေ အပြန် ပြေး
ပေးတာ?’

ရွှေစင်စွာလင်းအနေဖြင့် ကိုယ်လွတ်ရှုန်း၍ သွေးလိုပေး
ဖို့ဖြင့် မိခင်ဆို့ကြီးနှင့် ဆင်လိုဖြစ်သူအထက် ထွေးကြွေး
ထပ်ချင်နေဆေးသည်။

ထို့ကြောင့် ရွှေစင်စွာလင်းက ထူးမခါးကို ရေပက်
ဝေင်နိုင်အောင် ဝေ့ဆစ်လိုက်ပြီး ဇာတ်ထိုးကို လှမ်း၍
ပြောလိုက်၏။

‘ကျွန်မ သွေးနိုင်ဘူး၊ ရှင်ဆင်လွတ်ဆောင်ပြေးပါ’
ဇာတ်ထိုးက...

‘အပြောရ ဖယ်ခက်ပါအေး၊ ငါသွေးလို သာမယား
အရာထောက်မှာမို့လို့ဗိ’

လျှို့ဝှက်အမည်စာရင်းမှာ ရွှေစင်စွာလင်းထံ၌သာ ရှိနေ
ပေမည်။ ထို့ကြောင့် ဇာတ်ထိုးက အဓိပ္ပာယ်ပါပါ
ပြောလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

လျှို့ဝှက်အမည်စာရင်း ပခါးကိုယူ၍ ဖတ်ဦးက လွတ်
ဆောင် ပြောရပေမည်။ ကျန်အစ်ဦးက နေ့စဉ်ချန်ချစ်ခဲ့ပြီး
အဆေခံ၍ ရခံကတည်းပေးထားပေမည်။

ဇာတ်ထိုး၏ရည်ရွယ်ချက်မှ ဤအတိုင်းပင် ဖြစ်၏။

ဤကဲ့သို့ဆောင်ရွက်ပါက နှစ်ဦးစလုံး ရန်သူလက်ချက်
ဖြင့် သေဆုံးသွားကြရမည် ဖြစ်ပေမည်။

လီဝင်ထုံး၏ သတိပေးစကားကို ကြားမိသောအခါမှ
ရွှေစင်စွာလင်းမှာ အရေးကြီးသည့် အဓိကအချက်ကို အမှတ်
ရမိခဲ့ပေမည်။

ဤ လျှို့ဝှက် အမည်စာရင်းသည် မျိုးချစ်အဖွဲ့အတွက်
အသက်စေ့မှု အရေးကြီးလှကြောင်း၊ ရွှေစင်စွာလင်း သိရှိ
ထား၏။ ထို့ပြင် ရန်သူများ၏ဖက်ထံသို့လည်း ခည်သို့မျှ
အစါခံ၍ ခြေစံပေး။

သို့နှင့်ပင် ရွှေစင်စွာလင်းသည် သူမ၏တိုက်ခိုက်မှုအချိန်ကို
ထိုးမြင့်၍ ရယ်လီကျားအား အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်လိုက်
မည်။

‘ဟိတ်’
‘ဟေး’

‘ဝိုး ဝိုး ခုတ်’
‘ချမ်း ချမ်း ချမ်း’

သူမ၏ ပြင်းထန်လှသည့်တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ရယ်လီကျား
နှောင့်တက်သည့် ခြေနှစ်လှမ်းခန့်ဆုတ်ပြီး ခုခံပေးလိုက်ရသည်။
ထိုအချိန်မှပင်...

ပါးရည်နပ်ရည်ရှိသည့် ဇာတ်ထိုးက ရုတ်တရက် ခုန်ဝင်
အပြေး ရွှေစင်စွာလင်း၏နေရာ၌ အစားဝင်လိုက်သည်။

လီဝင်ထုံးက ပြင်းထန်စွာတိုက်ခိုက်နေစဉ်မှာပင် ရွှေစင်
ရွာလင်းက ထွက်ပြေးရန် ဟန်ပြင်ဆိုပါ၏။

သို့သော် သူတို့၏အကြံအစည်မှာ အောင်မြင်မှု မရခဲ့ပေ။
ရယ်လီကျော်က သူတို့၏အကြံအစည်ကို ကြိုဆင်ရိပ်စား
မိထားပုံရပေသည်။

ရယ်လီကျော်သည် အထူထဲသို့ ခုန်ပျံဝဲ၍ အင်အားပြေး
ရွှေစင်ရွာလင်းပြေးမည့် လမ်းပေါ်ကို ပိတ်ဆို့ထားသော
ယား ခိုက်စေသည်။

စစ်သူကြီးရယ်လီကျော်က နှင့် လျှို့ဝှက်အမည်စာရင်း
ကို လုံ့ဝ အလွတ်မခံနိုင်ပါချေ။

လျှို့ဝှက်အမည်စာရင်းသည် မျိုးချစ်အဖွဲ့အတွက် အဓိက
အမှု အရေးကြီးသလို သူတို့အတွက်လည်း ယေဘုယျ ရှင်ရေး
တမျှ အရေးကြီးပေသည်။

သို့နှင့်ပင်...

ရယ်လီကျော်ကို ရွှေစင်ရွာလင်းနှင့် လီဝင်ထုံးတို့က
ပူးပေါင်း၍ ဆက်လက် တိုက်ခိုက်ရပြန်သည်။

ရယ်လီကျော်၏ ထက်မြက်သော သိုင်းပညာစွမ်းရည်
ကြောင့် ရွှေစင်ရွာလင်းနှင့် လီဝင်ထုံးတို့မှာ နောက်သို့
တပြောင်းပြည်း ဆုတ်၍ ခုခံပေးနေကြရသည်။

ဟိတ်
ယား

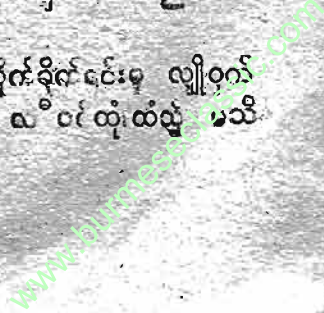
'ဟူး ဟူး ဟူး'
'ဝိုး ဝိုး ဝှပ်'
'ချမ်း ချမ်း ချမ်း'
သုံးဦးထမ်း လုံးထွေး တိုက်ခိုက်နေကြရမည် တိုက်ပွဲမှ
စပြည်ပြည်နှင့် ကြွေရှည်စားခဲ့ရသည်။

* * *

ငွေသွကြီး ရယ်လီကျော်၏ အကြံပင်ပင်မှူး ရွှေစင်ရွာ
စင်ပြစ်၍ သွားပေသည်။

ဤအချက်ကို ရိပ်စားမိသော ရွှေစင်ရွာလင်းသည် အစ်
မျိုး ကြံလိုက်မိ၏။

ထူးမတည် ရယ်လီကျော်ကို ခုခံတိုက်ခိုက်ငေးမှ လျှို့ဝှက်
အမည်စာရင်း ပစါးကို ထုတ်လျက် လီဝင်ထုံးထံသို့ မသိ
မသေ လှမ်း၍ ပေးလိုက်သည်။

လျှို့ဝှက်အမည်စာရင်းပါအေး ပိုးပဝါကို ဖော်စပ်ထား
ရရှိသွားပါစေ ရှောင်စွာအေးက ထပ်မံဆည်း ကျန်ရစ်ပြီး
ခုခံထိုက်ခိုက်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။
သို့မှသာ ဖော်စပ်ထား လူတို့ကြားတွင် ထွက်ပြေးသွားနိုင်
မည်ဟု ကြံစည်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော်...
စစ်သူကြီး ရယ်လီကျားသည် ထိုက်ခိုက်ရင်းမှ အခြေ
အနေကို မထစ်ထမ်း စောင့်ကြည့်နေသူ ဖြစ်သည်။

ရှောင်စွာအေးက လျှို့ဝှက်အမည်စာရင်းကို ပေးဖော်
စဉ်မှစပင် မျက်စိလျှင်လှသော စစ်သူကြီးရယ်လီကျားသည်
အရှိန်ပြင်းစွာ ထိုးဝင်လာလေတော့သည်။

ရှောင်စွာအေး၏ လက်တုင်းမှ လျှို့ဝှက်အမည်စာရင်းကို
မရဲ ရအောင် လှယူလိုက်နိုင်ခဲ့ပေသည်။

‘အို’
‘ဟင်’

‘ဟား၊ ဟား၊ ဟား၊ ငါ့ကို ဖိနှိပ်လှူဒါန်းစားလို့ ဘယ်ရပါ
မလဲကွာ’

ရယ်လီကျား၏ လက်ထဲသို့ ပိုးပဝါ ပါ၍ ထွားပြီ
ဖြစ်၏။

ရယ်လီကျားသည် ပိုးပဝါကို ကိုင်လျက် ကျေနပ်
အေးရစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ရှောင်စွာအေးနှင့် ဖော်စပ်ထား ထိုမှစ မျက်စိပျက်နှု
အကြီးအကျယ် ပျက်သွားကြသည်။

ရယ်လီကျားသည် ပိုးပဝါကို မြှောက်ကိုင်လျက်
အောင်နိုင်သူဘဝဦးကဲ့သို့ တက်ဖက်ပက်ပက် ရယ်မော၍နေ
လေသည်။

‘ဟား၊ ဟား၊ ဟား၊ ဟား’
လီဝင်ထူးကား အလွန်အကု ဇွဲလျှော့အင်္ဂါ ချ မဟုတ်
ပါချေ။

စစ်သူကြီး ရယ်လီကျား၏အဖော် ပိုးပဝါရရှိသွား
အပြင် ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်နေချိန်၌ ဖော်စပ်ထားသည်
ရယ်လီကျားထံသို့ တစ်ချိန်ထို ခုနီဝင်လျက် ခေးဖြင့် ထိုး
သွင်း လိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

‘ဟား’
‘ဝှစ်’

အတိလက်လွယ် ဖြစ်သွားသော ရယ်လီကျား ထည်
ဖော်စပ်ထား၏ ခေးချက်ကို ခုခံကာကွယ်ရန် ဟန်ပြိုင်
လိုက်၏။

သို့သော်...

ရယ်လီကျား၏ ခုခံမှုမှာ ခဏလောက် နောက်ကျန်
ထွားခဲ့ပေသည်။

၂၅၂ ❁ ကျော်ကျော်စေ့

လိင်ထူး၏ ဘေးက ရယ်လိင်ကျွန်း၏ ဝမ်းဗိုက်
အတွင်းသို့ အဆုံးထိ စိုက်ဝင်သွားပေသည်။

ဆင့်
'ဟူင်'

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ရယ်လိင်ကျွန်းထံမှ ပင်ထုတို့လိုက်
ထည့်ဝေးဆဲ လိင်ထူး၏ခါးကို ဖိခံချလိုက်ပြီးတော့
ဖြစ်သွားပေသည်။

'အေး'

လူ သေကိုယ်အေး တိုက်ကုန်ပြန်၍ နှစ်ဦးစလုံး မည်သူမျှ
ခါးချက်ပျားကို ရှောင်တိမ်းနိုင်စွမ်း မရှိကြပေ။

ရယ်လိင်ကျွန်းကော လိင်ထူးပါ နှစ်ဦးစလုံးမြေပြင်
ပေါ်သို့ ပြိုလဲ၍ ကျသွားလေတော့သည်။

ရှောင်ဝှာလင်းသည် ဆံကိုထင်းတင်းကြိတ်လိုက်ပြီး
'ကဲ- ဒီနေ့တော့ ရှင်ရှင် သေနေ့စပြုလို့ သတ်မှတ်လိုက်
ပေတော့'

ရှောင်ဝှာလင်းသည် လဲကျသွားသည့် ရယ်လိင်ကျွန်းထံသို့
လျှင်မြန်စွာခုန်ဝင်လိုက်ပြီး လက်ထဲမှခါးဖြင့် ရယ်လိင်ကျွန်း၏
ရှင်ဝသို့ အဆုံးထိ ထိုးစိုက်ချလိုက်လေတော့သည်။

'အေး'

ရယ်လိင်ကျွန်းမှ စူးရှနှစ်ကျော်စွာ ဆော်တစ်လိုက်ပြီး
သေဆုံးသွားလေသည်။

တိုးသွမ်းရမ်းကား ရက်စက်ခဲ့သည့် မန်ချူးစစ်သူကြီး
ရယ်လိင်ကျွန်း၏ ဇာတိသိမ်းခန်းကား ဓလှပခဲ့ပေ။

တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးအတူကွဲ ကားကွဲ စွန့်စားခဲ့ကြသည့်
ရှောင်ဝှာလင်းထို့ မိသားစုမှလည်း ပြိုကွဲပျက်စီးခဲ့ရသည်။
ရှောင်ဝှာလင်း၏အဖေမှာ ဆယ်ကျွန်း တစ်ကောင်ကြက်
ဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ရပေပြီ။

* * *

ရှောင်ဝှာလင်း အနေဖြင့် မန်ချူးစစ်သူကြီး ရယ်လိင်
ကျွန်းကို သုတ်သင် ရှင်းလင်းနိုင်ခဲ့သော်လည်း လူပုဇွန်အစဉ်
မှာ မပြီးဆုံးသေးပါ။

မြေပြင်ပေါ်၌ လဲကျနေသော ဆိတ်ထိုးထံသို့ သူ
ပြေးသွား၍ သွားလိုက်၏။

လိင်ထူး၏အဖေမှာ လွန်စွာမှ ပြင်းထန်လှကြောင်း
တော့လိုက်ရလေသည်။

ရှောင်ဝှာလင်းက ကြင်နာသော ရလေသံဖြင့် မေးပြီး
လိုက်၏။

'ဆရာလိင်ထူး၊ ဘယ်လိုနေသေးသလဲ'

လီဝင်ထူးသည် မျက်လုံးအစုံကို ဖြည်းဖြည်းစွာ အား ထူ၍ ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ရွှေဝင်္ဂလာလင်းကို စိုက်၍ ကြည့်ပြီး တိုးညှိပေး ထောပေသံဖြင့် အခရားတကြိမ် ပြောဆိုလိုက်သည်။

'ရွှေဝင်္ဂလာလင်း မီးနုထူကနေ အမြန်သွားပါ။ လျှို့ဝှက် အမည်စာရင်းပါတဲ့ ပိုးပဝါးကို ထိုက်ဟန်စမ်းအောင်ကို အထောက်ပံ့ပေးစမ်းပါ။'

ရွှေဝင်္ဂလာလင်းက ခေါင်းခါလိုက်ပြီး...
'အို...ကျွန်တစ်ယောက်တည်း သွားလို့ ဘယ် ဖြစ်ပါ့ မလား ရှင်ကို ကျွန်တို့ဖြင့် အတူတူ သွားကြကားပါ။'

စစ်သူကြီး ရယ်လိကျုံး ကျဆုံးသွားပြီဖြစ်၍ နေချုံး စစ်သည်များမှာ နောက်ဆုတ်သွားကြပြီဖြစ်၏။

ရွှေဝင်္ဂလာလင်းအားဖြင့် လီဝင်ထူးကို ရန်သူနယ်မြေ ဌ် ထားပေးခဲ့လိုလား။

လီဝင်ထူးကို သူမနှင့်အတူ အပါခေါ်သွားရန်ဆုံးဖြတ် ထားပြီး ဖြစ်ပေသည်။

လီဝင်ထူးသည် သူ့ရရှိထားသည့် ဒဏ်ရာ အခြေအနေ ကို ကောင်းစွာ သိရှိထား၏။

သူ့အနေနှင့် ဧည့်သည်နည်းနှင့်မျှ အသက်ရှင်နိုင်စေဘဲ ဧည့် ချောက်ကြေခင်း ရိပ်စားမိပြီး ဖြစ်ပေသည်။

လီဝင်ထူးက အားယူ၍ ပြုံးပြီဆိုက်ပြီ။...

'ကျုပ်ကို ဂရုစိုက်ရာမရှိဘူး၊ ဝမ်းသာ အမြန်ဆုံးသွားပါ။ မြန်မာ့ ကေခင်း...လေ...'

လီဝင်ထူးသည် စကားအဆုံး၌ ဇက်ကျိုး၍ တစ်ဖက် ဆွဲလိုမိပြီး ဆေးဆုံးသွားလေအံ့သည်။

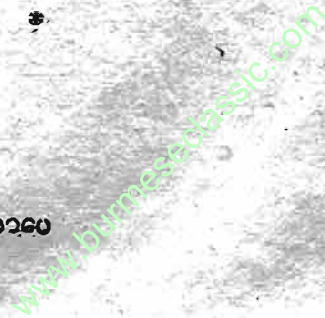
ရွှေဝင်္ဂလာလင်း၏ မျက်လုံးအိမ်တွင်းမှ မျက်ရည်များ စီး၍ ကျလအမိသည်။

သူမသည် အံ့ကို တင်းတင်း ကြိတ်လိုက်ပြီး ထရပ်ဆိုက် စည်း။

စစ်သူကြီးရယ်လိကျုံး၏ သက်တွင်းမှ လျှို့ဝှက် အခည် စာရင်း စိုးပဝါးကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးလွှား ထွက်ခွာလေခဲ့လေသည်။

သူမအနေနှင့် ဤပိုးပဝါးကို ထိုက်ဟန်စမ်းအောင်ဆို အထောက် အချိန်မီ ပို့ဆောင်ပေးရဦးမည့် တာဝန်ကျန် ရှိနေပေမေးသည်။

* * *

ထိုအချိန်မှစပင်...

သူမ၏ ဦးခေါင်းပေါ်ဆီမှ လေတိုးသံအစ်ခုကို ခေမ္မာ
ဆင့်ဘဲ ကြားလိုက်ရသည်။

'ဝိုး ဝှစ်'

ရန်သူသည် သစ်ပင်ထက်မှ ရန်ဆင်းလာပြီး ရှေ့ခင်စာ
ဆင်းကို ရုတ်တရက် အလစ်ဝင် ထိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေ
သည်။

ဤနေ့အသို့ ရောက်သည်အထိ သူ့အနေနှင့် အန္တရာယ်
မကင်းဘဲ ရှိနေပေသေးသည်။

အမုန်းဝင်စစ်ဆေးပြိုင်...

တေ့တ္ထမြောက် မင်းသားလေး ကိုယ်တိုင်မိမိလျှင် ထို
လျှို့ဝှက် အမည်စားရင်းကို မရအရ လိုချင်၍ နေပေသည်။
တေ့တ္ထမြောက် မင်းသားလေးသည် ပုခမည်းအော်ခါ
ထိန်းနန်း အခိုက်အရာကို လုစုဖော်ပြခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် နန်းတွင်းရှိ အမတ်ကြီးချင်းဟောနှင့်
ပူးပေါင်းခဲ့သည်။

ထိုသို့ ပူးပေါင်းပြီး စစ်သူကြီးရှုံးဖူးကို ရှင်းလင်းပစ်ရန်
ဦးစွာ ကြံရွယ်ထားခဲ့သည်။

သို့သော် ထိုအကြံစည်က၌ လူအင်အား မြောက်မြားစွာ
ဖိုအပ်ကြေခင်း တေ့တ္ထမြောက် မင်းသားအား သိထားပေ
သည်။

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

ဆန်း (၂၆)

ရှေ့ခင်ဝေးလင်းသည် မြင်းတပ်ကောင်ကို ဝယ်လျက် ထိုက်
ဆန်စမ်းစားခင်သို့ ဦးဆည်၍ ခရီးပြင်း နှစ်လခန့်သည်။

ဤနေ့ပါးလျှင် သုံးခုကတိတ်ပင် ရှိခဲ့ပေပြီ။

သူမသည် ခရီးကြမ်းကို မနားတမ်း ဆက်၍ ဆေးခဲရာ
ထိုက်ဟန်စင်းတောင်တန်းကို ဆင်းရာမှပင် လှမ်း၍ မြင်နေ
ရှုဆွဲ ခရီးကုသအဝေးသို့ ရောက်ရှိလေ၏။

ရှေ့ခင်ဝေးကျင်းသည် ငတ်ဝန်းကျင်အနုအထေးကို ဆက်
စစ် ကြည့်ရှုနေစေသည်။

စာစင်ပေါ်သို့တက်ရာ၌ အဆင်ပြေပြေ လမ်းကြောင်း
ကို ရှာဖွေကြည့်ရှုလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

တေ့တ္ထမြောက် မင်းသားလေးတိုင် လှဆင်ဆားနည်းပါး
ဆော်လည်း၊ ထူသည် ကိုယ်ကျိုးသေကြည့်သည်။ အတ္တသမား
ဆစ်ဦးသာ ဖြစ်ချေသည်။

ထို့ကြောင့် တေ့တ္ထမြောက် မင်းသားလေးသည် သူ၏
လိုဆင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝနိုင်စေရန်အတွက် နယ်ချဲ့မန်ချူးများနှင့်
ဆိုတ်တဆိုတ် ဆက်သွယ်ခဲ့သည်။

ဆစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော်....

တေ့တ္ထမြောက်မင်းသားလေးသည် နယ်ချဲ့ မန်ချူးများ
ထံ၌ တိုင်းပြည်ကို ဆောင်းစားခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

တေ့တ္ထမြောက်မင်းသားလေး၏ ခြေလှမ်းများနှင့် လုပ်
ဆောင်ချက်များကို စုံနိုင်စစ်သူကြီး ရွှေဖေး၏ အထောက်
အော်များက ထိကျသေချစေစွာ စုံစမ်းခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့ ခရေစေ့တိုင်းကျ စုံစမ်းပြီးသောအခါ၌ တိုင်း
ပြည်၏သစ္စာပေးကံများ အမည်စာရင်းကို ပြည့်စုံစွာ ပြုစု
ထားခဲ့ကြသည်။

စစ်သူကြီးရွှေဖေး၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ လျှို့ဝှက် အမည်
စာရင်းကို ဘုရင်ခင်းမြတ်ထံသို့ ပေးဆက်ရန်ပင် ဖြစ်၏။

ဤမှသာ တေ့တ္ထမြောက်သားတော်နှင့် အမတ်ကြီးချင်ဟေ့
တို့၏ သစ္စာပေးကံသည် လုပ်ရပ်များကို ဖော်ထုတ်နိုင်မည်
ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် စစ်သူကြီးရွှေဖေးသည် ရန်သူမန်ချူးများကို

ထိုက်ခိုက်ရင်းမှ ထိုက်ဟန်စမ်းတောင်ရှိ မျိုးချစ်အဖွဲ့ထံသို့
လျှို့ဝှက်အမည်စာရင်း ပိုးပဝါစကို ပေးပို့လိုက်ခြင်းပင်
ဖြစ်ပေသည်။

ထိုအကြောင်းကို ကြိုတင်သိရှိထားကြသည့် တေ့တ္ထမြောက်
မင်းသားလေးနှင့် အမတ်ကြီးချင်ဟေ့တို့သည် သူတို့၏ သစ္စာ
ပေးကံလုပ်ရပ်များပေါ်ပေါက်မည်ကို စိုးရိမ်သွားကြသည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့နှစ်ဦးကိုယ်တိုင် လျှို့ဝှက်အမည်စာရင်း
ပိုးပဝါစကို မရကေ လိုချင်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထခုအခြေအနေ၌....

ရွှေခင်ဝှာဆင်းကို ဆစ်ပင်ပေါ်မှ ရန်ချဆေးလျက် ထိုက်
ခိုက်လိုက်သူမှစ ကြားစားလူသတ်သမားဖြစ်သည့် မိစ္ဆာ
ငှက်ဆိုး ထန်ဝေးပင် ဖြစ်ပေသည်။

မိစ္ဆာငှက်ဆိုး ထန်ဝေးကို ဤနေရာသို့ ကြိုတင် လေ့တီ
ထားသူမှစ တေ့တ္ထမြောက် မင်းသားလေးပင် ဖြစ်သည်။

ကြားစား လူသတ်သမား မိစ္ဆာငှက်ဆိုး ထန်ဝေးသည်
ခုစရိုက်သိုင်းလောက၌ နာမည်လွန်စွာမှ ကျော်ကြား ထင်
ရှားသူတစ်ဦး ဖြစ်၏။

မိစ္ဆာငှက်ဆိုး ထန်ဝေးသည် ရွှေခင်ဝှာဆင်းအား အသေ
ဆတ်နိုင်ရန်အတွက် ဓားဖြင့် မြင်းထန်စွာ ထိုးခုတ်တိုက်ခိုက်
အစလေသည်။

ရုထိတရက်ရွှေခင်အစ်ခင်ဖြစ်ပေ၍ အခါအခါ အခြေအရာ
ဖြစ်၍ ရွှေခင်ဝှားလင်းသည် ခေ့ခက်သို့ရုနီ၍ ဆုထိလိုက်သည်။
ထိုသို့ပွဲပွဲပင်...

အနီးရှိ စောအုပ်အတွင်း၌ ပုန်းအောင်းနေကြသည့်
အနက်အတွင်း ဝေထိဝံ့ဝံ့ထိအင်အားသော မိစ္ဆာဝှားကို ထု
ဝေ၏။ ဇာတ်ရွှေခင် လူမိုက်(၁၀)ဦး ကျော်ကျော် စေ့
လွှား၍ ထုတ်ဝေ၍လာကြ၏။

‘ဟိထိ’
‘ဒီးကောင်မကို မလွတ်စေနဲ့’
‘အဘအတ်ကြိမ်း’

အော်ဟစ်သံများနှင့်အတူ ဇာတ်ရွှေခင် လူမိုက်(၁၀)ဦး
ကျော်ကျော်အညီ ရွှေခင်ဝှားလင်းကို ဝိုင်းဝန်း ထားလိုက်
ကြသည်။

ရွှေခင်ဝှားလင်းမှစ၍ ရုနီသူအများနှင့် ထစ်ထောက် ဖြစ်
သော်လည်း အနည်းငယ်မျှပင် တုန်လှုပ်ခြင်း၊ မဖြစ်မိပေ။
ထူမသည် ရုနီသူများကို ထုထော့ထုတ်သေ တိုက်ခိုက်ရန်
ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

သို့နှင့်ပင် ရွှေခင်ဝှားလင်းသည် ခေ့ခက်သွင်း အော်ဟစ်လျက်
ရုနီသူများကို ပြန်စည် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

‘ဟိထိ’
‘အဘ’

‘ရှူး ရှူး ရှူး’
‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’
‘အင်’
‘အား’
‘အိ’

ရွှေခင်ဝှားလင်းသည် ကြွေးပြားခင်၊ များကို ထုထိလျက်
ရုနီသူများထံသို့ ခွဲယမ်း ပစ်ခတ် တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

‘ဝို...ဝို’
‘ဟူး ဟူး ဟူး’
‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’
‘အယ်လေး’
‘အား’
‘အင်’

သုခ၏လက်ချက်၌ ရုနီသူ အတော်များများ ကျဆုံး
သွားကြသည်။

သို့သော် ရုနီသူအင်အားမှစ၍ ထူမ ထင်ထားသည့်ထက်ပင်
ပိုမို၍ များပြားနေသည်ကို တွေ့စိုက်ရသည်။

ရုနီသူအင်အား များပြားလှန်းဆဲဖြင့် ရွှေခင်ဝှားလင်း
အနေဖြင့် ခုခံတိုက်ခိုက်ရန် ခက်ခဲသွားပေတော့သည်။

ဤအခြေအနေကြားထဲ၌ မိစ္ဆာငှက်ဆိုး ထန်ဝေးထံပါ
ဆူဖေ့ ပြင်းထန်စွာ ထိုက်ခိုက်ဆင်စပ်ဖြင့် ရှောင်ဝေးလင်းမှစ
နေ့ကော်သိုဆုတ်၍ ခုခံရွှေငင်တိမ်းပေးနေရသည်။

ငါ့ဖြည်းဖြည်းနှင့် သူ၏အခြေအနေမှစ ပို၍ ဆိုးရွားလာ
ခဲ့ရပေသည်။

မိစ္ဆာငှက်ဆိုး ထန်ဝေးက ရုတ်တရက် ခုန့်ဝင်လာပြီး
ရှောင်ဝေးလင်းကို ခေးချက်သုံးချက် တိတိ ဆိုးသွင်းတိုက်ခိုက်
ဖျက်၏။

'ဤ အေပေတော့'

'ဝိုး ဝှစ် ဝှစ်'

'ဆင့်'

ရှောင်ဝေးလင်းမှစ ထန်ဝေး၏ ခေးချက်များကို ရှောင်
တိမ်းပေးရင်းမှစ ခေးချက်တစ်ချက်က ဆူဖေ၏ ပခုံးကို
ထိထွားခဲ့သည်။

ထူစသည် အံကို စင်းစင်းကြိတ်လျက် ပြန်လည်ခုခံ
ထိုက်ခိုက်လျက်ပင် ရှိနေပေသည်။

ထိုက်ပွဲအရှိန် ကြီးမြင့်လှစေသည်နှင့်အမျှ ရှောင်ဝေးလင်း
မှစ မေးဖိုက်ငင်ပန်းနှစ်နှယ်လျက် ခြေကုန်လက်ပန်းကုန်၍
အခင်း။

နေ့ကော်ထပ် အချိန်အနည်းငယ်ကြီးလျှင်ပင် ရှောင်ဝေး
အင်း၏ အခြေအနေမှစ အဆိုးရွားဆုံး ဆိုက်ထောက်တော့
စည် ဖြစ်ပေသည်။

*****

* * *

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃၀)

ထိုစဉ်မှစပင်....

ရှုရှုကျယ်လောင်သောအသံတစ်ခု ဖျံ့လွင့်၍ ထွက်ပေ

လာ၏။
'ဟိထီ ရပ်ဆိုက်စမ်း'

ရှုထိအရက် ရောက်၍ လစသုမှစ ရှေ့ဆန်းတိုက်စစ်မှု၊
ဖြစ်သည့် တပ်မှူးကလေး ဝှံ့ခိုပင် ဖြစ်သည်။

'ဟော့ကံ ချေးခဆေး လူယုတ်စာတွေ၊ မိန်းကလေးကလေး
ယောက်တည်းကို ခင်းထိုက် လူထုများနဲ့ဝိုင်းတိုက်ဆန့်ကျင်ရာ
ဆေးကံ'

အပ်မှူးကလေး ဝှံ့ခိုသည် မျိုးချစ်ခဆာလှူခေး အပြု

စုပင် ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ် နယ်ချဲ့နေချိုးစစ်ထူကြီး ရယ်လီ
ကျားစစ်ဆေးကံ ရှင်းလင်း သုတ်ဆင် ခံဆိုက်ရပြီး ဟူးဆေး
ဆေးကံကို ကြိုးသိထားပြီး ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ပြင် ထိုက်ဟန်စမ်း အောင်မြေထို့ အမတ်ကြီးချစ်
ဟော့နှင့် တောထွဲမြေကံ ဝေးဆေးလေး ဝေလွတ်ထိုက်သည်။

ကြေးဝေး လူဆတ်သမား မိစ္ဆာငှက်ဆိုး ထန်ဝေးနှင့်
ဒုစရိုက်သမားများ ရောက်၍အစည် ဖြစ်ကြောင်းကိုပါ
ထပ်မံကြားသိလေခဲ့ရပေသည်။

ထို အတွက်ကြောင့် သူသည် ထိုက်ဆန်စမ်းဆေးစစ်မြေထို့
ရောက်၍လေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

အပ်မှူးကလေး ဝှံ့ခို ရောက်၍လေးချိန်၌ ထုခါချစ်သူ
ဖြစ်သည့် ရှောင်ရှားလမ်း အခက်အခဲ အန္တရာယ်နှင့် ကြုံတွေ့
နေရသည်ကို တွေ့မြင်ဆိုက်ရအပြင် အချိန်မီ ဝင်ရောက်ကူညီ
ထိုက်ခိုက်နိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

တပ်မှူးကလေး ဝှံ့ခိုသည် ရှောင်လင်ဂိုက်မှ သူ၏သိုင်း
မညာမှ လွန်စွာမူပင် မြင့်မားထက် မြက် နက်ရှိုင်းလှသည့်
အဆင့်သို့ ရောက်၍နေပြီဖြစ်သည်။

အပ်မှူးကလေးဝှံ့ခိုသည် မိစ္ဆာငှက်ဆိုး ထန်ဝေးနှင့်
ဒုစရိုက်သမားများထံ ပြင်းထန်စွာ ထိုက်ခိုက်ဆေးစော့သည်။
ထိုစဉ်မှ လွန်စွာမူပင် လျင်မြန်ပြင်းထန်လှပေသည်။

'ဟိထီ'
'ဟော့'

'ဝိုး ဝိုး ဝမ်း'
 'ဟူး ဟူး ဟူး'
 'ချွင် ချွင် ချွမ်း'
 'ခွေးမှသားအမှိုက်တွေ သွားကြစမ်း'
 'အား'
 'ဆင်...အိ'
 'အမယ်ဆေး'

သိုင်းကွက် အနည်းငယ်အသွားမူပင် ခုစိုက်သမား
 များ အားလုံးနီးပါး အတုံးအရုံး လဲကျသဆုံးသွားကြ
 ထည်း။

ကြေးစား လူသထိသမား မိစ္ဆာငုက်သိုး ထနီးဝေး
 ကိုယ်တိုင်မှာလည်း ဇက်တစ်ဖက်အဖြတ်ခံလိုက်ရပြီ သွေးရှူ
 သွေးအနီးဖြင့် ထွက် ပြီးသွားခဲ့ရလေသည်။
 ခက်ရာမှ သွေးများထွက်၍ အားပြုတိပြီး လဲကျလှနီးပါး
 ပြစ်နေသော ရှောင်ဝှာလင်းက...

'အစ်ကို-စုမ်ခို'
 သူမသည် တစ်ခုနီးမျှသာ ခေါ်နိုင်ပြီ...
 မြေပြင်ပေါ်သို့ ပုံလျက်သား လဲကျသွားလေအည်။
 'အို...ညီမလေး'

တပ်မှူးစာရေး ဝှပ်ခိုသည် ချစ်သူ ရှောင်ဝှာလင်းထံ
 ပြေးလွှားရောက်ရှိလာပြီး ပွေ့ထူလိုက်မိလေသည်။

တပ်မှူးစာရေး ဝှပ်ခိုက သူခေါ်ခက်ဆုများကို ဆေးထည့်
 ၍ စေးဝါးများ ထိုက်ကျေလိုက်သည်။
 ကြောခင်မှစ၍ ရှောင်ဝှာလင်း ပြန်လာ၍ အထိရအေး
 လေသည်။

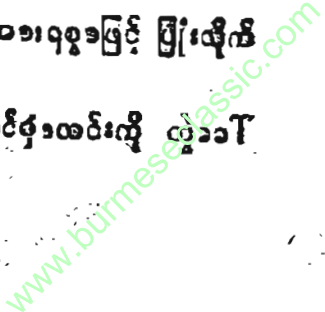
ရှောင်ဝှာလင်းက လျှို့ဝှက်အည်စာရင်း ပိုးပဝါစကို
 ထုတ်လျက် တပ်မှူးကလေး ဝှပ်ခို၏ အက်တုံးသို့ အပ်နှံလိုက်
 ပြီး ဖြည်းညင်းစွာ ပြောလိုက်သည်။
 'ဟောဒါ လျှို့ဝှက်အည်စာရင်း ပိုးပဝါပေါ့ပဲ အစ်ကို
 ညီမဲ့သားဝန် ကျေပီတယ်နော်'

တပ်မှူးကလေး ဝှပ်ခိုက လျှို့ဝှက်အည်စာရင်းပိုးပဝါ
 စကို ထုလိုက်ပြီး...
 ဝမ်းသာအားရစွာဖြင့် နှစ်သိမ့် အားပေးစကား ပြော
 လိုက်သည်။

'အို...ညီမဲ့ စွမ်းဆောင်ချက်ကြောင့် ဧလျှို့ဝှက်အည်
 စာရင်းကို ရခဲ့သပေါ့။ ဧအတွက် ညီမကိုယ်စား အစ်ကို
 ဂုဏ်ယူမိပါမယ်'

ရှောင်ဝှာလင်းသည် ကျေနပ် အားရစွာဖြင့် ပြုံးလိုက်
 မိသည်။

တပ်မှူးစာရေး ဝှပ်ခိုသည် ရှောင်ဝှာလင်းကို ထွာ
 လိုက်ပြီး...

၂၀၀ ၀ ကျော်ကျော်ဆွေ

'ညီမလေး၊ အခုအချိန်မှာ ရန်သူတွေ ရှင်းထားပါပြီ၊
ခါပေယေ့ အစ်ကိုတို့မှ ခြေးပြစ်ဆေးတဲ့ နိုင်ငံတော်ရှိ
အဝန်တွေကို ဆက်ပြီး ထမ်းဆောင်ကြဖို့ ကျန်သေးတယ်၊
ထိုအခါမှာ အင်ကိုတို့ရဲ့ ချစ်အဖွဲ့အားတွေရှိတဲ့ စခန်း၊
ထိုပြန်ကြရအောင်'

ချစ်အဖွဲ့အား ယှဉ်တွဲ၍ တရွေ့ရွေ့ဖြင့် ထွက်ခွာသွား
ကြမည်။

သူတို့နှစ်ဦးသည် နိုင်ငံတော်၏ အဝန်များကို ဆက်
ဆောင် ချမ်းအောင်ဖြင့် ရင်း၍ ထွက်ခွာ၍ အဝန်သိမ်းဖြင့် ဆက်
ဆက် ထမ်းဆောင်သွားကြမည်မှာ မလွဲကောက်ပင် ဖြစ်ပေ
စေတော့သည်။

ပြီး

ကျော်ကျော်ဆွေ